

č. 574.

~~Přednásta
obecného ústředního ředitelství
v ARNĚ~~

Zákonník říský

pro

~~31-B-60~~

království a země v radě říské zastoupené.

Rok 1870

Ve Vídni.

Z císařsko-královské tiskárny dvorské a státní.

1876.

Datum zápisu, početná sněmovní schůze	Druh, číslo schůze (číslo výt. vydání)	Obsah	Číslo ústřední	Číslo strán. cel.	Strana
18. červ.	1876	Výkladní, výkaz od ministerstva financí o tom, že se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	79	1876
19. .	20. .	Návrh, výkaz od ministerstva financí o stavu, jímž se vztahují úmavní požadavky vlády v Řecku, aby vypracoval své požadavky předložit vládu od 1-2 kila do členských zemí bez intervencí ústavů ústředních	1517	81	1876
20. .	22. .	Návrh, výkaz od ministerstva práva o tom, že se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	80	1876
22. .	23. .	Výkladní, výkaz od ministerstva obrany o tom, že se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	81	1876
23. .	4. srpna	Návrh, výkaz od ministerstva práva, financí a ústředních ústavů hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	80	1876
24. .	18. srpna	Návrh, výkaz od ministerstva práva o tom, že se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	86	1876
26. .	28. .	Návrh, výkaz od ministerstva financí o stavu, jímž se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	85	1876
27. .	4. srpna	Výkladní, výkaz od ministerstva financí o tom, že se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	80	1876
28. .	18. srpna	Návrh, výkaz od ministerstva financí o tom, že se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	88	1876
29. .	17. srpna	Návrh, výkaz od ministerstva práva, ústředních ústavů hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	87	1876
30. .	4. .	Návrh, výkaz od ministerstva financí, jímž se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	80	1876
3. červ.	4. .	Návrh, výkaz od ministerstva financí, jímž se vztahují účelové výnosy hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1501	80	1876
4. .	17. .	Návrh, výkaz od ministerstva ústředních ústavů hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	89	1876
5. .	17. .	Návrh, výkaz od ministerstva ústředních ústavů hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	89	1876
6. .	17. .	Návrh, výkaz od ministerstva ústředních ústavů hlášených (Návrhová) a Winklerových v Tyndale	1517	90	1876

Datum zápisu, počátku nebo ukončení	Měsíc, kdy zápis učiněn (číslo) a) resp.	O b s a h	Číslo zápisu	Číslo zápisu od.	Strana
1918 2. červen	17. srpna	Národní výbor od ministerstva zdravotnictví vyhláškou po ustavení v ministerstvu zdravotnictví a přír. jímžto se rozhodlo přeložit vše, ustanovení v zákoně, datem dne 15. listopadu 1917 (č. 133 zák. řádu.) a přír. zdravotnířovně	252	101	206
" "	12. "	Národní výbor od ministerstva zdravotnictví vyhláškou po ustavení v ministerstvu zdravotnictví a přír. jímžto se rozhodlo přeložit vše, ustanovení v zákoně a přír. a řízení, datem dne 21. prosince 1918 (č. 9 zák. řádu. ze s. 1918)	252	101	207
19. "	15. "	Národní výbor od ministerstva přír. a tom, le vše zdravotní přír. a k zápisu zdravotní vědy zdravotní a řízení	252	101	207
17. "	28. červen	Národní výbor od ministerstva přír. a tom, le vše vše zdravotní přír. a k zápisu zdravotní vědy zdravotní a řízení	252	101	208
22. "	12. srpna	Vyhláškou, vydanou od ministerstva zdravotnictví a tom, le se rozhodlo pověřit a rozhodnout vše se zdravotní vědy zdravotní a řízení, ustanovení v zákoně a řízení, datem dne 15. listopadu 1917 (č. 133 zák. řádu.) a přír. zdravotnířovně	252	101	209
22. "	15. "	Národní výbor od ministerstva zdravotnictví vyhláškou po ustavení v ministerstvu zdravotnictví a řízení, jímžto se rozhodlo ustanovení, ustanovení v zákoně, datem dne 20. března 1918 (č. 21 zák. řádu.) a v zákoně, datem dne 11. března 1918 (č. 21 zák. řádu.) a přír. zdravotnířovně, zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	210
22. "	18. listop.	Národní výbor od ministerstva zdravotnictví vyhláškou a tom, jímžto přeloženo vše zdravotnířovně (zdravotnířovně), ustanovení le zdravotnířovně zdravotnířovně a řízení zdravotnířovně	252	101	211
Evropská	17. srpna	Vyhláškou, vydanou od ministerstva zdravotnictví, jímžto se vyhláškou zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	212
" "	5. "	Národní výbor od zdravotního ministerstva, jímžto se vyhláškou zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně	252	101	213
" "	5. "	Národní výbor od zdravotního ministerstva, jímžto se vyhláškou se zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	214
" "	17. "	Vyhláškou, vydanou od ministerstva zdravotnictví, jímžto se vyhláškou zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	215
" "	10. "	Vyhláškou, vydanou od ministerstva zdravotnictví, jímžto se vyhláškou zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	216
22. "	17. "	Národní výbor od ministerstva zdravotnictví vyhláškou a tom, le vše zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	217
22. "	2. list.	Národní výbor od ministerstva zdravotnictví, od ministerstva zdravotnictví a od ministerstva zdravotnictví vyhláškou a tom, le se rozhodlo ustanovení, ustanovení v zákoně, datem dne 20. března 1918 (č. 21 zák. řádu.) a v zákoně, datem dne 11. března 1918 (č. 21 zák. řádu.) a přír. zdravotnířovně, zdravotnířovně zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	218
22. "	2. "	Vyhláškou, vydanou od ministerstva zdravotnictví a tom, le se rozhodlo pověřit a rozhodnout vše se zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	219
22. "	2. "	Vyhláškou, vydanou od ministerstva zdravotnictví a tom, le se rozhodlo pověřit a rozhodnout vše se zdravotnířovně (zdravotnířovně) ustanovení a řízení zdravotnířovně zdravotnířovně	252	101	220

Číslo zákonu, příloha zákonu nebo ústavní listiny	Den, kdy zákon vstoupil v platnost byl vyhlášen	O b s a h	Číslo zákonu	Číslo zákonu úst.	Strana
1878 n. ústavní	1878 22. listop.	Národní výbor od ministerstva práva a tom, že ústavní smlouva uzavřená mezi Američany předloží se do Mělníka ve Východní Bělitzě	XXXV	181	1119
18. „	21. pros.	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí a tom, jak se má při přírodních ohrožení železných drahů doplnit a vyplácet	XXXVI	126	1120
19. „	21. listop.	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí a tom, že smlouva jest uzavřena mezi vládou a námořním domem mládeže Mělník	XXXV	123	1121
20. „	21. „	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, jako se týká úprav, vyhlášených	XXXV	124	1122
21. „	21. pros.	Žádost, žádá se o úpis a doplnění nákladů veřejných záhonů, daných dne 22. srpna 1878 (č. 29 zák. listin.), a o upravení veřejných záhonů ústavní	XXXVI	127	1123
22. „	21. „	Vyhlášení, vydané od ministerstva obchodu a financí, jako se týká veřejných hospodářství a obchodu s dřevem, postavení od 1. srpna 1877	XXXVI	128	1124
23. „	21. „	Prohlášení o. k. vlády rakousko-uherské a vlády francouzské a tom, že se používají právních úprav obchodu, ústavní dne 21. prosince 1880	XXXVIII	145	1125
24. pros.	21. „	Žádost, učiněná mezi Rakousko-Uherskem a Německem vzhledem k uzavření, patřícího dohody platnosti jednoty celní a finanční mezi Rakousko-Uherskem a Německem, postavení dne 22. prosince 1880 (č. 27 zák. listin. ze r. 1881)	XXXVIII	143	1126
25. „	21. „	Žádost obchodu, učiněná mezi Rakousko-Uherskem a Německem	XXXVIII	144	1127
26. „	22. „	Národní výbor od ministerstva práva a financí a tom, že smlouva, daná dne 22. srpna 1874 (č. 29 zák. listin.), vztahuje se také ke zemědělským záhonům domu mládeže Mělník	XXXVI	129	1128
27. „	22. „	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí a tom, že smlouva jest uzavřena mezi vládou a námořním domem mládeže Mělník	XXXVI	126	1129
28. „	22. „	Žádost, jako se používá, aby se roku 1877 vyhrady hospodářství uzavřely, jako k úpravě veřejných záhonů (železných záhonů) a rezerv námořního postřehi	XXXVIII	142	1130
29. „	22. „	Národní výbor od ministerstva financí a tom, že se uzavřely o. k. mezi vládou Mělník a námořním domem Mělník, by konala Mělník a přičinil vyhlášení zákonu	XXXVIII	146	1131
30. „	22. „	Žádost financí ze rok 1877	XXXVIII	144	1132

Helmstedt: jak se tam nají vesnici vzhledem k povodí obcov. 113, 222.

Heml vjeprské: díl se v ní odstavce se š. jeptov. 79, 222.

Hepšidat študové ofeji: se v š. jept. 20, 222; v š. jept. 20, 222; v š. jept. 20, 222; v š. jept. 20, 222; v š. jept. 20, 222.

Hesl vstání, obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Heslovská křesťanská: jak v obcov. 120, 222.

Chemická preparáty obcov. škol: jak se v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Chem.: jak v obcov. škol. 20, 222.

Pravce porážka a slávnost vítězství, která se koná
v Praze 1. května každého roku. 10, 93.

— — — pravěže se také používá na pravo, kterým
naznačují správnou dochvilnost. 24, 99.

Pravce Husovi vrbují se na tom celém světě a jedná
sám přívětiv. 10, 93.

Pravdy se používá v r. 1848. 10, 11; 93, 999.

Pravěže má se stavět klesající schůzka do Tábora,
12, 100.

Pravěže jak mají být takto do ruky nastává. 10, 999.

Pravěže; vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže jak mají být takto do ruky nastává. 10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže; přívětivě se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže; přívětivě se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže; vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— jak se vrbují v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

— — — vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Pravěže vrbují se má v r. 1848 jak se vrbují v r. 1848.
10, 999.

Nezávislé obcevní: v Ústí; město se ve starob. 7, 82.

— — v Čerčově; příděl se k němu staro Opavě č. 24, 222.

— — ve Spánčině; oběže se. 14, 22; 71, 226.

— — v Janově; příděl se k němu staro Žitavě.

— — v Kloučevě; příděl se k němu staro Geringově. 131, 228.

— — v Křižovčích; příděl se k němu staro H. č. 22, oběže se. 22, 222.

— — v Otáčině; oběže se. 22, 22.

— — v Planě; příděl se k němu staro Čáslavě a Staré. 22, 222.

— — v Říčaně; příděl se k němu staro Hrochovic. 22, 222.

— — v Šebotíně a Janově; příděl se k němu staro Věterovic.

— — v Štátně; příděl se k němu staro Šebotíně. 22, 222.

— — ve Věteříně; oběže se. 22, 22; 126, 222.

— — ve Věteříně; příděl se k němu staro Věteříně. 1, 2.

— — v Žitavě; příděl se k němu staro Žitavě. 112, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: jsou přímá, přilpívají k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Nepřímá obchodní: město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

— vyhledá se staro město obchodní v přídělě. 22, 222.

— se v přídělě, město-li mají obchodní. 22, 222; 22, 222.

Ne, Hipský, v. Leobersdorf.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

— příděl obchodní; vyhledá se přídělě k ul. 22, 222.

Němčice, v. Čáslav.

— vyhledá se staro. 22, 222.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

— město v městečku Leobersdorf; město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

— město v městečku Leobersdorf; město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

— město v městečku Leobersdorf; město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

— město v městečku Leobersdorf; město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Němčice, v. Čáslav.

— ve Čáslavě; město-li mají dívat k řadě burý. 22, 222.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Němčice, v. Čáslav.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo I. — Vydána a zveřejněna dne 4. ledna 1876.

I.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 20. prosince 1875,

jinže se přičiní místní obec Velká Záhleň k obvodu okresního soudu Vodňanského v Čechách.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říš.) a dne 26. dubna 1870 (č. 42 zák. říš.), odlučuje se místní obec Velká Záhleň a zároveň Malá Záhleň a Malý Újezdec z obvodu okresního soudu Hlubockého, posadí se k obvodu okresního soudu Budejovického, a přidává se k obvodu okresního soudu Vodňanského, posadí se k obvodu okresního soudu Píseckého.

Toto nariadení nabude platnosti dne 1. března 1876.

Glaser m. p.

II.

Nariadení, vydané od ministerium zeměbránění dne 31. prosince 1875,

je uschváno se říšským ministerium vojenskvím a s jinými ministerii, jichž se dotýká,

o provedení zákona, daného dne 23. prosince 1875 (číslo XLII. zák. říš., č. 158) v přičině vojenského opatření osob c. k. vojska, c. k. loďstva válečného a c. k. obrany země.

PTS uvádějí ve skutek zákona, daného dne 23. prosince 1875, o vojenském opatření osob c. k. vojska, c. k. loďstva válečného a c. k. obrany země buďto pravidlem ustanovení následující:

Jakož tento zákon ode dne vyhlášení nabude platnosti, postoupení všech dne

(dále)

Ten náhon má také platnost v příčině osob o. k. vojska, a. k. lodstva válečného a o. k. obrany zeměské ke skupině gázišť náležejcích, jejichž služba dle ustanovení organických vojens. jíl systemisovány, které však jsou buď posad ve skutečné službě vypočítatelné, anebo v příčině kterýchž, byly-li neuznány dány na pensii, má platnost to, se nalézají v článku II. náhona vrozovacího.

Podle článku II. (pokud se týče o. k. obrany zeměské, také článku VII. náhona vrozovacího) bude osobám o. k. vojska, lodstva válečného a obrany zeměské, které toho času, když nový náhon o vojenském zastupování nabyl moci, byly jíl na odpočívání, penze znova vyměřena, když buď

- a) od 1. ledna 1870, hledie k vyšetřku, byly dány na odpočívání po své době, od které skupině jejich služba nebo jejich branži svléhlo náležečím zastupování vojenská gáze aktivní, nebo
- č) když této doby byly z čekáním odpočívání na dovolenou a teprve po upravení gáze aktivní jejich službi přistupující, kteréž se stala, když byly odpočívány na dovolenou, byly dány na odpočívání.

Při novém vyměřování plate opatřovacího osobám pod lit. a) a č) uvedeným, které z příčiny posazení před nepřítelím byly dány na odpočívání, počítána buď za náklad gáze té služby, kterou měly, a tolik let, kolik jim při vyhledávání jejich posazení penze bylo přikráveno, že se jim mohou počítati, však nevsystemisovaný příspěvek z příčiny posazení jim nepřítelím.

Obdržely-li by však osoby výše jmenované dle tohoto nového vyměřování také svých mezd penzi, tedy podrží své příjmy posazení.

Každý pensionista, jenž se má dle prvních tří postavek článku II. posazení penze znova vyměřit, má u toho důvodu, a odhod jest v evidenci, že se ten odřazuje, sám za to háditi.

Totož platí také z osobích vojenských v článku X. uvedených, na odpočívání daných a v stejném postupu postavených, též z osobích obrany zeměské služba skutečnou konajících i nekonajících, které podívají penze od vojska nebo od obrany zeměské, pokud se jim má dle náhona tato penze znova vyměřiti.

Co se týče osob k aktivní obraně zeměské náležejcích, které herou penzi od vojska, má ministerium zeměbránní učiniti, aby jim byla penze znova vyměřena.

Pensionisté, kteří když jsou na výslužky ukázaní ustanovení, o nové vyměřování penze se přihlíží, mají v žádosti právo své k tomu prohlásiti, přivodivše všickom dům, za náklad se nové vyměřování penze, za něž žádají, zakládá.

Žádosti na vyměřování nové penze a přihlíží jich jsou uprositány kolka, aniž se z přihlíží svléhne penze platí jako taxa potomat.

Přihlízení z svléhání penze buď od úředí, k nimž byla podána, skoušena jest z té přihlíží, nežli snad obsahují nároky, a tenž úto důvodové vědy, že jest to nepravdivé, nežli buď v jedno seberána a vědy po omi dresch administrativním úředím svléhání postřena, které je postřeno říšskému ministerium vojenský (odborná ústřední postřena); týče-li se však aktivních důstojníků a jiných gázišť obrany zeměské, kteří podívají penze od vojska, nebo týče-li se osob obrany zeměské, které herou penzi od obrany zeměské, postřena buď k ministerium zeměbránní, kteréž v příčině svých organ. obrany zeměské učil u říšského ministerium vojenský, se bude přihlízení, v příčině těchto organ. však učiti se o své meze.

Po ukončení služby a dle případů po upravení pensí vyřazených dá se těm, kteří se to žádali, pořadem výše uvedeným a tom vládní. Zároveň má úřad pokračující (administrativní střední úřad) nebo postřel, opatřit, aby předepsáni v knižkách škvadatních se opravilo, připojila se klasifikace na penzijním archu postřelovacím a oznámila se to orgánům vyplácejícím.

Osobám ke stavu opatřenců v c. k. invalidovněch vojenských náboječích v §§. 47., 48. a 49. jmenovaných bodů gábe invalidů dle článku II. nářada uvedeného jim přistájející, však a výhradem v závěrečné přípravě čtvrti postřelky ohozo článku ustanovená, a povinnosti úřadu vyměřena a k vyplacení poukázána, těm pak osobám, které posud dostávaly plat na živci, bodů tento plat zároveň zastaven. Při bilanci vojskových příjmů (gábe a živci) vpočet ten plat na živci v té samé úhrnové, která jest vyměřena důstojnickém invalidním, jest nářadu dle vůle své jinde býti.

Co se týče choromyslných důstojníků a jiných gálistů, nacházejících se v oddělení pomozcích vojské invalidovny Traavské nebo v některém civilním dané pomozcích, kteří mají dle §. 115. bráti pensí dle systému jim náležející, má v příčině oněch velitelství invalidovny Traavské, v příčině těchto pak každé velitelství invalidovny vojské, které takové choromyslné chová v evidenci, a povinnosti úřadu uvážiti, zdali a pokud se má tomu neb onomu z nich dle pravidel čtyr postřelk článku II. plat opatřovací znovu vyměřiti, a jestli to takový případ, má příslušným náležitým doklady opatřenců, potažeb co nejvíce blízkých odůvodněn skrze představený administrativní střední úřad říšského ministerstva vojenství (odboru námořského) k dalšímu vyřízení poslati.

Co posud bylo nařizováno, že se má invalidním patentárním, když sobě vydělají úhrnu tolik nebo mají úhrnu tolik příjmu, se číln plat patentární, tento plat zastaviti, nemá od toho dne, kterého tento nářad vstoupil ve skutek, kdyby invalidní patentární tolik nabyl, již dále plácnosti. Invalidové patentární podříti tedy buřozem, nehledě k jim občanskému vydělku nebo jinému jmění, celý svůj plat zastavovací.

Co se týče invalidů patentárních, kteří vstupují do služby nářad nebo do nějaké služby veřejné službě nářad na rovnou pokládání, má od nyníjika dle obdoby plácnosti má jenom to, co nařizováno v příčině oněch na odpočívání daných ke gálistům náležejících, když do takových služeb přestoupí.

První zřízení obrany zemské pokládáno buř, hledě k realitným druhům a k osobě a hranicím, za skončeno toho dne, kterého Nejvyšší rozhodnutí Jeho císařského Vládníství k tomu se vztahující vždy bude vydáno, nebo bylo již vydáno.

Co se týče oněch v §. 2. uvedených, ustanovi Říšské ministerstvo vojenství (potažeb odbor námořský) dle nářadu a návrhu komise superarchivující (§. 7.), zdali mají právo k zastavení vojského, a jaké zastavení a v které míře jim nářad.

Osoby c. k. vojska, leževa námořského a obrany zemské, jiné byla dle §. 3. nářadu zastavovacího živce dokončeno desátého roku služby pensí jen na čas propůjčena, opatřeny buř, když jim pensí dojde, dle „předpisů o přestoupení důstojníků do rezerva, do obrany zemské oněch do postavení mimo službu“, v příčině každé čísti ruce zahrojené vydárych.

§ 5. §. 6. náro-
k nepřiznaných

Podléhá časů služby, připomenuté v písmě a článek postávce §. 6., k dobrušce osob od rezervy tímtož jmenovaných stali se tím spíše, že se doby, v nichž byly ke služběm vpořádáním povolány, dohranady seštem a k předložení vpořádáním časů služby přímo připočtou, dle čísel se pak podle pravidel v postávce článek §. 6. daných čísla pouse vypočítá.

Nabude-li kdo práva k takové penzi, sjednání ma buď platnost a volitelství (představování) toho těla vojenského, k němuž ten, jenž se právo má domáti, náleží.

§ 6. §. 7. náro-
k nepřiznaných

Kdy koliv dle zákona v uspořádání vojenského čínění jest o to, aby se zjistilo, náleží nějaký odpočinek, nebo rezervník osob obrance zemský, nacově v civilní službě státi nebo v nějaké službě této službě za rovnou pokládání postavený jest ke službě vojenské i civilní neschopný (§§. 6., 82., 111., 117.) hodí ke komisi superintendující přívrat a skrze politické řízení zemské povstá také zemský referent zdravotní osob některý lékař civilní od řízení zemského k tomu delegovaný, aby měl shledat důstojství v uračování, náleží některá osoba taková jest ke službě schopna nebo neschopna.

§ 6. §. 10. náro-
k nepřiznaných

Va čtyřech příkladech tato přiložených spočítají se výměry penze dle §. 13. podle vojskových a civilních uspořádání gáň vojenských a podle dokonané vpořádání služby každé doby náležející, totiž:

- a. penze osob c. k. vojska a c. k. obrany zemské gáň podléhajících do tříd důstojných, a
- a. penze takových osob c. k. ležstva válečného; též
- c. penze gáň c. k. vojska a c. k. obrany zemské, které nejsou do žádné třídy důstojných, a
- a. penze takových osob c. k. ležstva válečného, jako i podléhajících tohoto ležstva, jenž se má penze dle těchto pravidel vypočítati.

§ 6. §. 11. náro-
k nepřiznaných

Co se dotýče práva v §. 10. pod výměrkami tam uvedenými ustanoveného, náleží penze dle výměry, náležící nejvíce výšší řád, má býti v příčině výměry v závěrečné přípořadí položené pravidlem, že vyhlášení tam předepsané a propůjčené vyhlášení volitelství pokládá se za obecné jen tehda, když se stalo rozkazem volitelství dříve vojové a jest-li některé těla vojové postavena přímo pod volitelství obrar armádního nebo pod volitelství armádního, když se stalo rozkazem takto neb anož volitelství.

V této příčině příčině buď rozkaz volitelství povinnosti obložení, pokud se dotýče vojsk k postávkám náležejících, učiněná rozkazem dříve vojové.

Vše uvedené má se v zákoně užitě buď dle oblohy také v případě námořních důstojníků se týkajících, v §. 68. připomenutém.

§ 6. §. 12. náro-
k nepřiznaných

Penzi dle §. 40. zákona uspořádáního připlacek z příčiny poranění v případech §§. 36. a 38. zákona příčině jen tehda, když se poranění neb nějaký úrazem má ke službě neschopným v pět letech, počínaje od té chvíle, kdy byl poraněn nebo má bylo úrazem úrazem, a penzi dle některé osoby vojenské v případech zranění a takových úrazem nebo úrazem úrazem, které mají o sobě neschopnost ke službě a seba přiradí, ustanoveny jsouz trvání sítou a nedávajce svého vlastního zachování, se zraněním zraněním J. V. ještě

díle službi, tedy mají osoby takové dříve než pět let pojit, žádají, aby byly k superarbitrium představeny, by sobě zachovaly právo k příplatku a příčině poručení, když by se při superarbitrium dle pravidel v předpisu o superarbitraci daných zjistilo, že jsou účelným poručitím nebo ukázaním v §§. 36. a 39. připomenutým výměrně ke službě neobohopny. Tento příplatek z příčin poručení přítkne se jim, když ve lhůtě zákonnem vyměřené na jisto se postaví, že jsou to výsledky v uvedených paragrafech předepsané, také též, když byly tpeř po pět letech od poručení neb účelného ukázaní dány na odpotčení.

Osoby posud v skutečné službě vojenské postavené a v některém předložím lhůtě polním zranění, které nebyly ještě superarbitrovány a jím by se dle posavadního předpisu o penzích vojenských podlé jejich zranění, i když by se později ke službě válečné staly neobohopny, dostalo nějaké výhody zvláštní, avšakovny buď, i co se týče příplatku z příčin poručení jím dle případu náležitěho, podlé nového zákona o opatření vojenském. Co se však docíle příplatku z příčin poručení šnem svým náležitěho, potřeby, aby se poručení dle toho, co v předložím článku ustanoveno, ihned zjistilo.

Kom-li však některá osoba prvé již na pensii daná, ještě poručení a příkrmí výhody nějaké jest již superarbitraci učiněna, nym case skutečnou službu vojenskou (požívají přidávku aktivního, potažiti surplusu k pensii), tedy žádají se jest, až bude znovu na odpotčení dána, aťani majie k nové přibylému času služby a k novému názbhu gáše, tím, co tu se ustanovuje:

- a) Byl-li by příplatek z příčin poručení takové osobě prospěšnější nežli připočtení desíti let služby dle posavadního předpisu o penzích ji již příkrmí, tedy ji buď dáv příplatek z příčin poručení;
- b) pakli by ji ale bylo výhodnější dotčené připočtení let služby, tedy ji nebud příplatek z příčin poručení přítkne.

Jest-li žádá o to, má-li některý invalidní poddůstojník neb voják z příčin nějaké nemoci v §. 89. lk. c) uvedená, právo žádati, aby mu bylo dáno místo v invalidovně vojenské, buď pak aktivní, nežli se takový poddůstojník nebo voják představí k superarbitrium, hodlivě vyšetřeno, zdáží by nemocí mti a svých sourodnic náležitěho opatrování, a buď pak resuktu tohoto vyšetření při superarbitraci dle toho, co v paragrafu výše položeném ustanoveno, příkrmí místo.

§ 4. 12. článek superarbitraci.

Tímto zákonem o opatření vojenském nemění se ničeho v posavadních nařízeních zvláštních, týkajících se plate na oděv a jiných přidávkách invalidního medstva c. k. živostní gardy trabantů a jezdecké škaderny gardy živostní, daného v opatření invalidoven vojenských.

§ 4. 13. článek superarbitraci.

I v příčině lhůty k vyhlášení a odpotčení a čekáním na dovolenou chorých na duobu důstojníků a jiných osob vojenských stavu aktivního gáše požívajících, mají i tehdy, když se takové osoby dají do domu pomatených, lež že by lékaři znalkové shledali, že jich nezbud jest zcela nevyhospitelný, místo mti any výhody, které mají podlé předpisu o superarbitraci a podlé nařízení k němu se vztahujících místo v případě jiných nemocí, prvé než se dá nějaké takové osobu vojenskú na odpotčení.

§ 4. 14. článek superarbitraci.

Penze, která se má dle §. 122. znovu vyměřiti osobám obzany zemské službu konajícím, jesto požívají penze od vojaka, vyměřena buď, když budou

§ 4. 15. článek superarbitraci.

znovu na odpočívání dány, dle gálo aktivní (penze a superplau), které podle pravidel a dle toho, co nastáeno v §. 15., potažně v článku II. zákona uvozovalho.

Účelům obrany zemské skutečné služby nekonaajícím, které byly na delší čas aktivovány, a podlévaly mezi tím gálo náležité (penze a superplau), vyměřena buď penze od vojáka eventuelně dle příjmu vyříděná, pokud tomu není §. 123. na odpor, 2% podle gálo poslední (penze a superplau) tím upravenem, to se z ní na každý úplný dokonavý vypočítatelný rok služby, který při na penzi dle ní ve vojáku nebyl koncován, 2%, procenta na částku vyříděné penze k penzi od vojáka proti připočítě, nežli byla penze od vojáka vyměřena dle nyníjšího zákona o upravení vojenském nebo podle předpisu o penzích, vydaného roku 1866.

Bude-li konečně o vyřídění vyříděné penze od vojáka takových osob obrany zemské skutečné služby nekonajších, které nabýly práva k vyřídění penzi jedině službami, za které se dával jen plat denní, budli při tom, nežli tomu §. 123. na odpor, na základě pokolená vojenská gálo aktivní, kterou měla ta která služba (třída dělní nebo branké) toho času, když některá osoba toho práva nabýla. Také v tomto případě zachovány buďto modalita v příloze způsobu připočítání částky 2%, procentní uvedené.

Nabude-li však, jakož výše dočeno a v §. 123. uvedeno, nějaká osoba obrany zemské, penze od vojáka podlévajcí, skutečné služby nekonajších a v tomto zakoně dle výřídění služby pověřená práva k nové části penze, vyměřena buď tato částka tak, jak ve dvou postěžích výřídění pokolených ustanoveno, však podle té gálo, kterou toho času, když osoba dočena toho práva nabýla, měla ta služba (třída dělní nebo branké), v níž tato osoba byla dána na penzi od vojáka.

Tato pravidla vztahují se dle článku VII. zákona uvozovalho také k osobám obrany zemské penze od vojáka podlévajícím, které z obrany zemské byly zve dány na odpočívání od vojáka neb od obrany zemské, pokud služba svou v obraně zemské podle §§. 121. nebo 123. nabýly práva ku vyřídění penzi od vojáka připočítáním částky penze od obrany zemské.

Všech mohou se osobám penze od vojáka podlévajícím, které příslušejí (potažně příslušely) k obraně zemské, točeno nové částky penze od obrany zemské přičítání jen do té, pokud sama penze tím vcelkě nebude výříděná nebo ta, která by jistě osobě výřídě dle nyníjšího zákona upraveného podle gálo od roku 1869 nové upravených a podle voškerého času vykonané služby.

Horský n. p.

P ř e h l e d A.

roční penze vešh e. k. rajeka a e. k. obrany zemské gábe pašvajících a do státerní
útdy dílní polodržek podle vpočítatelského dazn slubky od nich dokozaní.

Čas slubky	Výše dílní a pašvajících gábe státerní a e penze dílní a do dazn dokozaní slubky vpočítatelského, pašvajících ve státerní										
	XL	XL	XL	VIII	VII	VI	V	IV	III		
	600	700	800	1.000	1.000	2.000	3.000	4.000	5.000	6.000	
Pe dokozaních 20 dílní slubky . . .	300	300	300	400	500	700	1.000	1.400	1.700	1.100	2.000
„ „ 15 „ „ . . .	300	300	300	400	500	700	1.100	1.370	1.600	1.000	1.900
„ „ 12 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.200	1.310	1.400	1.500
„ „ 10 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.100	1.200	1.300	1.400
„ „ 8 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.100	1.200	1.300
„ „ 6 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.100	1.200
„ „ 4 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 2 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 1 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 0 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 12 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 10 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 8 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 6 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 4 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 2 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 1 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 0 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 12 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 10 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 8 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 6 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 4 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 2 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 1 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100
„ „ 0 „ „ . . .	300	300	300	400	500	600	1.000	1.000	1.000	1.000	1.100

Přehled C.

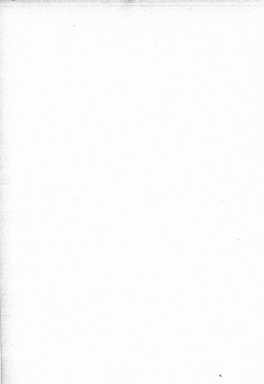
roční poměr osob z k. vojáka a občany zemské půdy používajících, které nejsou do žádné třídy dítelno polebný, dle specifického čísla slatky od nich deklarované.

Číslo slatky	Měna půdy a poměr lidí od ní dle čísla slatky deklarovaní vyhledávají, počítáno ve slatkách								
	300	350	400	500	540	600	700	800	900
Pro deklarovaných 10 slatků slatky -	100	120	140	160	180	200	220 230 240	260 270 280	300
" " 15 " " "	120 50	150	170 50	190	200 50	220	240 50	260	280 50
" " 18 " " "	150	164	168	200 50	210	240	260	300	300
" " 17 " " "	170 50	180	180 50	214 50	220 50	240	260 50	300	300 50
" " 16 " " "	200	180	180	200 50	240	270	300	300	400
" " 19 " " "	160 50	170	190 50	200 50	200 50	260	300 50	300	420 50
" " 20 " " "	150	180	200	200	270	300	300	400	400
" " 21 " " "	150 50	200	200 50	200 50	200 50	240	300 50	400	420 50
" " 19 " " "	180	190	200	270 50	300	300	300	440	400
" " 22 " " "	170 50	200	240 50	260 50	310 50	340	400 50	400	510 50
" " 24 " " "	180	210	200	300 50	300	300	420	400	540
" " 23 " " "	180 50	220	240 50	300	320 50	370	420 50	500	500 50
" " 26 " " "	200	200	270	320 50	300	300	400	500	500
" " 27 " " "	200 50	240	260 50	340 50	340 50	400	420 50	540	600 50
" " 28 " " "	210	200	270	320 50	370	420	400	500	600
" " 29 " " "	210 50	270	300 50	340 50	370 50	420	420 50	500	600 50
" " 30 " " "	200	270	310	370	400	420	500	600	600
" " 31 " " "	200 50	270	300 50	300 50	420 50	400	540 50	600	600 50
" " 32 " " "	240	280	300	400 50	420	400	540	640	700
" " 33 " " "	240 50	270	340 50	420 50	440 50	480	570 50	600	740 50
" " 34 " " "	260	300	370	400 50	420	540	540	600	700
" " 35 " " "	300 50	370	370 50	440	470 50	500	620 50	700	700 50
" " 36 " " "	370	340	370	400 50	400	540	600	700	800
" " 37 " " "	270 50	300	300 50	400 50	400 50	500	610 50	710	810 50
" " 38 " " "	380	340	380	420 50	510	570	600	700	800
" " 39 " " "	380 50	360	400 50	400 50	500 50	500	600 50	700	810 50
" " 40 " " "	380	380	420	500	540	600	700	800	900

P ř e h l e d D.

roční penze osob z. k. leděna silničního gáze pořizujících, které nejsou do žádné třídy dělení patřeny, též nadledek a podledek a tarif jim za rovné pokračujících dle těchto pravidel na první dáravých, podle vypočítatelského času služby od nich odečtené.

Čas služby	Sítka gáze						Sítka desátého gáze		
	a penze do ní a podlé času služby odečtené vypočítací, počítáno ve dnech								
	300	400	500	600	700	800	450	570	690
Do dekanových 10 tříd služby . . .	120	140	160	180	200	220	150	180	210
„ „ 15 „ „ . . .	135	15750	20250	225	250	275	171	206	241
„ „ 16 „ „ . . .	144	180	225	260	295	330	19250	23750	27850
„ „ 17 „ „ . . .	153	17050	22550	255	305	355	19550	24450	29550
„ „ 18 „ „ . . .	163	180	240	270	314	378	20050	25050	31250
„ „ 19 „ „ . . .	171	18050	26050	284	343	399	21050	27350	33050
„ „ 20 „ „ . . .	180	200	270	300	360	420	220	260	310
„ „ 21 „ „ . . .	189	22050	28050	315	378	441	23050	30250	36050
„ „ 22 „ „ . . .	198	231	297	330	395	465	24050	31050	38050
„ „ 23 „ „ . . .	207	24150	31050	345	414	483	25050	32150	40050
„ „ 24 „ „ . . .	216	252	324	360	432	504	27050	34550	42750
„ „ 25 „ „ . . .	225	26250	33750	375	450	525	280	350	430
„ „ 26 „ „ . . .	234	273	334	380	468	546	29050	37450	45750
„ „ 27 „ „ . . .	243	28350	35450	405	486	567	30050	39950	48950
„ „ 28 „ „ . . .	252	294	378	420	504	588	31050	42050	49750
„ „ 29 „ „ . . .	261	30450	39450	435	522	609	32050	44750	52450
„ „ 30 „ „ . . .	270	315	405	450	540	630	342	432	522
„ „ 31 „ „ . . .	279	32550	41550	465	558	651	35050	44850	53950
„ „ 32 „ „ . . .	288	336	432	480	576	672	36050	45950	55050
„ „ 33 „ „ . . .	297	34650	44650	495	594	693	37050	47050	57150
„ „ 34 „ „ . . .	306	357	459	510	612	714	38050	48050	58150
„ „ 35 „ „ . . .	315	36750	47750	525	630	735	390	504	600
„ „ 36 „ „ . . .	324	378	486	540	648	756	41050	52050	62050
„ „ 37 „ „ . . .	333	38850	49850	555	666	777	42050	53050	64050
„ „ 38 „ „ . . .	342	399	513	570	684	798	43050	54050	66150
„ „ 39 „ „ . . .	351	40950	52950	585	702	819	44050	54950	67950
„ „ 40 „ „ . . .	360	420	540	600	720	840	450	570	690

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka II. — Vydána a rozosílána dne 8. ledna 1876.

3.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 29. prosince 1875,

ježto se týče tarify poplatků za decimastické a chemicko-analytické vyšetřování, kování
a generální průběvy.

Tarifa, vyhlášení nařizením, vydaným dne 23. srpna 1876 (č. 120 zák. Říš.),
dle něž se mají vybírati poplatky za decimastická a chemicko-analytická vyše-
třování a o. k. generální průběvy předevzátá, poskytná od 31. prosince 1875
mocí své a každý má na vůli, nahlednouti a tebež průběvy v novou tarifu v té
příčině vydanou.

Prešis n. p.

4.

Nařzení, vydané od ministerium zeměbránění, po umluvení s ministeriemi záležitostí vnitřních, financí, práv, obchodu a s říšským ministerium vojenství dne 31. prosince 1875,

ježto se ustanovuje náhrada přípočtu za koně a kilometr a přemětuje se normální váha nákladu
voš přípočtích.

Uváděje ve skutek zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 18 zák. Říš.,
na r. 1872) a kladě k zákonu, danému dne 31. března 1876 (č. 62 zák. Říš.),
ustanovují se dle čísla a přivolením příslušajících zastupitelstev zemských:

1. v náhradebném výkaze A, náhrada přípočtu za koně a za kilometr, a
2. ve výkaze B, normální náklad voš přípočtích.

Toto nařzení vejde ve skutek dne 1. ledna 1876.

Horst n. p.

V ý k a z A

náhrady přípravní za koně a kilometr.

ú	Kolik krajanských náhrady přípravní	Z toho vychází na	
		ovce	ovce
		krajanská	
Italská	0	0	0
Čestná	0 ^{1/2} ₁₀₀	0 ^{1/2} ₁₀₀	—
Belmontská	0	0 ^{1/2} ₁₀₀	0 ^{1/2} ₁₀₀
Italská	0 ^{1/2} ₁₀₀	0 ^{1/2} ₁₀₀	—
Italská, Trubi, Garol a Cavallino	0	0	0
Karstská	tahá se dle výše popsané přípravní tah 0 ^{1/2} kr.	0	přípravní přípravní
Krajanská	0	0	0
Moravská	0	0	0
Italská Belvíl	0	0	0
Italská Borsák	0	0	0
Schwarzká	0 ^{1/2}	0	0
Slavská	0	0	0
Španělská	0 ^{1/2} ₁₀₀	0	0 ^{1/2} ₁₀₀
Tyrolská	a) bez vazu 0 b) s dvoutím 1 ^{1/2} c) s přírůstkem 0 ^{1/2} ₁₀₀	0	a) bez vazu 0 b) s dvoutím 0 c) s přírůstkem 0 ^{1/2} ₁₀₀
Venkovská	0	0	0

V ý k a z B

normálního nákladu dvouspřežných vozů přípravních.

Normální náklad dvouspřežných vozů přípravních přeměněný v kilogramy,

je:

	Když se táhají	
	a) pouze koněmi	b) koněmi s oh. jíz. vln.
	k i l o g r a m y	
V Belmontské, v Belvíl a v Borsák	200	200
V jiných královských a zemských rodech Itálie zemědělských	200	200

Přípravnost. Normální náklad přípravních vozů jednošpičkových a dvošpičkových jezt přípravní, pokudli dvoj-
sádkou táhnou, se táhnou přípravní rákos přípravní.

3.

Nařízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních a od ministerium obchodu dne 31. prosince 1875,

ještě se týče taxy na léky, měla k níže metrické, záhonem, daným dne 23. července 1871 (S. 10 sák. Hřák. na r. 1871) zavedení.

Uvažuje návrh, od nejvyšší rady zřehovatel po umlavení se zastupel lékařnickou učiněný, aby prozatím až do brzkého vydání ceníků obchodníků v léčivě na váze metrické zložených revize taxy na léky a přeměnou její dle váhy metrické (gramové) se odložily, potvrzují nové váha bude mít na svou věc účinek, viděla se ministerium záležitostí vnitřních po umlavení s ministerium obchodu nařídit prozatím až do vydání revizevané, dle váhy gramové vypočtené taxy na léky, jak tato se klade:

1. Co ustanoveno v nařízení, vydaném dne 3. prosince 1872 (S. 172 sák. Hřák.), v příčině rakouské taxy na léky, až na §§. 9. a 10., nachová se v působnosti rovněž jako to, co nařízeno dne 29. listopadu 1874 (S. 143 sák. Hřák.) o uměních v této taxě učiněných.

2. U přípravování a vydávání léků užíváno buď váhy metrické, záhonem, daným dne 23. července 1871 (S. 10 sák. Hřák. na r. 1871), zavedené, a uctěné u přípravování léků užívano buď jediné váh a závaží precizních.

3. Mají-li se odpravovati nebo dítovati recepty, v kterých užito předstě váhy medicínské, převedena buď tato váha na váhu metrickou dle této tabulky:

Tabulka převáděcí.

V á h a	převodna buď na	Kolik kusů závaží jest k vyřčení potřební
1/2 grama	0.833	3 centigramy
1/3 "	0.84	4 "
1 grama	0.87	7 centigramy
2 gramy	0.15	15 "
3 "	0.20	20 "
4 "	0.25	25 "
5 grami	0.30	30 "
6 "	0.40	40 "
7 "	0.50	50 "
8 "	0.60	60 "
9 "	0.70	70 "
10 "	0.80	80 "
12 "	1.00	100 "
14 "	1.20	120 "
16 "	1.30	130 "
18 "	1.50	150 "
20 "	1.60	160 "
25 "	1.75	175 "
30 "	1.80	180 "
40 "	2.00	200 "
50 "	2.10	210 "
60 "	2.20	220 "
70 "	2.30	230 "
80 "	2.40	240 "
100 "	2.50	250 "
120 "	2.60	260 "
150 "	2.70	270 "
200 "	2.80	280 "
250 "	2.90	290 "
300 "	3.00	300 "

4. K vypočítání cen léků dle receptů lékařských, v nichž užívá výhy gramové, užívá se ve větším složení tak v náležitostech výše uvedených za přičinou převedení

1 libra	položiti za rovnou	420 gramův
1 unce	" " "	31.00 "
1 drachma	" " "	4.50 gramův
1 skrupl	" " rovný	1.50 "
1 grán	" " "	0.07 "

5. Lékařským dovozem jest, počítati ceny za léky dle takových receptů přepravně podle ceny za léky k rakouské farmakopeji z roku 1869 přičítané, od fedulátorů obecné rakouské jednoty lékařské na výhy gramové převedené a výše uvedeným jednoty (ve Vídni, v IX. okresu, v ulici Špitálská, č. 31) roku 1876 vydané.

Ku kození klade se na revidování a upravení tabulka nejvýše uvedených dávek jednotlivých léků, která se v tabulce XVIII. farmakopeje z r. 1869, str. 269, prohlašuje za neplatnou.

Lasser in. p.

Chlumecský in. p.

Tabula

tabula decem medicamentorum toxicum indolis maximas pro adultis, utrae quas medicinae ne praescribat pro tan intensa nisi addita signo exclamationis.

	Pro duci		Pro die	
	Grammisi	Gram	Grammisi	Gram
<i>Sodium arsenicosum</i>	0.008	0.08	0.012	0.12
<i>Sodium hydroxydatum</i> (Pharmac. austr. 1868)	0.08	0.08	0.20	2.0
sive part. 3				
<i>Socinatum</i> (germanicum) (Sölger et Hess, Weisk)	0.007	0.08	0.01	0.20
<i>Aqua amygdalarum amararum concentrata</i>	0.20	20.0	0.50	50.0
<i>Aqua laurocerasi</i>	0.20	20.0	0.50	50.0
sive part. 40				
<i>Argentum nitrosum</i>	0.01	0.4	0.20	2.0
<i>Atrypinum</i>	0.002	0.02	0.008	0.08
<i>Atrypinum sulfuratum</i>	0.002	0.02	0.008	0.08
<i>Aurum auris elaboratum</i>	0.01	0.4	0.20	2.0
<i>Castoreum</i>	0.01	1.0	0.20	2.0
<i>Cassia</i>	0.004	0.04	0.012	0.12
<i>Cypripedium pubescens</i> (sive auriculatum)	0.01	0.5	—	—
<i>Digitalinum</i> (Pharmacop. gallica et austriaca)	0.002	0.02	0.01	0.12
<i>Extractum opii tabacum</i>	0.01	0.4	0.12	1.2
<i>Extractum belladonnae foliorum</i>	0.10	1.4	0.40	4.0
<i>Extractum belladonnae radice</i>	0.01	0.7	0.04	0.7
<i>Extractum colocynthidis</i>	0.10	0.4	0.40	0.5
<i>Extractum casti</i>	0.15	0.2	0.08	0.2
<i>Extractum hyoscyami foliorum</i>	0.15	0.0	0.08	0.10
<i>Extractum opii castoreo (adrenalinum)</i>	0.01	0.22	0.02	0.7
<i>Extractum opii</i>	0.10	0.4	0.40	0.5
<i>Ferrous iodatum</i>	0.08	0.5	0.12	2.1
<i>Folia belladonnae</i>	0.15	0.0	0.08	0.2
<i>Folia digitalis</i>	0.10	0.7	0.08	0.2
<i>Fructus colocynthidis</i>	0.20	0.0	0.08	0.7

	Pro den		Pro tři	
	Grammů	Gram	Grammů	Gram
<i>Hydrogrynum bicoloratum coccineum</i>	0-00	0-12	0-04	0-2
<i>Hydrogrynum bicoloratum rubrum</i>	0-00	0-12	0-04	0-2
<i>Hydrogrynum jaliscoense Heron</i>	0-00	0-0	0-00	0-0
<i>Hydrogrynum crystallatum Heron</i>	0-00	0-0	0-00	0-0
<i>Jalisco</i>	0-00	0-0	0-12	0-0
<i>Salvia nitida-argentea</i>	0-00	4-0	1-00	12-7
<i>Scrotonum</i>	0-00	0-00	0-10	0-0
<i>Morphinum</i>	0-00	0-00	0-10	0-0
<i>Morphinum acutum</i>	0-10	0-0	0-10	0-0
<i>Morphinum hydrochloricum</i>	0-00	0-0	0-00	0-0
<i>Olcum acetum</i>	0-10	0-0	0-10	0-0
<i>Optum purum</i>	0-00	0-00	0-00	0-00
<i>Phosphorus</i>	0-00	0-00	0-00	0-00
<i>Plumbum acutum</i>	0-07	1-0	0-00	0-0
<i>Radii bellidoneae</i>	0-07	1-0	0-00	0-0
<i>Sassa styraciflua sassa rumicosa</i>	0-10	1-0	0-00	0-0
<i>Schisto camosialis Fowleri</i>	0-00	0-0	1-00	0-0
<i>Strychninum</i>	0-007	0-00	0-00	0-07
<i>Strychninum nitrosum</i>	0-007	0-00	0-00	0-07
<i>Tinctura acidi</i>	0-00	0-0	0-00	0-00
<i>Tinctura bellidoneae</i>	1-00	12-7	0-00	0-0
<i>Tinctura castoreae</i>	0-00	0-0	0-00	0-00
<i>Tinctura cathartica acutum</i>	1-00	12-7	0-00	0-0
<i>Tinctura digitalis</i>	1-00	12-7	0-00	0-0
<i>Tinctura jalisco</i>	0-00	0-0	0-00	0-00
<i>Tinctura laevi rumicosa</i>	0-00	0-0	0-00	0-0
<i>Tinctura opii styraciflua</i>	0-00	0-0	0-00	0-0
<i>Tinctura opii styraciflua</i>	0-00	0-0	0-00	0-0
<i>Tubum acidi</i>	1-10	1-0	0-00	0-0
<i>Uranium</i>	0-01	0-10	0-00	0-0
<i>Uranium chloridum</i>	1-00	12-7	0-00	0-0
<i>Uranium acutum</i>	0-00	0-00	0-00	0-0
<i>Uranium styraciflua</i>	0-00	0-00	0-00	0-00
<i>Uranium sulfuricum</i>	0-01	0-00	0-00	0-0
<i>Uranium sulfuricum quo acutum</i>	0-00	1-00	—	—

6.

Vynešení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po umluvení s ministerium obchodu dne 31. prosince 1875,

žáta se tjže užívati váhy metrické (gramové) při předepisování receptů lékařských.

Podle článku V. zákona, daného dne 23. července 1871 (čl. 16 zák. říšsk. na rok 1872), jině ustanoveno jest nové užívání míry a váhy, má se, od 1. ledna 1876 počínaje, v obchodu obecném užívati jediné míry a váhy metrické.

Dle toho lze také v lékařství, od toho dne počínaje, u přípravování a vydávání lékařství jediné vah soustavy metrické, a není již dovoleno, připravovati a vydávati recepty dle posavadní váhy medicínské předepsané pomocí vah starých.

Má-li se tedy nějaký recept sdpraviti, v kterém jsou dávky lékové předepsány dle staré váhy medicínské, jsou lékárníci povinni, dle příkazů tabulky na novou váhu je převésti a dle ní je připraviti.

Tabulka převoditelé neobstahuje však v sobě ani matematicky důkladného, ani vždy nejvíce se přibližujícího poměrnou relativní platnosti obou váhy. Zřetel k citlivosti válek precizních k užívání v lékařských předepisanech a k důkladnosti úvratí, zvláště pak zřetel k tomu, aby se menším úvratím mohlo snadně a bezpečně vyléčeno, vyhledává toho, by platnost starého úvratí medicínského ve slovních gramy vyznačené podle jednot a snadnějšího odměření, položila se menší nebo větší, nežli z vypočtení vychází.

Prostředkem k tomu, klade zvláštní váhu na důkladné vyznačení dávek, dojde toho jediné tím, že předepíše lék ve váze metrické.

Abyste tedy vůbec předešlo, by jedna váha nevadila se na druhou a nestal se nějaký omyl, učiní lékařové dohodu, když přiče recepty, nebudou již užívati staré váhy medicínské, nýbrž když budou užívati nové váhy metrické (gramové) a budou u předepisování léčiti té formy, která jest předepsána nářizemím, vydaným od ministerstva zdravotní veřejných věd 16. prosince 1874 (§. 153 zák. říšsk.) při předepisování léků dle váhy metrické na účet pětidesátice státní nebo některého fondu od státu spravovaného.

Dle tohoto nářizemí má se každá váha metrická v receptě uvedená vyznačiti v gramech, to jest prostředkem gramu jako jedničky váhy a poměření nestokýchví ciframi v systému desítkovém. Plně gramy budíž od slonků, byly-li by to jaké, rozmanité patrnou desítkami setkou nebo tisícem, slonky pak vyznačeny budíž dvěma čísly desítkovými i tehda, když druhé číslo desítkové jest nula.

Dle toho budíž v receptě na příklad předepsáno:

půl kilogramu	= 500-00 gramů
hektogram	= 100-00 „
pět dekagramů	= 50-00 „
pět decigramů	= 0-50 gramů
pět centigramů	= 0-05 „
dvě a půl gramy	= 2-50 „

atd.

Vidělo-li by se z opatření na příhodné, vyznačiti váhu v receptě slovy, stačí se to krevně spíše předepsati výše položeného v závorkách. Při tom bude prospěšné, když se slov „dekagram“ a „decigram“, používá se snadno může jedno vzíti na druhé, zcela nevhodně, a na místě dekagramu položí se přitom šlo gramů, na místě pak decigramu váha v centigramech, když se tedy na místě „pět dekagramů“ napíše raději: „grm. 50-00 (grammista quinquaginta)“ a na místě „pět decigramů“, když se položí: „grm. 0-50 (Decigrammista quinquaginta)“.

Ku konci klade se za revídovanou a upravenou tabulka největších dávek nejdůležitějších léků, dle které se tabulka XVIII. farmakopeje z roku 1899, str. 249, postuluje za neplatnou.

Lasser m. p.

Chlumecký m. p.

Tabulka převáděcí.

Tab. 4	převáděcí hodnota	Kolik kusů sítků (net & srovnání patiček)	
1/4 gráma	0-05	(2 soustředěný)	1
1/2 " "	0-05	" 4	2
1 grám	0-07	" soustředěný	3
1 polský	0-12	" 20	3
2 " "	0-20	" 20	4
4 " "	0-20	" 20	6
5 gráma	0-25	" 20	7
6 " "	0-30	" 20	7
7 " "	0-30	" 20	7
8 " "	0-35	" 20	7
9 " "	0-40	" 20	7
10 " "	0-50	" 20	7
11 " "	0-60	" 20	7
14 " "	1-00	1 grám	1
15 " "	1-20	" 2	2
16 " "	1-20	" 2	2
18 " "	1-20	" 2	2
19 " "	1-20	" 2	2
20 " (1 sítko)	1-50	1 " 20	2
25 " (1/2 soustředěný)	2-50	2 grámy	2
30 " (2 sítko)	3-00	3 " 20	2
35 " (1 soustředěný)	4-00	4 " 20	4
100 " (2 soustředěný)	5-00	5 gráma	—
150 " 12	10-00	10 " 20	4
160 " (1/2 soustředěný)	17-00	17 " 20	4
180 " (1 soustředěný)	20-00	20 " 20	4

Tabula

tabula datur medicamentorum toxicitas maxima pro adultis, ultra quas medicina
ne praescribitur pro usu interno nisi additis signis exclamationis.

	Pro diem		Pro die	
	Gramm.	Grana	Gramm.	Grana
Artem. aristatum	0-00	0-05	0-010	0-10
Artem. hydro-cyanatum (Pharm. cant. 1832)	0-05	0-05	0-20	2-7
	sive part. 3			
Arsenicum (germanicum) (Göhrig et Haase, 1862)	0-007	0-00	0-04	0-05
Aqua amygdalorum amararum composita	1-00	10-0	1-00	10-0
	sive part. 40			
Aqua hamamelidis	1-50	10-0	1-00	10-0
	sive part. 40			
Aquutum sibiricum	0-02	0-4	0-20	1-7
Astragalus	0-002	0-02	0-005	0-05
Astragalus sibiricum	0-002	0-02	0-005	0-05
Astragalus sibiricus	0-05	0-5	0-15	1-5
Castoreum	0-07	1-0	0-15	1-7
Cocculus	0-001	0-01	0-002	0-04
Caprus sibiricus qui castratus	0-10	1-0	—	—

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska III. — Vydán a rozeháněn dne 1. února 1876.

7.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 3. ledna 1876,

s tím, aby počas úřadování okresní soudův Ůpický a Skalický v Čechách.

Okresní soud Ůpický, stížený dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 26. srpna 1875 (č. 114 zák. říš.), na počas úřadování dne 1. června r. 1876, a okresní soud Skalický, stížený dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 26. srpna 1875 (č. 115 zák. říš.), dne 1. července 1876.

Glaser m. p.

8.

**Vyhlášení, vydané od ministerií financí a obchodu
dne 18. ledna 1876,**

s tím, že se stáje v Bělehradě městina úřad berní a soudní deponitní, též úřad celní, přístavní a námořsko-odravotní.

Podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 28. října 1875, stáje jest v Bělehradě městina úřad berní a soudní deponitní, s nímž bude spojen tamžijí úřad celní, též přístavní a námořsko-odravotní.

Tento úřad počas úřadování dne 1. února 1876 a od tohoto dne bude politická obec Bělehradská, náležející k obvodu okresního soudu a k okresu berního úřadu Záhřebského z tohoto okresu odloučena a přikládná k bernímu úřadu Bělehradskému.

Pozavadní Bělehradský úřad celní, přístavní a námořsko-odravotní přestane úřadovati dne 31. ledna 1876.

Chlumcecký m. p.

Pretis m. p.

9.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 18. ledna 1876,

a tom, že se stáje úřad berní, soudní depozitní a celní v Starém Hradě, a že berní úřad Chvárný pověří práce tamější celnice vedlejší a solního úřadu.

Podlé Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 28. října 1875, učiněn jest v Starém Hradě (Cimarroncchia) úřad berní a soudní depozitní, a kterým bude spojena tamější celnice vedlejší, která se zároveň zruší.

Tento úřad počne úřadovati dne 1. února 1876, a od tohoto dne budou politické obec Starý Hrad, Gela, Vrbovka a Sv. Jitř, náležející k soudnímu obvodu Starohradského, a berního úřadu Chvárného, k němuž posud přislušely, ovládnuty a k novému bernímu úřadu Starohradského přidány.

Íšleňsko dne převzeme berní úřad Chvárný na se počne tamějšího vedlejšího úřadu celního a solního, který bude zrušen.

Celní úřadové ve Starém Hradě a ve Chváru přestanou úřadovati dne 31. ledna 1876.

Pretis n. p.

10.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 26. ledna 1876,

a tom, že se stáje vedlejší celnice a zároveň jednateletí přístavní a námořní-zdravotní v Porto Basso a přinázejí se zároveň práce těchto úřadů na vedlejší celnici I. v Červinanzě.

Dne 1. února 1876 budou vedlejší celnice a zároveň jednateletí přístavní a námořní-zdravotní v Porto Basso republiky a veškeré práce celní a přístavní těchto úřadů přeneseny budou na vedlejší celnici I. v Červinanzě.

Za blízkou operaci této celnice přizváno bude oddělení strážní finanční v Porto Basso, která bude také v tamějším přístavní konati služba lodivodníka.

Pretis n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IV. — Vydána a rozosílána dne 5. února 1876.

11.

Zákon, daný dne 27. ledna 1876,

jinžto se povoluje, aby se na rok 1876 vybraly kontingenty roční, jež k zachování stálého vojska (jedstva válečného) a náhradního rezervy potřebl.

S přivolením obojího schůzovací rady říšské vidí se Ml. nastříti takto:

Článek I.

Povoluje se, aby se na rok 1876 vybraly roční kontingenty a osob k obraně schůzovacích a tříd váku zákonem povolancých 54.541 mužů ke stálému vojsku (jedstvu válečnému) a 5.454 mužů k náhradnímu rezervu.

Článek II.

Mému ministruví nezastřeboční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, anlivě se o to s Mým říšským ministrem vojenství.

V Budíně a Pošti, dne 27. ledna 1876.

František Josef m. p.

Amersperg m. p.

Horsí m. p.

13.

Nařízení, vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministerium záležitostí vnitřních dne 29. ledna 1876,

o tom, jak dříve má platnost kletk stavební na stávkách, měřích na délku a měřích dutých
soustavy metrické, porovnaných a kolikovaných roku 1874 a 1875.

Metrická měřítka, metrické míry na délku a míry duté roku 1874 a 1875
obřizované a kolkem s čísly těchto roků opatřené pokládají se, co se týče povinnosti, dále je znovu porovnatí a kolkovatí (recimentovatí), na rovné měřítím,
měřím na délku a měřím dutým r. 1876 porovnaným a kolikovaným.

Lasser m. p.

Chlumecky m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska V. — Vydána a rozosílána dne 15. února 1876.

13.

Zákon, daný dne 20. ledna 1876,

jináče se označuje §. 12. zákona, daného dne 24. května 1869 (§. 88 zák. říš.) o upravení daní z pozemků.

S přivolením obějí sněmovny rady říšské vydá se 31. dubna takto:

Článek I.

Paragraf 12. zákona, daného dne 24. května 1869 o upravení daní z pozemků (§. 88 zák. říš.), používá platnosti a má znít takto:

§. 12.

Ke každému sezení komise pozve předsedící všechny členy, a nemohá-li by některý člen pro nějakou překážku přijít, pozve jeho zástupníka.

Komise pokládají se za uložené a mohou usazení činit, když jest tu kromě předsedního nejmenš polovice členů. Nepřijde-li by však tolik členů, kolik potřebí a nemohla-li by tudíž komise usazení činit, pozve se všichni členové k sezení příštímú písemně a doloží se jim, že komise bude usazená činiti, neohlédle k tomu, kolik členů tu jest.

Komise čít rozhodnutí své absolutní většinou hlasů členů přítomných. Předsedící hlasuje jen tehda, když jsou hlasové stejné rozděleny, a rozhoduje v takovém případě ono mínění, k němuž se předsedící přidá.

Nepřijde-li při hlasování o výše uvedeného čísla absolutní většina hlasů k místu, připočten se hlasy, které se přidávají k nejvyššímu číslu, ke hlasům, které se přidávají k číslu nejnižšímu, a to kromě čísla drjého absolutní většiny.

Ein solches Gesetz
wird durch beide
Kammern des Reichstages
angenommen.

Článek II.

Co v tomto zákoně ustanoveno, nabude v působení komise centrální, sň v příslušné komisi zemských, subkomisi zemských a komisí okresních oněch království a zemí, v nichž práce odhadovací až do dne vyhlášení tohoto zákona budou již dokonány, platnosti tohoto dne, v působení komisi zemských, subkomisi zemských a komisí okresních oněch království a zemí nabude to platnosti po dokončení prací odhadovacích, když se počtem vkládají pozemky do výměr tarifových.

Článek III.

Ministři finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Budíně a Pešti, dne 29. ledna 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

14.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 1. února 1876,

s tím, že se stíhá nový soud okresní ve Vysokém v Čechách.

Dle zákona, daných dne 11. června 1868 (č. 59 zák. sbír.) a dne 26. dubna 1873 (č. 62 zák. sbír.), stíhá se v obvodu krajského soudu Jičínského okresní soud ve Vysokém pro tyto obce místní: 1. Pro Horní Dabčice, 2. Sklepnáves, 3. Jablonec, 4. Paseky, 5. Třít a 6. Vysoké z obvodu okresního soudu Roketského nad Jizerou, — 7. pro Starou Ves, 8. Halkovice, 9. Pívlaky a 10. Ruprechtice z obvodu okresního soudu Semilského, — a 11. pro Starou, 12. Olešnici a 13. Lhotku z obvodu okresního soudu Želiezovického.

Od toho dne, kterého tento soud počne činností, sň se potomně osídlení, osídleny budou jmenované obce z obvodů soudů okresních, k nimž nyní přísluší, a obec Starou, Olešnici a Lhotka budou naroven osídleny z obvodu krajského soudu Mladoboleslavského.

Glaser m. p.

15.

Patent císařský, daný dne 11. února 1876,

jinšto se svolávají území Český, Dalmatský, Haličský a Vladimířský, zároveň Krakovský, Polno- a Hornorakovský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Moravský Slezský, Tyrolský, Vorarlberský, Italský, Gorický a Gradišský i Tránský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakovský,
král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavovský, Haličský,
Vladimířský a Illyrský; král Jeruzalemský atd.; arcivojvoda Rakovský;
velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský,
Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
ský, Pišenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
ský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský,
Kytburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
krabě Horno- a Dolnobužický a Iterský; hrabě Hohenemburský, Feldkirch-
ský, Brogenský, Sonnenberský atd.; pán Tránský, Kotarský a za Slo-
vanském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

rádno činíme a věděti dááme:

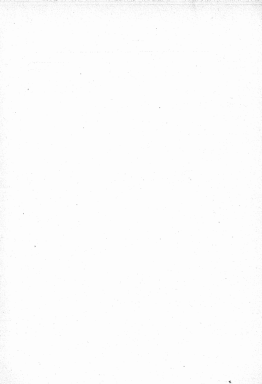
Sašmovo Český, Dalmatský, Haličský a Vladimířský, zároveň Krakovský,
Polno- a Hornorakovský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Buko-
vinský, Moravský, Slezský, Tyrolský, Vorarlberský, Italský, Gorický a Gra-
dišský i sáem Tránský svolávají se na den 3. března t. r. do míst k jich sejití
sáženem jmenovaných.

Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Našom, dne 11. února léta cí-
ského osmáctého sedmdesátého šestého, panovním Našom roku dvadecátého osmého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumecský m. p.	Pretis m. p.	Horst m. p.
	Ziemiałkowski m. p.	Mannsfeld m. p.	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka VI. — Vydána a zveřejněna dne 26. února 1876.

16.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 6. ledna 1876,

s tím, že stihna jest vedlejší celnice třídy I. se sídlem v Raiceňšteině.

Za přítomnosti počestí jízdy po koleznici v Raiceňšteině do Křimova stihna jest na nádraží v Raiceňšteině o. k. vedlejší celnice třídy I., spojená s královským saským místem celním, které má vjezdní moč hlavní celnice třídy II. a jest zmocněna, užívati dle předpisu, daného dne 18. srpna 1857 (§. 176 zák. říš.), zkráceného řízení celnice v obvodu po koleznici; kterážto celnice vedlejší počala stihovati dne 23. srpna 1876.

Praxis n. p.

17.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 13. února 1876,

jméno se mění obec Vítkovice příděví k obvodu okresního soudu Rakouského nad Jizerou v Čechách.

Podle zákona, daného dne 11. června 1848 (§. 59 zák. říš.), odnátoje se jméno obce Vítkovice z obvodu okresního soudu Jilemského a příděví se k obvodu okresního soudu Rakouského nad Jizerou.

Toto narizení vejde ve skutek dne 1. května 1876.

Glasner n. p.

18.

Zákon, daný dne 24. února 1876,

ježi se týče ústřední praxi zákonů státních

S přivolením obou sněmovny rady Říšské vidí se Ml. nařídit takto:

§ 1.

Zákonny státní, dle zákona, daného dne 13. prosince 1873 (č. 162 zák. Říš.) zřízené, každé nejdláže do 1. března 1876 respubliky, a některé jejich ředitelství centrální.

§ 2.

Práce pokud nevyřizované ukončiti má ministr financí po uhlavění s ministrem obchodu.

Ministr financí zejména má k tomu se přičiniti, aby záležitosti pokud nemapované co nejdříve se splachily, a má učiniti opatření, jež k tomu konci v každém případě potřebí, hledě při tom vždy náležitě k tomu, aby záležitosti, které záloh státních pokud neuplatily, nebyly tím, co se týče jich bytosti, uvedeny v neobstaranost.

Ministr financí má každý rok počítati rozděl Říšské správy, které práce jsou pokud nevyřizovány, a má předložiti výkaz toho, co se sešlo.

§ 3.

Výhody, propůjčené v článkách 8., 9. a 10. zákona, daného dne 13. prosince 1873 (č. 162 zák. Říš.), zálohám státním, vztahují se dle obsahu také k pracem pokud neukončeným v § 2. tohoto zákona uvedeným.

§ 4.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení.

§ 5.

Ministrem obchodu a financí uloženo jest, aby ten zákon jev skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 24. února 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Protlis m. p.

O p r a v a.

V čísle XLVI. zákoníku Říšského na rok 1875, str. 537, č. 143, § 11., slovo 9 místo „6. prosince 1868“ čti: „6. úně 1868“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Částka VII. — Vydána a rezedána dne 29. února 1876.

19.

Zákon, daný dne 26. února 1876,

o c. k. čestnictvu království a zemí v radě říšské zastoupených.

S přívolením obou zastupovacích rad říšských vůči se Mj. naříditi takto:

Částka I.

K čemu jest čestnictvo přiznáno, pod kým jest postaveno a jaká práva má v výkonu státi.

§ 1.

C. k. čestnictvo království a zemí v radě říšské zastoupených jest sjednocený, vojensky utvářený sbor mužův pro zachování veřejného pořádku, pokoje a bezpečnosti.

§ 2.

Čestnictvo postaveno jest v přímé službě bezpečnosti veřejné pod c. k. politickými úřady okresními a zemskými, v přímé vůči vojenských, ekonomických a administrativních pod svým představenými vojenskými, v obou přímě pak v posledním pořadí pod ministrem zemědělnictví, který, když šliti jest o nějaké světlé opatření bezpečnosti, ujednává se o to s ministrem vnitřních věcí.

Dívati rozkaz vojenský a zachování kláse a pořádek ve sboru čestnickém, náleží na dozor a inspektora čestnického, kterýž z toho odpovídá ministru zemědělnictví.

§ 3.

C. k. politický okresní úřad jest úřadem slabobratrů kláse či mužů čestnických v jeho okresu postavených, a má jakožto úřad takový hlavní službu bezpečnosti od nich konanou a příslušnou k ní.

Žádalo-li by některé město, ježto má zvláštní statut obecní, aby četnictvo vedle služeb občanské stálo bezpečnosti ve službě bylo nápomocno, má c. k. politický úřad okresní v místě se nacházející nebo pro krajina okolní zřízený, jakožto služební úřad četnický, po uzákladění s představenstvem obecním přikročiti opatření učiniti.

§. 4.

Důstojníci četnickí jsou vojenskými představenými mužstva četnického. Na ně náleží, aby řídili vyřizování mužstva, co se týče služby bezpečnosti veřejné a vzdělání vojenského, a aby přihlíželi k disciplíně, adjustování a úbrojování mužstva.

§. 5.

Úřad služební a vojenský představení mají, co se dotýče přihlížení ke každé hlídce, v rozumné bývají a oznámení sobě obopelně všechno to, čeho k vykonávání služby potřebí.

§. 6.

Co se týče jiných c. k. úřadů civilních a vojenských, též úřadů obecních, pod těmi četnictvo není postaveno.

§. 7.

Soudové a zastupitelstva státní mají právo požádati přímo četnictva, aby činilo službu. Jak má četnictvo požádání, které od těchto úřadů došlo, úřadu služebnímu oznámiti, ustanovi se způsobem nálezem.

Úřadové civilní a vojenscí, též úřadové vojenscí mají za asistenci četnickou požádati služebního úřadu četnictva, a takto kdyby z prohledání nastalo nebezpečnosti, povinná jest četnictva, býti přímo od těchto úřadů požádáno, učiniti asistenci.

§. 8.

Jak má četnictvo nápomocno býti u věcech policejních místní, ustanoví dle okolností místních úřad služební; nemá to však na úmysl býti účelně veřejně bezpečnosti, pro kterou četnictvo jest zřízeno.

§. 9.

Četnictvo má příkazy, které je dojde, bez výměnky vykonati, nespouštěje se v jich poslušnosti.

Četnictvo má právo žádati, aby mu byl dán příkaz písemný, i tehda, když to v záležitostech není nutná, leč že by z prohledání vadilo nebezpečnosti.

Z toho, co příkaz obsahuje, odpovírá úřad, který ho dá. Všeobecně pak odpovídá četnictvo z toho, že bude ve všem uskazů četnických a zachování v kasační službě instrukce služební.

§. 10.

Osoby ve svazku četnickém postavené podléhají jsou u věcech trestních sčkonám vojenským a předpisům disciplinárním tou měrou, jak ustanoveno zákonem, daným dne 13. května 1871 (číslo XX., č. 45 sčk. Sbčk. na r. 1871) v příčině obrany zemské službě konají.

Moc soudní vykonávání náleží na vojenské soudy obrany zemské.

Tresty na svobodě vykonávají buďte v trestnicích vojenských.

§. 11.

Četník, kdy koli ve službě své k někomu přikročí, užívá má slovo: „Ve jménu zákona“ v jazyku zemském, a každý, nechtě jest mužem civilním nebo vojenským, jest v případě takovém povinen, jeho vybitínutí býti poslušen, mále však potom stáhnouti ruku.

§. 12.

Četníkové službu vykonávajícímu přídělují práva strážní civilní a vojenské zákonem ustanovená.

§. 13.

Četník službu konající mále a opatřením příkazemou užívá úhrasní:

1. v případě obrany země, aby odvratil od sebe útok škodkem naň učiněný;
2. aby přemohl odpor, směřující k tomu, by to, co ve službě koná, se změnilo;
3. aby zamezil útek zločinců nebezpečných, když to není jiného prostředku je zadržeti.

§. 14.

Četníctvo má právo, aby své povinnosti služební provedle, žádati pomoci od každého úřadu služby veřejné, zvláště od úřadů civilních, od jiných úřadů státních a jich členů, od starostů obecních a od velitelství vojenských.

§. 15.

Jak se má služba četnická prováděti, a tom bude vše naznačeno v instrukci služební, ježto se podle tohoto zákona vydá.

Článek II.

Jak jest četníctvo organizováno rozděleno.

§. 16.

V sídle každého politického území zemského má býti zemské velitelství četnické.

§. 17.

Zemské velitelství četnické spravovati má vojenské, ekonomické a administrativní záležitosti četníctva pod ním postaveného (§§. 2. a 4.).

Za zemské velitele vojenské úřadování bude důstojník státní nebo vyšší, jímž se dle potřeby přidá jeden neb více důstojníků, početvedoucí, dle okolnosti početní strážmistr a tolik šarží, kolik potřeby.

V obvode zemských velitelství četnických státi se dle potřeby velitelstva oddílů, ježž moze a přičetnost vztahovati se bude krom zvláštěních případů toliko k vojenskému dohledu a k vykonávání disciplíny, též ku vzdělávání ve službě praktické.

§. 18.

V sídle každého hejmanství okresního úřadu bude okresní velitelství četnické, kteréž povede strážmistr. Na strážmistra náleži, aby sám vedl hlídokům četnickým v místě se nacházejícím, a aby námo to dohlížel ke službě jiných hlídek četnických pod ním postavených, v okrese politickém územných, kterýmž, když se skládají z více než ze dvou četníků, valí povídly vodit.

§. 19.

Stav každého zemského velitelství četnického ustanoví ministr zeměbránní, stav každé hlídky správy zemské po ujednání se zemským velitelem četnickým.

Tu, kde okolnosti náleží nebo dopouštějí, zřídí se četníci o sobě na hlídky a určitým okrskem, k němuž mají příslušeti.

§. 20.

Každý správce zemský a každý hejtmán okresní má právo, viděl-li by, že se něco připravuje veřejnému poškození a veřejné bezpečnosti podobným způsobem na škodu, učiní-li hlídka četnická svého obvodu správného na nebezpečí násto a zřídí-li vůbec službu četnickou v mezích násto podle okolností místních.

Aby se četnictvo některého království nebo některé země osiřilo na čas četnictvem z některé země jiné, nařídí tož ministr zeměbránní po ujednání s ministrem zvláštností vojenských.

§. 21.

Důstojníci četnickí a četníci, rozdělení po rozličných úpravách služebních, mohou se toliko z důležitých příčin služebních na jiné místo přeložiti.

Má-li jinam přeložen býti některý důstojník státní nebo zemský velitel četnický, nařídí císař, a má-li býti přeložen některý nadřízený, ustanoví ministr zeměbránní, slyše v tom správce zemského, jež se týče.

Že má býti vzeté četnické v mezích obvodu velitelského jinam přeloženo, nařídí zemský velitel četnický k návrhu nebo s přivolením příslušného politického úřadu okresního, potažiti řízení zemského. Má-li být osobstvo četnické přeloženo do obvodu některého jiného velitelství, náleží na nařízení ministra zeměbránní.

Částka III.

Jak se četnictvo doplňuje a kdy a jak se členové jeho propouštějí.

§. 22.

Mužstvo četnické doplňuje se:

1. poddůstojníky, kteří dle §. 83. zákona o povinnosti branné, potažiti dle zákona, daného dne 19. dubna 1872, č. 60 zák. říš., mají právo láhnutí na nájaké místo ve službě veřejné, pokud jsou ke službě četnické úplně způsobilí;

2. osobami, kteří povinnosti své branné, potažiti dostavovací úplně dosti učinily;

3. dobrovolníky, kteří vstupí v četnictvo a obrany zeměké služby skutečně zkonajíce;

4. dobrovolníky, kteří vstupí v četnictvo z rezerva služby zkonajíce, bez újny povinnosti, služiti ve vojsku.

§. 23.

Aby kdo byl přijat k četnictvu, potřebá:

- aby byl státním občanem v království a zemích radech říšskou nastoupených,
- aby byl bezúhonného života, na duchu schopný a v chování obratný,
- aby neměl více 20 a více 40 let věku svého,

d) aby byl svobodný, aneb vdaný bezdětný,

e) aby byl zdravého a silného těla a byl tak velký, jak toho náhra vojenská vyhledává,

f) aby byl znalý řeči té země nebo té části země, v které má sloužit a

g) aby uměl dostatečně číst, psát a počítati.

Nesplní-li, kteří chtějí dobrovolně do četnictva vstupovat, mají zapotřebí přivolání star svého neb poručníka.

Od toho, čeho se vyhledává pod lit. c) a e), může ministr zeměbránní dispensovati nebo zčásti volitele četnické k dispensování zmocnit.

§. 24.

Ten kdo přistoupí k četnictvu, povinen jest uzavřít se, že bude nejméně čtyři léta sloužit.

Příslušným obrany zemské bude čas služby, strávený v četnictvu, ve službu, konanou u obrany zemské, vpočítán, a příslušníci takové zprávečti jsou, pokud slouží v četnictvu, zvláště služby v obraně zemské.

§. 25.

Každý, kdo se přihlásí k četnictvu, může přijat býti toliko do nejnižšího řádu.

Abý kdo mohl povýšen býti na vedlece hlídky, musí podniknouti zkoušku.

Abý kdo byl definitivně na četníka přijat a ke zkoušce vedlecké připuštěn, povinen jest navštěvovati vyučování theoretického a některého zemského velitelství četnického.

§. 26.

Po skončení vyučování theoretického má každý četník nově vstupující konati za průbě služby na některé hlídce četnické.

Theoretické vyučování a služba na průbě nemá dokresady trvati déle než rok, a objeje počítá se pak četníkoví, když byl definitivně přijat, v čas služby četnické.

§. 27.

Povýšování četníka za vedlece a vedlece za strážníka přisluhí dozorce četnickému, když byl právě slyšel ústně služební, zdali jest k tomu způsobilý, kterého práva může dozorce volit nebo číst jeho přenesení také na zemského velitele četnického.

§. 28.

Důstojnictvo četnické doplňuje se:

1. Vůbec postupným povýšováním ve sboru mužů,

2. vylíčením tím, že se do něho včasem nastoupili a spláchní důstojnosti stálého vojáka nebo obrany zemské, služba konající nebo na odpovídání daní.

Abý kdo mohl v četnictvu dojiti místa důstojnického, potřebí, by se podvolil zkoušce.

Strážníkem ve službě skoušený, kteří prokázali dobré schopnosti a příhodnou vzdálenost obecnou, dá ministr zeměbránní poručení ke zkoušce pro nabývání důstojnosti četnického.

Připouštějí, kteří se mají dle článku 3. k četnictvu přiděliti, připouštějí buďto ke zkoušce pro nabývání důstojnosti četnického nepe po četnické službě přelít u četnictva.

Čas, jež takový důstojník v této službě stráví, vpočítá se mu, když bude vzat v četnictvo, do služby četnické.

§. 29.

Zkoušky pro nabytí důstojnické četnického i zkoušky vodičské konají se před komisí složenou, složenou z představitelů administrativních a z důstojníků četnických.

Šest náležitostí a těchto zkoušek vydává buďe zvlášť o sobě.

§. 30.

Důstojníky četnické každého stupně jmenuje císař k návrhu ministra zemědělnictví.

Náměstky důstojnické jmenuje ministr zemědělnictví se státníměstřem četnickým, kteří odbyli zkoušku důstojnickou.

§. 31.

Důstojníci a četníci, vstupující do sboru, povinni jsou, vykonati služební přísahu četnickou.

§. 32.

Důstojníci četnickí pokládají se za rovné důstojníkům stálého vojska; takéž jsou také mužstva četnického rovný četník mužstva stálého vojska. Každý skutečný četník má také kaprálskou.

§. 33.

Důstojníci vystupují se sboru dle náležitostí, vydaných v příkazě stálého vojska.

Četníci postupují se se sboru:

1. když mezi službou na přebí se ukáže, že nejsou způsobilí ke službě četnické;
2. když dokonají čas služby;
3. když se stanou fyzicky ke službě neochopnými;
4. když spáchají nějaký zločin nebo přečin, pro který poddůstojníci se degradují;
5. když jsou tu nějaké důležité příčiny rodinné, s povolením ministra zemědělnictví;
6. když se zmenší mužstvo a přičítají nějakých mužů v organismu četnickém.

V případech 4., 5. a 6. mají četníci dokonat čas, po který neplnili povinnosti služby četnické, v sborě zemské skutečně služby rekonzující, a to četníci, kteří jsou ještě povinni službou brannou, po vyplnění této služby, jini pak četníci ihned, pokud nejsou podle §. 17. zákona o povinnosti branné této povinnosti sprostí.

Částka IV.

Jak má být četnictvo odjustováno a udrženo a jak má přijm.

§. 34.

Jak má být četnictvo odjustováno a udrženo, ustanoví se po schválení císařově spůsobem náležitým.

§. 35.

Důstojníci četnickí ani četníci nejsou vůbec jistí.

Výminku a toho účinně může jediné ministr zemědělnictví.

§. 36.

Jaké náše, platy denní a jiné stálé příjmy má četařstvo, patříce jest z přídatku.

Důstojníci, kteří se povolají do služby četařské na próbu, obdrží od prvního dne příslušné měsíce po jich dostavení plat důstojníka četařského bez přídatku a teprve když se definitivně vezmou v četařstvo, obdrží plně pravidelné příjmy. Četaři na próbu vzejí obdrží po čas theoretického vzdělávání jeden zlatý denního platu, a když vstoupí do praktické služby, obdrží plat skutečného četaře.

Co se týče tagů a odměn na zvláštní služby četařské, o tom vydá se nařízení o sobě.

§. 37.

Kdy mohou četaři nabýti penze události a jaké příjmy jsou s tímto penzem spojeny, o tom platí to, co nařizováno v příkaze stálého vojska.

§. 38.

Musíme četařské obdržít za čas služby, který v četařstvu nepřerušoval státi dříve než tento nárok mají náležeti nebo potom, roční přídatok následně, a to:

50 zl. po dokončení	3. roku služby,
100 " " "	6. " " "
150 " " "	12. " " "
200 " " "	18. " " "

§. 39.

Kom-li důstojník četařský nebo četař službu nějakou vůl svého starostlivě dělá než 24 hodin, náleží mu příspěvek na stravné a ubytování transcenní.

Těhot příspěvku a ubytování máše důstojník i četař táhací také, když byl a přísluší služby nákam přiložen nebo jinak mimořádně komandován.

Spůsobem nařízení ustanoví se vše, v kterých případech mohou zřízené četaři táhací, by mohli užiti prostředků dopravovacích.

§. 40.

Na zjednotní věci montaratch a výpravcích obdrží každý četař první vklad do mosy a na potomní opatřování těchto věcí a chování jich v dobrém způsobu obdrží roční úhrakové.

Kolik tento vklad a tato úhrakové má šititi, ustanoví dle ceny materiálů čas od času ministr zeměbranní.

Zhrub a střelivo zjednotí musíme četařskému státi.

§. 41.

Co se dotýče přijímatí důstojníků četařských do nemocnic vojenských, má platnost to, co nařizováno v příkaze důstojníků stálého vojska.

Náklady na opatřování nemocných četařů zapraví státi proti tomu, že postihne k sobě polovinu denního platu četařského.

Bylo-li četařkovi ve službě na tělo uskozeno, vestráke se mu náležo a platu. Co náleží všířiti, ustanoveno bude zvláštními předpisy.

Částka V.

Jaké zastavení přísluší čtenictva.

§. 42.

Co se týče na penzi důstojníků čestnických, mají platnost pravidla v příčině důstojníků státného vojska vydaná, a však důstojníkům čestnickým počítá se při vyměřování penze přídivek čestnický v té míře, která vychází za čas služby v čestnictvu dokonáný, naproti tomu nepropočítají se jim anižní přídivky k penzi.

§. 43.

Co se dotýče zastavení čestníků, kteří se stanoú neochopnými ke službě, platí to, co nařizováno v příčině civilních služebních státních k penzi upřesňujících; tato nařízení mají však platnost v příčině každého čestníka teprv od toho dne, kterého dokoná službu čestníkou, k něž se byl zavázal (§. 24.). Penze vyměřuje se podle platy čestníka a podle přídivky služebního.

Náměstkům důstojnickým a služebním kancelským hodím přídivek čestnický do penze počítá, jak ustanoveno v §. 42.

Stane-li se některý čestník z příčiny nějakého poranění nebo těžkého onemocnění na těle, které bez své viny a vykonávání služby utrpěl, ke službě neochopným, připočítá se mu při vyměřování penze čas let služby. V okolnostech zvláštních státního hodiny může se propočítati také penze vyříd, a to až do sumy plného příjmu aktivního při vyměřování penze vpočítatelného.

§. 44.

V tom čase, po který jest čestník službou navázán (§. 24.), může býti zastaven v §. 43. ustanoveného:

- a) Když z příčiny nějakého poranění nebo těžkého onemocnění na těle, které bez své viny a vykonávání služby utrpěl, stane se ke službě neochopným;
- b) když bez své viny, z jiné příčiny nežli té, která uvedena jest pod lit. a), stane se netoliko ke službě čestnické, ale vůbec ke každé výšší nespůsobilým.

§. 45.

Čestníci, kteří se stanoú z některé jiné příčiny nežli té, která jest uvedena v §. 44. pod lit. a) neochopnými, aby dokonali službu čestníkou, ku které se byli zavázali, aniž se proto stanoú nespůsobilými k výšší vůbec, obdrží, když vystoupí z čestnictva, úměrný plat aktivní za odbytý, ježto se jim dělá na část dárce čestnické.

§. 46.

Příjde-li některý čestník v stav zastavení ne z příčiny nespůsobilosti ke službě, obdrží proto, že bylo manželstvo čestnické zrušeno, mají v příčině jeho platnosti nařízená o penzích civilních, nežli závazka svého služebního dosti účinně čili nic.

Částka VI.

Ustanovení zvláštní.

§. 47.

Povelami k bezdělné práci plukovníků čestnických činů, důstojníků od podplukovníka dle ministerstva zemědělnictví.

Kouze svedebat se na důstojnících čestnických nebudí.

Kouze svedebat důstojníků čestnických na ten čas uloženo nebouze se jim vrátí.

§. 48.

Čestníkům dle povelů k bezdělné práci ministerstva zemědělnictví, kterých k tomu nebylo delegováno zvláštní velitel čestníků.

Výber rovněž byl čestníkům činů v zemském vališství čestnickém více nežli jest hlásek.

§. 49.

Co se týče zopatřování vlov a širokých důstojníků a mužstva čestnického, mají platnost nařízení, vydané v příslušných občanských a státních úřadech.

Podmínky čestníků, kteří zasouzí dříve, než dojde čas služby čestnické, na který se byli zavázali, zaspěšeny buďte sčítání podlé předpisů z zopatřování osob občanských.

Pakli by důstojník čestnický nebo čestník bez své vůle a vykonával služby smrti, náleží vlov a širokým zopatřování v té věci, která by vyšla, kdyby neobdržel byl dokonat 40. rok služby.

§. 50.

Co se týče přestupování čestníků ze služby, jmenované v §. 38. zákona o povinnosti branné, má platnost zákon, daný dne 19. dubna 1872 (č. 40 zák. hlásk.) o propůjčování míst vysloužilým poddůstojníkům.

§. 51.

V posavadních nařízeních o ubytování čestnického nebudí se změnit.

Částka VII.

Ustanovení zvláštní.

§. 52.

Tento zákon nebude platnost máti dne, kterého buďte vyhlášen, a od téhož dne pozabude moci své: zákon občanský o čestnictvu, vydaný prezidentem dne 16. ledna 1860 (č. 19 zák. hlásk.), pravidla o reorganizaci čestnictva, vydaná ministerstvem vnějšním ze dne 16. srpence 1860, č. 51.408, a zákon, daný dne 26. srpence 1871 (částka XXXIV, č. 83 zák. hlásk.).

§. 53.

Ministři zemědělnictví uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, ujednav se o to s ministry náležitosti vnějšních a práv.

Ve Vídni, dne 26. února 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Glaser m. p.

Horn m. p.

Přehled

tabe, ve které jsou uvedeny číselníky, státním a vyšším, početním a státním, a státním, 18. dílna a státním číselníky.

Číslo	Číslo nebo příj. čísl.		Příj. čísl.		Státní číslo		Státní číslo		Státní číslo	Příj. čísl.	
	al.	ka.	al.	ka.	al.	ka.	al.	ka.			
Finanční			400	-	180	80	222	-			Základní státní číslo, které je uvedeno v tabulce, má být jako základní číslo číslo 100 al. v každém případě. Každý státní číslo je uvedeno jako číslo státní a příj. čísl. a příj. čísl. Každý státní číslo je uvedeno jako číslo státní a příj. čísl. a příj. čísl. Každý státní číslo je uvedeno jako číslo státní a příj. čísl. a příj. čísl.
Podfinanční			400	-	180	80	222	-			
Wage			400	-	180	80	222	-			
Státní číslo I.			200	-	180	80	211	-			
„ „ II.			200	-	180	80	211	-			
Národní			200	-	180	80	210	-			
Pracovní			200	-	180	80	210	-			
Státní-příj. číslo I.			180	-	180	80	211	-			
Státní-příj. číslo II.			180	-	180	80	211	-			
Národní-příj. číslo			180	-	180	80	210	-			
Pracovní-příj. číslo			180	-	180	80	210	-			
Národní číslo	400		90	-							
Státní číslo	400						40				
Státní číslo	400										
Státní číslo	400										
Státní číslo	400										
Státní číslo	400										
Státní číslo I.	400		94				60		20		
Státní číslo II.	400		94				60		20		

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka VIII. — Vydána a rozosílána dne 4. března 1876.

20.

Mezinárodní úmluva o soustavu metrickou, učiněna dne 20. května 1875.

(Stejná v Paříži dne 20. května 1875 a ratifikovaná jazyky německými a francouzskými v Paříži dne 20. prosince 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente elementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Croatiae; Dux Lotharingiae, Salisbergi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notam testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad mensuram et pondus internationale introducendum inter Imperium Nostrum et rempublicam Franco gallicam atque reliqua Regna, quorum Plenipotentiarii consiliis desuper habitis intererant, Lutetiae Parisiorum die 20 Maji 1875 tractatus peculiaris quatuordecim articulis consistens, simulcum executionis praescripto et quibusdam dispositivibus transibitinis initus et signatus fuit tenoris ad verbum sequentis:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté l'Empereur de l'Allemagne, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Son Excellence le Président de la Confédération Argentine, Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence le Président des États-Unis d'Amérique, Son Excellence le Président de la République française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Excellence le Président de la République du Pérou, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence le Président de la Confédération Suisse, Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et Son Excellence le Président de la République de Venezuela; désirant assurer l'unification internationale et le perfectionnement du Système métrique, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence M. le Comte Apponyi, Son Chambellan actuel et Conseiller intime, Chevalier de la Toison d'Or, Grand-Croix de l'Ordre Royal de St. Etienne de Hongrie, et de l'Ordre Impérial de Léopold etc. etc. etc., Son Ambassadeur extra-ordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne:

S. A. le Prince de Hohenlohe-Schillingsfürst, Grand-Croix de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse et de l'Ordre de St. Hubert de Bavière etc. etc. etc., Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. le Baron Beyens, Grand-Officier de Son Ordre de Léopold, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Jeho Veličenství císař Rakouský a Apoštolský král Uherský, Jeho Veličenství císař Německý, Jeho Veličenství král Belgický, Jeho Veličenství císař Brazilijský, Jeho Excelencei president confederacoe Argentinské, Jeho Veličenství král Dánský, Jeho Veličenství král Španělský, Jeho Excelencei president spojených států Severoamerických, Jeho Excelencei president republiky Francouzské, Jeho Veličenství král Uhoňský, Jeho Excelencei president republiky Peruanské, Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský, Jeho Veličenství císař všech Rusí, Jeho Veličenství král Švédský a Norvešský, Jeho Excelencei president confederacoe Švýcarské, Jeho Veličenství císař Otomanský a Jeho Excelencei president republiky Venezuelské, téžajso toho Sobě, aby menší-rodni sjednotili a udokonalili systavy metrické jednotil; usnesli jsou se na tom, že k tomu konci učiní smlouvu, a jmenovali plámenství Svými:

Jeho Veličenství císař Rakouský a Apoštolský král Uherský:

Jeho Excelencei pana hraběte Apponyiho, Svěho skutečného komorníka a tajného rada, rytíře státního rodu, velkokřídlatka královského uherského řádu Sv. Štěpána a císařského řádu Leopoldova ad. ad., Svěho mimořádného a zmocněného velvyhláse v Paříži;

Jeho Veličenství, císař Německý:

Jeho Jazost knížete Hohenlohe-Schillingsfürsta, velkokřídlatka pruského řádu červenoho orla a bavorského řádu Sv. Huberta ad. ad., Svěho mimořádného a zmocněného velvyhláse v Paříži;

Jeho Veličenství král Belgický:

pana barona Beyensa, velkodůstojníka Svěho řádu Leopoldova, velkodůstojníka čestné legie ad. ad., Svěho mimořádného vyhláse a zmocněného ministra v Paříži;

Sa Majesté l'Empereur du Brésil:

M. Marcos Antonio d'Aranje, Vicomte d'Inajuba, Grand de l'Empire, Membre du Conseil de Sa Majesté, Commandeur de Son Ordre du Christ, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la Confédération Argentine:

M. Balcarce, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la Confédération Argentine à Paris;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. le Comte de Moltke-Hvitfeldt, Grand-Croix de l'Ordre du Danerog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

Son Excellence Don Mariano Echa de Togores, Marquis de Molina, Vicomte de Romanos, Grand d'Espagne de première classe, chevalier de l'Ordre insigne de la Toison d'Or, Grand-Croix de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Directeur de l'Académie Royale Espagnole, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris,

et M. le Général Ibañeta, Grand-Croix de l'Ordre d'Isabelle la Catholique etc. etc. etc., Directeur Général de l'Institut géographique et statistique d'Espagne, membre de l'Académie des Sciences;

Son Excellence le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Eliza Benjamin Washburne, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis à Paris;

Son Excellence le Président de la République française:

M. le Duc Decazes, député à l'Assemblée nationale, Commandeur de

Jeho Velikoství císař Brazilský:

pana Markosa Antónia d'Aranje, vikonta d'Inajuba, granda císařství, člen rady Jeho Velikoství, komandérs Jeho řádu Kristova, velkodůstojník čestné legie ad. ad., Svěho mimodílného vyslance a zmocněného ministra v Paříži;

Jeho Excelenci prezident konfederace Argentinské:

pana Balcarce, mimodílného vyslance a zmocněného ministra konfederace Argentinské v Paříži;

Jeho Velikoství král Dánský:

pana hraběte Moltke-Hvitfeldta, velkodůstojník řádu Daneroga, ozdoběného velkým křížem obětí řádu, velkodůstojník čestné legie ad. ad., Svěho mimodílného vyslance a zmocněného ministra v Paříži;

Jeho Velikoství král Španělský:

Jeho Excelenci dona Mariana Echa de Togores, markýsa z Molina, vikonta z Romanos, granda španělského řádu I., rytíře řádu svatého rožna, velkodůstojník čestné legie ad. ad., ředitele královské španělské akademie, Svěho mimodílného a zmocněného velvyslance v Paříži, a

pana generála Ibañeta, velkodůstojník řádu Isabely Katolické ad. ad., generálního ředitelů geografického a statistického ústavu španělského, člena akademie vědecké;

Jeho Excelenci prezident spojených států Severoamerických:

pana Eliza-Benjamin Washburne, mimodílného vyslance a zmocněného ministra spojených států v Paříži;

Jeho Excelenci prezident republiky Francouzské:

pana vojvodu Decazes, člena správy národní, komandérs řádu čestné

l'Ordre de la Légion d'honneur etc. etc.
etc., Ministre des affaires étrangères,

M. le Vicomte de Meaux, député à l'Assemblée nationale, Ministre de l'Agriculture et du commerce,

et M. Dumas, Secrétaire perpétuel de l'Académie, Grand-Croix de l'Ordre de la Légion d'honneur etc. etc. etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. le Chevalier Constantin Nigra, Chevalier Grand-Croix de Ses Ordres des Saints Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la République du Pérou:

M. Pedro Galvez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Pérou à Paris, et

M. Francisco de Rivero, ancien Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Pérou;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. José da Silva Mendes Leal, Pair du Royaume, Grand-Croix de l'Ordre de St. Jacques, Chevalier de l'Ordre de la Tour et l'Épée de Portugal etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

M. Grégoire Okounoff, Chevalier des Ordres de Russie de St. Anne de première classe, de St. Stanislas de première classe, de St. Vladimir de troisième classe, Commandeur de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Conseiller d'État actuel, Conseiller de l'Ambassade de Russie à Paris;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. le Baron Adelswärd, Grand-Croix des Ordres de l'Étoile Polaire de Suède et de St. Olaf de Norvège, Grand-

logie aut. aut., ministre záležitostí zahraničních,

pana vikomta de Meaux, člen sjezdu národního, ministra obrby a obchodu a

pana Dumasa, stálého sekretáře akademie, velkokřížníka této čestné legie aut. aut.;

Jeho Veličenství král Vlastský:

pana rytíře Konstantina Nigra, velkokřížníka Světých Řádů Sv. Lazara a Maurice a vlastské koruny, velkokřížníka čestné legie aut. aut., svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra v Paříži;

Jeho Excelenci prezident republiky Peruzské:

pana Pedra Galvens, mimořádného vyslance a zmocněného ministra Peruzského v Paříži, a

pana Franciiska de Rivero, první mimořádného vyslance a zmocněného ministra Peruzského;

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský:

pana José da Silva Mendes Leal, pána království, velkokřížníka této Sv. Jakuba, rytíře portugalského řádu věže a meče aut. aut., svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra v Paříži;

Jeho Veličenství cír všech Rusí:

pana Řehoře Okounoffa, rytíře ruského řádu Sv. Anny třídy I., Sv. Stanislava třídy I., Sv. Vladimíra třídy III., komandéra čestné legie aut. aut., skutečného státního radu a ruského velvy-slance v Paříži;

Jeho Veličenství král Švédský a Nor-
vetský:

pana barona Adelswärd-a, velko-
křížníka švédského řádu severní hvězdy
a norského řádu Sv. Olafa, velko-

Officier de la Légion d'Honneur, etc., etc.,
 etc., Son Envoyé extraordinaire et Minis-
 tre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la
 Confédération Suisse:

M. Jean Conrad Kern, Envoyé
 extraordinaire et Ministre plénipoten-
 tiaire de la Confédération Suisse à Paris;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:
 Husny Bey, Lieutenant-colonel
 d'État Major, décoré de la quatrième
 classe de l'Ordre Impérial de l'Osmanie,
 de la cinquième classe de l'Ordre du
 Medjidie, Officier de l'Ordre de la Légion
 d'Honneur etc., etc., etc.;

Son Excellence le Président de la
 République de Venezuela:

M. le Docteur Eliseo Acosta.

Lesquels, après s'être communiqué leurs
 pleins-pouvoirs, reconnus en bonne et due
 forme, ont arrêté les dispositions sui-
 vantes:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes
 s'engagent à fonder et entretenir, à frais
 communs, „un Bureau international des
 poids et mesures“, scientifique et perma-
 nent, dont le siège est à Paris.

Article 2.

Le Gouvernement français prendra
 les dispositions nécessaires pour faciliter
 l'acquisition ou, s'il y a lieu, la construc-
 tion d'un bâtiment spécialement affecté
 à cette destination, dans les conditions
 déterminées par le Règlement annexé à
 la présente Convention.

Article 3.

Le Bureau international fonctionnera
 sous la direction et la surveillance ex-
 clusive d'un „Comité international des
 poids et mesures“, placé lui-même sous
 l'autorité d'une „Conférence générale des
 poids et mesures“ formée de délégués de
 tous les Gouvernements contractans.

děstejnika šestná legie, Švédho mimoftíd-
 něho vyslanec a zmocněnško ministra
 v Paříži;

Jeho Excelenci prezident konfede-
 racce Švýcarské:

pána Jana Konrada Kerna, mimo-
 tídněho vyslanec a zmocněnško mini-
 stra konfederace Švýcarské v Paříži;

Jeho Veličenství císař Otmanský:
 Husny Beye, podplukovníka v
 generálním štábe, osobeňnško česbckým
 řádem Otmanským třídy IV., řádem
 Medjidžským třídy V., děstejnika řádu
 šestná legie osl. osl., a

Jeho Excelenci prezident republiky
 Venezuelské:

pána doktora Eliseo Acosta;
 kteřížto plnomocniteli, propůjčivše sobě
 obopělně svých plnomocností v dobré
 svědčící formě shledových, o tyto články
 jsou se usnuli:

Článek 1.

Vzájemně smlouvající se strany sba-
 dují se v tom, aby stáhlly a sboraly
 společným nákladem pod jménem „Mezi-
 národní úřad pro míry a váhy“ věle-
 cký a stálý úřad, který má svůj sídlo v
 Paříži.

Článek 2.

Vláda francouzská učiní náležitá
 opatření, aby se snadno nabylly a dle pří-
 padu vybudováti mohlo stavění k tomu
 účelu zvláště ustanovené podlé výměnek,
 jež v sobě obsahují pravidla k této
 smlouvě přidaná.

Článek 3.

Tento úřad mezinárodní postaven
 bude výhradně pod řízením a dohledem
 „Mezinárodního komitétu pro míry a
 váhy“, kterýž se své strany bude posta-
 ven pod autoritou generální konference,
 sčleně a vyslanec vlády smlouva čin-
 cích.

Article 4.

La présidence de la Conférence générale des poids et mesures est attribuée au président en exercice de l'Académie des sciences de Paris.

Article 5.

L'organisation du Bureau ainsi que la composition et les attributions du Comité international et de la Conférence générale des poids et mesures sont déterminées par le Règlement annexé à la présente Convention.

Article 6.

Le Bureau international des poids et mesures est chargé:

- 1° de toutes les comparaisons et vérifications des nouveaux prototypes du mètre et du kilogramme;
- 2° de la conservation des prototypes internationaux;
- 3° des comparaisons périodiques des étalons nationaux avec les prototypes internationaux et avec leurs témoins, ainsi que de celles des thermomètres étalons;
- 4° de la comparaison des nouveaux prototypes avec les étalons fondamentaux des poids et mesures non métriques employés dans les différents pays et dans les sciences;
- 5° de l'établissement et de la comparaison des règles géodésiques;
- 6° de la comparaison des étalons et échelles de précision dont la vérification serait demandée, soit par des Gouvernements, soit par des sociétés savantes, soit même par des artistes et des savants.

Article 7.

Le personnel du bureau se compose d'un directeur, de deux adjoints et du nombre d'employés nécessaires.

A partir de l'époque où les comparaisons des nouveaux prototypes auront

Článek 4.

Předsední v konferenci generální pro míry a váhy přísluší předsedství akademii vědecké v Paříži, který bude láhdi duby.

Článek 5.

Jak má být úřad zorganizován, jak mají být složeny komitét a generální konference pro míry a váhy a jaká má být jejich působnost, ustanoví se pravidly k této smlouvě přiloženými.

Článek 6.

Mezinárodní úřad pro míry a váhy má za úkol:

1. Aby srovnával a verifikoval veškeré nové prototypy metru a kilogramu;
2. Aby měl u sebe všiná prototypy mezinárodní;
3. Aby periodicky srovnával prototypy národní s prototypy mezinárodními a jich kontrolovali váhami, jakož i teploměry k nim přídáné;
4. Aby srovnával nové prototypy s jednotkami míry a váhy, které nejsou metrické, a jsou v rozličných zemích a ve vědách v užívání;
5. Aby ustanovoval a srovnával měřítka geodetická;
6. Aby srovnával míry a váhy precizní, které úřadu mezinárodnímu pro ustanovení podléz buď vlády, nebo vědecké společnosti anebo i učení a mechanikové.

Článek 7.

Úřad pro míry a váhy skládá se z ředitele, ze dvou adjunktů a z tolika úřadníků, kolik potřebí.

Od té chvíle, když budou nové prototypy porovnány a mezi rozličné míry

été effectuées et où ces prototypes auront été répartis entre les divers États, le personnel du Bureau sera réduit dans la proposition jugée convenable.

Les nominations du personnel du Bureau seront notifiées par le Comité international aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Article 8.

Les prototypes internationaux du mètre et du kilogramme, ainsi que leurs répliques demeureront déposés dans le Bureau; l'accès du dépôt sera uniquement réservé au Comité international.

Article 9.

Tous les frais d'établissement et d'installation du Bureau international des poids et mesures, ainsi que les dépenses annuelles d'entretien et celles du Comité, seront couverts par des contributions des États contractants, établies d'après une échelle basée sur leur population actuelle.

Article 10.

Les sommes représentant la part contributive de chacun des États contractants seront versées, au commencement de chaque année, par l'intermédiaire du Ministère des affaires étrangères de France, à la Caisse des dépôts et consignations à Paris, d'où elles seront redistribuées, au fur et à mesure des besoins, sur mandat du directeur du Bureau.

Article 11.

Les Gouvernements qui useraient de la faculté, réservée à tout État, d'accéder à la présente Convention, seront tenus d'acquitter une contribution dont le montant sera déterminé par le Comité sur les bases établies à l'article 9 et qui sera affectée à l'amélioration du matériel scientifique du Bureau.

rozděleny, uznání se podléá úředníkú také úřadu příslušným spůsobem.

Úředníky jmenované úřední komitét mezinárodní v známost vládním vyslaných stran se sdružujících.

Článek 8.

Mezinárodní prototypy metru a kilogramu i s jich kontrolními vzhledy budou v úřadě uchovány; přístup k nim bude mítí jedině komitét mezinárodní.

Článek 9.

Všechný náklad na ústvení a udržení mezinárodního úřadu pro míry a váhy, sčít roční náklad na udržování úřadu a mezinárodního komitétu seděna se poměrnými částí měřena států, jako se vymění podle nynějšího počtu obyvatelů.

Článek 10.

Částka nákladu, která se každý stát sdružující se vyjde, zapraví se na začátku každého roku prostředkem francouzského ministerium zahraničních ke kasě, zvané „Caisse des dépôts et consignations“ v Paříži, a odměnou obdrží je dle potřeby poukázání ředitel úřadu.

Článek 11.

Vlády, které budou chtít podléá mítí práva každého státu příslušného, přidání se k této ústavě, budou povinny, přispěti sumou, kterou ustanoví komitét mezinárodní podle článku 9., a která se obrátí na rozvržení a správu vědeckých pomůcek úřadu pro míry a váhy.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'approuver d'un commun accord à la présente Convention toutes les modifications dont l'expérience démontrerait l'utilité.

Article 13.

À l'expiration d'un terme de deux ans, la présente Convention pourra être dénoncée par l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes.

Le Gouvernement qui usera de la faculté d'en faire cesser les effets en ce qui le concerne sera tenu de notifier son intention une année d'avance et renoncera, par ce fait, à tous droits de copropriété sur les prototypes internationaux et sur le Bureau.

Article 14.

La présente Convention sera ratifiée suivant les Lois constitutionnelles particulières à chaque Etat; les Ratifications en seront échangées à Paris dans le délai de six mois ou plus tôt, si faire se peut. Elle sera mise à exécution à partir du 1er Janvier 1876.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Paris, le 20 Mai 1876.

(L. S.) Apponyi m. p.

(L. S.) Holsteiner m. p.

(L. S.) Beyens m. p.

(L. S.) Vicomte d'Alajala m. p.

(L. S.) M. Salazar m. p.

(L. S.) G. Nolke-Holtfeld m. p.

(L. S.) Marquis de Molins m. p.

(L. S.) Carlos Haller m. p.

(L. S.) B. Washburn m. p.

Článek 12.

Vzájemně smlouvající se strany užívají sobě, učinili v této úmluvě po společném usoulověním změny výšeřek, které by se dle zkušeností viděly býti přínosné.

Článek 13.

Po dvouletí letech bude mocti ta neb ona vzájemně strana se smlouvající s této úmlouvou diti vypovědi.

Vláda, která by tohoto práva vypovědi svého chtěla se své strany učiti, má svůj úmysl rok dříve oznámiti, a vzdá se tím práva vlastnického k prototypům mezinárodním a k úřadu.

Článek 14.

Tato smlouva bude podle zákonů konstituíčních v každém státě platných ratifikována a ratifikace bude v šestí měsících nebo, pokud možná, i dříve v Paříži vyměněny. Mezi ostatně ta smlouva dne 1. ledna 1876.

Toma na svědomí se plnomocenství výše uvedení v této úmluvě podepsali a své pečeti arbovali k ní přiložili.

Stalo se v Paříži dne 20. května 1876.

Podpsali:

(L. S.) Apponyi.

(L. S.) Holsteiner.

(L. S.) Beyens.

(L. S.) Vicomte d'Alajala.

(L. S.) Salazar.

(L. S.) G. Nolke-Holtfeld.

(L. S.) Marquis de Molins.

(L. S.) Carlos Haller.

(L. S.) Washburn.

(L. S.) *Dézobris* m. p.(L. S.) *E. de Meaux* m. p.(L. S.) *Genas* m. p.(L. S.) *Nîmes* m. p.(L. S.) *P. Gálvez* m. p.(L. S.) *Francisco de Rivera* m. p.(L. S.) *José de Silva Mendez Leal* m. p.(L. S.) *Obuseff* m. p.

Pour M. le Baron Adelpwird empéché:

(L. S.) *H. Ackermann* m. p.(L. S.) *Kern* m. p.(L. S.) *Hurry* m. p.(L. S.) *E. Acosta* m. p.(L. S.) *Dezobris*.(L. S.) *E. de Meaux*.(L. S.) *J. Genas*.(L. S.) *Nîmes*.(L. S.) *P. Gálvez*.(L. S.) *Francisco de Rivera*.(L. S.) *José de Silva Mendez Leal*.(L. S.) *Obuseff*.

Za pana barona Adelpwirda pro překážku:

(L. S.) *H. Ackermann*.(L. S.) *Kern*.(L. S.) *Hurry*.(L. S.) *E. Acosta*.

Annexe No. 1.

Règlement.

Article 1.

Le Bureau international des poids et mesures sera établi dans un bâtiment spécial présentant toutes les garanties nécessaires de tranquillité et de stabilité.

Il comprendra, outre le local approprié au dépôt des prototypes, des salles pour l'installation des comparateurs et des balances, un laboratoire, une bibliothèque, une salle d'archives, des cabinets de travail pour les fonctionnaires et des logements pour le personnel de garde et de service.

Article 2.

Le Comité international est chargé de l'acquisition et de l'appropriation de ce bâtiment ainsi que de l'installation des services auxquels il est destiné.

Dans le cas où le Comité ne trouverait pas à acquérir un bâtiment convenable, il en sera construit un sous sa direction et sur ses plans.

Přidavek č. 1.

Pravidla.

Článek 1.

Mezinárodní sídlo pro měry a váhy bude umístěno ve stavbě zvláštní, poskytléjm náležitě garantě pokoje a pevnosti.

Kromě místnosti k uchování prototypů přičesně bude tato stavba obsahovat sídlo k postavení komparátorů a vah, laboratorium, knihovnu, síň archivní, světnice, v nichž budou pracovat úředníci a byty důstojníctva a služebníků.

Článek 2.

Komitéta mezinárodního újedno jest, aby toto stavění spásil a asfdil, též aby zorganizoval práce, k nimž jest ustanoveno.

Nemohli-li by komitéta přičesného stavění spásil, tedy bude pod jeho správou a dle jeho plánu vystavěno.

Article 3.

Le Gouvernement français prendra, sur la demande du Comité international, les dispositions nécessaires pour faire reconnaître le Bureau comme établissement d'utilité publique.

Article 4.

Le Comité international fera exécuter les instruments nécessaires, tels que comparateurs pour les étalons à traits et à bords, appareils pour les déterminations des dilatations absolues, balances pour les pesées dans l'air et dans le vide, comparateurs pour les règles géométriques, etc.

Article 5.

Les frais d'acquisition ou de construction du bâtiment et les dépenses d'installation et d'achat des instruments et appareils ne pourront dépasser ensemble le somme de 400.000 francs.

Article 6.

Le budget des dépenses annuelles est évalué ainsi qu'il suit:

A. Pour la première période de la confection et de la comparaison des nouveaux prototypes:

a) Traitement du directeur	15.000 fr.
" de deux adjoints	
à 6.000 fr.	12.000 "
" de quatre aides	
à 3.000 fr.	12.000 "

Appointements d'un médecin-concierge . . . 3.000 "

Gages de deux garçons du Bureau, à 1.500 fr. . . 3.000 "

Total des traitements . 45.000 fr.

b) Indemnités pour les envois et les artistes qui, sur la demande du Co-

Článek 3.

Vláda francouzská k požívání komitétu mezinárodního učiní potřebná opatření, aby úřad mezinárodní mohl povahy stavu obecně užitečného.

Článek 4.

Komitét mezinárodní bude k tomu přihlížeti, aby se zjednały nástroje, jež bude potřebovati, totiž: komparátory na porovnávání měr s plechami a s železem, nástroje na ustanovování absolutní rovnosti, váhy na vážení ve vakuu a v prázdnu prostoru, komparátory na porovnávání geometrických tytek měřicích atd.

Článek 5.

Náklady na opatření nebo vystavění domu a výlohy na zakoupení a postavení nástrojů a přístrojů souvisejících činí více než 400.000 franků.

Článek 6.

Roční rozpočet vydaní ustanovuje se takto:

A. V první době, pokud se budou nové prototypy shodovovati a porovnávati, bude činiti:

a) plat ředitelů . . .	15.000 franků
" dvou adjunktů	
po 6.000 franků .	12.000 "
" čtyř asistentů	
po 3.000 franků .	12.000 "
" mechnika a dohlížitele k domu .	3.000 "

mezi dvou služebníků
dřevěných po 1.500 fran. 3.000 "

Suma platů . 45.000 franků

b) náhrada udělená a mechnikům, na které budou k požívání

mité, seraient chargés de travaux spéciaux. Entretien du bâtiment; achat et réparation d'appareils, chauffage, éclairage, frais du bureau 24.000 frs.

c) Indemnité pour le secrétaire du Comité international des poids et mesures 4.000 „
Total . 75.000 frs.

Le budget annuel du Bureau pourra être modifié, suivant les besoins, par le Comité international, sur la proposition du directeur, mais sans pouvoir dépasser la somme de 100.000 francs.

Toute modification que le Comité croirait devoir apporter, dans ces limites, au budget annuel fixé par le présent règlement, sera portée à la connaissance des Gouvernements contractants.

Le Comité pourra autoriser le directeur, sur sa demande, à opérer des virements d'un chapitre à l'autre du budget qui lui est alloué.

B. Pour la période postérieure à la distribution des prototypes:

a) Traitement du directeur . 15.000 frs.
„ d'un adjoint . 4.000 „
Appointements d'un mécanicien-secourge . . 3.000 „
Gages d'un garçon de bureau 1.500 „
23.500 frs.

b) Dépenses du bureau . . 18.500 „
c) Indemnité pour le secrétaire du Comité international 4.000 „
Total . 50.000 frs.

Article 7.

La Conférence générale, mentionnée à l'article 3 de la Convention, se réunira à Paris, sur la convocation du Comité

komitétu vztáhlá práce vanebná, chování domu v dobrém spůsobu, zakoupení a oprava nástrojů, topení, osvětlení a výlohy úřední . . . 24.000 franků

c) náhrada sekretářů mezinárodního komitétu pro míry a váhy . . . 4.000 „
Suma . 75.000 franků.

Roční rozpočet úřadu pro míry a váhy má být komitét mezinárodní dle potřeby k návrhu ředitele změněn, nemá však ze sumy 100.000 franků vykročiti.

Chce-li by komitét v těchto mezech v rozpočtu ročním v těchto pravidlech ustanoveném změna nějakou učiniti, má to vříditi smlouva šikritu smlouví.

Komitét má ředitele, když na to požádá, zmocniti, by výlohy některé a jedné kapitoly rozpočtu mu povoleno na jiné převedl.

B. V postřehi době po rozdělení prototypů šikritu bude:

a) plat ředitele . . . 15.000 franků
„ adjunkta 4.000 „
„ mechanika a dohlížitelo k domu . . 3.000 „
mzda sloučbnika úředního 1.500 „
23.500 franků

b) náklady úřední . . 18.500 „
c) náhrada sekretářů komitétu mezinárodního 4.000 „
Suma . 50.000 franků.

Článek 7.

Konference generale, připomenutá v článku 3. smlouvy vše položené scházeti se bude k povolání se strany

les travaux météorologiques que les Hautes Parties contractantes décideront de faire exécuter en commun.

Il est chargé, en outre, de surveiller la conservation des prototypes internationaux.

Article 10.

Le Comité international se constitue en choisissant lui-même, au scrutin secret, son président et son secrétaire. Ces nominations seront notifiées aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Le président et le secrétaire du Comité et le directeur du Bureau doivent appartenir à des pays différents.

Une fois constitué, le Comité ne peut procéder à de nouvelles élections ou nominations que trois mois après que tous les membres en auront été avertis par le Bureau du Comité.

Article 11.

Jusqu'à l'époque où les nouveaux prototypes seront terminés et distribués, le Comité se réunira au moins une fois par an; après cette époque, ses réunions seront au moins biennales.

Article 12.

Le vote du Comité ont lieu à la majorité des voix; en cas de partage, la voix du président est prépondérante. Les décisions ne sont valables que si le nombre des membres présents égale au moins la moitié plus un des membres qui composent le Comité.

Sous réserve de cette condition, les membres ont le droit de déléguer leurs votes aux membres présents, qui devront justifier de cette délégation. Il en est de même pour les nominations au scrutin secret.

rairy a vždy se sjkajet, o ktoré vzájomné strany se zmlouvajet se uznosen, le je daji spoločně vykonati.

Na komitét náleži též to, aby přiblížil ku uchování prototypů mezinárodních.

Článek 10.

Komitét mezinárodní sčítá se, zvoliv ze sebe způsobem tajného hlasování svého presidenta a svého sekretáře. Tato zvolení má se všude vzájemných stran se zmlouvajících oznámiti.

President a sekretář komitétu a ředitel úřadu mají býti z rozdílných zemí.

Když komitét jest zřízen, může nové volby nebo nová jmenování předsevzati teprve po třech měsících, když úřadem komitétuim bylo všem členům o tom věděti dáno.

Článek 11.

Až do té doby, kde budou nové prototypy postaveny a rozděleny, bude se komitét scházeti alespoň jednou do roka, potom bude se scházeti dvakrát nejvýše každá dvě léta.

Článek 12.

Ustanení komitétu činí se dle nadpoloviční většiny hlasů; byli-li by hlasové počtem sobě rovni, rozhodne hlas presidentův. Ustanění jsou platná jen tehda, když jest přítomných členů nejvýše o jednoho více, nežli činí polovice všech členův komitétu.

S výhradou této výjimky mají nepřítomní členové právo, přenehati hlasý své na členy přítomné, kteří mají pak toto přenechání prokázati. Totéž platí o jmenování tajněm hlasováním.

Article 13.

Dans l'intervalle d'une session à l'autre, le Comité a le droit de délibérer par correspondance.

Dans ce cas, pour que la décision soit valable, il faut que tous les membres du Comité aient été appelés à émettre leur avis.

Article 14.

Le Comité international des poids et mesures remplit provisoirement les vacances qui pourraient se produire dans son sein; ces élections se font par correspondance, chacun des membres étant appelé à y prendre part.

Article 15.

Le Comité international établira un règlement détaillé pour l'organisation et les travaux du Bureau, et il fixera les taxes à payer pour les travaux extraordinaires prévus à l'article 6 de la Convention.

Ces taxes seront affectées au perfectionnement du matériel scientifique du Bureau.

Article 16.

Toutes les communications du Comité international avec les Gouvernements des Hautes Parties contractantes seront lues par l'Intermédiaire de leurs représentants diplomatiques à Paris.

Pour toutes les affaires dont la solution appartiendra à une administration française, le Comité aura recours au Ministère des affaires étrangères de France.

Article 17.

Le directeur du Bureau ainsi que les adjoints sont nommés au scrutin secret par le Comité international.

Les employés sont nommés par le directeur.

Le directeur a voix délibérative au sein du Comité.

Článek 13.

Mezi jednou a druhou dobu zasedání má komitét právo, raději se a rozhodnutí dlejší prostředkem korespondence.

Abý v případech takové mělo usnadněn platnost, potřebá, aby všichni členové komitétu byli vyhlášeni, dle své křasy.

Článek 14.

Mezinárodní komitét pro míry a váhy vyplní prázdná místa v komitétu upřízdněním; volby konají se korespondencí, kterou všichni členové se vyhlásou, aby v nich měli účastnství.

Článek 15.

Komitét mezinárodní sádká oběma pravidla, jak se má úřad zorganizovati a jak má práce vésti; též vyměří taxy, které se mají zaplatiti za práce mimořádné v článku 6. smlouvy uvedené.

Tyto taxy oběti se na doplnění vědeckých pomůlek úřadu pro míry a váhy.

Článek 16.

Všakrá oznámení učiní komitét mezinárodní vládním zpravodajským úřadům se smlouvajících prostředkem jejich diplomatických zástupců v Paříži.

V příčině prací, jež vyřizování přísluší správě francouzské, obrátí se komitét k francouzskému ministerium náležitosti zahraničských.

Článek 17.

Ředitel úřadu a adjunktý jmenováni bude komitét mezinárodní tajným hlasováním.

Řízenec bude jmenován ředitelem.

Ředitel má místo a hlas v komitétu.

Article 18.

Le directeur du Bureau n'aura accès au lieu de dépôt des prototypes internationaux du mètre et du kilogramme qu'en vertu d'une résolution du Comité et en présence de deux de ses membres.

Le lieu de dépôt des prototypes ne pourra s'enlever qu'au moyen de trois clés, dont une sera en la possession du directeur des Archives de France, la seconde dans celle du président du Comité, et la troisième dans celle du directeur du Bureau.

Les étalons de la catégorie des prototypes nationaux serviront seules aux travaux ordinaires de comparaisons du Bureau.

Article 19.

Le directeur du Bureau adressera, chaque année, au Comité: 1° un rapport financier sur les comptes de l'exercice précédent, dont il lui sera, après vérification, donné décharge; 2° un rapport sur l'état du matériel; 3° un rapport général sur les travaux accomplis dans le cours de l'année écoulée.

Le Comité international adressera, de son côté, à tous les Gouvernements des Hautes Parties contractantes un rapport annuel sur l'ensemble de ses opérations scientifiques, techniques et administratives et de celles du Bureau.

Le président du Comité rendra compte à la Conférence générale des travaux accomplis depuis l'époque de sa dernière session.

Les rapports et publications du Comité et du Bureau seront rédigés en langue française. Ils seront imprimés et communiqués aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Article 20.

L'échelle des contributions, dont il est question à l'article 9 de la Convention, sera établie ainsi qu'il suit:

Článek 18.

Ředitel ústavu má přístup k prototypům mezinárodním jen po uzávení a u přítomnosti dvou členů komitétu.

Místo, kde jsou prototypy uloženy, otevřít se může toliko pomocí tří klíčů, z nichž jeden jest v ruce ředitele francouzských archivů státních, druhý v ruce prezidenta komitétu a třetí v ruce ředitele ústavu.

K obyčejným pracím a porovnáváním úředním vezou se míry a váhy takové, jako jsou prototypy každému státu vydané.

Článek 19.

Ředitel ústavu podá komitétu každého roku: 1. zprávu finanční o počtech minulého roku, po jejížto schválení obdrží došaurčí; 2. zprávu o tom, v jakém způsobu jest materiál; 3. obecnou zprávu o pracích minulého roku vykonaných.

Mezinárodní komitét se strany své podá každý rok všléma vzrostlých stran se smlouvajících zprávu o veškerých pracích vědeckých, technických a administrativních od komitétu a od ústavu vykonaných.

Prezident komitétu podá konferenci generální zprávu o pracích od poslední doby zasedání k místu přivedených.

Zprávy a publikace komitétu a ústavu oděljají se v jazyku francouzském. Budou tištěny a pošlou se všléma vzrostlých stran se smlouvajících.

Článek 20.

Příspěvky, dotčené v článku 9. smlouvy výše položené, počítati se budou tímto způsobem:

Le chiffre de la population exprimé en millions sera multiplié,

par le coefficient 3 pour les Etats dans lesquels le système métrique est obligatoire;

par le coefficient 2 pour ceux dans lesquels il n'est que facultatif;

par le coefficient 1 pour tous les autres Etats.

La somme des produits ainsi obtenus fournira le nombre d'unité par lequel la dépense totale devra être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Article 21.

Les frais de confection des prototypes internationaux, ainsi que des étalons et témoins destinés à les accompagner, seront supportés par les Hautes Parties contractantes d'après l'échelle établie à l'article précédent.

Les frais de comparaison et de vérification des étalons demandés par des Etats qui ne participeraient pas à la présente Convention, seront réglés par le Comité conformément aux taxes fixées en vertu de l'article 15 du Règlement.

Article 22.

Le présent Règlement aura même force et valeur que la Convention à laquelle il est annexé.

Appony m. p.
Bakichela m. p.
Beyens m. p.
Vicente d'Aljuba m. p.
M. Balcarce m. p.
Matta-Wilhelm m. p.
Marquis de Molins m. p.
Carlos Nuñez m. p.
S. Washburn m. p.

Číslo obyvatelstva v milionech vynásobeno násobítky se:

koefficientem 3 v případe států, v nichž soustava metrická obligatorně jest zaváděna;

koefficientem 2 v případe států, v nichž jest zaváděna fakultativně, a

koefficientem 1 v případe států ostatních.

Suma produktů takto vyřčených bude dělena, kterým se výsledně vydání rozdělí. Kvociens jest pak jednotkou k vypočítávání příspěvků.

Článek 21.

Náklady na zhotovení prototypů mezinárodních a příslušných k nim měr a váh kontrolních sepraci vzájemně smlouvající se strany podlé štály v předloženém článku vystrojené.

Náklady na porovnávání a na verifikaci měr a váh ostatních států, které v této smlouvě nemají účastnictví, vypočte komitét podlé tax v článku 15. těchto pravidel smlouvujících.

Článek 22.

Tato pravidla mají touž moc a platnost jako smlouva, k níž jsou přilázan.

Podpisali:

Appony.
Bakichela.
Beyens.
Vicente d'Aljuba.
Balcarce.
M. Matta-Wilhelm.
Marquis de Molins.
Carlos Nuñez.
Washburn.

Délant m. p.

C. de Meaux m. p.

Dumas m. p.

Niquet m. p.

P. Sévret m. p.

Francisco de Rivero m. p.

José da Silva Mendes Leal m. p.

Skounoff m. p.

Pour M. le Baron Adolpheff suppléant:

H. Schermann m. p.

Kern m. p.

Humbert m. p.

E. Ancelet m. p.

Annexe N° 2.**Dispositions Transitoires.****Article 1.**

Tous les États qui étaient représentés à la Commission internationale du mètre réunie à Paris en 1872, qu'ils soient ou non parties contractantes à la présente Convention, recevront les prototypes qu'ils auront commandés, et qui leur seront livrés dans toutes les conditions de garanties déterminées par la dite Commission internationale.

Article 2.

La première réunion de la Conférence générale des poids et mesures mentionnée à l'article 3 de la Convention, aura, notamment, pour objet de sanctionner ces nouveaux prototypes et de les répartir entre les États qui en auront fait la demande.

En conséquence, les Délégués de tous les Gouvernements qui étaient représentés à la Commission internationale de 1872, ainsi que les Membres de la section française, feront de droit partie de cette première réunion pour concourir à la sanction des prototypes.

Délant.

C. de Meaux.

J. Dumas.

Niquet.

P. Sévret.

Francisco de Rivero.

José da Silva Mendes Leal.

Skounoff.

Za pana barona Adolphierra pro plukátka:

H. Schermann.

Kern.

Humbert.

E. Ancelet.

Přídavek č. 2.

Ustanovení přechodní.**Článek 1.**

Státy, které byly v mezinárodní komisi měrové r. 1872 v Paříži zúčastněny, neboť mají v této úmlouvě účastníkem dříve nic, obdrží prototypy, které si byly objednali, a to se všemi výměnkami garancie, které komise mezinárodní ustanovila.

Článek 2.

První sesedání konference generální pro míry a váhy, v článku 3. úmlouvy připomenuté bude mít zvláště za účel, aby nové prototypy schválila a je mezi státy, které je objednali, rozdělila.

Za tou příčinou mají delegovaní všech států, které byly v komisi mezinárodní roku 1872 zúčastněny, též i členové sekce francouzské práva, mít v prvním sesedání účastníkem, aby k uvedeným prototypům přišli.

Article 3.

Le Comité international mentionné à l'article 2 de la Convention, et composé comme il est dit à l'article 3 du Règlement, est chargé de recevoir et de comparer entre eux les nouveaux prototypes, d'après les décisions scientifiques de la Commission internationale de 1872 et de son Comité permanent, sous réserve des modifications que l'expérience pourrait suggérer dans l'avenir.

Article 4.

La section française de la Commission internationale de 1872 reste chargée des travaux qui lui ont été confiés pour la construction des nouveaux prototypes, avec le concours du Comité international.

Article 5.

Les frais de fabrication des étalons métriques construits par la section française seront remboursés par les Gouvernements intéressés, d'après le prix de revient par unité qui sera déterminé par ladite section.

Article 6.

Le Comité international est autorisé à se constituer immédiatement et à faire toutes les études préparatoires nécessaires pour la mise à exécution de la Convention, sans engager aucune dépense avant l'échange des ratifications de ladite Convention.

Agonyi m. p.

Hobaniche m. p.

Beyens m. p.

Vicente d'Hajjaba m. p.

M. Balzaros m. p.

Motta-Hvitfeldt m. p.

Marquis de Nolint m. p.

Článek 3.

Komité mezinárodní v článku 2. smlouvy uvedenému a dle článku 3. pravidel složenému složeno jest, aby nové prototypy přijal a mezi sebou porovnal, a to podle usnesení od komise mezinárodní z roku 1872 a jejího stálého komitétu učiněných, však s výhradou změna, které by se budoucí dle skutečnosti přithodně býti mohlý.

Článek 4.

Francouzská sekce komise mezinárodní z r. 1872 má pěstě jako před, pomocí komitétu mezinárodního, komitét a vyřizovati práce, které na ni byly z pěstěny skotovení nových prototypů vusleány.

Článek 5.

Náklad na zhotovení měr a váh metrických od francouzské sekce udělaných navržit vlády, ježt se dotýče, podlé toho, co měry a váhy sakti sáru stály, kterout sama sekce francouzská za jednička ustanoví.

Článek 6.

Komité mezinárodní umocňuje se, aby bez odkladu se stáčil a předceval všechy přípravy, ježt k uvedení ve skutek této smlouvy potřebí, tím spůsobem, aby až do vyměnění ratifikací té smlouvy žádných výloh učinil.

Podpsali:

Agonyi.

Hobaniche.

Beyens.

Vicente d'Hajjaba.

Balzaros.

Šl. Motta-Hvitfeldt.

Marquis de Nolint.

Carlos Heñes m. p.

B. Washburne m. p.

Dézobis m. p.

E. de Meaux m. p.

Dumas m. p.

Nigra m. p.

P. Salver m. p.

Francisco de Rivera m. p.

José de Silva Mendes Leal m. p.

Okuneff m. p.

Pour M. le Baron Adalbert von pöckel:

H. Ackermann m. p.

Kern m. p.

Hussy m. p.

E. Acosta m. p.

Carlos Heñes.

Washburne.

Dézobis.

E. de Meaux.

J. Dumas.

Nigra.

P. Salver.

Francisco de Rivera.

José de Silva Mendes Leal.

Okuneff.

Za pana barona Adalberta von pöckela:

H. Ackermann.

Kern.

Hussy.

E. Acosta.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis articulis, illos omnes ratos gratosque habere hisce profitemur ac declaramus verbo Nostro Caesareo pro Nobis Nostrique successoribus spondentes, Nos ea omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus, nec ut illis ulla ratione a Nostris contraveniantur permissuros fore.

In quorum fidem praesentes Ratificationis Nostrae tabulae manu Nostra signavimus, Sigilloque Nostro Caesareo Regio appenso firmari iussimus.

Dabantur in urbe Nostra Budapest, die 31 mensis Decembris, anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo quinto, Regnorum Nostrarum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et. Reg. Apost. Majestatis proprium:

Gulielmus Liber Baro a **Mourndshelm**,

Consiliarius intimus et ministerialis.

Úmluva vyše položená, k níž obě smlouvny rady říšské přivolely, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 16. února 1876.

Aucersperg m. p.

Chlumecky m. p.

21.

Nariadení, vydané od ministeria financií a obchodu dňa 12. února 1876,

jehto sa týmto nariadením schválila poštových štítov v Hradci, aby odpravovali viac po pošte poslané vší viac než 2%, kila do miestami bez intervensie prírodných dýchadkových.

C. k. hlavná poštový štít v Hradci, tš tarajší štítov štítov poštových v predmeti Murském a poštový štít na nádraží zameraný je, aby vší do miestami viac po pošte poslané odpravovali bez intervensie prírodných dýchadkových taká schoda, kých ty vší vší viac než 2%, kila.

Vyjmúť je a toho taková vší, z ktorých sa platí do vývozu, nebo o ktorých sa musí die predpisú o tom vydaných povolením štátu dýchadkového prírodnosti, že byty vyvozeny, jakol jeň karty hraci a vší od siata a stíbea.

Toto nariadení vjele sa skutok dňa 1. března 1876.

Chlumecky a. p.

Pretis a. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka IX. — Vydána a rozestána dne 10. března 1876.

§ 1.

Zákon, daný dne 26. února 1876,

o tom, pokud a na který čas se má povolití dočasné osvobození od daně domů neujch a přestavených a částí přístavených.

S přívolením obouh stranou rady říšské vůli se Má rozhodl takto:

§. 1.

Přistoupil-li by kdo chtě k podání žádosti a dočasné osvobození od daně domů neujch a přestavených a částí přístavených, v článku 5. Nejvyššího rozhodnutí, jehož datem 10. února 1835 (v přístavě Dalmatska 18. ledna 1840), dekrety kanceláře dvorské ze dne 24. února 1835, č. 562 a ze dne 27. ledna 1840, č. 2436), vyměřenou, a podal-li by žádost, když chtě již byla prošla, tedy buď osvobození od daně povoleno jen na ten čas, který ještě neprošel od toho dne, kterého byla žádost podána, až do konce doby od dokonání stavby požitané, po kterou dle zákona osvobození od daně trvá, a však toto povolení dáno buď jen tehda, když se provede mákou na jisto postavití přiběhy skutečné a poměry, jehož k rozhodnutí potřebé.

§. 2.

Tento zákon vztahuje se ke stavění a částem stavění, které se počaly stavěti od počátku roku 1874.

§. 3.

Týž zákon nabude moci toho dne, kterého bude vyhlášen.

§. 4.

Ministři úřadu uloženo jest, aby ten zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 26. února 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pratis m. p.

23.

Zákon, daný dne 1. března 1876,

o tom, že řízení v nepatrujích věcech právních vztahuje se k receptům právním at. do 50 st.

S přivolením obějí sněmovny rady říšské vidí se M. nařídit takto:

Článek I.

Paragraf 1. zákona, daného dne 27. dubna 1873 (č. 46 zák. říš.), jest se týče řízení v nepatrujích věcech právních (řízení paguečního), používá ve svém nynějším sepsání slozí své a má přitom znít takto:

§. 1.

Níže uvedené recepty právní, pokud dle obecných pravidel jurisdikčních přísluší k soudům okresním, patříš k městským delegovaným soudům okresním, vyřizovány buďte před ústíto soudu jakožto soudu o věcech nepatrujích způsobem řízení a věcech nepatrujích:

1. Recepty právní o určité sumy peněz, jakožto dle žádosti v žalobě vyřizované, nepočítaje úroků a jiných náležitostí vedlejších, nežli více než 50 slatých.

2. Recepty právní o jiné věci, když na místě toho, nebo se žalobou pohleděvá, nálež se přikládati suma peněžní, a nežli se větší sumy než 50 slatých, než když žalobník v žalobě vyřizované se k tomu podává, že chce takovou sumu přijmouti způsobem vyrovnání.

Co náležo v §. 14. novy jurisdikční, vydané 20. listopadu 1852 (č. 251 zák. říš.) (pro Dalmatsko č. 261 zák. říš.), že totiž recepty právní, psal lit. b) a c) (pro Dalmatsko lit. b) tam uvedené vztahují se k rozhodování obecným soudům první instance, novotahuje se k receptům právním, jakožto se vyřizování mají řízením a věcech nepatrujích.

Článek II.

Tento zákon nabude platnosti prvního dne druhého měsíce kalendářního, po jeho vyhlášení příštího.

K receptům právním již počatým tento zákon se novotahuje. Strany mají však toho všíti, byla-li by recepty právní k řízení a věcech nepatrujích příslušná, po oboplném uhlavení od posavadního přiblížení soudního uposáti, řízení a věcech nepatrujích zavéstí a třeba žádati, aby recepty byla postoupena přiblížená soudci o věcech nepatrujích.

Článek III.

Ministrotví práv uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 1. března 1876.

František Josef m. p.

Auerspörg m. p.

Ginsler m. p.

24.**Nařízení, vydané od ministeria práva dne 5. března 1876,**

o tom, že se stává okresní soud v Otakríně v Dolních Rakousích.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (§. 59 zák. řísk.), stává se v obvodu zemského soudu Vídeňského okresní soud v Otakríně, k němuž budou přičleněny obce: Nový Lecherfeld a Otakríně, jakožto se z obvodu okresního soudu Hornoselského vyloští.

Kdy tento okresní soud počne stávkovati, podějí se oznámiti.

Glaser m. p.**25.****Nařízení, vydané od ministeria práva dne 5. března 1876,**

o tom, že se stává okresní soud ve Währině v Dolních Rakousích.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (§. 59 zák. řísk.), stává se v obvodu zemského soudu Vídeňského okresní soud ve Währině, k němuž budou přičleněny obce: Währině, Weinhau, Gersthof, Pötschelsdorf, Neustift, Salmanns-
dorf, Horn i Dolní Döblině a Horn i Dolní Sieverth z obvodu okresního soudu Hornoselského, a obce: Nusdorf, Heiligenstätt, Gröschitz, Kalenberská ves a Josef-
dorf z obvodu okresního soudu Klosterneuburského.

Kdy tento okresní soud počne stávkovati, oznámiti se podějí, a od toho dne vyloštěny budou obce výše jmenované z obvodů soudů okresních, k nimž posud náležejí.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číslna X. — Vydána a rozedlána dne 17. března 1876.

26.

Zákon, daný dne 8. března 1876,

jinak se dle některé změny v usazení, vydáním dne 8. června 1856 (č. 50 zák. říšsk.) a v nákosích, daných dne 13. prosince 1862 (č. 89 zák. říšsk.) a dne 29. června 1864 (č. 20 zák. říšsk.) o kolecích a poplatcích přímo zapravených.

8 přivolením obcei zeměrovný rady říšské vidi se Mi rozhoditi takto:

I. Jak se máti koleček škála I.

§ 1.

Na místě škály I, uvedené zákonem, daným 29. června 1864 (č. 20 zák. říšsk.), bude platnost máti téže položená škála I, obsahující koleček i s přirážkou:

Až do sumy	75 zl. — zl.	5 kr.	všle	4.500 zl. až do	6.000 zl.	4 zl. — kr.
všle 75 zl. až do	150	—	10	6.000	7.500	5
150	300	—	20	7.500	9.000	6
300	450	—	30	9.000	10.500	7
450	600	—	40	10.500	12.000	8
600	750	—	50	12.000	13.500	9
750	900	—	60	13.500	15.000	10
900	1.050	—	70	15.000	16.500	11
1.050	1.200	—	80	16.500	18.000	12
1.200	1.350	—	90	18.000	19.500	13
1.350	1.500	1	—	19.500	21.000	14
1.500	3.000	2	—	21.000	22.500	15
3.000	4.500	3	—			

a tak dále v každých 1.500 zl. o 1 zl. více, při čemž rost máti 1.500 zl. pokládán buď za plnou sumu.

II. Jak se má zapravovat kolik se směnek.

§. 2.

Slovesem „zdejší země“ rozumí se v paragrafech níže uvedených obvod, v kterém má tento nákon platnost, pokládána buď tedy každá směnka vůči tohoto obvodu vydaná na cizozemskou.

Co se týče směnek, vydaných v zemích koruny uherské, má i přitom platnost máti to, co ustanoveno v nařízení, vydaném dne 2. října 1868 (§. 135 zák. říš.), inasoustě v §§. 26., 27. a 28., buďli tedy, když jde o takové směnky, a poplatku, kterých dle tohoto nákona na ně vychází, směneno, co při jich vydávání bylo obřekým finančním, jakož prokázáno, usminkami kolkevojny nebo přímou dle předpisu zapraveno.

§. 3.

Děly v tomto nákoně dle měsíců vyměřené počítány buďte podlé řádu směnkového, to jest tak, aby lhůta došla onoho dne v posledním měsíci, kterých má tožé číslo jako den, kterého lhůta se počítá, a pakli by tohoto dne v posledním měsíci nebylo, aby došla lhůta posledního dne téhož měsíce.

Lhůty, vyměřené podlé dní, počítány buďte dle kalendáře; však den, od kterého lhůta se počítá, nepočítá se při tom.

§. 4.

Ze směnek v zemích zdejších vydaných, takových a vlastních, nechtí v nich jest lhůta k placení určena, nebo svěřili na viděnou asob na určitý den po vidění, a nechtí se mají platiti v zemích zdejších nebo v cizích, platí se kolik dle sumy, na kterou směnka svěřili, totiž:

- a) není-li jich ze směnky samé viděti, že se má zaplatiti podlé nechtí v šestí měsících ode dne vydání, a není-li tu případ v všeobecném předpovědi tohoto paragrafu připomenouti, platí se kolik dle škály I.;
- b) jest-li jich ze směnky samé viděti, že se má zaplatiti podlé nechtí v šestí měsících ode dne vydání, platí se dle škály II.

Podlé škály II. platí se kolik, nechtí směnka dospěje ku placení kdy kolik, také tehda, když jest v ní dáno povolení, aby byla na nějakou věc namo- vitou naplněna nebo namožená.

Z každé směnky usminkovaná (ze sekundy, tercie atd.), sž s každé kopie směnky na jiného provedená platí se sž kolik jako s prvního exempláře, však s několika exemplářů směnky zpodobně jest kolika onem, k němuž má dáti akceptu trauš nějaký všě množství Rakousko-uherského bydlitel, když jsou na přední straně tohoto exempláře naplněna slova: „jest toliko k akceptu ustanoveno“, a když se zadní strana tože exempláře přeskrtne, aby se na ni nemohl naplniti ani indosament či rubopis ani potvrzení obdržet.

§. 5.

Nebyla-li některá v §. 4. a) obsažená směnka, vydaná na viděnou, nebo na určitý den po vidění, po šestí měsících ode dne vydání posud ku placení presentována, vaejde povinnost, zapraviti to, co na kolik podlé škály II. schází.

Má-li se směnka některá post §. 4. a) náležející, která se má v určité lhůtě zaplatiti, po lhůtě měsíčních ode dne vydání dáti dále (čímž se však nerozumí líro ku příjmu peníze nebo per procura či lístku 17. řádu směnového), zapraveno buď, před než se dá dále, to, že na kolek dle škály II. se nedává.

Dá-li se jenom část sumy směnky dále a byla-li směnka, když se vydávala, poplatka zproštěna, zapraveno buď poplatek s postoupením části dle škály II. se zrovnovážiti, byla-li však směnka již převodně kolku podléhá, zapraveno buď to, ať jest poplatek s postoupením sumy dle škály II. vycházející rovnilý od poplatku, vycházejícího z té sumy podlé škály I., ješto měla platnost toho času, když byla směnka vydána.

§. 6.

Z každé písemné prologace směnky v oznáčených sčejších vydání zapraveno buď poplatek, a to neprodávati-li se lhůta na více než šest měsíců, dle škály I., kromě toho pak dle škály II.

Lhůta prodáváním počítá se od toho dne, kterého deň předchází lhůta k placení, a nikoliv ode dne prohlášení prologace.

§. 7.

Chce-li kdo předati směnku, aby byla zaplácna nebo zaručována na nějakou věc nemovitou na tou příčinou, by nabyl práva návravného neb podléstavného k této věci, tedy má, než směnku posá, nebyti-li s ní, když byla vydána, zaplácna kolik nebo byl-li zaplácna jen kolek mezd, a nebyto-li třeba jej dle škály II. podlé §. 5. doplatiti, zapraviti kolek dle škály II. vycházející anebo má kolek podlé případe na tuto věc doplatiti.

Má-li se na věc nemovitou zaplati jen část pohledivání směnového, tedy má dle smyslu platnost to, co ustanoveno v závěrečné postavě paragrafu 5.

§. 8.

Když dojde nějaká směnka cizozemská (§. 2.) do zemí sčejších, vzejde všude (§. 9.) již tím povinností, kolek s ní zapraviti (§. 13.), a to:

- a) podlé škály I., není-li již ze směnky viděti, že se má zaplatiti prodávji nežli ve dvaceti měsících ode dne vydání, a
- č) podlé škály II., když jest ze směnky viděti, že se má zaplatiti prodávji nežli ve dvaceti měsících ode dne vydání.

Co ustanoveno v §. 4., předpokládá sčítou, a v §§. 5., 6. a 7., vztahuje se také k všem směnám a k prologacím písemným v oznáčených sčejších k nim příslušným, a tou toliko směnou, že se lhůty v §§. 5. a 6. na šest měsíců vyměřeno v příčině takových smének používají na dvacet měsíců.

§. 9.

Všechnu z pravidla, daného v §. 8., činí toliko směnky cizozemské, které jsou jenom v oznáčených místech splatné. V příčině takových smének vzejde povinnost, zaplatiti kolek noprve tehda, když se v oznáčených sčejších uvedou v oběh (§. 10.), v kterémž případe zapraviti se mají za takové směnky a za prologace k nim

v zemích zdejších pripojené väbec jen 2 krejzary za každých 100 slatých sury smáčenej, při čemž se rost máti 100 slatých pokládá za plný.

Splati-li se však smáčka potomeň v zemích zdejších nebo užije-li se jí v zemích zdejších a soudu, doplatěn buď poplatek, když toto se smane, potomeň když se jí užije a soudu, na plnou míru toho, co dle §. 8. vychází.

Povinnost, doplatiti poplatek na plnou míru dle škály II. vycházející, vezde zvláště tehda, když kdo takovou smáčku podá, aby byla naplněna neb zanesena na nějakou věc nemovitou, na tou přilnou, by nabyl práva zástavného nebo podzástavného (§. 7.).

§. 10.

O smáče pokládá se, že jest dána v oběh, když jí někdo sponi akceptem, rukojemstvem nebo rukopisem, väbec když smáčky na svůj nebo na cizí účet nabude, jí vezí, zastaví nebo za jinou půjčku, k přijetí nebo ku placení prezentuje, věc na ni zaplatí nebo přijme, pro nepřijetí nebo placení dá protest učiniti, nebo když smáčky úředně užije, nežť se jímno nebo firma jeho za smáčku napíše čili nic.

§. 11.

Akcepty ku smáče pripojené jsou kolku zproštěny až na případ v §. 12. uvedený, nežť smáčka jest kolku zproštěna nebo se za ni platí kolek dle škály I, nebo kolek nižší neb vyšší.

Rukopisy, pojímají v ně i rukopisy per procura, ku přijetí peněz a podobné (článek 17. řádu smáčenejšho), též rukojemství a potvrzení obdržení na smáčkách kolku zproštěných nebo kolku dle škály I. aneb kolku nižšíma podobných, jsou takéž kolku zproštěny až na případ v §. 12. připomenutý.

Byl-li však rukopis, nebo bylo-li rukojemství a potvrzení obdržení pripojeno ku smáče, za ně se platí kolek dle škály II., nebo bylo-li to neb ono prohlášené pripojeno k nějaké jiné smáče tehda, když se měl dle tohoto zákona kolek na smáčku dle škály II. doplniti, anebo byl-li rukopis pripojen v takovém čase, že z přilny tohoto pripojení má se kolek dle škály II. doplniti (§. 8.), tedy se má za rukopis, rukojemství a potvrzení obdržení kolek zapraviti.

Když dle toho vezde povinnost kolek platiti, podlény jsou:

- a) rukopisy kolku podlé škály I.; rukopisy na smáčkách, které jsou de knih pozemkových zapisů nebo obsahují nějaké prohlášení hypoteční, podlény jsou kolku dle škály II. se sury potopené; rukopisy pak, k nimž doloženo jest „ku přijetí peněz“, „per procura“ nebo k nimž pripojeno jest nějaké jiné formulce, kterou se vymáháje plnomocenství (článek 17. řádu smáčenejšho), jsou podlény téžně kolku jako smáčovy zanesované (ar. pol. 111 zákona, daného dne 9. února 1869, č. 59 zák. listů.);
- b) rukojemství podléna jsou kolku dle škály II. podlé sury úvazků zanesených;
- c) potvrzení obdržení podléna jsou kolku dle škály II. podlé sury, na kterou se vydává potvrzení.

§. 12.

Pripočí-li se ke smáče kromě případu v závěreční připovědi §. 4. připomenuté, buď zvláštním příkazem nebo ve spojení s akceptem aneb nějakým

jiným prostředím dle práva směřujícího platným povolení, aby se zapalo nebo zaznamenal přímo záznam nebo podzáznam na nějakou věc nemovitou, nebo připoji-li se k ní prohlášení, jinak se spravuje ustanoveními již nařízenými, napraven buď za to poplatek dle článku II. z ceny záznamu, za kterýž byla hypotéka dána nebo ustanoveními za správné prohlášení.

Tyž poplatek napraven buď také a akceptu prostých, když byl akceptant v kontextu směnky vyhlášen, aby zřídil jinou nemovitou věc za záznam nebo podzáznam.

Toliko když za rubopis nebo za rukojeťství již vychází poplatek podle článku II. (§. 11.), není prohlášení do textu psané, týkající se vkladu, ustanovení neb správné, podléhá jinému poplatku.

§. 13.

Kolik za směnky v zemích zdejších vydané napraven buď prvé, než se na papíře ku směnce ustanovením strany podepíší, za směnky však, vydané v zemích cizích, napraven buď kolik prvé, než se směnka v zemích zdejších dá v oběh (§. 10.), a není-li směnka jediná v zemích cizích splatná, za všechny způsob prvé, než projde stručně doš od přeložení směnky do zemí zdejších.

§. 14.

Povinnosti, zapravit kolik za směnky, může se dostoučnití toliko tímto způsobem:

A. Užitím kolikových blanket úředních.

B. Užíje-li se blanket úředních, jinak však kolik není úplně napraven, užívá-li se blanket jiných, aneb vydá-li se směnka a používá se k ní blankety, uční se povinností dotčené osobě tím, že se směnky kolikové a vyžadnější poplatkem, dle příjmu a poplatkem doplňovacím se zrovňávají na křestě papíru, jehož se ku směnce užívá, prvé, než směnka se vydá, přilipsí a od úřadu k tomuto výkonu zmočněného početi úřední překolkují.

Číslem této obliterace, není-li již na vyvítězném kolku, budí od úřadu, kterýž směnky překolkoval, číslem do každé směnky vepsáno.

Jestli na papíře již podepsán vydavatel, akceptant aneb indosant nebo vůbec některá strana, nemůže již úřad smének kolikových překolkovávat; pak-li by kdo jiným způsobem, nežli v postávek B předepsané, směnkami kolikovými kolik napraven (vyjímají případy v tomto paragrafu pod lit. F uvedené), jmenovitě kdyby se překolkovaly směnky pomocí nějaké osoby soukromé nebo početi nějakého úřadu, kterýž není k úřednímu překolkování zmocněn, rovněž se tím dostí povinností kolikové.

C. Když činí jest o zapravení kolku za směnky v zemích cizích vydané, přilepsy budíť směnky kolikové a kolikem následitým se zrovňávají na křestě směnky, a to, není-li na křestě ještě nic napsáno, na hranic krajů, jinak však přímo pod posledním cizozemským zápisem tam se nacházejícím, tak aby nad směnkami nebylo již žádné příhodné místo, kde by se rubopis nebo něco jiného mohlo napsati, nežli buď úřad v čas (§. 13.) postádem, aby směnky přilepsat, jak pod lit. B tohoto paragrafu předepsáno, překolkoval.

D. Je-li o doplnění kolku u některé směnky, která byla původně kolku zproštěna nebo byla menším kolku podléhá (§§. 5., 7., 8. a 9.), přilepsy buď

známky kolkové a kolíkem doplněnými se srovnávají na hbitě známky dříve, než se známky k účelu, k němuž toho doplnění potřebí, ulije aneb dříve, než nastane okolnost nebo doba, která tohoto doplnění vyžadává; jak-li by povinnost, doplnění kolček, vznikla tím, že se má známka podat k soudu (§§ 7. a 8.), tedy má soud známky úředně překolkovati, kromě toho však povinná jest osoba pod svým odpovědním, vyhlášením si toho, aby překolkoval známky soud k tomu zmocněný dle postavy B dříve ještě, než se známky k tomu účelu, k němuž toho doplnění potřebí, ulije aneb než nastane okolnost nebo doba, která toho doplnění vyžadává.

E. Čin-li poplatek, který se má zaplatiti, dle případu poplatek doplňovací, zejména v nějaké příručce, více než 20 sl., tedy se může ve lhůtách v §. 13. předvedených, poslati dříve než nastane okolnost neb doba, na které se zakládá povinnost, zaplacení neb doplnění poplatek (§§ 5., 7., 8. a 9.), zaplacení přitom a některého účelu k vymáhání poplatků ustanoveného, v kterém případěž tento úřad na známce, poslati na papíře ku známce určeném potvrdi, že poplatek jest zaplacen.

F. Poplatek za prologace (§. 6.), též za prohlášení kolka poddané a ku známce připojené (§§. 11. a 12.), zapraven buď, nezaplacili se proto, že činí více než 20 sl., přitom podlé postavy B buď tak, jak ustanoveno v postavě B, nebo jak vůbec předepsáno v §. 3. nařízení, vydaného dne 28. března 1864 (§. 70 zák. tisk.), to jest tím způsobem, že se známky kolkové a poplatkem se srovnávají, právě než se udělá prologace nebo jiné prohlášení, na označení známky, na němž se prologace neb jiné prohlášení připojit má, přilepi a že se na barvěném poli pod znamením kolkovým napíše přes ně první čísle prohlášení v rovné čáře pořadkovací, nebo činí-li toto prohlášení jen jeden čísle, šaf toho prohlášení, nikoli však nadpis (tím) nebo podpis.

Jestli by se napalo přes známky, některé vytiskli-li by se přes ně šampile soukromě, nemělo by se ani v tomto případě účinku.

§. 15.

Správě finanční zřizuje se na vůli, aby dala účinnosti pro to neb ona firma aneb bankota zvláštní úředním znamením kolkovým opatřené. V přítomně takových banket má platnost to, co nařízeno o banketech úředních (§. 14. A a B).

§. 16.

Poplatek za známky v oznámeních vydání, též za prohlášení na nich napádané (prologace, rukopisy atd.), povinná jsou, učiněná nejvíe k době, kdy vznikla povinnost kolček zaplacení, rukou společnou a nerozdílnou zaplacení vydavatel, podpisatel nebo spolupodpisatel akcepu, rukopisu nebo jiného prohlášení na známce napádaného, vůbec každý, kdo měl v oběhu známky úředním způsobem v §. 10. připomenutým nějaké účastenství, mimo to ten, kdo učinil protest, oznámením dle předpisu, že byl náhon přestaven, konečně majetník známky.

Zaplavili-li však některý z těch, jenž jsou povinní kolček zaplacení, poplatek, který měl býti zaplacen dříve, než dal známku v oběh nebo učinil protest, tedy se může hojiti na těch předcích, kteří dle zákona byli nejprve povinní, poplatek zaplacení, až nebyli-li této povinnosti ochotni uprostřediti.

§. 17.

Zaplátiti kolek za směnky obzovomských a z prohlášení ke směnkatům cizozemským v zemích zdejších přidávaných, povinná jsou rukou nerozdílena či, kde předevzavou v zemích zdejších čin nějaký, na směn se dle §. 10. zakládá povinnost, kolek zapraviti, než či, kteří toho činu, když vzejde povinnost, kolek zapraví (§. 18.), jsou majetelní směnky, konečně ten, kdož učiní protest, nesmív dle předpisu, že byl zákon přestoupen.

Závěrečná průpověď §. 18. má také za dle obdoby platnost.

III. Které listiny kúpecké pokládají se směnkatům za rovné.

§. 18.

Co ustanoveno ve výše polčených §§. 2. až do 17., vztahuje se také ke kúpeckým poukázkám a závacím listům na splacení peněz, které se dle tarifových položek 11., 23), az) a 60., 1 a) zákona, daného dne 13. prosince 1862 a dle §. 8. alinea 1. zákona, daného dne 29. února 1864, směnkatům v přičině povinnosti kolkové pokládají za rovné, než se to vztahuje ke kúpeckým dlužním listům na zálohy peněžité, dané na papíry osmí a na zboží, však s tím rozdílem, když se k těmto listinám neúčilo blanket, že se mále kolek zapraviti některým způsobem v §. 14. P přidavem.

Tím změnil se něčeho v §. 12. zákona, daného dne 29. února 1864, jímž se snižuje poplatek z poukázek kupců nebo kupcům svěřencůh nanejvýše osm dní od vydání splatných na stálých pět krajcarů, než se se změnil v §. 7. téhož zákona, v němž se ustanovuje o listinách, týkajících se přijímání peněz v počty jhousí.

IV. Jaký poplatek se zapravuje z počtů kúpeckých.

§. 19.

Na místě poplatku z počtů (kont, nó, výkazů atd.), vyměřeného v položce tarifové 83. B 2. zákona, daného dne 13. prosince 1862 a v §. 10. zákona, daného dne 29. února 1864, na 1 kr. a na 5 kr., ustanovuje se, že počty až do 10 zl. inclusive naprosto jsou kolku uprosťeny (§. 12. zákona, daného dne 9. února 1860, t. 50 zák. říšsk.), a že se má platiti z počtů, v nichž pohledování nastal více než 40 zlatých, na arch 1 krajcar, pokud má se zapracovati 5 krajcarů za arch jen z počtů na pohledování, převyšujících 40 zl.

Počty (konty, nóziny, výkazy atd.) rovnají se při tom taková zapsetí, která obchodník nebo živnostník vydájí a všech svého obchodu nebo své živnosti, to jest o jedné věci obchodu neb živnosti se týkajících, z nichž jim vzešlo nějaké pohledování, obchodníkům neb živnostníkům aneb jiným osobám, nežledíc k tomu, zdali taková zapsetí obsahují v sobě nějaké saldo čili nie.

Povinnost, zaplatiti tento stálý poplatek, vzejde také tehda, když takové počty pajnou se v text kúpecké korespondence (§. 9. zákona, daného dne 28. února 1864), aneb když se k takové korespondenci připojí na přídatek, přilehu atd.

Aby vzešla povinnost platiti poplatek, k tomu neřetba podpis vydavatelova, nežť dosti jest, když los vyrozuměti z počtů, na př. z poznačení účelného, se štampile a pod., který se jest útav nebo které osoba, v jichž obchodu neb živnosti počty byly vydány.

Když vše takto se má, podléhají jsou tomuto poplatku také pošty, vydané v říznicích hostinských, hospodářských a pod.
Z případů takových poštů náleží plátní tentýž celý poplatek jako z originálů.

I. Jakou škodu přinášá a sebou přestoupání nálehu.

§ 20.

Nebylo-li povinenosti kolekové došti učiněna, nebyl-li totiž z listin náležno-
uovaných kolek buď naprosto napraven nebo nebyl-li napraven tolik, kolik
nálehem vynořeno, anebo nebyl-li kolek napraven v čas azech tak, jak před-
psáno, tedy budík, než by se uvedlo řízení trestní, poště nálehu, jinak se na
jisto postará, že nálehu byl přestoupěn, od osob, které jsou dle nálehu povinny,
poplatek zaplatiti nebo jsou z něho osvobozeni, vyhrán rukou uvedení nálehu
svěřený.

Takové listiny jsou:

- a) Směnky;
 - b) kupočné poukázky na zaplacení peněz, z nichž se platí třetí poplatek jako
ze směnky, dle případu celý poplatek pěti krajcům (zar. pol. 11., 2 1/2) az/
nálehu, daného dne 13. prosince 1862 a §. 12. nálehu, daného dne 29. února
1864);
 - c) kupočné ústavné listy na zaplacení peněz, z kterých se platí třetí poplatek
jako ze směnky (zar. pol. 40., 1 a) nálehu, daného dne 13. prosince 1862);
 - d) kupočné důlání listy, vydané z příslušných poukázek, daných na papíry
označ. nebo na zboží, z kterých listů se platí třetí poplatek jako ze směnky,
a kupočné listy zůstávají, vydané v příslušných obcích, federace Kongregací,
kterých listy podléhají jsou nálehu poplatku došti krajcům (§. 8. nálehu,
daného dne 29. února 1864);
 - e) listy (cheques), z nichž se platí celý poplatek dvojnásobkem (§. 7. nálehu,
daného dne 29. února 1864);
 - f) nálehu to listiny náležno-uvazované, podléhají nálehu poplatku jednoho krajce,
pokudliž pěti krajcům, totiž:
listy nákladní (zar. pol. 47., d), 64),
pošty (zar. pol. 83., B, 2),
bilance nebo kanta bilancevaná (§. 10. nálehu, daného dne 29. února 1864)
a listy nákladní (zar. pol. 101. I, 4 1/2).
- Poplatek svěřený svezou došitě, zejména v něj poplatek došti, dle:

1. Je-li o poplatky dle šály I. napravené, o poplatky v §. 8. ustanov-
vané, a z nálehu poplatky za listiny výše pod lit. a) až do d) uvedené, podléhají-
rostečně tolik;
2. Je-li o poplatky za listiny pod lit. a) až do d) uvedené, dle šály II.
napravené, dle svěřený poplatek demostrovaně tolik co poplatek, který
buď naprosto neb; i napraven, nebo nebyl napraven dle předpis azeb v pravý čas.
Má-li se dle tohoto nálehu poplatek původně nálehu postouřit doplněn na
poplatek dle šály II., tedy vyhrán buď to, až se má původní poplatek svěřiti,
pokud tento poplatek nálehu, dle postávky 1. tohoto paragrafu, a nedostávající
se doplněn dle postávky 2.
3. Má-li se pro úkřešení důchodků kolekových, když jde o listiny pod lit. a) až
do f) uvedené, nálehu pokuta výše (§§. 82. a násl. nálehu, daného dne 9. února
1860), nežli nejmenší nálehu pokuty šály nálehu nálehu nálehu svěřený dle tohoto

sákona vycházející, aniž se máže pokuta, která se má na příčinou upatření od řízení trestního podle §§. 541. a 544. trestního zákona důchodkového složití aneb pojistit, máže tohoto poplatku svěřence vymáhati.

§. 21.

Omátní-li ten, kdo má nésti škodu přestoupením zákona uveden, úřadu finančnímu, že zákon přestoupil, dříve než tento úřad odjímá se o tom dovt, a zapraví-li hned poplatek, o který důchodky byly zkráceny i s poplatkem svěřencem, vadav se veliké dáli stříkosti, tedy se má od něho vybrati svěřence poplatku krom řídného poplatku jen polovice toho, oš by se byl měl řídný poplatek podle §. 20. svěřiti.

Kromě tohoto případu svěřence poplatky a pokuty v §. 20. ustanovené ani se nesázejí ani nepřimíjejí.

§. 22.

Ten, kdo přijme listinu nějakou kolku pobíranou, v §. 20. pod lit. a) až do f) uvedenou, která není kolkovaná, nebo jest kolkovaná nedostatečně, aneb není kolkovaná dle předpisu aneb v pravý čas, máže sebe i své nástupce zprosti plácaní řídní poplatku svěřence řídný poplatek převyšující, a jestli případ takový, že se k němu máže přikročiti dle důchodkového zákona trestního, máže se upřistiti i pokuty, když ve třiceti dnech ode dne přijetí této listiny nejprve přítích příslušnému úřadu finančnímu omátní, že zákon byl přestoupen.

Prokázati, že listina byla dodržena, náleží na stranu (§. 24).

§. 23.

Akceptant, indosant nebo kdo jiný jest dle §§. 16. a 17. tohoto zákona povinen, poplatek zaplatiti, nemáže z toho, že směnka toho času, když ji podepsal aneb když nastala okolnost, na které se zakládá jeho povinnost poplatek zaplatiti, byla vadná, námitek činěti proti zákonním důkazům, nastalým z toho, že poplatek nebyl zapraven nebo že byl zapraven nedostatečně.

Toto vztahuje se také k listinám kupačským v §. 18. uvedeným.

§. 24.

Není-li ze směnky, nebo z některé listiny kupačské v §. 18. uvedené nějaké vyzkoumání, že jest tu ta okolnost nebo že nastala doba, na které se zakládá povinnost kolkovat nebo doplněti aneb svěřiti poplatku, tedy se až do té chvíle, když strana opak toho prokáže, a přísliny vymáhati poplatku má za to, že jest tu ona doba aneb že nastala ona okolnost, na které se zakládá povinnost kolkovat aneb vyřiti nára poplatku.

Podle těchto pravidel pokládá se za platit také až do té chvíle, když se opak toho prokáže, za to, že indosament či rubopis nedatovaný na směnku, vydané před více než šestí měsíci v zemích sázejích, nebo před více než dvanácti měsíci v zemích sátek, připojen byl teprv po projití těchto šestí, posádit dvanácti měsíci, ode dne vydání směnky počínajíc (§§. 5. a 8).

§. 25.

Dohodou obchodní (sensál), který měl účastnoství při vydávání směnky nějaké, o které věděl nebo věditi mohl, že není náležitě kolkována, práv jest z poplatku, o který důchodky jsou zkráceny i z poplatku svěřence a potrestán bude mimo to tresty disciplinárními, ustanoveným v §. 84. c), postávkou II. zákona, daného dne 4. dubna 1875 (č. 68 zák. řídn.).

§. 26.

Co se týče promlčení škodných účinků z přestoupení tohoto zákona vzešlých, jako vůbec, pokud v tomto zákoně nic jiného není ustanoveno, mají také přiběh v příslušné směnky a jiných listin v §. 20. ustanovených platnost obecné zákony účelohodné.

§. 27.

Jestli na některé směnky na úřední blanketě sdílané nash záznamy od úřadu přehledkovanými opatřené, takové ale ještě nepřijímá již podpis vydavatelův, není to na přelátka, aby se vyměnila na jinou blanketu kolikovanou nebo na směnky kolikové, když jest od vydavatele na svůj vlastní náh vydána, není na ní ani akcepty, ani rubriky a vůbec podpisu strany nějaké a když se podá k vyměnění dříve než dospěje k placení.

VI. Jak se vydáje míra úroků z prodlení.

§. 28.

Míra úroků z prodlení, která se májí, když kdo přestoupí listu ku placení přímých poplatků a ekvivalentu poplatkového zákonnem vyměřenem, dle nařízení, vydaneho dne 6. dubna 1866 (č. 50 zák. listk.) upraviti, vydáje se na šest se sta; však když by se poplatky vyhraně z příslušy rekursu straně některé veštily, hodíť jí kontiprocanti úroky se sumy navržené od toho dne, kdy tato suma byla vplacena, zahrabeny.

VII. Ustanovení záležitosti.

§. 29.

Paragrafy 1, 2, 3. a 4. zákona, daného dne 29. února 1864, a nařízení, vydaneho dne 11. září 1864, ustanovených zákonnem, daného dne 13. prosince 1862, používají platnosti.

§. 30.

Mému ministruvi finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 8. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Prešis m. p.

§. 31.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 9. března 1876,

a tom, že rok dobrovolnické služby prozatím, jezt líkaři asistentní slouží v nemocnicích vojenských, má se počítati, aby ipš přípuštění ke zkoušce, předepsané nařízení, vydaným dne 21. března 1874 (č. 37 zák. listk.), k nabýti stálého místa a veřejné službě odrovat a úřadu polnických, kladie k §. 7. lit. d) tohoto nařízení, počítána tak, jako by byli rok konali službu v některé nemocnici veřejné.

Lékařům graduovaným, kteří jako lékaři asistentní vykonají jednoletou službu dobrovolnickou v nemocnicích vojenských, budliž tato služba k tomu konci, aby byli připuštěni ke zkoušce, předepsané nařízením, vydaným dne 21. března 1874 (č. 37 zák. listk.), k nabýti stálého místa a veřejné službě odrovat a úřadu polnických, kladie k §. 7. lit. d) tohoto nařízení, počítána tak, jako by byli rok konali službu v některé nemocnici veřejné.

Lasser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XI. — Vydána a rozeslána dne 21. března 1876.

28.

Zákon, daný dne 19. března 1876,

jinž se vyznačijí lhůty, v nichž se máti zjednatí platnost prostředím příslušným proti rozhodnutím a usazením orgánů správy finanční.

S přivolením obějí směnovej rady říšské vidí se líi nastídní takto:

§. 1.

Představení, stížnosti nebo rekursy proti příkazům, usazením nebo rozhodnutím, vydaným způsobem administrativním od úřadů a orgánů správy finanční, na které náleží rozveřování, vyměřování a spravování daně přímé, dávky nepřímé a jiné účelovky ku potřebám státu, podány buďto, pokud dle zákona dovoleno jest je podávati, ve tříděti dnech tozta orgánu, který vydal příkaz náležející neb rozhodnutí, a snažuje-li představení, stížnost neb rekurs takto proti uložení nějakého trestu pořádečného, podány buďto v osmí dnech.

Vztažuje-li se však prostředek právní k opatřením nebo příkazům poštěbně aneb jiných orgánů soukromých účelovky státu vybírajících, zjednána má buď platnost a finančních úřadů první instancce, jinž přísluší k nim příkázeti.

V případech zvláštěho zájmu hodných učite úřad, u něhož se má prostředek právnímu přechod zjednatí, lhůta prostředím. Nebylo-li ve lhůtě předepsané podáno představení, stížnost nebo rekurs, máže to býti na škodu takto té straně, která výnos neb příkaz, proti němuž prostředek právní snažuje, byl dodán, a nebo jejím oběťm.

§. 2.

Ve vyznačených v §. 1. uvedených má se vsklovně pojmenovati úřad, ku kterému se má podati představení, stížnost nebo rekurs, a lhůta, v které se má podati, sice pájde lhůta teprv od dodání vyznačené dožadovčného, v kterémž se tato dáta obsahují.

Lhůta počíná se ode dne po dodání nejprve přístihu; bylo-li představení počáno na psáku na úřední potvrzení přijímací (na list podávací, na receptis atd.), spočítají se ve lhůtu dně, po které šlo představení po psáku.

Případně-li poslední den lhůty na neděli nebo na obecný den svátek, skončí se lhůta teprve ve všední den nejprve přísti.

Žádá-li někdo u nákoněho úřadu na provedení lhůty ku provedení právního prostředku nebo ve lhůtě tímto nákonem vyměřené na oznámení přísti nějakého rozhodnutí od tohoto úřadu vynášeného, tedy se lhůta až do toho dne, kterého se mu dodá vyřízení na tuto žádost, přeručí a jde potom znovu.

§. 3.

Tímto nákonem odjímá se moc všem nářezníkům s tím se nesrovnávajícím, pokud se týkáš všel, v přístiích kterýchž jest vydán.

§. 4.

Tento nákon vejde ve skutek dne 1. dubna 1876.

Byl-li dodán nějaký příkaz nebo nějaké rozhodnutí dříve 1. dubna 1876, a má-li proti němu právní prostředek místo, pakládáno to buď tak, jako by byl dodán příkaz neb rozhodnutí dne 1. ledna 1876.

§. 5.

Ministrovi náležitosti vnitřních a ministrovi finanč svoleno jest, aby ten nákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 19. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XII. — Vydána a rozeslána dne 1. dubna 1876.

29.

Narižení, vydané od ministerií financí a obchodu dne 13. března 1876,

ještě se týče zmocnění c. k. poštovního úřadu ve Falkkirchu, aby odpravoval věci po poště posílané státi více než 2%, kila do cizích zemí bez intervence státních důchodkových.

C. k. poštovní úřad ve Falkkirchu zmocněn jest, aby odpravoval věci do cizích zemí po poště posílané bez intervence státních důchodkových také takda, když ty věci váží více než 2%, kila.

Vyjasny jsou a tako věci takové, a kterých se platí cizí vývoz, nebo o kterých se musí dle předpisu o tom vydaných potvrzením úřadu důchodkového prokázati, že byly vyvezeny, jakž jsou karty hrací a věci od zlata a od stříbra.

Toto zmocnění vstoupí ve skutek dne 1. dubna 1876.

Chlumec m. p.

Pretis m. p.

30.

Zákon, daný dne 15. března 1876,

ještě se protýje, aby se přepůjčila peněz a záloh peněžních z důchodů státních knajám království Halického zemí státním.

S přívolením obcí sněmovny rady říšské vidi se Mě naříditi takto:

§. 1.

Vláda zmocňuje se, aby přepůjčila venkovskému obyvatelstvu království Halického prostředem a zemí státním a pomocí potřebnému podpory z důchodů státních až do dvakrátstotého částých.

§ 2.

Vláda zněnáje se, aby obecni pomoci potřebným na opatření obilí k seti a dobytka k práci dala bezúročně zálohy až do sumy pětikrátstatisíce slarych.

§ 3.

Pomoc a zálohy poskytlí rozdělí o. k. úředně státní, slyševše zastupitelstva obecní, ježli se dožijí.

§ 4.

Zálohy spláceti se mají nanejvýš v pěti stejných částkách ročních, z nichž první dospěje k placení dne 1. ledna 1878, a vydání se mají obcím jen tehda, když se zaručí se splacením záloh každému občanu vydaných.

Nezaplacené částky dohývati se budou na účel, ježli byla záloha dána, politickou zkušeti.

§ 5.

Listiny právní, spisy podané a protokoly v příčině těchto záloh sdíláné prosty jsou každé a poplatků.

§ 6.

Ministrům záležitostí vnitřních a finančních uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 15. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

§ 1.

Zákon, daný dne 15. března 1876,

jez se týče zrušení od daní domů nových a přestavěných i částí přístavěných.

S přivolením obojí senátní rady říšské vídí se Mi nabídní takto:

§ 1.

Nejnovějším rozhodnutím, ježli dáti na 10. února 1835 (vyhl. dekretem dvorské kanceláře, daným dne 24. února 1835, č. 562), zrušeny jsou domy nové vystavené v hlavních městech českých od daně se stavění i od příspěvkův státních na 10 let a domy přestavěné a částí přístavěné na 8 let, kteréž zrušo-

zemi zlikvidem, daným dne 3. března 1868 (S. 16 zák. říšsk.), rozšířeno jest na všechna města, v kterých, a podobně na všechna stavení, z kterých se platí daň z nájmu a šifální daň domovní; nyní pak rozšiřuje se toto osvobození tím způsobem, že domy nové a přestavené a části přistavené v dohledém Nejvyšším rozhodnutí pod lit. A, B, C uvedené, které se v rocích 1877 a 1878 dle plánu dostaví a bude se jich mocti toho času učitvati, aprotičny budou dané na 30 let, a stavby toho spůsobu, které se v rocích 1879 a 1880 dle plánu dostaví a bude se jich mocti té doby učitvati, aprotičny budou dané na 15 let.

§. 2.

Osvobození v §. 1. ustanovené vztahuje se jen k těm domům novým a přestaveným a k těm částem přistaveným, které se počaly stavěti od roku 1874.

Nové domy, které se počaly stavěti před rokem 1874 a které budou v rocích 1876 až do r. 1880, tento podléžejí, dle plánu dostaveny a bude se jich mocti toho času učitvati, osvobozeny budou od daně na 15 let, a domy přestavené a části přistavené, jejich stavba se v témti čase počne a dokoná, osvobozeny budou na 12 let.

§. 3.

Tento zákon nevztahuje se k osvobození od daně, jehož někdo nějakou stavbou nebo v příčině některého stavení již došel, ani k osvobození, povolenému Nejvyššími rozhodnutími, jejich datum 9. prosince 1782 a 16. února 1836, povolením Torosina a Jasečova, Nejvyššími rozhodnutími, jehož datum 18. ledna 1846, Dalmaška v případech pod lit. d), e), f) toho rozhodnutí uvedených, ani konečně k osvobození od daně, povolenému Nejvyššími rozhodnutími, jejich datum 16. srpence 1854 a 14. května 1859, městu Vídní a předměstím Vídeňským.

Fakli by kdo v příčině stavby některé, která se dokoná roku 1877, 1878, 1879 a 1880, podle tohoto zákona žádati mohl delšího osvobození od daně, mohli v uvedených zákonech zvláštních ustanoveno jest, tedy vyměřena buďto takové stavbě léta od daně osvobození dle tohoto zákona.

§. 4.

Ministři financí ukážou jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 15. března 1876.

František Josef m. p.

Amersberg m. p.

Pretis m. p.

32.

Zákon, daný dne 15. března 1876,

jinže se povolují některé nové dotace k rozpočtu státnímu na rok 1876.

S přivolením obcí smlouvy rady říšské vůči se Ml. národní takto:

Článek I.

Na úhradu některých výdajů na rok 1876, v příloze kterých v zákoně finančním, datém dne 24. prosince 1875 (č. 159 zák. říš.) nebylo učiněno opatření, povolují se tyto úvěry dodatečně:

Kapitola 6. Rada ministerská.**Titul 4. Soud správní.**

Řádná potřeba	84.560 zl.
Mimořádná potřeba na vnitřní službu a na křižování	25.000 „

Kapitola 7. Ministerium záležitostí vnitřních.**Titul 3. Veřejná bezpečnost.**

Z příslušné ústřední policejního ředitelství v Praze:

Řádná potřeba	16.000 zl.
Mimořádná potřeba na nábytek a věci inventární	8.000 „

Kapitola 9. Ministerium záležitostí duchovních a vyučování.**Titul 13. Vysoké školy.**

§. 3. Univerzita v Praze:

Řádná potřeba a příslušný úpravného postavení a příjmů sběratelů	1.750 zl.
--	-----------

§. 17. (d) Akademie výtvarných umění ve Vídni:

Mimořádná potřeba na vystavení učebního domu pro akademii	100.000 „
Na vypravení a vnitřní zařízení domu, 1. částka	80.000 „

Titul 15. Školy obecní.

§. 1. Ústav ku vzdělávání učitelů a učitelek:

- a) Mimořádná potřeba na vnitřní zařízení, na plynové a vodovod, na vystavení kolny na nářadí a skleníkku ústavu ku vzdělávání učitelů a učitelek v Linci
	28.000 zl.
- b) na opatření nábytku do ústavu ku vzdělávání učitelů a učitelek v Černovicích
	3.600 „

Titul 18. Fundace a příspěvky.**§. 2. Příspěvky:**

Mimořádná potřeba. Na přístavek k penzionátnímu domu děvečt civilních ve Vídni, 1. třítna 50,000 zl.

Uhradevací kapitál 9.**Titul 19.****§. 1. Fond studijní:**

Mimořádný příjem: Peníze stržené za prodané obligace 250,000 zl.

Článek II.

Ministrovi financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 16. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Predls m. p.

33.**Zákon, daný dne 16. března 1876,**

jinž se dle usnes v přídavku k řádu volení do rady říšské, týkající se volebních okresů v Čechách: „*d*) Obec vankovské, číslo 18“.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

Co ustanoveno v přídavku k řádu volení do rady říšské se dne 2. dubna 1876 (č. 41 zák. říš.) v příčině volebních okresů v Čechách: „*d*) Obec vankovské, číslo 18“, změňuje se a má zníti, jak tuto se klade:

18. Hradec Králové, volební místo Hradec Králové;
Jaroměř, volební místo Jaroměř;
Nové Město, Opoho, volební místo Nové Město;
Náchod, Česká Skalica, Úpice, volební místo Náchod.

Ve Vídni, dne 16. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

31.

Zákon, daný dne 18. března 1876,

jinžto se povoluje dodatečný ústř 600.000 zl. ku pomoci katolického duchovenstva ve správě duchovní postaveného na rok 1876, a ústřizní tohoto ústř.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vřídí se Ml nařizování takto:

Článek I.

Doplřuje zákon finanční, daný dne 26. prosince 1875 (S. 159 zák. říšsk.) povoluje se na rok 1876 náhradový ústř dodatekový a ústřizní toho ústř:

Kapitola 9. Ministerium zřizování duchovních a vřizování.**B. Kultus.****Titul 9. Hmofizální potřeba fondů náboženských.****A. Vydání fondů.**

Ku pomoci katolického duchovenstva ve správě duchovní postaveného 600.000 zl.

Uhrazení.

Titul 4. a) Příjmy fondů.

Říšské příjmy fondů náboženských:

§. 1. Rakousy pod Enří	144.000 zl.
§. 2. Rakousy nad Enří	55.000 „
§. 3. Salcbursko	6.000 „
§. 4. Tyrolsko	4.000 „
§. 5. Vozaribursko	1.100 „
§. 6. Štyrsko	10.000 „
§. 7. Korutany	8.500 „
§. 8. Krajsko	2.200 „
§. 9. Trutarsko	100 „
§. 10. Gorico	800 „
§. 11. Istarsko	700 „
§. 12. Dalmsko	600 „
§. 13. Čechy	194.000 „
§. 14. Mřava	100.000 „
§. 15. Slonsko	34.500 „
§. 16. Halic a Krakovsko	33.500 „

Dělnosty 600.000 zl.

Článek II.

Vřídí dávat se mez, aby ze 600.000 zl., určených ku pomoci katolických duchovních ve správě duchovní postavených, jichž příjmy a potřeba se usrovo-

návazí, povolilo na rok 1876 a bez návazku na další čas provisorně přilepšit jejich postihů.

Článek III.

Ministrovi finanční a ministři náležitosti dachovních a rybníků uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 18. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Sternmayr m. p.

Prethl m. p.

35.

Zákon, daný dne 18. března 1876,

jest se týče vydání státních záložených obilných listův a semí v radě listů zastoupených.

Š přivolením obojího smlouvy rady říšské vůli se jí naříditi takto:

Článek I.

Ministr finanční zveřejňuje se, aby pro úhradu schůdku v příjmech státních roku 1876, pokud o to není již opatřeno účinně článkem VIII. zákona finančního, daného dne 26. prosince 1875 (č. 159 zák. říš.), též za tou příčinou, aby státi mohli námi účastníci v záležitostech koloniálních, opatřiti osm a čtyřicet milionů zlatých rakouského šilera tím způsobem, že se vydají obligace dýchodní, buď ve zlatě, buď ve stříbře anebo v listích rakouského šilera záložen.

Článek II.

Obligace dýchodní v článku I. uvedené jsou dluhem veřejným království a semí radou říšskou zastoupených, který se zapíše do knihy dýchodní veřejné k tomu účelům a bude postaven pod zákonným přehlížením kontrolní komise nad dluhem státním a rady říšské zastavené. Z obligací platiti se budou ročně čtyry se sta kapitálu nominálního.

Úroky jsou veliké daně sprostěny a platí se v tom šilero, na které vydány obligace vydané.

Budou-li vydány obligace ve zlatě záložené, platiti se budou čtyřprocentní droky v mincích zlatých po osmi zlatých a po čtyřech zlatých rakouského nebo uherského rýna anebo v zlatých mincích cizozemských též ceny.

Článek III.

Ministrovi finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 18. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Prethl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIII. — Vydána a rozšířena dne 2. dubna 1876.

36.

Zákon, daný dne 22. října 1875,

a státní správného soudu.

S přívolením obou zákonodárných rad říšských vidí se Mě naříditi takto:

§. 1.

Aby ve skutek uveden byl článek 15. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867 (S. 144 zák. říš.), stánuje se pro království a země radou říšskou zastoupené správní soud ve Vídni.

Státní správní soud ve Vídni.

§. 2.

Správní soud přisluží naléztí v každém případě, když kdo práví, že mu bylo protizákonným rozhodnutím nebo opatřením některého úřadu správním v právech jeho ublíženo.

Státní správní soud ve Vídni.

Úřadové správní, na jejich rozhodnutí neb opatření se může u správním soudu stížnost vésti, jsou jak originové správy státní, tak i originové správy zemské, okresní a obecní.

§. 3.

Ke správnímu soudu nepřisluží:

- a) záležitosti, o kterých náleží rozhodovati řídním soudům;
- b) záležitosti, kteréž dle základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867 (S. 143 zák. říš.), přisluží ke kompetenci soudu říšského;
- c) záležitosti, které podle zákona, daného dne 21. prosince 1867 (S. 146 zák. říš.), v obou polovicích říše společně se spravují;
- d) záležitosti, které podle zákona, daného dne 21. prosince 1867 (S. 148 zák. říš.) v obou polovicích říše dle svých pravidel se spravují, pokud rozhodnutí nebo opatření, jež se odporuje, bylo mezi zákona po uzákonění a některým

společným úřadem správním nebo s některým správním úřadem druhé polo-
vize této učinné, nebo pokud se zakládá na nějakém nálezu týkajícím spó-
sobem uzavřeném;

- e) stížností, v kterých a pokud úřadové správní mají právo, dle svého uvá-
žení předséztí;
- f) stížností na jmenování něčeho k nějakému veřejnému úřadu neb k nějaké
veřejné službě, pokud není dle ní o porušení nějakého dovozaného práva
navrhovatele neb obhajovatele;
- g) stížností disciplinární;
- h) stížností na rozhodnutí administrativní, která učinil v poslední instanci
nejvyšší soud, též na rozhodnutí, která učinila některá instance, složená
z úředníků správních a ze soudců;
- i) stížností na rozhodnutí a opatření komisí ku vkládání povolení do výjezd-
ních listů.

§. 4.

Správní soud má ku své příslušnosti a povinnosti úřadu příslušecí.

Učiní-li se námítka proti příslušnosti, má správní soud vůbec sám a si roz-
hodovati (§. 9.).

§. 5.

Správní soud má předséztí jedině, když se to strany požádají.

Soudnost může se k správnímu soudu podat teprv tehda, když vše jest spó-
sobem administrativně vyřízeno.

Byl-li něk instancí administrativních zaměřen, nemá stížnost u správního
soudu místa.

§. 6.

Správní soud má vůbec rozhodovati podle přiběhu skutečného, je-li poslední
instance administrativní měla se pravý.

Shledá-li však správní soud, že přiběh skutečný byl proti zákonu přijat se
pravý, aneb že má v podstatných pravech zpoždění doplnění, anebo že byly
podstatné formy řízení administrativního porušeny, tedy má popřít rozhodnutí
nebo opatření a přiklíny nedostatečného řízení vrátiti a poslati vše naspět úřadu
správnímu, kterýž má nedostatky zdvihacoucí a nové rozhodnutí nebo opatření
učiniti.

§. 7.

Shledá-li správní soud, že stížnost jest důvodná, má popřít rozhodnutí
nebo opatření jakožto nákos odporující zákonu a přiklíny toho vrátiti.

Úřadové správní jsou povinni, a všei další opatření učiniti, spravující se
při tom mírným postoupem, na kterém správní soud málex svůj náhled.

§. 8.

Co se týče práva, akousati platnost nákosů a nálezení, rovnou jest správní
soud řídným soudem.

§ 9.

V příčině rozhodovací kompetenci, které vzejdou mezi správním soudem a říšským soudem, též mezi správním soudem a soudem říšským, vydán bude zvláštní zákon.

§ 10.

Správní soud skládá se z presidenta a tolika presidentů senátních a radních, kolik bude potřeba. Služba a správního soudu jest placený úřad státní a nemůže býti spojen s jiným úřadem veřejným.

President, presidenti senátní a radní správního soudu postavení jsou, co hodnosti a příjmů se týče, na roven prezidentovi, senátním presidentům a radním nejvyššího soudu.

Členy správního soudu pojmenuje k návrhu rady ministerské císař.

Nejméně polovice těchto členů má míti kvalifikaci k úřadu soudcovskému.

§ 11.

V příčině členů správního soudu mají vůbec platnost nařízení, vydaná v příčině úředníků soudcovských.

Zvlášť se k nim vztahuje to, co ustanoveno v článku 6, základního zákona státního o moři soudcovské a v zákoně ze dne 21. května 1868 (č. 46 zák. říš.), co příčinou provedení dotčeného zákona státního vydáná.

Funkce v tomto druhém zákoně soudu disciplinárním přikázáno vykonávat bude, co se týče členů správního soudu, tento soud sám.

Pokud dotčený zákon jinak se vztahuje k členům správního soudu, ustanoví se způsobem nařízení.

§ 12.

Šest předpisů o služebním postavení členů správního soudu obsahovati bude v sobě nařízení o vnitřním nařízení správního soudu (§ 46.).

§ 13.

Správní soud má jednací a rozhodovací pravidelně v senátech, složených ze čtyř radních a z předsedního.

K vyřizování věcí dané a poplatků se týkajících záležitosti budou státi senáty správního soudu.

O platnosti nějakého nařízení rozhodovati se může toliko v senátech, složených ze šesti radních a z předsedního.

Připravná opatření a rozhodnutí incidentní činěti se mohou také v senátech, složených ze dvou radních a z předsedního.

Nejméně polovice radních ke každému senátu přivazných má míti kvalifikaci k úřadu soudcovskému.

V říši jedenácti (§ 46.) bude ustanoveno, pokud president správního soudu má právo nebo jest povinen účinní v některém případě, aby rozhodnuto bylo plným shromážděním správního soudu.

§. 14.

Žádá jen strany
příslušné správnímu
ústavu a v tomto směru
ne je stížností po-
dat.

Stížností podány buďte ke správnímu soudu v 60 dnech od dodání rozhodnutí neb opatření v poslední instanci učiněného (§. 3.). Den dodání buď ve stížnosti uveden.

§. 15.

Ve lhůtu v předelém paragrafu vyměřenou nepočítají se dni, po které stížnost jde po poště.

Případně-li poslední den lhůty na neděli nebo na svátek, končí se lhůta teprve následního dne nejméně příštího.

Krom zvláštních případností (§. 21.) lhůta se neproděluje.

§. 16.

Navrácení v předelý způsob z příčiny prolé lhůty v §. 14. vyměřené nemá místa.

Žádství za takové navrácení buďte z povinnosti úřadu odvráženy.

§. 17.

Žády jen strany
stížností podat.

Stížnost k soudu správnímu podaná nemá díle práva stínku odkladného. Strana stížnostvedoucí má však na vůli, žádat na úřadu správním za takový odklad, a nevyhledávají-li toho veřejně příčiny, aby rozhodnutí neproděné bylo vykonáno, a vzešla-li by tím vykonáním straně škoda nenabytná, má tento úřad ten odklad povolit.

§. 18.

Ve stížnosti st-
žatelství a jak má
být upřesněno.

Ve stížnosti, která se podá správnímu soudu, má být zvrubně vytknuto rozhodnutí nebo opatření, proti němuž stížnost stáhuje, též mají v ní být vyraženy veškeré články stížnosti.

Ke stížnosti mají se přiložit buď v prvopise nebo v přepise všechny pasážky, na nichž strana stížnost svou zakládá.

V každé stížnosti má být podepsán advokát.

§. 19.

Ke každé straně
stížnosti má být
upřesněno.

Strana stížnostvedoucí může v tomto svém prvním spise stížností svou kromě správního úřadu vznášet také k osobám, jimž by úrakem administra-
tivního rozhodnutí, za které strana stížnostvedoucí žádá, byla na škodu.

§. 20.

Ke stížnosti má se
přiložit přílohy
stížností a veškeré
přílohy.

Ke stížnosti má se pokaždé přiložit přepis stížnosti a veškeré přílohy. Je-li to strany, k nimž stížnost také se vztahuje (§. 19.), má stížnostvedoucí připejití tolik přepisů stížnosti své a tolik příloh, aby se každé této straně mohl dodati exemplář.

§. 21.

Žády se má stížnost
střídavě předložit
straně druhé.

Shledá-li se, že stížnost nějaká pro patrnou nepřítulnost soudu správního, pro omeškání lhůty nákonem vyměřené nebo pro nedostatek formálních požeb v nákoně ustanovených (§§. 14., 18., 20.) k jednání se nehodí, buďte bezce vložo

finanční odvětví; totéž platí o stížnostech, jimž jest za odpor obrana věci rozhodnuté nebo obrana nedostatku legitimace k vedení stížnosti, jsou-li i tyto vady zjevné.

V případě nedostatku formálních potřeb v národně ustanovených (§§. 18. a 20.) může však správní soud stížnost straně vrátiti a vyměřiti jí krátkou lhůtu neprodávitelnou, v kteréž má ty vady odstraniti.

O tom, má-li se národní stížnost odvrhnutí nebo vrátiti, učiní správní soud usnesení v secretu neveřejném. Stalo-li se usnesení, že se má stížnost odvrhnouti, má se o tom dáti vědět úřadu správnímu, proti jehož rozhodnutí neb opatření stížnost směřuje.

§. 22.

Nevidí-li se správnímu soudu stížnost k němu podanou dle §. 21. a povinností úřadu odvrhnutí, má přepis stížnosti i s přílohami úřadu, na kterých stížnost se vede, a jiným stranám, k nimž stížnost se vztahuje, dodatí a vyběhnouti je, aby ve lhůtě ne více než na 14 dní a ne více než na 60 dní vyměřené daly odpověď na stížnost.

Asi se má více
čísti přepisy.

Co se týče psaní této lhůty, mají platnost pravidla, daná v příloze lhůty, v kteréž se má podati stížnost (§§. 15., 16.).

§. 23.

Odpověď budí dvojnásobně počítána a buďte k ní připojeny přepisy příloh jsou-li to jaké.

Duplikát i s přepisem příloh došlá buď stížnostvedoucímu.

§. 24.

Vydí-li se správnímu soudu, by čísti přelíčení náležitě se připravilo, nebo potřebí, může naříditi, aby se podala replika a duplika.

Lhůta k podání těchto spisů v každém případě zvláště se vyměří, není však čísel více než 30 dní (§§. 15., 16.).

§. 25.

Opominula-li by ta neb ona strana podati některý ze spisů výše uvedených (§§. 22., 24.), není to na překážku, aby se v přelíčení dále předšlo.

§. 26.

Správní soud, čísel přípravy k přelíčení, může naříditi, aby slyšeny byly strany a úřadové, jichž se týče, zvláště pak aby mu byly posílány spisy o provedení jednání administrativně.

Úřadové slyšení buďte způsobem korespondence.

§. 27.

I když stížnost nesměřuje výslovně proti jiným stranám (§. 19.), má správní soud zřetel míti k tomu, aby v řízení, které se má před ním provésti, všechny osoby, jichž věc, která se má rozhodnouti, se dotýče, byly slyšeny a mohly svých práv hájiti.

§. 28.

Pod písemným připravením řízení má prezident správněho soudu, když činí jest o nálehu podle §. 6, veřejně a četná přelíčeni ustanoví a študy i strany, jichž se týče, k nálehu obzvláště.

§. 29.

Boud se máže o to usoudit, aby přelíčeni z příčin nezavazdnosti a veřejného pohledku nebylo veřejné.

V takovém případě má každý, jehož se vše dotýká, právo žádat, aby štem osobám jeho důvěry bylo povoleno, k přelíčeni přijíti.

§. 30.

Zástupce študu správněho při útěm přelíčeni vyjde ministerium, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje aneb v jehož obec působnosti vše náleží.

Směřuje-li stížnost proti rozhodnutí nebo opatření některého orgánu správy zemské, okresní neb obecní, vyjde zástupce tento orgán.

§. 31.

Strana, jíž se týče, má toho vůli, nastupovati se v útěm přelíčeni buď sama aneb se dáti nastupovati advokátem.

Úředové, korporace a obec vykonávají právo, samy se nastupovati, okres působnosti se toho vyslané.

§. 32.

Ústní přelíčeni polní se přednáškou referentovou.

Předsedci říší přelíčeni a vykonávají políci při souzení. On má v povinnosti študu k tomu přelíčeni, aby vše úplně se rozhodla a vysvětlila.

Členové správněho soudu mají právo, dáti študy.

§. 33.

V přelíčeni námitek proti řízení, má v přelíčeni návrhá, které by se činily mezi řízení, rozhoduje správni soud usazením.

§. 34.

Napřítla-li by některá strana neb štud aneb jejich zástupce k přelíčeni, není to ani přelíčeni ani rozhodnutí na překážku.

§. 35.

Abý se útěm přelíčeni přelíčilo, povoliti se máže jen když obě strany jednoznačně to navrhnou aneb když to jest nějaká nepřeměnitelná překážka, pro kterou se v přelíčeni nemůže přelíčiti.

§. 36.

Když vše jest dostatečně rozhodnuto a vysvětleno, přelíčeni se uzavře a nálehu se vyřadí.

Rekováni a hlasování není veřejné.

§. 37.

Nález správního soudu činí se nepořádkem vzhledem k tomu.
Předseda dává svůj hlas naposledy.

§. 38.

Nález vyhlášen buď ústně a podstatnými příčinami rozhodovacími v též
soudě správního soudu, aneb nemohlo-li by to býti, a úplnými příčinami rozhodovacími v nálehu jiného soudu, který se má stranám líkat oznámiti.

Nález buď vyhlášen i tehda, když by strany byly odšly nebo by k soudu
k tomu ustanovenému nepřišly.

§. 39.

Nálezy správního soudu sdělovány buďte jenom osobně.

Nálezy sdělané obsahují v sobě jenom věci členských správních soudů, kteří
je spolu vynášeli, a podepsány buďte od předsedního a od zapisovatele.

Nálezy sdělané dodány buďte i s příčinami rozhodovacími se nejdříve těm,
jichž se týkají.

§. 40.

Když stížnost se odvolá, může se v nálehu stížnostvedoucím uložit, aby
náklady řízení před soudem správním provedeného buď všechny nebo část jich
nakradil.

Náklady příkazem dožadou se způsobem administrativním.

§. 41.

Správní soud má právo, uložit stranám a dle okolností jich nástupcům,
kterí proti jednání měli nárok se proti aneb jinak nějak svolávají způsobem
velou stížností, pokuty peněžité 5 až i 1.000 zl.

Pokuty peněžité jdou do pokladnice obřadů toho místa, v kterém stížnost-
vedoucí má své sídlo bydlet.

§. 42.

O přelíčení sepíše se protokol, kterým má obsahovati jména přítomných členských
správních soudů, jenom stran a jich nástupců, jenom nástupců členských správních
a má vysvětliti, co důležitěho se v soudu událo.

Když rokování a hlasování není veřejné, má se sepsati svědčící protokol.

V každém protokole má se předseda i zapisovatel podepsati.

§. 43.

Proti nálehu správního soudu navržení v předložený způsob nálež. Atmos. pro
výhledem.

§. 44.

Když v kterém koli postupu řízení před soudem správním třetí správní, na
něž stížnost se vede, prohlásí, že příčina stížností není tím byla odvolována,
buďte řízení po vyslyšení stížnostvedoucího ustanovením soudu zastaveno. Řízení
zastavené nemůže se již obnoviti. Když se má řízení
zastavit.

§. 45.

Kdo má právo
přít zastupovat
v soudním
procesu.

Kde dle tohoto zákona advokát k zastupování se připojitěti nebo jest jich potřeba, rozumí se jiní advokáté, kteří mají právo, v křížovcích a zemcích v radě říšské zastupených strany zastupovati.

§. 46.

Kdo může návrh
a jeho jednání
oprávněn soudem.

Jaké bude vnitřní nařízení správního soudu a který úředníctvo bude při něm ustanoveno, líbe se ustanoví společným nařízením.

Správní soud udělá si sám řád jednání a předloží ho škrtno radě ministerskou císaři ku schválení.

§. 47.

Kdy může správní
soud řídit.

Správní soud počne říditovati tři měsíce od toho dne, kterého bude tento zákon zákonníkem říšským vyhlášen.

§. 48.

Ústavou pří-
kazem a příkazy
soudu.

Příkaznost správního soudu v trestních věcech policejních upravena bude zároveň s trestním zákonodárstvím policejním.

§. 49.

Proti rozhodnutím nebo opatřením, kteráž nabyla mezi právními aťž tento zákon vstoupí ve skutek, nemůže se před správním soudem odpor činiti (§. 21.).

§. 50.

Všeobecně ministerstvem uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedlo.

V Gledbově, dne 22. října 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Stremayr** m. p. **Glaser** m. p.

Unger m. p. **Chlumcecký** m. p. **Pretis** m. p. **Horst** m. p.

Ziemiałkowski m. p. **Mannsfeld** m. p.

37.

Zákon, daný dne 22. října 1875,

Jině než ustanovuje, kdo má rozhodovati v příčině sporů, vztájak o kompetenci mezi správním soudem a řídným soudy a mezi správním soudem a soudem řídným, činí se v části ustáje náležející zákon učiněn, daný dne 22. prosince 1857 (l. 143 zák. řídn.).

S přívolením obějí ustanoveny soudy řídné ve Mě nastádní takto:

§. 1.

Važdě-li spor o kompetenci mezi správním soudem a řídným soudy, náleží o něm rozhodovati soudu řídnému.

Návrh, aby takový spor byl rozhodnut, učiněn buď u soudu řídného.

§. 2.

Važdě-li spor o kompetenci mezi správním soudem a soudem řídným, přistoupí o něm rozhodovati senát, složený se čtyř členů každého soudu, jemuž předsedá prezident nejvyššího soudu nebo jeho náměstek. Členy tohoto senátu ustanoví v každém případě uvolněn předseda obapobé.

Návrh, aby takový spor byl rozhodnut, učiněn buď u presidenta nejvyššího soudu,

řídně před tímto senátem jest volených a třináct.

§. 3.

Návrh, aby některý takový spor byl rozhodnut, učiněn buď dle toho, stáli obě strany si kompetenci přivlastňují nebo ji obě strany odmítají, od nejvyššího správního úřadu nebo od strany, již se dotýče. Na žádost od strany podané podopisn buď advokát.

§. 4.

Tento zákon nabude moci toho dne, kterého správní soud počne číadovati.

§. 5.

Velikostem ministerstva ukááno jest, aby tento zákon ve skutek uvádle.

V Gedešově, dne 22. října 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumecský m. p.	Freida m. p.	Horst m. p.
Ziemkiewski m. p.		Mannsfield m. p.	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XIV. — Vydána a zveřejněna dne 6. dubna 1876.

38.

Zákon, daný dne 11. března 1876,

ježto se týče výměrů a výhod, s kterými se máte sjednoti stavba telegrafu místní v Boscuz do Marana.

S přivolením obouh múnovny rady říšské vidi se Mi určiti takto:

Článek I.

Vláda dáví se moc, aby při propůjčování koncese ku stavbě a užívání telegrafu místní v Boscuz do Marana, kteří se připojí k telegrafu jiní, sňhla na provedení stavby náklady utřešit až do sumy jednacho miliónu (1,000,000) slazpek rakouského řiala v náčech, a vydala je pod výminkami níže toto položenými.

Článek II.

Základy koncese, ješto se dle článku I. mají dát, vytkány budie na několikrát potvrzení dle úmry prací od koncesionářů, potažně od jich právnických nástupců vykonaných a dle materiálů sjednaných, když se předloží příkazy náležející doklady opatřené.

Částky těchto náloh vyměřeny budie tak, aby usadily více než polovici sumy veškerého nákladu na stavbu každé doby vydané.

Článek III.

Základy máti tinto způsobem vydané jako náplýtkou od správy místní koncesionářů danou, za kterou se správe místní vyhraňuje až do úplného splacení právo užívání a přednosti před každým podnikáváním a kteréhož kolí ústně vadíjfo na veškerých pozemcích, jichž koncesionáři za příčinou stavby telegrafu nabudou, na stavběch na těchto pozemcích stínaných a na veškerém materiálu, jež koncesionáři k těmto konci sjednají.

Jak má se pro koleznici v článku I. jmenovanou učiti vklad královná, má se pro právo zřízení správy státní vyhrazeno občasně na věci část vkladu čísel (§. 3. zákona, číselno č. 19. květen 1874, č. 70 zák. řísk.).

Článek IV.

Ze zálohy státní, která se dá koncesionářům, placena buď od počtu druhého roku provozovacího ročně pět procent.

K vyplnění této povinnosti, čerky platiti, veškeréj správa státní od počtu druhého až do konce desetého roku provozovacího nikdy více než polovic toho, co ročně záloha z provozování přibude.

Pakli by od počtu druhého roku provozovacího polovic toho, co v roce záloha z provozování přibude, činilo více než to, toho na zaplacení pětiprocentních částí se zálohy státní použiti, tedy obrácen buditi tenie přebytek nejprve na zaplacení nezaplacených ještě čerok pětiprocentních a potom ku splacení kapitálu, kterýto kapitál, nebyli-li by po třicátém roce provozovacího záplna neb z čísel zaplaven, bude se pak mezi každé obzvě vyplatiti.

Za první rok provozovací pokládán buď, počne-li se jezdit v první polovici roku, ten rok, v kterém se počne jezdit, počne-li se však jezdit v druhé polovici roku, pokládán buď za doba ode dne počtu jízdy až do konce roku nejprve přibude.

Článek V.

Až se bude užívání koncese ku stavbě koleznice v článku I. jmenované, mohou se této koleznici povoliti tyto výhody finanční:

- a) že bude po čas stavby a po dvacet let od počtu jízdy po celé koleznici srovnána daň z příjmů a kolik kuponových, též každé daň, která by se budoucími zákony zavedla;
- b) že bude až do počtu jízdy srovnána kolik a poplatků ze směr, škoditi a jiných spůs a listin, odhlášených za příčinou opatření kapitálu, též za příčinu stavby a instraování koleznice;
- c) že bude srovnána kolik a poplatků za první vydání akcií a prioritních obligací, počtaje k nim i poplatky a převozní při odkupování pozemků vnitř.

Článek VI.

Pro zachování interest zvláště, kteréj správy státní vzejdou z propůjčených na stavbu záloh peněžních, zřizuje se správy státní právo, aby orgány státními k tomu věci zřizování, jak se jí bude viděti příhodno, přímo přihlížela, zdali se skutečně a náležitě učiva peněz na vystavení koleznice v článku I. jmenované a zřízení jízdy po ní opatřených.

Náklady na toto zvláště jednání ku stavbě nakrokovy budie od koncesionářů, podobně od jich převěch nástupců v samé, kterou ustanoví ministerium obchodu.

Článek VII.

Tato železnice vystavena buď jako sekundární železnice pravidelné služby kolejejí a máj ve směru starší sítěk korunat nejvyšší čtyř metry; největší váha žla ustanovuje se, užívá-li se žla železných, na 28 kilogramů na metr.

Pa tato železnice mají vlaky jezdit s rychlostí nejvyšší dvadcti kilometrů na hodinu, a vlada se zmocňuje, aby nejen při starší velikých poklešení koncesionářská depčila, ale i také, co se týče provozování jindy, opatřila od opatření bezpečnosti, předepsaných v žele provozování jindy po železnicích, vydaném dne 16. listopadu 1851 (č. 1 zák. říš. na r. 1852) a v pozdějších nařízeních toho se týkajících, a to dotud, pokud se to, hledie ku zmenšení rychlosti, dopuští máše.

Článek VIII.

Železnice v článku I. jmenovaná budie nejdlie ve třech letech, ode dne přijetí koncese počítaje, dostavena a obecná žada po ni zavedena.

Článek IX.

Koncesionáři jsou povinni, dáti sponě státní na výplněd nákladů na se vnutých nákladům žadcu, jak j. sponě státní ustanová.

Spisy a listiny z této příčiny náležejí zproštěny jsou kolku a poplatků.

Článek X.

Tento zákon vejde ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášen.

Ministři obchodu a ministři finanční uložena jest, aby ten zákon vykonali.

Ve Vídni, dne 11. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Preiss m. p.

39.

Zákon, daný dne 11. března 1876,

jak se pravie, vystaviti železnice poží upravené břehe Dunajského a spojit j. se železnici císaře Františka Josefa.

S přivolením obojí sňmavný rady říšské vidí se Mi nastěditi takto:

Článek I.

Vlada zmocňuje se:

- Aby vystavila železnici po upravené břehe Dunajském od Nuslarické cetruby až k mostu Študlovskému a
- aby spojila tuto železnici se železnici císaře Františka Josefa náležející státní.

Článek II.

Železnice v článku I. pod lit. a) uvedená — průběhem železnice Dunajská — vystavena buď o dvoji koleji, spodní stavba části železnice v článku I., pod lit. b) jmenovaná, pojímají v ní i most jdoucí přes průplav Dunajský, zřízena buď na dvoji kolej, položena však buď prostě jen jedna.

Článek III.

Aby stavba železnice v článku I. jmenovaná mohla se počíti, povoluje se vládě na rok 1876 svláhat úvěr 400.000 rak. fl.

Článek IV.

Tento zákon nebude moci toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek V.

Ministři obchodu a ministři finanční složeno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 11. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecky m. p.

Pretis m. p.

10.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

jak se povoluje, vystavěti železnici lokomotivní nákladem státním z Herzog Herriner do Vrhan, která se má připojiti k moravsko-slezské železnici centrální.

S přivolením obou národních rad říšských vůči se M. i. n. říditi takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby vystavěla nákladem státním železnici lokomotivní průběhem sítky koleje z Nových Herriner do Vrhan, která se má připojiti k moravsko-slezské železnici centrální.

Článek II.

Tato železnice vystavěna buď jakožto železnice sekundární s nejmenším položením 150 metrů a máj kružnicí sítky ve spodní stavbě nanejvýš čtyř metrů; nanejvýš váha šle ustanovuje se, užje-li se šle kolezových, na 28 kilogramů na metr.

Po této železnici mají vlaky jezdit s rychlostí nanejvýš 15 kilometrů za hodinu, a vláda se zmocňuje, aby nejen při stavbě věšších položením koncesionářům dopřála, ale i také, co se týče provozování jízd, upustila od opatření bezpečnosti, předepsaných v této provozovací řady po železnicích, vydaném dne 16. listopadu 1861 (S. 1 zák. říš. na r. 1862) a v podobných nařízeních toho se týkajících, a to dotud, pokud se to, hledě ke znané rychlosti, dopustiti může.

Článek III.

Aby stavba železnice v žlásku I. jmenované mohla se počítí, povoluje se výše na rok 1876 zvláštní úvěr 400.000 slatých.

Neukládá-li by se tohoto úvěru roku 1876 aneb ukálo-li by se ho nedostatek, bude se ho moci užít až do konce června r. 1878, budli však v této příležitosti pokládán tak, jako by byl býval povolen v rozpočtu předchozím na rok 1877, pročež účtován buď za stavbu tohoto druhého roku.

Článek IV.

Tento zákon nabude moci toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek V.

Ministři obchodu a ministři financí slíbena jsou, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

Preiss m. p.

II.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

žmí se povoluje, vystavěti železniční linkou státní z Mürzzuschlaku do Neuberku, která se má připojiti k železniční žmí.

S přivolením obojího národného rady říšské vidí se jíi naříditi takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby vystavěla náhledem státním železniční lokomotivní pravidelné žmky kolejni z Mürzzuschlaku do Neuberku, která se má připojiti k železniční žmí.

Článek II.

Tato železnice vystavena buď jakožto železnice sekundární s nejmenším palembrem 150 metrů a májí korunní žmku ve spodní stavbě nanejvýš čtyř metrů; největší váha žm ustanovuje se, ukápe-li se žm kolenných, na 28 kilogramů na metr.

Na této železniči mají vlaky jezdit s rychlostí nanejvýš 16 kilometrů za hodinu, a vláda se zmocňuje, aby nejen při stavbě velikých palichém koncesionářům dopřála, ale i také, ne se třeba provozování žmdy, upustila od opatření bezpečnosti, předepsaných v žmdu provozování žmdy po železničích, vydaném dne 16. listopadu 1851 (č. 1 zák. říš. na r. 1852) a v podobných nařízeních toho se týkajících, a to dotud, pokud se to, hledie ke zmešené rychlosti, dopustiti máže.

Článek III.

Aby starba koleznice v článku I. jmenovaná mohla se počíti, povolaje se vládě na rok 1876 vrhána úvěr 350.000 zlatých.

Neužilo-li by se tohoto úvěru roku 1876 aneb učinili-li by se ho nedplati, bude se ho moci učiti až do konce června r. 1878, budli však v této příležitosti pokládá tak, jako by byl býval povolán v rozpočtu předchozím na rok 1877, pročež účtován buď za službu tohoto drabého roku.

Článek IV.

Tento zákon nebude moci toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek V.

Ministři obchodu a ministři finanční uloženi jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecký m. p.

Pretis m. p.

II.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

jež se týče spojení železnice z Bítulaví se Hradovou do Celerdorfu se železnici severní císaře Ferdinanda.

S přivolením obou zákonodárných rad říšské vidí se Mu nařídit takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, nabude-li vyhradně privilegovaná severní železnice císaře Ferdinanda dráhy kolezná z Bítulaví do Hradovan a z Novosedel na Lavu do Celerdorfu, popříti jí těchto výhod:

1. Že bude zproštěna kolik a poplatků a jednoduší právních, ješto se k nabytí dotčené železnice vztahují, potažně se smluv a jiných listin, které se k tomu konci odějí, sň z smlův a prírůdních obligací, ješto se z příčiny zakoupení té železnice ponejprv vydají, počtažie k nim i poukázky, jakž i se knižovních vkladů a z prohlášených výmazcích se toutž příčinou učiněných, a z žádostí a jiných spisů podaných i se sepsání k tomu se vztahujících;

2. Že bude zproštěna z převozného, vozje-li která příše z příčiny odkapování póněžků;

3. Že se předřekaje čas koncese oběi dráze vyměřený až do 6. května 1896, kteréhož dne dajie koncese, propůjžena moravsko-slezské dráze severní.

Důležitá zveřejnění od daně a poplatků, povolání lidí z Břetislavi do Hradčan žánkem XIV. koncese, poskytnuté dne 4. últí 1870 (s. 9 mák. řísk. m. r. 1871), provedení se mělo tím způsobem, že se za čirý daní podléhající úřadův dočasně lidé po celý čas, po který zveřejnění od daně bude trvati, vezme roční úhrnková suma 32.000 zl.

Článek II.

Tento zákon vejde ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášen, a ministři obchodu i ministři financí se shodli, aby jej vykonali.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumceky m. p.

Proch m. p.

13.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

žáto se povoluje, vystaviti železnici lokomotivní z Trutova až ku hranicím říským blí Potábla.

S přivolením obou zákonodárných rad říské vidí se Mi nalháti takto:

Článek I.

Vláda zmocňuje se, aby vystavila nákladem státu železnici lokomotivní z Trutova až ku hranicím říským blí Potábla, která se má připojiti k železnici císařovny Rudolfa a má se spojití se železnici, která bude vystavena po zemi vládké do Vídena.

K tomu konci povoluje se vládě na zvláštní návrhu podrobně a ku početi prací staviteckých na rok 1876 zvláštní úvěr osmkrátoctvic zlatých rak. šila.

Článek II.

Ministři obchodu a ministři financí shodli jest, aby tento zákon, který ode dne vyhlášení moci nabude, vvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumceky m. p.

Proch m. p.

33.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

Janše se prováděje, vystavěti železnici lokomotivní z Dolního Drauburku do Wolfsharbu.

S přivolením obou sdružených rady říšské vidi se jí naříditi takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby vystavěla nákladem státním železnici lokomotivní pravidelné širky kolejni z Dolního Drauburku do Wolfsharbu, která se má připojiti k železnici jiné.

Článek II.

Tato železnice vystavěna buď jakožto železnice sekundární a nejmenšite polehčena 150 metry a máj korunní širka ve spodní stavbě nanejvýš čtyr metrů; největší váha šta ustanovuje se, užívá-li se šta kolezových, na 28 kilogramů na metr.

Po této železnici mají vlaky jezdit s rychlostí nanejvýš 15 kilometrů za hodinu, a vláda se zmocňuje, aby nejsa při stavbě vědických polehčeni koncesionátům dopřála, ale i také, ve se tyto provozovní jízdy, upustila od opatření bezpečnosti, předepsaných v šidlo provozovní jízdy po železnicích, vydaném dne 16. listopadu 1851 (Z. I. zák. říš. na r. 1852) a v pozdějších nařazeních nebo se týkajících, a to dotud, pokud se to, hledíc ku zmeščené rychlosti, dopustiti může.

Článek III.

Aby stavba železnice v článku I. jmenované mohla se počíti, povoluje se vládě na rok 1876 zvláštní úvěr 300.000 zlatých rak. šila.

Nežilo-li by se tohoto úvěru roku 1876 aneb učinilo-li by se ho neúplně, bude se ho moci učiniti až do konce června r. 1878, bezdík však v této případnosti pokládán tak, jako by byl býval povolen v rozpisu předchozím na rok 1877, pokud ústavna buď na šidlo tohoto draubého roku.

Článek IV.

Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon, který ode dne vyhlášení musí nabudti, uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Pretis m. p.

§ 5.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

jest se tyto koncese a výhod, a kterými se máti vyjisti stará železnice lokomotivní z Bělska do Živce.

§ přivolením obojí ustanoveny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

Článek I.

Vláda dává se now, až bude propůjčevati koncese ku stavbě železnice lokomotivní z Bělska do Živce akcionářské společnosti severní železnice císaře Ferdinanda, aby jí povolila tyto výhody:

1. Že bude až do početi jízdy zproštěna koliká a poplatků za velikých smah, nákladů a jiných spíseř a listů, odcházejících za přičinou sjednání kapitálu, až za přičinou stavby a instruování železnice;

2. Že bude zproštěna koliká a poplatků za první vydání obligací prioritních a potřebou vystavení železnice se zrovnatujati, až přechodného, ješto vzájemě při sděkování pozemků;

3. Že bude zproštěna daně z výdělku a z příjmů, až koliká kuponových a dočerstvých obligací prioritních a vůbec každé daně, která by přístupní zákony byla zavedena, a to na pět a dvacet let, od propůjčení koncese počínajíc.

Abý se mohly všeti společně počty provozování v příčině linie z Bělska do Živce a starších linií severní železnice císaře Ferdinanda, máti se užitek došly z Bělska do Živce dani podléhají na všechno čas, po který bude železnice daně zproštěna, počínajíc na roční sumu šetrkovou omdělovatelně státních rak. šila.

Článek II.

Stará železnice v článku I. jmenované buditi v pět třetin roku, ode dne propůjčení koncese počítajíc, dokončena a jízda oběma po ní zavedena.

Článek III.

Koncese ku stavbě železnice v článku I. jmenované má mti platnost devadesát let, od 6. května 1876 počínajíc.

Článek IV.

Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon, který nabude moci ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecký m. p.

Protis m. p.

40.

Zákon, daný dne 13. března 1876,

jinž se povoluje, vystavěti železniční lokomotivní nákladní státním a Valšova do Rymabova, která se má připojiti k moravsko-slezské železniční cestě státní.

§ Povoleno oběh osobový řady říšské vidi se Mě naříditi takto:

Článek I.

Vláda zmocňuje se, by vystavěla nákladem státním železniční lokomotivní pravidelné šifky kolejni z Valšova do Rymabova, která se má připojiti k moravsko-slezské železniční cestě státní.

Článek II.

Tato železnice vystavěna buď jakožto železnice sekundární a máj ve spodní stavbě šifku korunní nanejvýš čtyř metrů; největší váha šin ustanovuje se, užje-li se šin železných, na 28 kilogramů na metr.

Po této železnici mají vlaky jezdit s rychlostí nanejvýš 15 kilometrů za hodinu, a vláda se zmocňuje, aby nejen při stavbě velikých polohách koncesionářům dopřála, ale i také, co se týče provozování jindy, opatřila od opatření bezpečnosti, předepsaných v řádu provozování jindy po železnicích, vydaném dne 18. listopadu 1851 (š. 1 zák. říšsk. na r. 1852) a v pozdějších nařízeních toho se týkajících, a to domá, pokud se to, hledie ku zmenšené rychlosti jindy, dopustiti má.

Článek III.

Aby stavba železnice v říšsku I. jmenovaná mohla se počíti, povoluje se vládě na rok 1876 celátně úvěr 300.000 slatých.

Neužje-li by se tohoto úvěru roku 1876 much užje-li by se ho nejdříve, buď se ho moci užiti až do konce června r. 1878, buďž více v této případnosti pekládá tak, jako by byl býval povolán v rozpočtu předchozím na rok 1877, pročt účovní buď se sláhu tohoto druhého roku.

Článek IV.

Tento zákon nabude moci toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek V.

Ministrovi obchodu a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 13. března 1876.

František Josef m. p.

Anersperg m. p.

Chlumecky m. p.

Pretis m. p.

17.

Zákon, daný dne 13. března 1876,

jinžta se povolají státní železnice na rok 1876 na stavbu železnic státních.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vídí se Mi naříditi takto:

Článek I.

Na úhradu toho, čeho potřeba na další stavbu železnic státních náležejících povolají se tyto státní úvěry na rok 1876:

§. 1. na stavbu železnice luterské	3,200,000 al.
§. 2. " " " z Tannova do Leitachova	700,000 "
§. 3. " " " z Siveriče do Splita a od vševí do Šiberiče	3,200,000 "
§. 4. na stavbu železnice z Rakovníka do Protivína	200,000 "
	<hr/>
	Dohraně . 8,000,000 al.

Článek II.

Úvěr v článku I. povolanych úžití lze jedině k účelům v těch kterých paragrafch uvedených, pokud by se jich výsk roku 1876 buď naprosto neuklilo nebo by se jich neuklilo úplně, bude se jich moci úžití ještě až do konce června 1876, buďtož výsk pokračovaný tak, jako by byly bývaly povolany v rozpočtu předcházejícím na rok 1877, pokud účelovány buďto také za stavbu tohoto druhého roku.

Článek III.

Ministři obchodu a ministři financí složeno jest, aby tento zákon, který nebude moci ode dne vyhlášený, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 13. března 1876.

František Josef m. p.

Aueršperg m. p.

Chlumcecky m. p.

Prešis m. p.

18.

Zákon, daný dne 18. března 1876,

jinžta se povolají, aby stát zakoupil o. k. priv. železnic Dobruška.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vídí se Mi naříditi takto:

Článek I.

Vláda se zameštuje, aby odkoupila o. k. priv. železnic Dobruška pod výminkami, uvedenými v protokole ministerium obchodu ze dne 8. listopadu 1875, za dva miliony jednokrátstosát (2,100,000) slatých v náctích.

Článek II.

K tomu konci povoluje se vládě na rok 1876 uvolněni úvěr 2,100,000 sl., kterých úvěrů, neudělo-li by se ho roku 1876 azeš nálo-ž by se ho neúplně, uděli se máše ještě až do konce června 1878, v kterémž případě pokládán buď tento úvěr tak, jakoby byl povolán býval v rozpočtu předchozím roku 1877, pokud se má uvolněni na službu tohoto druhého roku.

Článek III.

Jednotní převodní, vztahující se k inkasovní c. k. priv. telegrafní Důležitosti, potažiti úmluvy a jiné listiny k tomuto účelu udělané, též knihovní vklady a prohlášení vyznamenání z této příčiny učiněné i záležitosti a jiné spojené toho se týkající sprostěna jsou kolik a poplatků.

Článek IV.

Ministři finanční a ministři obchodu uloženo jest, aby tento zákon, který zde dne vyhlášen máti nabude, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 18. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

Freis m. p.

19.

Zákon, daný dne 21. března 1876,

jméno se propočítá z kamery silnice svární na linii Táboreské a povoluje se, aby se dáti městské obci Vídeňské na udržování silnice od této linie k mostu Františka Josefa jmení příspěvek státní.

S přivolením obou sněmovny rady říšské víd se Mi nařídilo takto:

§ 1.

Vládě dáti se memo:

- a) Aby městské obci Vídeňské odváděla svární silnici na linii Táboreské za vlastně a tedy k technickému i ekonomickému spravování;
- b) aby jí na udržování této silnice, též silnice, která spojuje se s ní jde až k mostu Františka Josefa, dávala od 1. ledna 1876 roční příspěvek 12,000 sl. rak. úřadu na kvitování kolik sprostěna.

§ 2.

Ministři náležitosti veřejných uloženo jest, aby se ujednali s ministrem finanční tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 21. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Freis m. p.

50.

Zákon, daný dne 24. března 1876,

jinž se šel sčítat měř v zákoně, daném dne 23. července 1871 (č. 18 zák. říš. na r. 1872)
o novém sčítání měry a váhy.

§ přivolením obojí anšmorny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Kromě závaží, uvedených v článku III. zákona, daného dne 23. července 1871 (č. 18 zák. říš. na r. 1872) pod lit. D, má platiti za jednotku váhy v obchodu obecném

centráf metrický coven. 100 kilogramů.

§. 2.

Měro měry a závaží, uvedená v článku XIII. zákona, daného dne 23. července 1871 (č. 18 zák. říš. na r. 1872), mohou se používatí a uznamenati šli cimentovaní i tyto: dutá měry, obsahující dva neb více hektolitrů, když to, co dutá měra obsahuje, jest násoček celého hektolitra; závaží 50 kilogramů.

§. 3.

Sadé cimentovaných dle článku XII. připomenutého zákona cimentování poddaných a žl v obchodu se nacházejících dovoleno jest v obecném obchodě užívati s kolkem, potvrdzujícím, množe-li v posavadní zákoně měře obsahují, jeliť až do konce roku 1876.

§. 4.

K dovolení piva do měst se zavěšená prohlášených a k využití piva z nich dovoleno jest užívati jen sadé, zhotovených v takové velikosti, že obsahují 25, 50, 100 a 200 litrů. Č. k. ministerium obchodu dáti se roz, aby ustanovilo způsobem nařízení procesu, o který se mohou tyto sadé od velikosti tato ustanovená, jacož věží nebo menší, odchýlovati.

Při vybití daně potravín na líních měst se zavěšená prohlášených nemá se k této odchýle lidného stěti.

Spůsobem nařízení ustanovi se, jak se mají sadé takové k dovolení piva do měst zavěšených přikolně poznámenati, aby se od jiných sadé snadno rozoznávaly. Ušetří by kdo sada nějakého jiné velikosti, nežli v postáve I. ustanoveno má, nežal-li by sada dle předpisu poznámenatí, potvrditi hače od stěti dšobedkorých pokutu pohádati 10 zl. rak. šila za každý sad, kterého bylo tímto způsobem užito.

K sadám podlé §. 3. tohoto zákona jeliť v obchodu se nacházejícím, které jsou cimentování dle měry posavadní, tato ustanovená se nevztahují.

§. 5.

Co se týče kolikovní si pomamenní plynobru, které předepsáno jest v článku XVIII. zákona, daného dne 23. července 1871, vláda se zmocňuje, předložitii vodě potřeby litra, až do které mají býti plynobru, jesti jsou již v užívání, smentovány.

§. 6.

Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 24. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka XV. — Vydána a rozoslána dne 13. dubna 1876.

51.

Zákon, daný dne 18. března 1876,

jinak se nazývají §§. 6., 7. a 9. nařízení císařského, daného dne 9. listopadu 1858 (č. 205 zák. říš.) o kumulativním ukládání úročího jmen.

S přivolením obaři zastupovy rady říšské vůli se Mi určiti takto:

Článek I.

Paragrafy 6., 7. a 9. nařízení císařského, daného dne 9. listopadu 1858 (č. 205 zák. říš.), určují se a mají zníti takto:

§. 6.

Když do společné kasy úročiti k ruce některého úročka neb poručence dojde alespoň 5 zl. rakouského šila, povinná jest tato kasa platiti mu z toho úroky dle míry při ukládání jejích kapitálů aktivních obyčejně.

Nečiní-li to, co do společné kasy úročiti dojde, z sobě nebo dleřemady 5 zl. rak. šila, není kasa povinná úroků z toho platiti, ani z restů, které vznikou, když se to, co v kase leží, pětkou rozdělí.

§. 7.

Úroky platí se toliko dle celých měřiců, a napravují se ze všeho toho, co se za měřic sejde, od 1. dne měřice nejprve pětiku.

§. 9.

Ze zápisůček a kumulativních kas úročicích povolených platiti mají úročníci výše šest ze stů.

V případech zvláštních může vesměs soud zemský v této věci úroků měřic určiti.

Tyto zápisůčky mohou se od té neb oné strany pětikuš vyprověditi a mají býti takové, aby se mohly desítkou čísti.

Úroky mají se napravovati pětikuš napřed, a to vždy dne 1. ledna a dne 1. července.

Když se zápisůžka vyskytí, mají se první úroky hned vybrati, totiž na dobu od 1. toho měsíce, v kterém bylo povoleno zápisůžku vydati, až do nejbližší úhrty, v níž úroky k placení dospějí (1. ledna a 1. července).

Dlužníci kasy sítěžní, kteří se zápisůžek, povolených jim dříve, než tento zákon platnosti nabude, plati menší úroky, nežli jsou u té kasy sítěžní nyní zavedeny, mají se prohlášením ku vložení do knih spůsobným zavazati, že chytří vydati úroky podle tohoto zákona kase sítěžní zapravovati, sice jim bude z kapitálu výpověď dána.

Jednáni úřední, ježto z příčiny provedení tohoto zákona vznikla, zproštěna jsou kořkě a poplatkě. Věak prohlášením vládky, protokoly, sepsání či vyřcození, žádosti a jiné spisy podané a jich přílohy zproštěny jsou kořkě a poplatkě jen do téh, pokud se jimi má dostáti jedináni úřední spůsobem řízení nesporečně provedené ve skutek úřadu.

Článek II.

Tento zákon nabude moci dne 1. ledna 1877.

Článek III.

Ministrům práv a financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 18. března 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Preiss m. p.

52.

Zákon, daný dne 20. března 1876,

o dokonání telegrafu z Falkova do Kraslic, náležející společnosti telegrafu Buitšhrudské a z zavedení jindy po ní.

S přivolením obějí námořny rady říšské vidí se Mě naříditi takto:

Článek I.

Vládě dáti se moc, aby společnost telegrafu Buitšhrudské na dostavení telegrafu z Falkova na česko-saské hranice u Kraslic kromě jednoho milionu příkrátstotisté zlatých rak. šila v bankovkách, dle zákona, jakož dátiim 20. dubna 1874 (č. 92 zák. říš.), od státu zálohou daných, dala ještě navrchemou hotovou zálohu jednoho milionu sedmkrátstotisté (1,700,000) zlatých rakouského šila v bankovkách a přijala za pohledování, která z tohoto záložení vezjedu, účelky řízení společnosti, totiž 11.838 $\frac{1}{2}$ kusů prioritních obligací po 150 sl. rak. šila a velkeré samě jednoho milionu sedmkrátstotisté zlatých rak. šila (1,700,000 sl.) v plně ceně uznávkni.

Obligace prioritní, které má správa státu přijmouti, opatřeny buďto kupony na úroky, od 1. října 1877 počínaje.

Článek II.

Co se týče vykázané zálohy na stavbu, ještě se dle článku I. tohoto zákona mají poskytovat, má platnost máti tato:

1. Na vyrovnání dluhu soujistišského, kterých společností vyhr. práv. železnice Buitšhradské napravenými od ní, posavadní záloha státní 1,500.000 zl. přerýšujícími výlohami na stavbu části železnice z Falknova do Kraslic včetně, dávány buďte jmenovanému společností zálohy v té samé, kterou správa státní podlé dokladů od společností předložených uzná na náležitě prokázání;

2. zbývající dle toho rest zálohy 1,700.000 zl. budíž poskytnut na dostavění linie z Falknova až na hranice říšské a na zavedení jízdy po ní obrácen tím způsobem, aby se každá částka zálohy vyplácela vůbec vždy dle potřeby na stavbu příštího městece.

Článek III.

Naproti tomu budíž společností vyhr. práv. železnice Buitšhradské za povinnost uloženo:

Aby počeo stavěti také na části železnice z Falknova na hranice říšské a instruujeví této části tou měrou urychlela, by se po části z Falknova až do Kraslic nejdle až do 1. června 1878, a po části z Kraslic až na hranice říšské až do 31. prosince 1878 obznané mohlo jediti.

Článek IV.

Správa státní budíž až do dokončení linie z Falknova na Kraslice k hranicím říšským a zavedení jízdy po ní na zálohy starobní podlé článků I. a II. dané na ústřední stavby linie z Falknova na Kraslice ke hranicím říšským, též na veškeré ku potřebě stavby zakoupené pozemky a sjednané materiálie propůjčeno počvo náležitě, kromě se málo k pohledávce správy státní na jmenovanou linii do knih vložiti, a to hned po ukončení právě již za předkládání státní zálohy stavěti v sumě 150.000 zl. nabýte, však s předností před každým jiným pohledáváním z jakého koli úřadu vzniklým.

Článek V.

Ústavy, jako se dle tohoto zákona mezi správou státní a mezi společností železnice Buitšhradské učiní, žádosti, kvincence a jiné listiny a vyhotovení k těmto úpravám se obsahující, zvláště pak knihovní vklady a prohlášení výnosní a této příčiny učiněné zprávy jsou kolké a poplatné.

Článek VI.

Ministři obchodu a ministři finanční uloženo jest, aby tento zákon, kterých zabude mezi ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 20. března 1878.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Pretis m. p.

53.

Nariadení, vydané od ministeria práv a financií dňa 29. března 1876,

jehto sa týka účtovných kníh v inštrukcii o spravovaní kumulatívneho ústredného jzání, vyhlásené
dňa 24. června 1869 (č. 123 zák. list.)

Aby sa správa kumulatívneho jzání ústredného ujednotila, vidí sa ministrom
práv a financií po uzatčení a najvyššie ústrednému vydání nariadení nálezoviteľnosť,
kteréž nabude platnosti dňa 1. ledna 1877:

1. Zaaranžovat, jehto sa majú vésti dle §§. 27., 29., 36., 38. a 55. inštrukcie
o spravovaní kumulatívneho jzání ústredného, vydané dňa 24. června 1869 (č. 123
zák. list.) a výkazy, které se mají podávati (formuláře č. 6., 9., 10., 11. a 17.)
zvrátiť se;

2. na místě pasívni knihy kontové (formulář 2.), které se má vésti dle §. 13.
dotčené inštrukcie, předepisuje se nálezopisovaný nový formulář, dle něhož se má
rubrika „neměroční“ v pasívni formuláři č. 2. vyrovnati, úroky na kapitál
uvoditelně na ústřední kapitál přestati, a rest v rubrice „úroky“ až do jeho do-
plnění na nejmenší částka 5 zl., z kteréž se platí úroky, v evidenci chovati;

3. podle tohoto nového nariadení pasívni knihy kontové přestane rubrika:
„neměroční“ také ve formuláři č. 15. na pasíva čili listy společné kasy ústřední
k §. 47. dotčené inštrukcie předepisovati, a má se nápis rubrik, do kterých se před
jízou zapisovaly úroky, doplniti slovy „a neměroční kapitál“;

4. knihky zapisování na pohledávání ústřední a opatrování v §. 22. dotčené
inštrukcie (formulář 4.) předepsané mají býti i přitom uváženy, jako
výše polečený nový formulář pasívni knihy kontové;

5. hledie k tomu, že v zákoně, daném dňa 18. března 1876 (č. 51. zák.
list.), ustanoveny jsou lhůty k placení úroků na 1. den měsíce ledna a července
každého roka, patříjejí rubriky „Z úroků vedlejších napřed náležících výká se
roka“ a „Dokromady kapitálu a úroků“ ve formuláři 14.: „Aktíva čili jzání
společné kasy ústřední“, předepsané v §. 47. inštrukcie výše uvedené.

Glaser m. p.

Pretis m. p.

Hermannin m. p.

Formulář.

Pasivní kniha kontová

společné kasy sirotčí

Obec

Stručně

Položky pasiv

N. N.

narozemní část

Poválek N. N.

Příjem							
Číslo položky	Dátum	Číslo daně	Název	Podíl národní	Za každou osobu	Měsíční kapitál	Měsíční kapitál v dráhy
			Na pl.				
1	1/1 1927	93	N. N. obědi do množství pracovníků	7/1 1927	250 .. .	4 .. .
2	1/1 1927	.. .	Dráhy za r. 1927 a 1928 at.	11	20 90
3	Rekremační	200 .. .	20 90
4	Podoba 1. ve výhled, Mele k tomu, se přičty a výše	20 .. .	20 .. .
5	Pobližství za r. 1928	200 .. .	20 .. .
6	1/1 1928	213	N. N. obědi do množství pracovníků, daně za	7/1 1928	150 .. .	3 80
7	1/1 1928	.. .	Dráhy za rok 1928, a to: a 815 at.	12	20 90
			9	10 80
8	Rekremační	200 .. .	20 40
9	Podoba 2. ve výhled, Mele k tomu, se přičty a výše	20 .. .	20 .. .
10	Pobližství za r. 1928	200 .. .	3 40

.....
 ďalšie skutočnosti:

.....

V y d á n i

Číslo prílohy	Dátum	Číslo dok- mentu	N a z v	Evidenčné kapitoly		Kontrolný kapitoly a dokty		Prílohy rozvahy
			Na pl.					
1	12.12. 1977	Na kontrolný plánovací	28	..	
2	12.12. 1978	Na kontrolný plánovací	30	..	

§ 1.

Nariadení, vydané od ministerium financií dne 31. března 1876,

na přilícen vyšeňací zákona, daněho dne 8. března 1875 (č. 25 zák. říšsk.), jímž se učinily některé změny v nariadení, vydaném dne 6. dubna 1856 (č. 30 zák. říšsk.) a v zákoněch, daněho dne 13. prosince 1862 (č. 28 zák. říšsk.) a dne 29. února 1864 (č. 20 zák. říšsk.), o kolcích a poplatcích přímo zapravovacích.

Aby k vykonání přilícen zákona, daný dne 8. března 1876 (č. 25 zák. říšsk.), ustanovuje se toto:

K §. 2.

Jakož v tomto paragrafu výšeově vyřknuto, že to, co ustanoveno v nariadení, vydaném dne 2. října 1868 (č. 135 zák. říšsk.), uváděně v §§. 26., 27. a 28., má i přilícě platnost nyní, tedy se ke směnčím v zemích koruny uherské vydávajm, co se týče poplatku, který se má zapraviti, když se převážněji do země, v níž má moc zákona, daný dne 8. března 1876, vztahuje to, co ustanoveno v §. 4. zákona, daněho dne 8. března 1876, a ne to, co ustanoveno v §§. 8. a 9., a má se poplatek královským uherským financím dle předpisu zapravový vpočítati v osum poplatků, který vychází podlé zdejšeho zákona dle §§. 8., 10. a 12. zákona, daněho dne 8. března 1876.

K §. 3.

Při počítání libity v první postavě tohoto paragrafu připomenuté hleděna buď, pokud činí jest o to, má-li se sčítati škály I. nebo škály II., k tomu, ažně den placení rovnává se svým poznačením se dnem, kterého směnka byla vydána. Na přilícen se směnky, vydané dne 28. února, zapravuje se kolček dle škály I. jen tehda, když nejde do 28. srpna téhož roku dospěje k placení; se směnky, dne 28. února vydané, která dospěje k placení dne 29. neb 30. srpna, platí se kolček již dle škály II. Takž zapraviti se má se směnky na př. posledního října 1876 vydané a posledního března 1877 k placení dospěle kolček podlé škály II. a ne podlé škály I.

K §. 4.

Výhoda, povolená v tomto paragrafu směnčím cínozemským pouze veskrz jízovci, poněž, když se potomně na př. připojením tazemské adresy podpíráně, domořicu, dostatečně akcepta, spůsobí, že směnka jest v zemích zdejších splatná a než když se směnky v zemích zdejších u soudu užívje, neboť v takových případech směnka býti pouze veskrz jízovci či transijci.

K §. 11.

Podlé posavadních předpisů zapravoval se a katolického rubopisů či indosamenta, který se připejil k některé směnke škály II. poddaně, bez výminky kolček podlé škály II.

V §. 11. nového zákona smírňuje se poplatek tím spůsobem, že se z rubopisů na směnčích již prvotně škály II. poddaných, a než toho času, nebo z přilíciny indosame dle škály II. doplněných, které rubopisy usmělejší pod §. 12.

takové sázky, nyní platí jen kolik dle článku I. dle samy postoupené, pokud dotčená smlůvka té chvíle, když se připojí robařím, neobsahuje ani v textu, ani ve spisuji s akceptem ani, ani ve způsobě svlaštňného přídatku nějakého prohlášení hypotetického, aniž jsou do knih pozemkových vloženy.

K §. 15.

Aby se pro ta neb ota firma tiakly svlaštňné blankety úředně kolikovým ustanovením opatřené, sčítavaje se ministerstvem financí.

K §. 21.

Podlé zákona obsahuje v sobě slovo: „svlaštňný poplatek“ řádný poplatek a to, od se má řádný poplatek z příčině přestoupené zákona svlaštňný. (Stapřovaný poplatek).

Takové rozdílu buď při ústavě §. 21. čteno.

Když se na příklad v některém případě, když se smlůvka čláku I. podléané řádný poplatek činí 1 zl., tedy svlaštňný poplatek 50 zl., má dle §. 21. předstějí, tedy buď se na místě celého svlaštňného poplatku 50 zl. vybráno:

a) úředněného řádného poplatku	1 zl. — kr.
b) polevíne svlaštňvaného poplatku 49 zl., t. j. 24 1/2, úředněného řádného poplatku	24 „ 50 „

Dokazují , 25 zl. 50 kr.

Že strana se vadala veliké sílnosti, což jí v §. 21. zákona za výminku jest poleváno, sčítáno buď se ve spise, v příčině kierečnost se jest dle tarif. pol. 44 g) zák. a popl. zachováni, anže v protokole takový spis zastopajícím, pročť ústně říkati v tomto úmyslu předloženi ustati.

Aby se sčítalo, že strana veliké sílnosti se vadala, buď se v potvrzení obdržením, kierež se v takové případech straně vyřít, pokudžé výšeově k §. 21. zákona čteno.

Tim, co v tomto paragrafu ustaneno, kladou se svlaštňvané poplatky řádným poplatkům za rovné, pročť vztahují se předstějí, za příčině dochvání, upřisění, promějení a oděpisování řádných poplatků vydání, nyní také záplna ke svlaštňvanému poplatku dle zákona, daného dne 8. března 1876, předloženi.

K §. 27.

Úřadové nyní k vyměřování zmocnění zmocňují se všeho, aby smlůvka tozomaké v §. 27. uvedené, když jsou ta výminky předstěpané, vyměřovali za jiné úřední blankety smlůvkové, potažiti se smlůvka kolikově též ceny.

V příčině spisů podařých k tomu se vztahujících zachováni se jest podlé tar. pol. 44 g) zák. a popl.

Rozhodováni v příčině vyměřování smlůvek, kiere jsou adresovány na některého traktu v cíli není se zacházeti, sčítavaje se ministerstvem financí.

K §. 30.

Zákon, daný dne 8. března 1876, nabude podlé §. 6. zákona, daného dne 18. června 1869 (č. 113 zák. říšsk.) platnosti dne 1. května 1876.

Practis n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Částka XVI. — Vydána a rozosílána dne 29. dubna 1876.

55.

Nariadení, vydané od ministerií financí a obchodu dne 4. dubna 1876,

o tom, jak se má vztahovati clo k dříví k palení a ze zpravidla dříví tureckého podél hranic tureckých.

Po uzavření s královskými uherskými ministeriemi financí a obchodu vstoupí se vyzněním, vydaným od ministeria financí dne 14. dubna 1858 (č. 57 zák. říšsk.) o tom, že se má se dříví k palení a ze zpravidla dříví tureckého ži se dříví na nádobu, když se voze po soudu podél hranic k Turecku, totiž clo vyměňovati, které se vyměňuje, když se voze toutž cestou po voze, a připomenutí 3. k poločkám 28. a) a b) tarify celní, vydané dne 6. prosince 1853 v příčině obchodu přes hranice k Turecku, nabývá zase platnosti.

Tak vzhledy dopřív se, hledíc k tomu, co ustanoveno v článku XX. úmluvy o plavbě po Dunaji, učiněné dne 7. listopadu 1847, také tehda, když se voze dříví po Dunaji přes hranice turecké.

Devosa po soudu pekládá se za rovný takž čovsa dříví dle útky taky.

Chlumcecký m. p.

Prešls m. p.

56.**Nařízení, vydané od ministerium financí dne
8. dubna 1878,**

s tím, že se užívají berní a soudní úřad depozitní v České Skalici v Českých.

Podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 8. srpí 1878, užívaje se pro státní obec Újezdce, Červenca Hlra, Hořický, Klest, Lhota pod Hořickými, Litobě, Českou Skalici (město), Malou Skalici, Státní, Stetin, Vástan, Olšánci, Větelby, Žernov a Zlín z obvodu berního úřadu Nícholského, pro Jesení a Spytu z obvodu berního úřadu Novoměstského nad Metají a pro Doubravici, Řákov, Sviněšany a Třebotov z obvodu berního úřadu Jaroměřského zvláštní úřad berní a soudní úřad depozitní v České Skalici, koryž počte úřadování dne 1. července 1878.

Od téhož dne budou obec výše jmenované vyloučeny z obvodu úřadů berních, k nimž nyní náležejí.

Pravě m. p.

57.**Zákon, daný dne 16. dubna 1878,**

s tím, že obligaci záročné výpůjčky 10 milionů zlatých, kterou obec Hradecká dle zákona zemského, daného dne 2. března 1873, učiní lze k ukládání pod úroky kapitálů fondůvých, kapitálů ústavů pod veřejným dohledem pozorovatelů, 100 peněz úročíků, fideličnických a depozitních i ke kladení kanců státních a podnikatelských.

S přivolením obou sáznovny rady říšské vidí se Mě raděti takto:

§. 1.

Obligaci záročné výpůjčky 10 milionů zlatých, kterou učiní obec Hradecká dle zákona zemského, daného dne 2. března 1873 (č. 18 Štyrského zákoníku zemského a věstníka nařizovacího), učiní lze k ukládání pod úroky kapitálů fondůvých, kapitálů ústavů pod veřejným dohledem pozorovatelů, 100 peněz úročíků, fideličnických a depozitních i ke kladení kanců státních a podnikatelských.

§. 2.

Povolení, dané obci Hradecké zákonem ze dne 25. dubna 1873 (č. 57 zák. říš.), aby zavedla nezúčtovou výpůjčku loterní 10 milionů zlatých, zvládá se.

§. 3.

Ministrům, jichž se týká, uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 16. dubna 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Gläser m. p.

Proch m. p.

§. 8.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 20. dubna 1876,

s tím, že se stane soud okresní v obci Karlovských Vinohradů, list II, v Čechách.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. sbír.), užívaje se v okrese zemského soudu Pražského okresní soud v obci Karlovských Vinohradů, list II, k němuž byla náležeti obce nížejmenované, kteréž se vylučují z obvodu okresního soudu Karlovského, totiž:

1. Benátek,
2. Chodov, zarození Hradiště, Litochleby a Šebrov,
3. Hořkovičky, zarození Lhotka a Nový Dvůr,
4. Hostivaň, zarození Háj a Mlýšov,
5. Hrdlořez,
6. Krč Horní a Dolní, zarození Jaleský Dvůr a Pankrác,
7. Kuznice, zarození Baberice a Líbň,
8. Malotice,
9. Michle,
10. Noutě a Pankrác,
11. Podolí a Dvorce,
12. Štěpánkovy,
13. Strašnice Staré a Nové,
14. Karlové Vinohrady u Hory vinicné I. a II. s Votšany,
15. Vráneč,
16. Záběhlice, zarození Prácheň a Rostyly (Rostel).

Kdy tento okresní soud počne úřadovati, oznámí se později.

Gläser m. p.

59.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
24. dubna 1876.**

a ten, že se ustáje vedlejší celnice třídy II v Saském Heichenhaině (na Silezi).

Vedlejší celnice třídy II v Saském Heichenhaině (na Silezi) bude dne 30. dubna 1876 zrušena, a na jejím místě zřízena bude zároveň hlídka opovídací a postavovatel na pomocný orgán vedlejší celnice třídy I. v tuzéjsím nádraží.

Prctis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVII. — Vydána a rozvolána dne 2. května 1876.

60.

Nařízení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních a obchodu dne 21. dubna 1876,

kteří se týče obchodu v jedu, v léčivě jed v sobě udržujícím a v preparátech chemických zdraví škodlivých.

V přímém obchodu v jedu, v léčivě jed v sobě udržujícím a v preparátech chemických zdraví škodlivých, ustanovují se toto:

§. 1.

Za jed pokládá se:

1. Arsen či utražen a veliké sloučeniny jed v sobě udržující;
2. sloučeniny azotičnanové chlor a kyslík v sobě udržující;
3. cizdy a soli rtuťové (používají se té i sloučeniny chlorové, bromové a jodové);
4. obyčejný fosfor;
5. brom;
6. proutina a preparáty proutina v sobě udržující, též cyanidy křemové atd. na ty, které v sobě obsahují kyselou zátěž;
7. preparáty proutie účinkující, vzeší z jedovatých bylin a zvířat, nebo jediné způsobem umělým získané, jakož jsou alkaloidy, kumar, kastaridin atd.

§. 2.

Aby ten, kdo žádá za povolení, předkveti jedu, dosti učinil tomu, že se v §. 27. tého živnostenského vyhlášení, má prokázat, že buď

1. odjel s dobrým prospěchem něčí oddělení některé školy střední aneb některou školu odbornou této škole rovnou, anebo

2. že jistým způsobem, zvláště delším zaměstnáním se v některé živnosti, které má právo, v jedu neb v léčivě jed v sobě udržujícím obchod věští, aneb v některé fabrice chemické nabyl dostatečných vědomostí o jedech a o tom, jak se s nimi má zacházeti.

§. 3.

Jed může se vydávati jen živnostníkům, kteří mají právo jedy prodávati, dostáti vědeckým a užitím veřejným, tž osobám, které prokážou, že mají účelů posad platně povolání (§§. 5. a 7.), jed dostávati.

Kdo s účelům povoláním jedy nabyl, nemá ho ani za peníze ani zdarma postapovati těm, kteří nemají práva v jedy obchod učiti.

§. 4.

Povolání, dostávání obchodem jedů, uděluje politický úřad okresní, v jehož okresu žádající bydlí.

Tento úřad má zkouseti, za jakým účelem chce žádající jed dostávati a zdali jest osoba spolehlivá, pročad má dle potřeby v té příčině starostu té obce, kde žádající bydlí, slyseti, jakž ona má s propůjčením povolání také dáti věditi.

Bylo-li by se obkřati, že by žádající práva svého ale užil nebo s jedem neopatrně zacházel, budli mu povolání odebráno.

§. 5.

Žádá-li kdo, aby mohl dostati jed jen v jednom případě, dá se mu povolání k tomu lístkem, žádá-li však někde, jenž má k provozování své živnosti nebo svého zaměstnání jedy pravidelně zapotřebí, aby mohl dostávati jed po delší čas, udělá se mu k tomu licence.

Licence na dostávání jedů nemá se vydávati na delší než na tři léta.

§. 6.

V každém lístku a v každé licenci na dostávání jedů má býti uvedeno jméno toho, kdo má právo jed obdržeti, a má býti pojmenován jed, který může dostati.

V lístku na dostávání jedů má býti kromě toho uvedeno, množe-li jedů se mu povoluje vydati.

V lístku i v licenci na dostávání jedů přivezeny buďte dle platné zřízení §§. 3. (postřívka 2.), 8. a 10. tohoto nařízení a v lístku na dostávání jedů mimo to §. 7. dle svého zřízení.

V licenci na dostávání jedů vysloveno buď, že platí jen na čas (§. 5.), formál: „Má platnost až do (dne podle kalendáře)“.

Lístky i licence na dostávání jedů jsou sprostředky kořku.

§. 7.

Tom, na jehož jméno lístek na dostávání jedů svědčí, obdržev jed na lístek, má v něm poznamenati dátum, kdy ho obdržel, pojmenovati jed a uvésti, množe-li ho obdržel, ten pak, kdo jed vydal, má, vymaně firmu podpisem jména svého potvrditi, že ho vydal. Tim stane se lístek k dalšimu dostávání jedů neplatným.

§. 8.

Každý majetník lístku na dostávání jedů má jej bedlivě opatrovati, aby se ho zle neukřilo, a totž má šesti každý majetník licenze.

§. 9.

Živnostníci, kteří mají právo prodávati jed, mají všem zvlášť kašiko, do níž se má naplniti, komu a kdy byl jed vydán, jaký jed to byl a musko-li ho bylo, a musko-li se vydání nějakou jed jen na úřední povolení (§. 8.), mají v ní též zaznamenati tebe povolení (list neb licenci na dovážeti jed), mají vsésti dávat a pojmenovati úřad, který povolení dal (§. 367. zák. tr.).

§. 10.

Živnostníci, kteří mají s jedem co činiti, jsou povinni, jako každý, kdo chová jed, přihlížeti k tomu, aby tím udržet a život jiných nebyly uvedeny v nebezpečensví, a aby byly jedy zvlášť chovány vedlé od velikých věcí k požívání a od léků.

§. 11.

Správec živnosti, komu vede obchod v jedu, má k tomu přihlížeti, aby věci jed v sobě ukrývající byly náležitě opatřeny a od jiných zvlášť odděleny, též aby nádoby, v kterých se chová jed, byly příhodně posazeny a uzavřeny (§. 368. zák. tr.).

Tu, kde se prodává jed v malých částkách, a v živnostech, které mají jedn započítat, posazeny buďte schránky a nádoby, v nichž se jed chová v zásobě, slovnem „jed“, tak aby to bylo v oči, anebo obyčejnou umrlčí hlavou, a buďte zvlášť pod zámčením chovány.

V dotčených živnostech povinen jest majetník aneb správce živnosti mít nádoby jedu vždy pod svým opatrováním (§. 370. zák. tr.).

Nádob a nářadí ze dřeva, z rohu neb z kosti, kterých se při schovávaní a prodáji jedů užívá, není naprosto dovoleno k chování věcí k požívání a léků užívati, nádob pak a nářadí takových a poroklána, ze dřeva neb z rohu jest dovoleno užívati jen tehda, když se před se nejbedlivěji oči.

§. 12.

V obvodu podrobně vytkány buďte jedy jen dobře opatřeny a uzavřeny.

Kupující může ku přijmutí jedu oznaciti jediné toho, u koho se není obávan, le by ho ale užil nebo le by s ním neopatřené ucházel; také prodávající nemá jedu vytkovati nikomu, kdo by stejně dal přelína, le by ho tak užil nebo s ním ucházel.

Nádoby neb balíčky jed dbavě opatřeny buďte, aby to bylo v oči, nápisem „jed“, nebo buďte posazeny obyčejnou umrlčí hlavou a přispjena buď druz prodávajitelu.

Úřad nemá se svěřovati, aby vytkoval jed.

§. 13.

Prostí-li se jed nákan, zapakován buď bedlivě do schránky dobbe se zavřítí a opatřeno tak, aby naprosto nic nemohlo vytkti nebo se rozpráti, a dán buď na schránku nápis „jed“.

Tože, se nápisem o pravidlech a provozování jídy po boleznici, vydaných dne 10. června 1874 (z. 75 zák. řísk.), jak se mají jedy velikého druhu zvlášť zapakovati, šetřeno buď při oděstí takových jedů vůbec.

§. 14.

Politický úřad I. instance má vésti pečlivou evidenci:

1. živnostníků, kteří dle řádu živnostenského v okrese úředním prodávají jed,
2. licencí na dostávání jedů vydaných,
3. licencí na dostávání jedů vydaných.

§. 15.

Látiva jed v sobě zřihující (byliny jedovité atd.), ježto nejsou v §. 1. přivedena a preparáty chemické zřeví škodlivé, ježto tam též nejsou jmenovány, totiž: alkalis, pojímajíce v ně i živé huby a esenci hubovou, kyseliny minerální, kyselina šťavelková, škodlivé soli křové a podobné, mají živnostníci chováni v nádobách nebo ve schránkách, na kterých jest zřevodně napsáno, co obsahují, a každý, kdo taková látiva a preparáty má, má je chováni vzdáleni od věcí k požívání a od dětí.

V obchodu podobných mají se takové věci vydávati jen dobře opatřeny a má také zde platnost to, co ustanoveno v druhé postavě §. 12.

Když se tyto věci někde prodávají, mají se poznačiti svým zvláštním jménem. Všeobecně bať toho, co ustanoveno v §. 13., tuženo také při odsílání těchto věcí.

§. 16.

Věci v rakouské farmakopeji každé doby knihkem (+) poznamenány, které nejsou v §. 1. tohoto nařízení uvedeny, mohou si kteří živnostníci prodávati jen tón, kdož mají právo, obchod v nich vésti nebo lékárnu míti, též tón, kdož způsobem živnostenským dělají chemikálie, a ústavem vědeckým i učiliškem veřejným.

§. 17.

Přestoupil-li by kdo toto nařízení tím způsobem, že se k němu nevztahuje ani obecný náhon trestní aniž se k němu vztahují tresty, ustanovené v řádu živnostenském, potrestán bať dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 30. září 1857 (č. 198 zák. Říš.).

§. 18.

Od toho dne, kterého toto nařízení mezi nabude, působou platností všechna nařízení, týkající se věcí, k nimž se toto nařízení vztahuje.

V ustanoveních zvláštních, týkajících se správy lékáren, tímto nařízením něžho se nemění.

Lasser m. p.

Chlumecský m. p.

61.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 26. dubna 1876,

ježto se týče uznání II. třídy veš na moravské téžné poměti.

Podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 26. dubna 1876, povoluje se podnikatelstvu a. k. práv. moravské téžné poměti, by uznalo se na další ustanovení IV. třídy veš při dopravních osob po liních tohoto podnikatelstvu náležejících, čímž se a čláku změňuje §. 8. listu povolání, daného dne 11. září 1871 (č. 115 zák. Říš.).

Chlumecský m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XVIII. — Vydána a rozaslána dne 4. kořtna 1878.

62.

Zákon, daný dne 11. dubna 1878,

v tom, nebo-li mají společnosti akciové a spolky četní dívatí k fondu burzy Vídeňské.

S přivolením obou národností rady říšské vidi se Mi nařídit takto:

§. 1.

Komora bursová ve Vídni jest ustanovna, vybrání od společností akciových a od spolků četných, jichž akcie, listy podílů, obligace nebo listy nástavní se v úředním listě kursovním burzy Vídeňské zaznamenávají, roční příspěvek k fondu burzy Vídeňské, totiž:

Od společností bankovních, spolků četných a závodů průmyslových $\frac{1}{100}$ per mille, od závodů transportních $\frac{1}{100}$ per mille toho, co činí efekty od nich, když jsou příspěvkem povinni, vydaných a v tomto listě kursovním zaznamenaných; v jednom případě však ne více než 10.000 zl.

Tento příspěvek počítán buď v nominální sumě efektů ve starých rakouských číslech, k valutě uchováno.

Příspěvky vycházející zapovzdávky buďte u kasý komory bursoví ve říšských pářicích, totiž dne 1. čerence a dne 1. ledna každého roka. Nezaplatila-li by některá společnost náležitého příspěvku ve čtyřech měsících od proflé lhůty, neboťto efekty od ní vydané v úředním listě kursovním zaznamenávají.

§. 2.

Přebylo-li by z těchto příspěvků nebo ve výročních účtech fondu bursovního, obrátíme se buď na námořníné splacení výpůjčky 5,000.000 zl. na stavbu Vídeňské burzy centrální učiněné.

Pak-li by, od roku 1882 počínaje, po pět let po sobě jízavních přebylo ročně více než 30.000 zl., má ministr financí, slyše komoru bursoví, učinit, aby příspěvek v §. 1. výšeřvý přičtené se mohl.

§. 3.

Pokud se bude příspěvek k fondu burzovnímu (§. 1.) vůbec žádán, nemá se vstupní na burse Vídeňské zavedené bez přivolení ministra finanční sdělovati pod míru na rok 1876 ustanovenou.

§. 4.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení.

Ministři finanční uloženo jest, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

63.

Zákon, daný dne 17. dubna 1876.

jest se týče historické doplnění a změny úmluvy, učiněné dne 23. dubna 1874 (č. 52 zák. řísk.) z příjmy nálehy státní, která se má děli na provedení starýho telegrafní zřízení z Plzně na Klášter do Eisenštejna.

S přivolením obějí sněmovny rady říské vidí se Mi následní text:

Článek I.

Vládě dána se má, aby na příčinou dokončení starýho telegrafní z Plzně na Klášter do Eisenštejna a zavedení jedy po ní učiněná se společnost telegrafní Plzeňsko-Břežanská dle úmluvy náhodně, kterou se z řísk. úml. a doplnění úml. učiněná dle zákona, daného dne 10. dubna 1874 (č. 37 zák. řísk.) podle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 10. dubna 1874 dne 23. dubna 1874 (č. 52 zák. řísk.)

Článek II.

Ministři obchodu a ministři finanční uloženo jest, aby tento zákon, který nabude platnosti ode dne vyhlášení, ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 17. dubna 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Preiss m. p.

Úmluva, učiněna dne

mezi c. k. správou státní a c. k. privilegiovanou tělesností Plozsko-Březenkou (Chomutovskou), kterou se z části změňuje a doplňuje úmluva, učiněna dne 23. dubna 1874 (č. 32 zák. list.) z přílohy sádky státní, ježto se má dáti na provedení staré tělesnice navržené z Plzně na Klatovy do Eisenšteina.

Úmluva, kteráž dle zákona, daného dne podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum učiněna jest mezi c. k. ministeriemi obchodu a finanční, zastupujícími c. k. správou strany jedné a mezi c. k. privilegiovanou tělesností Plozsko-Březenkou (Chomutovskou) ze strany druhé, v příloze číselného zrušeného a doplněného úmluvy, učiněného dne 23. dubna 1874 (č. 32 zák. list.) z přílohy sádky státní, kteráž se má dáti na provedení staré tělesnice navržené z Plzně na Klatovy do Eisenšteina, takto:

§ 1.

C. k. správa státní navrhuje se, že koupí pod výhradkou odpočítavými ze 79,999 kusů obligací prioritních II. emise společnosti c. k. priv. tělesnice Plozsko-Březenkové (Chomutovské) po 150 al. rak. čísla ve stříbrě, tedy u veškeré sumě nominální 11,999,850 al., kteréž obligace podle uvedeného druhého článku akvizitní společnosti ze dne 4. srpna 1874 budou vydány, čísel 69,999 kusů v sumě nominální 11,999,850 al. rakouského čísla ve stříbrě.

§ 2.

Obligace prioritní v § 1. jmenované v nominální sumě 10,499,850 al. rak. čísla, převzeme správa státní, jakož ustanováno, na pokrytí částí v kruzě pětadesátileté procent (75%) tím způsobem, že za každých nominálních sto starých rakouského čísla ve stříbrě těchto obligací vyjde pětadesátiletých starých rak. čísla v bankovní valadě, tedy za veškeré prioritní obligace v nominální sumě 10,499,850 al. rak. čísla ve stříbrě, které správa státní převzeme, budou suma 7,874,887 al. 50 kr. rak. čísla v bankovní valadě.

Veškerých 69,999 kusů obligací prioritních II. emise, které státní koupí převzeme, odvedeno bude, až tato úmluva bude podepsána, k rakouské c. k. ministerium finanční.

Cena těchto bude vydávati c. k. ministerium finanční postupně podle předchozích rozpočtů potřeb od společnosti mezi 20. a posledního dne každého měsíce c. k. ministerium obchodu pro nejprve pětáti měsíce podaných, následně odvozdňujících a od státních poplatků ku staré dohledajících kommissionářských prostředkem c. k. hlavní knihy vinné v Praze k rakouské reprezentantní společnosti k tomu legitimovaných na osvědčované potvrzení.

Býla-li by po dostavení tělesnice z Plzně na Klatovy do Eisenšteina z ceny tržeb výše dotčená suma ještě k dispozici, má správa státní obdržeti cenu tržeb uvedenou a pozatím obdržeti obligace prioritní převzaté jen do té doby, pokud by toho bylo potřeba, aby se mohly uplatiti staré realizující nebo druhé vlastně, v původním nártu nepřetříděné, ale potesané od správy státní za potřebné uznání, a aby se mohlo uplatiti více potřeb, zvláště starých a nových pro druhé z Plzně na Klatovy do Eisenšteina.

Obligace pricinnai, které po dostavení železnice z Plzně na Klatovy do Eisenšteina a po zavedení jízdy po ní abudou, ponechány buďte, až se jich k potřebám výše uvedeným užívá, ve schválení c. k. správy státní.

§ 3.

S toho, se ustanoveno v článku I. úmluvy, učiněné dne 23. dubna 1874 (č. 52 zák. listk.), že totiž c. k. ministerium financí se zavázalo, že chce za hotové zálohy peněžní v sumě sedmi milionů rak. šila v bankovkách, které má dle dotčené úmluvy společností výše bočené železnice dáti, potažně za pohledávání, které tím c. k. správě státní vezjde, přijmouti akcie c. k. privilegované železnice Plzensko-Březenské (Chomoutovské) v plně ceně nominální, má býti.

Činí se tedy umluvením, že dotčené výše zálohy pohledávání státní sedmi milionů rak. šilů c. k. ministerium financí má za zápůjčku, z které se ve třídoci letech nemůže dáti výpovědi a z níž se má platiti pět procent úroků.

Společnost c. k. privilegované železnice Plzensko-Březenské jest povinna, z 10.000 kusů obligací prioritních emise II. v nominální sumě 1.500.000 zl. podnikatelska stavby na místě peněz za jeho likvidaci pohledávání daných, úroky zapravovat a tyto obligace splatiti nejprve z úroků staré tratí Plzensko-Březenské (Chomoutovské).

C. k. správa státní může však úroky z této zápůjčky lidati jen tehda a tou měrou, pokud z daných příjmů celá železnice (z Plzně na Březno do Chomoutova a z Plzně na Klatovy do Eisenšteina) po úplném zapravení toho, čeho na údržbu a amortisování pricinnai potřebí, něco přebývá.

C. k. správa státní ustanovuje si mimo to právo, přijmouti dle své vůle každé doby na místě peněz za dotčené se zápůjčky vezdě pohledávání akcie společnosti c. k. privilegované železnice Plzensko-Březenské (Chomoutovské) v plně ceně nominální.

Aby tato ustanovení k vykonání přišlo, ustanovuje se společně, aby c. k. ministerium financí akcie v nominální sumě sedmi milionů rak. šilů c. k. privilegované železnice Plzensko-Březenské podle práve uvedeného I. článku úmluvy ze dne 23. dubna 1874 c. k. ministerium financí odváděné hned po uzavření této úmluvy jmenované společnosti navrátilo.

Akcie podle výše uvedeného umluvením společností navrácené chovány buďte hned po uzavření pod zvláštní záštitou společnosti a spoluzáštitou císařského komise tím způsobem, že buďte pohledány tak, jako by byly meza z oběh vazy, čímž se akciový kapitál společnosti o sumu dle toho vycházející zmenší.

§ 4.

Ve spojení s umluvením v §. 3. učiněným výslovně se ustanovuje, že právo záštity podle článku IV. úmluvy ze dne 23. dubna 1874 za hotové zálohy sedmi milionů rak. šilů ve vkladu knih železničných pro železnici z Plzně na Klatovy do Eisenšteina učiněném na prvním místě vložení, a přednosti před každým pohledáváním z jakého koli titulu vezděm, bez ošimněného tam obmezení na čas, až do kterého se prokáže, že peníze, jakž k dostavení jmenované železnice potřebí, jsou upuštěny, má býti nestátně zachováno, i dává tímto sprá-

lehnout e. k. privilegované leženího Plzeňsko-Březencké pivočarů, aby tato úmluva pro sjednotí práv v příčině dovozů již na stavu záloh sedmi milionů zlatých rak. státa pokladu státníma vvozytých a pokládání vyše dotčeného, v knihách leženíhoých e. k. zemského soudu Prutského na linii z Plzně na Klantovy do Eisenšteina leženího, jakož i na vkladě v knihách leženíhoých e. k. zemského soudu Prutského pro leženíci z Plzně na Březno do Chomoutova náležím knihovně byla vložena.

§. 5.

Úroky z obligací prioritních dle §. 3. převzatých počítati se platiti dle 1. ledna roku od početi jindy po linii z Plzně do Eisenšteina nejprve přičítati, a obligací prioritních vřak, které správa státní podlé §. 2. této úmluvy teprve po dostavení jmenované linie a po nupočeti jindy po ní zálohy, teprve potom, až bude zcela utvořena a ně vyhotovjena vyplatena.

Na zapravování úroků a splácní dle plánu státní obligací vřaků se má předkem a nejprve úroky vřaků z linie z Plzně na Klantovy do Eisenšteina.

K tomu komitě navrhuje se společnost, že převede v příčině jmenované linie vřaků knihy provozovací.

Správa státní prohlašuje vřak již nyní, že jest ochotná, vřaků se společností úmluva vřaků, aby se předkem ustanovila část úročné příjmu z vřaků leženího, a státním vřakům leženího linie převede podobajm se rovnávajíci a podlé společně úmluvněho klíče díleho vřaků, a vřaků se mají úroky z obligací prioritních od státa převzatých platiti a tyto obligace splácniti a z vřaků se mají platiti úroky za státním pokládání sedmi milionů zlatých.

Až bude tato úmluva uzavřena a pokud bude máti platnost, nebude společnost povinna vřak oddělených vřaků provozovacích.

§. 6.

Pokud se tato úmluva dotýká práv nejstraně prioritních obligací vřaků I. a dle případe vřaků II., bude náležeti na společnost, aby si vřaků přivolená kurzorů k tomu vřaků.

Tato úmluva nebude platnosti, teprve když se předkem prohlášen vřak kurzorů, že k ně přivolají.

§. 7.

Společnost leženíhoá navrhuje se, že k tomu bude přikládati a přičiní se dle možností a ta, aby vřaků úmluvy stavu společnosti e. k. privilegované leženího Plzeňsko-Březencké (Chomoutovské), kterých se přičině toho, aby tato úmluva byla ve skutek vřaků, bude potřeba, se teprve a se vřaků vřaků vřaků, od dnešního dne počítaje, byly převedeny a se máti máti aby byly vřaků v knihách leženíhoých pro tato společnost vřaků z máti přičině opravov.

§. 8.

Společnost, předkládajíc stavu vřaků (§. 7.) má vřaků k tomu vřaků, aby správa státní kromě práva dle článku VI. úmluvy, vřaků dle 23. dubna 1874, si přičině vřaků, jmenovně vřaků dle stavu správní rady, zastoupena byla

na ten čas, pokiaľ poklad súdny zálohami poskytnutými, ktoréž dal, alebo obligáciami prioritnými alebo akciami v podniknutí c. k. privilegovaného koloniálneho Pflanzko-Eisenwerk (Chemnitzerwerk) bude mať právo účastnenosti, vo správni radě druhým členom od ni jmenovaným, ktorýž má mať tiež práva a zmocnení, ktoréž jsou v uvedenom článku VI. těchto úmluvy přiknuta členovi dia této úmluvy jmenovanému.

§. 9.

Pokud se toute úmluva v tom, co ustanoveno v úmluvě, učiněné dne 28. dubna 1874 (č. 52 zák. řádk.), vůbec nemění, bude to mít i přitom plnou moc a platnost.

§. 10.

Jestliže by společnost nespĺnila závazky dia této úmluvy na ni náležejících, zůstává jí správa státní práva, ceny uhradě na převzaté obligace prioritné, kterouž se v §. 2. zavázala zaplatiti, společnosti nezaplaciti, a na nálož horevého zaplacení koloniální z Pflanzko-Eisenwerk nákladem a na škodu společnosti na její účet dostaviti, zachováje však přitom v platnosti úmluvy stavební a dodavací, od společnosti z této příčiny se schválením vlády učiněné.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XIX. — Vydána a rozeslána dne 11. května 1876.

63.

Narizení, vydané od ministerií orby, záležitostí vnitřních a obchodu dne 17. dubna 1876,

jinžto se má, ustanovení v zálohách lesním, daním dne 1. prosince 1852, změňají v máry metrické.

Podlé zákona, daného dne 31. března 1876 (č. 62 zák. říšsk.), změňají se máry, ustanovené v zákoně lesním, vydaném patentem císařským, jehož datum 3. prosince 1852 (č. 250 zák. říšsk.), petalitié pro Rakousko patentem císařským, jehož datum 27. března 1858 (č. 65 zák. říšsk.), v máru metrickou takto:

1. V §§. 2. a 4. na místě: „za každé dolnorakouské jitre“ položno buď: „za každých šedesát ářů“;

2. v §. 5. na místě: „dvadecet sáhů Vídenských“ položno buď: „sedm a třidec metrů“;

3. v příloze D k zákonu lesnímu (v tariff škod lesních):

v §. 1. na místě: „cena jednako, aneb jest-li dříví velmi laciné, i více střešiců kostkových“ položno buď: „cena jedná, aneb jest-li dříví velmi laciné, i více desetín metru kostkového“;

v §. 4. na místě posavadní přepočítání náročného položno buď toto: „Není-li cena kor ustanovena, počítati se má za každý metr kostkový kůry pakité, kteréž se ke svláštím potřebám učiti dá, ať byla vzata ze dřev stojatých nebo ležatých, dvojnásobná hodnota metru kostkového, petalitié příhodného zlomku nejlepší sorty dříví k palivu toho druhu dříví, s něhož jest vzata“;

§. 5. má buďtož takto zníti:

„Za každý ář pody, na kteréž byly náležející sazennice odčineny nebo porušeny, dáti se má náhrady, týče-li se sazennic, které nedokonaly ještě druhého roku výku

svého, cena 0·8 metru kostkového, tjče-li se sazenice, přes dvě léta až do čestí let, tento rok počítají, starých, 0·8 metru kostkového, a tjče-li se sazenice přes šest let starých, cena celého metru kostkového nasy pětist prostřední sorty dříví k paliva a polní tarify za dřeva stojatá.

Zlomky desetiny aru (desetiary) a zlomky krojcearů mají se přitom pokládati za celé desetiny a krojceary. Tato náhrada počítá se má jednotáctvím, když byly mladé sazenice poráženy odizány nebo poráženy, když se sazenice neporažily, které tu zůstaly, v desí upokojujícím spojení nalezají, a když kulura, v které se škoda stala, neuspěchila neochybných výloh; naproti tomu počítá se má náhrada jedno- a pátáctvím nebo šestáctvím dle toho, jsou-li ta okolnosti dotčené, jimiž se škoda zmenšuje, jenom z částí, nebo není-li tu docela žádných okolností takových;

v §. 8. na místě: „švercový sáh půdy lesní“ a „cena švercového sáhu pastvíska“ položno buď: „švercový metr půdy lesní“, podobně „cena švercového metru pastvíska“;

v §. 9. má první alinea přístě znít takto:

„Za každý kus dobytka, jež by někdo do cizího lesa vcházel, převa k tomu nemaje, nebo jež by tam vcházel přes počes ustanovený, jakoh i za každý kus dobytka jiného druhu nebo stáří, nežli bylo ustanoveno, pak za každý kus, kterýž byl někdo vcházel do míst zahájených a v nevolávacím čase, řízení se máže za náhradu cena tato položená:

za koně, osla nebo osla, když jest alespoň z polovice odrostlý,	0·25
cena	0·20
když není ještě z polovice odrostlý, cena	0·13
za kus dobytka rohatého, kterýž jest alespoň z polovice odrostlý,	0·10
cena	0·06
když není ještě z polovice odrostlý, cena	0·03
za kozu (nebo kozo), bez rohatá, cena	0·03
za prasce, cena	0·01
za ovci, cena	0·01
za kus drábova, cena	0·01

metru kostkového dřeva pátého z těla kmene prostřední sorty dříví k paliva toho druhu, kterýž roste a převažuje nebo má větší cenu v ovem lese, do kterého byl dobytek vcházel, než jest-li tam pláveva, v lese sousedním, pod tou výsk vjmínkou, že ta která cena dříví nežní méně pět a půl krojcearu rakouského čísla za desetina kostkového metru dřeva pátého z těla kmene. Pak-li by tato cena činila méně, může se za každou desetina kostkového metru dřeva pátého z těla kmene řídati náhrady pět a půl krojcearu rak. čísla.“

65.

Nařízení, vydané od ministeria orby, záležitosti vnitřních
a obchodu dne 17. dubna 1876,

jinžte se míra v záležitosti ministeriálním, vydaném dne 30. ledna 1860 o sčítání polí, měříte v míře metrické.

Podle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), změňuje se míra plochová, ustanovená v §. 2. nařízení, vydaného od ministeria záležitosti vnitřních a práva dne 30. ledna 1860 (č. 38 zák. říšsk.) o sčítání přírodních hřebenů polních a o řízení v přírodně škody polní na „sto jiter dolnorakouských“ v míře „padesáti hektarů“.

Lasser m. p.

Chlumeccky m. p.

Hannsfeld m. p.

66.

Nařízení, vydané od ministeria orby, záležitosti vnitřních
a obchodu dne 17. dubna 1876,

jinžte se míra v záležitosti o myslivosti, daném dne 7. března 1849, měříte v míře metrické.

Podle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), změňuje se míra plochová, ustanovená v §. 5. patenta císařského, daného dne 7. března 1849 (č. 154 zák. říšsk.) o užívání práva myslivosti na „dvě stě jiter“ v míře „jednoho sta a patnácti hektarů.“

Lasser m. p.

Chlumeccky m. p.

Hannsfeld m. p.

67.

Nařízení, vydané od ministerium obchodu dne
5. května 1876,

jinžte se ustanovuje nové tarify poplatků, které se mají vybírat na cizincovních cest.

§. 1.

Článek III. tarify poplatků cizincovních ze dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. říšsk.) a nařízení, vydané od ministerium obchodu dne 26. srpence 1875 (č. 108 zák. říšsk.) o poplatcích, které se mají vybírat na cizincovních cestě pivních, postávají od 15. května 1876 moči své.

§. 2.

Od tohoto dne mají platnost míti tato ustanovení:

Vybráno buď poplatek:

- a) za vyměření obsahu a za kalkování:
za sud, obsahující až do 60 litrů	10 kr.
za sud, obsahující více než 60 až do 150 litrů	15 .
měří sud více než 150 litrů, počítán buď za každých 10 litrů	1 .
při čemž se počítá rest, činící méně 10 litrů, za 10 litrů;	
- b) za vyhledání a naskládkování tůry na více
	25 .
- Tyto poplatky mají platnost v přímé sudi jakých koli.

§. 3.

Vše nástroji štádu cimentního mohou se sudy cimentovati, když ti, jiná a tato cimentování jde, opatří kaskovací přístroje ověřené, palíra, jakož potřebí a dostatečnou pomůc k práci, a když vůbec učiní se dostatečně opatření, aby cimentní operace dle předpisu se vykonaly.

V tomto případě sníží se poplatek v §. 2. ustanovený ze všech sudů, nechtě jsou jakého koli druhu, o 20 procent, a však čistý a procentně cimentování povinní jsou zapraviti si, kdež za takové cimentování žádají, dle článku 3. přílohy předchozí k tarifní poplatků cimentních, vydané dne 19. prosince 1872 (S. 171 sák. říšsk.).

Těžší výhledy počítá také, když se sudy cimentují v nástroji štádu cimentního, ten, kdež přívaz k cimentování 20 nebo více sudů zároveň, když tyto sudy skutečně se cimentují.

§. 4.

C. k. štábové cimentní mohou ustanoviti určitý den, kterého se mají sudy k cimentování přivážeti, byt cimentování, nespět odvázní. Neodvážli by jich ten, kdo je přivázl, ve dvou dnech ode dne k tomu ustanoveného, povinen bude platiti za každý další den za hektolitr dva krejcarej skládneho.

Chlumecky n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XX. — Vydána a rozeslána dne 20. května 1876.

68.

Zákon, daný dne 12. března 1876,

jež se týče zjednáni práva, jichž potřebí na dostavení železnice z Leobensterfu do Sv. Hipolyta a linii vedlejších a zavedení jindy po nich.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vláda se Ml naříditi takto:

Článek I.

Správu státní dráhy se má, by koupila pod výslovnou nle přibolením za přičinou dostavení železnice z Leobensterfu do Sv. Hipolyta a linii vedlejších, k nimž se vztahuje zákon, daný dne 16. května 1874 (S. 64 zák. říš.), a za přičinou zavedení jindy po těchto železničních velkých obligacích výpůjčky prioritní, kterých mají koncessionáři tohoto podnikání železničního, potažiti společnost akcionářská, která na jich místo nastoupí, učiniti, pět se ona ve smlouvě a ní uvedená a v době, po kterou má koncese platnost, dle plánu společnosti od vlády schváleného amerisovati, a velkové sumě nominální sedmi milionů šestkrátsto dvadvačet stote (7,622,000) slatých rak. čísla ve smlouvě.

Článek II.

Tyto obligace prioritní převzeme správa státní tím způsobem, že zaplatí za každou obligaci prioritní dvou set (200) slatých rak. čísla ve smlouvě stepedenáti (150) slatých rak. čísla v smlouvě.

Cena kupní vydávána buď koncessionářům, potažiti společností akcionářská, která na jich místo nastoupí, dle toho, jak stavba bude postupovati, ve smlouvě smlouvě smlouvě. Taktéž buďto smlouvy stavěbní, jako se mají dávati dle článku I. zákona, daného dne 16. května 1874 (S. 64 zák. říš.), bezohledně každý měsíc napřed vydávány.

Článek III.

Všecké výše uvedené obligace v prioritní hadbě hned po jich smíci správa státní odevzdány. Úroky z nich mají se platiti, počínajíc od 1. července 1877. Provedla-li by se některá ústřední a zůstala-li by, až budou všechny linie té železnice úplně vystaveny a jízda po nich zavedena, z ceny kupní výše jmenované nějaká suma vyříděná, vydán buď rest ceny kupní jen pod tou výminkou, že se sama v té příčině vycházející obrátí na státní fond rezervního.

Článek IV.

Právo zřizovati, kterčí se na obligace prioritní, jež dle článku I. správa státní převezme, na železnici z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a na vedlejších liniích do Šrambachu, potahů do Freylandu, z Pöchlarnu do Gamínku a z Leobersdorfu do Gatschitzu do knih vložiti má, má jíti v pořádku přímo za právem zřizovatelem, k pojistění náloh dle článku I. dle úmluvy, učiněné dne 31. ledna 1875 (č. 11 zák. list.) dle úmluvy pro správu státní podle článku IV. též úmluvy vloženy.

Článek V.

Kapitál akciový 4,200,000 zl. rak. čísla ve stříbře pro společnost akciováckou, která se má zříditi, dle statut ustanovený změnám buď na sumu 3,610,000 zl. rak. čísla ve stříbře.

Právo hlasovací, dle kteréhož má vláda nejmenš 30 hlasů, není v příčině akcii, kteréž bude máti stát, ve valném shromáždění společnosti akciovácké, ježto se zřídí, omezeno náčím jiným, nežli že správa státní nemá máti nikdy více hlasů nežli jest všech jiných hlasů každé doby ve valném shromáždění nastoupených.

Vládě přislouží kromě toho po ten čas, po který bude máti poklad státní svými akciemi nebo přířizitými v tomto podniknutí účastství, jmenovati nejmenš tři členy do představenstva (správní rady) té společnosti, kteřížto členové mají právo zastaviti opatření představenstva, o němž by se jim vidělo, že jest na ujmu finančnímu prospěchu státní z účastství pokladu státního vycházejícímu.

Článek VI.

Ministři obchodu a ministři financí došleho jest, aby tento zákon, kterýž zde dne vyhlášení platnosti nabude, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 12. března 1876.

František Josef m. p.

Auerspberg m. p.

Chlumecky m. p.

Pretis m. p.

69.

Úmluva, učiněna dne 9. května 1876,

kteří se této sjednali mezi se dostavují kolonii z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a linii vedlejších a zavedení jedy po nich, a kterouti se zájmi užívají a doplňuje úmluva, učiněná dne 31. ledna 1875 (č. 11 zák. řísk.).

Mezi c. k. ministeriem obchodu a finanet, zastupujícím c. k. cíře, se strany jedné a mezi páný: Viktorem hrabětem Wimpffenem, Adolfem Herstem, Leopoldem Husterstrassarem, Alexandrem Curtim a Augustem Kautlmannem jakožto koncesionáři kolonií z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a linii vedlejších se strany druhé, usjednouce a učiněna jest podlé náhona, daného dne 12. března 1876 (č. 68 zák. řísk.), dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 12. března 1876, následující úmluva:

§. 1.

C. k. správa státní kupuje pod výminkami níževedenými veškeré obligace výpůjčky prioritní, kterouti mají koncesionáři stavby kolonií z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta, a linii vedlejších, potažito společnost akcionářská, která za jich místo nastoupí, učiněná, pět se sta ve stříbrě a to od 1. července 1873 úročiti a v době, po kterou má koncese platnost, dle plánu splácení od vlády rakouského amortizovati, v sumě nominální sedmi milionů šestnácti tisíc dvěma setmi tisíc (7,612,000) zlatých rak. čísla ve stříbrě.

§. 2.

Obligace prioritní v §. 1. pojmenované převzeme správa státní, jakož tam uzavrano, tím způsobem, že vyjde za každou obligaci prioritní dvou set (200) zlatých rakouského čísla ve stříbrě stopadesát (150) zlatých rakouského čísla ve valutě bankovní, tedy za všechny převzaté obligace prioritní hotová suma 3,716,000 zlatých rakouského čísla valuty bankovní.

Veškeré tyto dočasně obligace prioritní budou hned po učiněni jich, které se má uprodit, nejdříve pak až do 1. července r. 1878 provázeti, k rakousk. c. k. ministerium finanet odvedány.

Cena kupní za tyto obligace prioritní vydávati bude, až budou nálohy státní 3,500,000 zlat. rak. čísla, kterouti má správa státní dle náhona, daného dne 14. května 1874 (č. 64 zák. řísk.), potažito dle úmluvy, učiněné dne 31. ledna 1875 (č. 11 zák. řísk.) dávaný, úplně vyhrány, c. k. ministerium finanet postoupit podlé prací od páni koncesionářů, potažito od společnosti akcionářské, která se má učiniti, každé doby vykonaných a dle materiálů od nich sjednaných, na náklady rozpočtu potřeb mezí 20. a posledním dnem každého měsíce c. k. ministerium obchodu za příslu nálohy poslaných, následně odvedovaných a od státních orgánů ke starší dlužníkům potvorených, k rakousk. náleži k tomu legitimovaných reprezentantů páni koncesionářů, potažito společností na potvrzení neokolkovaná.

Zaroven s rozpočty potřeb na budoucí měsíce mají páni koncesionářů také předložiti příkazy náležitými doklady společně a od státních orgánů ke starší

dohlížejících potvrzené, že bylo peněz na účet předobližného měsíce z kasy státní vydaných k potřebám v rozpočtu potřeb předobližného měsíce jmenovaným skutečně užito.

Týž způsobem budou také od toho dne, kterého tato úmluva plácnou nabude, každý měsíc napřed vydávány zálohy na stavbu, které má dle článku I. zákona, daného dne 16. května 1874 (č. 64 zák. říšsk.), posudně dle článku I. úmluvy, učiněné dne 31. ledna 1875 (č. 11 zák. říšsk.), správa státní dávat.

Ustanovuje se vůbec, že roku 1876 mají se z titulu ceny kupní za obligace prioritní, které správa státní převzeme, k vyplacení poskytnuti jenom ty peníze, kterých podle postupení ve staré bilanci bude vyžaditelná potřeba, pročež nevyplácí správa státní na žádný způsob více než dohromady 4,000.000 (čtyři milióny) zlatých rak. císař., k čemuž mají páni akcionáři již při zdělování rozpočtu potřeb státní utít.

Provedla-li by se některá ústřední a zůstala-li by, až budou všechny linie té železnice úplně vystavěny a jízda po nich zavedena, a ceny kupní výše jmenované nějaká suma vydaná, vydán buď rost ceny kupní jen pod tou výminkou, že suma v té příčině vycházející utíká se ve zvláštní fond rezervní, z něhož se bez přivolení vlády nemá nic vydávati.

§ 3.

Kapitál akciový 4,200.000 zl. rak. císař. ve sítěbce pro společnost akcionářskou, která se má zřídit, ustanovený směřuje se na sumu tři miliónů šestkrátce deset tisíc zlatých (3,610.000 zl.) rak. císař. ve sítěbce a páni koncesionáři první jsou osobně a rukou společnou z toho, že rost tohoto zmezeného akciového kapitálu v sumě nominální jednoho miliónu jednákrátce deset tisíc (1,110.000) zlatých rak. císař. ve sítěbce, který po úsilí přispívku státního 3,500.000 zl. abude, skutečně, a to v kase dle zákona, daného dne 16. května 1874 (č. 64 zák. říšsk.), od vlády schváleném se sebere, posudně zaplatí.

Mimo to prohlašují páni koncesionáři, že se s tím snázejí, aby kase v účtech v samé poslední tisíc (50.000) zlatých rak. císař. od nich z příčiny propůjčené koncese ku zjištění útrvatků převzatých složena má býti zvláště také ku ujistění, že dotčený výše kapitál akciový 1,110.000 zl. rak. císař. úplně bude zaplacen, a že má tedy tato kase až do úplného zaplacení tohoto akciového kapitálu v rukou správy státní býti složena.

§ 4.

Práce zástavní, která se za obligace prioritní, jak dle §. 1. správa státní převzeme, na vkladě knihovnic, v knize železničné a. k. zemského soudu Vídeňského pro železnici z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a vedlejší linie do Štambachu, posudně do Froylandu, z Pöchlarnu do Garzinku a z Leobersdorfu do Guttenbrunn učiněném vložiti má, půjde v pořádku přímo za právem zástavním k pojistění záloh dle článku I. úmluvy, učiněné dne 31. ledna 1875 (č. 11 zák. říšsk.) daných, pro správu státní dle článku IV. té úmluvy vloženy, a to tak, že pohledování za obligace prioritní svázané po vymázaní občasných práva zástavního posudně dotčeného bude na prvním místě zavedeno.

§. 5.

Páni koncesionáři uzavřeli se, že k tomu budou přiklížeti a přilíná se o to, aby pokud to na nich záleží, společnost akcionářská, která se dle Nejvyššího povolení, daného dne 3. listopadu 1874 (č. 19 sák. Hák. na rok 1875) a podle toho, co v této úmluvě ustanoveno, potažito podle statut a tím se srovnávajících má zastaviti, po uzavření se správa státní ve čtyřech měsících ode dne podepsání této úmlavy byla zřízena.

Hledíc k tomuto účelovému činu se úmluva o níže položená ustanovení, ježto se mají ve statutu společnosti akcionářské pojmouti:

- a) Práva hlasovací, dle kterých má vláda nejvýše 20 hlasů, není v přilíně akcií, které bude mít stát, ve valném shromáždění společnosti akcionářské, ježto se sčítá, obzvláště nížším jízem, nežli že správa státní nemá mít nikdy více hlasů, nežli jest více jiných hlasů každé doby ve valném shromáždění zastoupených.

Jestliže by však k některému valnému shromáždění kromě zastupitelství úřadu státního žádný jiný akcionář nepřítel, nemá dočleněn obzvláště místa.

- b) Vláda má kromě toho po ten čas, po který bude mít pohled státní výměn akcemi nebo přičtenými v tomto podnikání účastem, právo, jmenovati čtyři členy do představenstva (správní rady) té společnosti.

Tito členové mají právo, zastaviti opatření představenstva, o němž by se jim vědělo, že jest na ujmu finančnímu prospěchu státní a účastem přehledu státního vyhledávajícím.

- c) Ze správní rady státní buď komitét zasedávající, který má býti ředitelství podnikání po boku a bez jehož přivolení nemá ředitelství žádného důležitějšího záležitosti než opatření činiti, zvláště žádná úmlouvy uzavřati. V tomto komitétu zasedávajícím má býti vláda členem správní rady od ní ustanoveným zastoupena.

Jak má býti tento komitét zasedávající složen a jaký má mít obor působnosti, buďž určité ustanoveno; uselohy, které se v té přilíně udělí, má započítati schválení vlády.

- d) Co se při stavbě a při sjednání, potažito doplnění kapitálu zakladatelské ústavy, buďž k podnikání obrátěno a ve fond rezervní k tomu konci přikládáno samy efekty pro nepřetvářené výlohy predimované účelově náležo.

§. 6.

Páni koncesionáři uzavřeli se mimo to, že navrhova do prvné rady správní, která se má při konstitučním valném shromáždění zvoliti, jen takové členy, o něž se prvě s o. k. ministerium obchodu uchází, uděli budou připustěti.

§. 7.

Pro zachování zvláštního prospěchu, kterýž správě státní a této úmluvě vzejte, přišelí správu státní právo, by dala státnímu úřadu k tomu konci usa-

novými po čas stavby železnice i jindy po ní, jak se jí bude viděti příhodně, dohlížeti, že se peníze na vystavení linií v článku I. jmenovaných a na jízdu po nich opatřených skutečně a vhodně užívá.

Náklad na toto zvláštní dohlížení mají páni koncesionáři, potažité společnost, která se utíká, v sumě od c. k. ministerium obchodu ustanovené nabraditi, kteréž sama nemá činiti více než šedesát tisíc (60.000) kralup rak. šila.

Správa státní má kromě toho právo, zřízení, ustanovené od páni koncesionářů, potažité od společnosti, která se utíká, k dohlížení ku stavbě, k vypočítávání, likvidování a poukazování výnosu vřídliku při stavbě, potvrzování, a schvalování instrukce a smlouvy služební, též předpisy disciplinární, jichž se v příčině těchto zřízeních má užívati.

Týžně spůsobem mají vechní úředníci, kteří se přitíká k provozování jízdy státní a instrukce i smlouvy služební k nim se vztahující, zpožděti schválení vlády a mají páni koncesionáři, i když chtějí býti těmi zřízenými jen povaziti jmenování, převé s vládou se smlouviti.

Páni koncesionáři jsou mimo to povinni, svěditi vechní řízení administrativních agend společností zřízených náležitě vyvíceněma a od vlády potvrzeněma.

§. 8.

Komisař vládní pro podniknutí železničné v této úmluvě jmenované zřízený má po tom čas, po který poklad státní svými akciovými nebo prioritami v tomto podniknutí bude míti účastnictví, právo, zastaviti nestoliko usazení páni akcionářů, potažité správní rady společností, která se má utíkáti, jako by s Nejvyšší koncesí, se státní schválenými a s obecnými zákony a úředními nařízeními nerozvážala, něž i takové opatření správy společenské, která se mu vidí býti proti šťastnému prospěchu státu a této úmluvě zvlášť vycházejícíma; však povinen jest, řídati hned za rozhodnutí c. k. ministerium obchodu, kteréž se neproděně učiní a kterým společnost bude vázána.

§. 9.

Jestliže by a pokud by páni koncesionáři, potažité společnost akcionářská, která na jich místo nastoupí, naspínila závazků dle této úmluvy na ně náležejících, zůstavoje si státní správa právo, zadržeti posud ceny kupní na převzaté obligace prioritní, kterout se v této úmluvě zavázali zapovíti, k rukou páni koncesionářů, potažité společností akcionářských, která na jich místo nastoupí, nezapláti, a na místě kterých peněz linie často jmenované nákladem a na škodu páni koncesionářů, potažité společností akcionářských, která na jich místo nastoupí, na jich účet dostaviti.

V takové případnosti budou povinni páni koncesionáři, potažité společnost, která na jich místo nastoupí, odovzdati bez odkladu správně státní peníze hotové, které to ještě budou, též zaplacené již na účet podnikatelstva sjednané věci dodavací, práce dokonané, stavby, puzenky koupené atd.

Správa státní má vůbec v takové případnosti míti na vůli, nabyti práva vlastnického ke všem částem železnice vystavené, které jí byly odovzdány, jakož

všech ke všem lidem povoleným pod tou výmátkou, že koncesionářům, posádkě společnosti akcionářské, která na jeho místo nastoupí a jejím účastníkům bude za práce a jiné věci k podnikání obřičeno dle jich owny potřebě, kterou pro-
bíhá, úplná náhrada dána.

§. 10.

Če ustanoveno v článkách II., III. a), d) a e), V., VI. a VII. ústavy, schvá-
něné dne 31. ledna 1875 (č. 11 zák. řísk.), poručeno od dnešního dne platnosti.

§. 11.

Tato ústava sdělena bude ve dvou exemplářích naskládaných, z nichž jeden zůstane v rukou správy státní, druhý pak vydán bude pásem koncesio-
nářům.

Ve Vídni, dne 9. května 1874.

Za správu státní:

C. k. místopředseda:

Chlámecký m. p.

C. k. místopředseda:

Preiss m. p.

(L. S.)

Koncesionáři:

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Hallerstrasser** m. p.

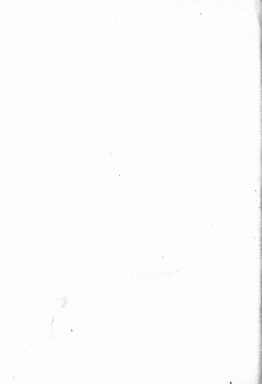
(L. S.) **Adolf Haral** m. p.

(L. S.) **Konst. A. Curti** m. p.

(L. S.) **August Köstlin** m. p.

Oprava.

V listce VII. zák. řísk., č. 15, str. 31, řád. 3 od děly, místo „státní“ čti:
„stanie“; str. 32, ř. 17, místo „úředně vojenská“ čti: „úředně občanská“, a str. 33,
ř. 8 od děly, místo „velitelstva oddílů“ čti: „velitelstva oddílů“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Částka XXI. — Vydána a rozosílána dne 1. června 1876.

70.

Smlouva státní, učiněna mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a Švýcarsy dne 7. prosince 1875,

ještě se této smlouvy se přičleněním obou států v semi druhé strany se smlouvající, osvobození jich od služby vojenské a od daní vojenských, ukládání stejných daní, obzvláštní smlouvy bez plátní nemovitých nemovitých nebo v zastávce upadlých příslušníků vládních a občanských poplatkůvali odruha dividend výnosů z veřejných nemovitých, občanských a zemských.

(Stala se v Berně dne 7. prosince 1875, od J. A. a. v. k. Společného Vládního zastupitelstva (od 1. října 1875, od 1. října 1875, od 1. října 1875) v Berně 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salsburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habeburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quam a Plenipotentiaris Nostro atque illo Helvetiae foederatae ad definiendas domicilii aliasque administrationis publicae relationes eorum qui ex unius partium contrahentium ditacionibus provenientes vel bene vel

longius temporis spatium in alterius regionibus morantur aut coarcent, conventio die septima mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi quinti, Bernae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Jeho Veličenství císař Rakouský aní, a Apoštolský král Uherský se strany jedné a jednota Švýcarská se strany druhé, měli za dobré, učiniti smlouvu, platnou v mocnářství Rakousko-uherském se strany jedné a ve Švýcarsku se strany druhé, za příčinou usazování se příslušníků obou států v zemi druhé strany se smlouvající, zveřejnění jich od služby vojenské a od daní vojenských, ukládání státních daní, obecného ošetřování bez placu nemajících občanských nebo v náležitosti upadlých příslušníků států a obecného propůjčování státního úředního výpisů z rejstříků narozených, oddaných a zemřelých, a jmenovali plnomocnými svými:

Jeho s. a k. Apoštolské Veličenství Světo mínoctědného vplence a smectněného ministra a jednocy Švýcarské, pana Mořice svobodného pána Otčen-felna-Gschwinda;

vyměření Švýcarské spolkové rada jménem jednoty Švýcarské pana spolkové rada Pavla Ceresele, spěvce oddělení právního a policejního jednoty Švýcarské, kteřížto plnomocníci, vyměření obecněná plnomocností svá a shledavše je býti v dobré a náležité formě, o tyto články se ujednili:

Článek 1.

Příslušníci té i oně smlouvající se strany, když se usadí v zemi strany druhé nebo se tam na krátko neb na déle zdržují, mají v příčině všeho toho, co se týče povolání, zdržování se tam, provozování živnosti a povolání nákony zemskými dovolených, co se týče daní a dávek, sloven v příčině všech výminek zdržování a usazování se týkajících, tuzemcům na rovné postavení býti.

Tato ustanovení nevztahují se však k živnosti lékařnické aní k živnostem oběhacím provozovaným.

Článek 2.

Co se týče výdělků, držení a prodávání nemovitosti a pozemků jakých koli, též spěšnost v příčině jich a napravování dávek, tax a poplatků se takové spěšnost, mají příslušníci každě smlouvající se strany v zemi strany druhé postívati práv tuzemců.

Článek 3.

Každé výhody v příčině usazování se a provozování živnosti, které by ta neb ona smlouvající se strana některému jinému státu, jakým koli spěšchem byla dopřála nebo by jí dopřála příště, dostane se týmt spěšchem a toutž dobou druhé smlouvající se straně, anž potřebě, aby se o to měla rovněžná smlouva.

Článek 4.

Příslušníci té neb oně smlouvající se strany, kteří byli v zemi strany druhé a byli by rozsudkem soudním nebo spěščením policejním dle nákona státním

a vykonávají, aneb mezi nálezem a policií spravedliví a policií chudých, vypravěcí, mají i s rodinou svou každé chvíle ve svém původním domově zase přijati býti.

Článek 5.

Přistěhnáci toho neb onoho směřujícího státu, kteří byli v státu druhém, nejsou postaveni pod vojenskými zákony té země, v které se stěhují, někteří podléhají jsou zákonným vojenským své vlasti.

Takoví přistěhnáci zpravidla jsou zvláště velikých dávek peněžních a naturálních, které se ukládají za náhradu za osobní službu vojenskou, též velikých rekvizit vojenských, ač na ubytování a taková dodávání, která jsou spojena s důležitou nezaměstnání.

Takžé jsou zpravidla veliké služby v gardě národní, ve vojsku, v obraně země (u kovářů), v hotovosti zemědělské a v místní stráž občanské.

Článek 6.

V mírné případnosti, ani časná pokoje ani časná války, není dovoleno, skládati na majetek některého přistěhnáka té neb oně směřující se strany v zemi strany druhé, nějakou jinou neb nějakou větší daň, poplatek, daně neb dávku nebo ládati těchto dávek na něm, nežli by se ukládaly nebo ládaly takové dávky na téhož majetku, kdyby náležel některému přistěhnáčkovi té země nebo některému občanu nebo podléhajícímu národu největších výhod politujícího.

Takžé se přistěhnáčkovi té neb oně směřující se strany v zemi strany druhé neulehčí aneb od něho nevyběhne jiná neb větší dávka, nežli se ukládá přistěhnáčkovi té země, nebo občanu aneb podléhajícímu národu největších výhod politujícího aneb se od něho vybírá.

Dotčenými dávkami nerozumějí se ale ani poplatky přistěhací a námořní.

Článek 7.

Obě směřující se strany zavazují se oboplně, že chtějí nezaměstnat přistěhnáky strany druhé, kteří by se v zemi jejich onemocněli nebo v neštěstí upadli, pojímají v ně i osoby na ducha choré, dají jako své přistěhnáky opatrování a ošetřování až do té chvíle, kde se budou sami bez štědy své neb někoho jiného do svého domova navrátiti.

Za náklady v případech takových, nebo na pokřivení chuděbných zemalých učiněných, nedívá se ani od státu neb země, ani od obcí nebo jiných pokladnic veřejných oboplně náhrady, toliko pokřivením před soudem občanským proti ošetrovanému nebo někomu jinému zaviněnému vyhradaje se.

Státy se směřující slibují sobě také vzájemně, že si budou k svého náležitého štěstí pomoci dle zákona každé země dovolenou šikou, aby se náklady tím, kteří je zapravili, dle slušného vyměřeni náhradily.

Článek 8.

Kdykoli se některý přistěhnák státu Rakousko-uherského narodí, bude oddán nebo ženat ve Švýcarsku a naopak některý přistěhnák státu Švýcarského v Ra-

koosko-Uhersku, vydají příslušní církevní a světské funkcionáři třebas výpis z knih církevních, posudků a rejstříků stavu civilního (registres d'état civil) bez prodlení a zdarma a poslou je v Rakousko-Uhersku vyslanstvu jednoty švýcarské ve Vídni a ve Švýcařích o. a k. rakousko-uherskému vyslanství v Berně.

Jak se mají tyto výpisy legalisovati, spravuje se dle zákonů toho státu, kde se mají učiniti.

K listům narození, oddání a úmrtí, vydaným v Rakousko-Uhersku v jazyku jiném nežli německém neb latinském, přidán buď překlad latinský, od příslušného úřadu náležitě věrou opatřený, a k týmž listům, vydaným ve Švýcařích, vskaji-li se některého příslušníka státu Rakouského, a jest-li vydán list v některém jiném jazyku nežli v německém neb latinském, připojen buď překlad německý neb latinský od příslušného úřadu náležitě věrou opatřený, tře-li se však list některého občana uherského a není-li vydán v jazyku latinském, připojen buď překlad latinský, od příslušného úřadu náležitě věrou opatřený.

Ani vydáním, ani přijetím listu narození nezobrazuje se napřed o příslušnosti státu toho, jehož se týče.

Článek 9.

Tato úmluva nabude moci na deset let, a to čtyři neděle ode dne vyměnění listin ratifikačních počítaje.

Nebude-li v šestí měsících, než tato listina projde, ani od té ani od nové smlouvající se strany z této úmluvy výpověď dána, zachová platnost dotud, pokud nebude z ní výpověď dána, ku kteréž se též ustanovuje lhůta šestiměsíční.

Článek 10.

Tato úmluva buďž ratifikována a obapalé listiny ratifikační buďž v šestí měsících od toho dne, kdy bude podepsána, nebo pokud možná i dříve, v Berně vyměněny.

Tomu na svědomí obapalní plnomocníci v článcích výše položených se podepsali a pečetí své arbovni k ní přitiskli.

Stalo se ve dvojtin sepsané v Berně dne sedmého prosince léta tisícého osmístého a sedmadesátého pátého.

(L. S.) *Öttenfels* n. p.

(L. S.) *Cressala* n. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem, majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso munire jussimus.

Debantar Viennae die septima mensis Aprilis anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Comes ab **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Comes a **Revertera** m. p.,
C. et R. Consiliarius aulicus et ministerialis.

Státní smlouva výše položená, k níž obě smluvny strany říšské přivolily, tímto se vyhlášeja.

Ve Vídni, dne 20. května 1876.

Auersperg m. p.

Lauser m. p.

71.

Nářezí, vydané od ministeria obce a obchodu dne 28. dubna 1876,

jinste se míry, ustanovené v sáhové hradině, vydané dne 23. května 1854, postávají v míru metrickou.

Podlé zákona, dnešho dne 31. května 1876 (l. 63 sáh. říšsk.), činí se v obecné sáhové hradině, vydaném patentem císařským, jehož datum dne 23. května 1854, míry položené soudu na příčinou převedení měr tam ustanovených v míru metrickou:

1. v §. 17. lin. d na místě „dvadecti sáhů“ položeno buď: „sem a třicet metrů“;

2. v §. 31. na místě „dvě stě čtyři a dvadect sáhů Vídeňských“ položeno buď: „čtyři sta pět a dvadect metrů“;

3. v §. 34. v prvním slínce na místě „12,544 sáhů štvorceňých“ položeno buď: 45.118 metrů štvorceňých“; a v druhém slínce na místě „padesát sáhů“ položeno buď: „čtyři a devadest metrů“;

4. v §. 42. na místě „12,544 sáhů štvorceňých“ položeno buď: „45.118 metrů štvorceňých“;

5. v §. 46. na místě „jest a padesát sáhů“ položeno buď: „jedno sto a šest metrů“;

6. v §. 50. na místě „v takové míře, aby šlo čtyřicet sáhů na Vídeňský palec“ položeno buď: „v míře katetrální l ke 2840“;

7. v §. 77. na místě „32.000 Videnských sáh čtvercůných“ položeno buď: „115.000 metrů čtvercůných“;

8. v §. 171. lit. c na místě „deseti sáhů“ položeno buď: „osmnácti metrů“;

9. v §. 176. v druhém alinea na místě „dvou set čtyř a dvadesát sáhů“ položeno buď: „štyř set pět a dvadesát metrů“;

10. v §. 185. v druhém alinea na místě „sto sáhů“ položeno buď: „jedno sto dvadesát metrů“ a na místě „padesát sáhů“ položeno buď: „dvadesát pět metrů“;

11. v §. 215. na místě „12.544 sáhů čtvercůných“ položeno buď: „45.116 metrů čtvercůných“ a na místě „32.000 sáhů čtvercůných“ položeno buď: „115.000 metrů čtvercůných“.

Mannsöld m. p.

Chlumecský m. p.

72.

Zákon, daný dne 8. května 1876,

jest se tjím úmluvy, kteri se má státi se zemským zastupitelstvem Krajským za přičině upravení penězů státu k vyrazování řadů Krajských.

S přivolením obějí senátnovy rady říšské vidi se Mi nastáti takto:

Článek 1.

Správcé státní dávě se moc, aby učinila se zemským zastupitelstvem Krajským úmluva v přilose uvedenen.

Článek 2.

Mému ministroví finanš uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 8. května 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

Úmluva,

státnas mezi s. k. ministeriem finanš jménem s. k. správc státní a mezi vjeterem zemským vojvodstvi Krajského, jménem tamjéšho zastupitelstva zemského, za přičině upravení penězů státu k vyrazování řadů Krajských.

1. Na místě záloh posvráče díle Nejvyššho rozhodnutí, jehož dátum 12. listopadu 1865, vyrazování řadů vojvodstvi Krajského každý rok poukazování, povoluje se, od 1. ledna 1876 až do roku 1895, tento rok počítajíc, neplatná závazence státní ročními 175.000 al., pravim: jedenkrátsto pět a sedmdesát tisíc zlatých rak. císa.

Tato závazence vydávati se bude ve čtvrtletních částkách antioptativních.

2. Zemi promíjí se se záloh státních až do konce roku 1874 vydaných v sumě 1,238.272 al. 98 kr. (jednoho miliona dvakrátsto tři a čtyřset tisíc, dvě set dva a sedmdesát zlatých dva a dvadesát krejcarů) suma 195.461 al. 46 kr.

(jedenkřtí sta pět a devadesát tisíc čtyřicet sta jeden a sedmdesát starych šest a čtyřicet krejcarů) i s úroky zadřitelnými a té samy jmenitmi, a ustanovuje se tedy dluh nezaplacený za rok 1874 vzalý na 1,937.311 zl. 46 kr. (jedem milion sedm a třicet tisíc osm set jedenáct starych šest a čtyřicet krejcarů) a uznává se, že země Krájské jest toto sama státa bez úroků dlužna.

3. Na úhracení potřeb fondu vyrazovacího vybitiny bude po čem zlosování obligací vyrazovacích každý rok přirážky k daní, a to: k příjímům daním, pojmaže v ně i přirážka státním, zavedenou patentem císařským, daným dne 10. října 1849 (§. 412 zák. říš.), nejmenš dvacet procent (20%) k potravení daní z vína, z mošta vínašho a ovošského, též z masa nejmenš také dvacet procent (20%). Sním přičítá se, aby procenta těchto přirážek, dle toho, jak země bude mocti platiti více daní, se zvýšila.

Snímá mohly by se tyto přirážky, ovšem a přivolením rady říšské, jen tehda, když by se našly náklady o daních a zvýšily by se tím náklad jich rozvržení.

Přirážky vyrazovací mohou se věcešny nebo číst jich odpouti neb navržití nebo líta k jich zapravení povoliti tou měrou, kterou se povoluje c. k. správa finanční v příčině daní císařské, na ně se přirážky téžem zakládají.

4. Pokud by na příčinou neobdka nějakého v přirážkách k daní fond nemohl svým závazkům dosti činiti, nebo by třeba by dočasně přirážky pravidelně dočasně, příspěvek státní a státa subvence státní k úhracení potřeb ročních nastaly, povolí státa, od roku 1875 počínajíc, na potřebny, které uzná, náklady pěti se sta zkrátit a splátné. Úroků a úroků se přitom lídati nebude.

5. Co z hospodářství ročního z fondem vyrazovacím přebude, ohrámeno buď nejprvé na zapravení šprocentních úroků se náloh od roku 1875 povolených, pak na zapravení těchto náloh a konečně na zapravení dluhu nezaplaceného v článku 2. téžem vyrazovacího.

6. Země zavazuje se, jestliže by dluh císařský v době zlosování obligací vyrazovacích nebyl splacen, vybrati podle článku 5. této úmlavy přirážky k daní v článku 3. až do skončení zlosování vymíněná i přes tuto lítu a přitom se k ní připojí, dočad, pokud bude trvati dluh císařský fondu vyrazovacího, aby země dluh přitel ku splátní.

7. Předchozí rozpočet a ústava početná fondu vyrazovacího buďně také budoucně každý rok své než se podají do sazby, posílány c. k. ministerium finanční.

8. Tato úmlava sepsána bude ve dvou stejné znejších nekolikovaných exemplích, opatřených podpisem ministra finanční, hejtmana zemského a dvou předsedů vřboru zemského, s kterýchžto exemplifů jeden uchována bude u c. k. ministerium finanční a druhý u zemského zastupitelstva vojvodství Krájského.

Od zemského vřboru vojvodství Krájského.

V Lublani, dne 29. dubna 1876.

Dⁿⁱ Frídřich rytíř Kaltenegger m. p.

hejtman zemský.

Jan Murák m. p.

ředitel vřboru zemského.

Karel Deschmann m. p.

ředitel vřboru zemského.

Dⁿⁱ J. Eisele m. p.

ředitel vřboru zemského.

Ve Vídni, dne 22. května 1876.

(L. S.)

C. k. ministr finanční

Pralla m. p.

73.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu po uhlavení s ministerium financi dne 20. května 1876,

ježto se týče sadí na vešení piva.

Aby k vykonání přísl. zákona, daný dne 24. března 1876 (§. 50 zák. řísk.), zmáháje se s části nariadení, vydané dne 28. července 1875 (§. 107 zák. řísk.), a ustanovuje se toto:

1. Cimentování a kolkování mohou se sady na vešení piva jaké koli velikosti.

2. K dovážení piva do měst, která jsou prohlášena za zavřená, a k vyvážení piva z nich dovoleno jest užívati s výminkou, povolenou v §. 6. dočasného nařízení ministeriálního, vydaného 28. července 1875 (§. 107 zák. řísk.) a v alinea 3. nařízení ministeriálního, vydaného dne 10. prosince 1875 (§. 150 zák. řísk.), jen takových sadí na vešení piva, které jsou zhotoveny tak, že obsahují 25, 50, 100 a 200 litrů.

Skutečný obsah prostorů těchto sadí vyznačených není se od prostory normální výše předepsané odchýlovati, týče-li se sadí 25 a 50litrových, o více než o čtyři procenta, a týče-li se sadí 100 a 200litrových, ne o více než o tři procenta výše nebo níže.

Nemají tedy obsahovati sady:

25litrové vešná než	24 litrů a na více než	24 litrů
50 " " " "	48 " " " "	52 "
100 " " " "	97 " " " "	102 "
200 " " " "	194 " " " "	206 "

Tyto sady mají býti poznačeny tak, aby bylo na nich poznati, že jest dovoleno v nich vešiti pivo do měst zavřených.

Toto poznačení jest provedk 8 až 10 centimetrů šířky, vedený bílé křeje bílou barvou olejovou kolem sadí.

Užil-li by kdo sadí jiné velikosti, nežli výše uvedeno, nebo nepoužil-li by sadí provedkům dočasným opatřením, potrestán bude trestem pachtičným, ustanoveným v §. 4. zákona, daného dne 24. března 1876 (§. 50 zák. řísk.).

3. Co se týče cimentování sadí na vešení piva jaké koli velikosti, spravová se jest tím, co nariadeno v §. 10., alinea 1. a 2. téhož cimerálního, vydaného dne 19. prosince 1872.

4. Toto nařízení nabude moci ve 14 dnech ode dne vyhlášení.

Chlumecky n. p.

Pretis n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XXII. — Vydána a rozložena dne 9. června 1876.

74.

Umluva, učiněna dne 1. května 1876.

mezi c. k. správou státní a c. k. privilegovanou společností Písaňsko-Březenskou (Chemnotovskou), která se v listě změňuje a doplňuje úmluva, učiněná dne 23. dubna 1874 (č. 32 zák. říš.) a příslušné smlouvy státní, ježto se má děti na provedení staršího návrhu z Plzně na Klavovy do Blatné.

Úmluva, která dle zákona, daného dne 17. dubna 1874 (č. 62 zák. říš.) podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datem 17. dubna 1876, učiněna jest mezi c. k. ministeriemi obchodu a financí, zastupujícími c. k. cíře ze strany jedné a mezi c. k. privilegovanou společností Písaňsko-Březenskou (Chemnotovskou) ze strany druhé, v předešlého zmíněné a doplňující úmluvy, učiněné dne 23. dubna 1874 (č. 32 zák. říš.) a příslušné smlouvy státní, která se má děti na provedení staršího návrhu z Plzně na Klavovy do Blatné, takto:

§. 1.

C. k. správa státní zavazuje se, že koupí pod výmárnkami níže uvedenými ze 78,999 kusů obligací prioritních II. třídy společnosti c. k. priv. železnice Písaňsko-Březenské (Chemnotovské) po 150 sl. rak. žele ve stříbrě, tedy a veškeré sumě nominální 11,999,850 sl., které obligace podle uvedeného valného shromáždění akcionářů této společnosti ze dne 6. srpna 1874 budou vydány, část 68,999 kusů v sumě nominální 11,999,810 sl. rakouského žele ve stříbrě.

§. 2.

Obligace prioritní v §. 1. jmenované v nominální sumě 10,499,810 sl. rak. žele převzeme správa státní, jakobť samostatně umístěna, na první účet v kurzu pětašedesátiletí procent (75%) tím způsobem, že za každých nominálních sto starých rakouského žele ve stříbrě řekných obligací vyjde pětasedmdesátiletých

rak. želez v bankovní valaš, tedy za veškeré prioritní obligace v nominální sumě 10,489,850 zl. rak. želez ve stříbrě, které správa státní převzame, hotově suma 7,874,887 zl. 50 kr. rak. želez v bankovní valaš.

Veškerých 69,990 kusů obligací prioritních II. emise, které státní kasa převzame, odváděno bude, až tato úmluva bude podepsána, k rukoum o. k. ministerium finanční.

Cenu tržovou bude vydávati o. k. ministerium finanční postupně podle předchozích rozpočtů potřeb od společnosti mezi 20. a posledním dnem každého měsíce o. k. ministerium obchodu pro nejprve přísti měsíce podaných, náležitě odvědoměných a od státních orgánů ku starobě dohledajících konzumovaných prostředkem o. k. hlavní kasy české v Praze k rukoum reprezentantů společnosti k tomu legitimovaných za neokolovaně potvrzen.

Bylo-li by po dostavení telegrafu z Písně na Klatovy do Eisenšteina a ceny tržové výše dotčené více ještě k dispozici, má správa státní zbývající cenu tržovou vydati a podobně zbývající obligace prioritní převzati jen do té doby, pokud by toho bylo potřeba, aby se mohly státní stavby rozšířiti nebo dříve vlastně v předem návrhu nepředvídané, ale potvorné od správy státní za potřebné uznati, a aby se mohlo spatřiti více potřeb, zvláště strojů a vozidel pro dráhu z Písně na Klatovy do Eisenšteina.

Obligace prioritní, které po dostavení telegrafu z Písně na Klatovy do Eisenšteina a po zavedení železky po ní zbudou, ponechány budou, až se jich k potřebám výše uvedeným užije, ve schování o. k. správy státní.

§. 3.

Š toho, co ustanoveno v článku I. úmluvy, učiněn dne 23. dubna 1874 (č. 52 zák. list.) a. k. ministerium finanční se zavázalo, že chce za hotové zálohy poskytniti v sumě sedmi milionů zlatých rak. želez v bankovních, které má dle dotčené úmluvy společnost výše řečené telegrafu dáti, podobně za pohledování, které tím o. k. správě státní vsajde, přijmouti akcie o. k. privilegované telegrafu Písně-Březenské (Chomoutovské) v plně ceně nominální, má sejtí.

Činí se tedy usouvením, že dotčené výše zálohy pohledování státní sedmi milionů zlatých rakouského želez platit má za zápůjčku, z které se ve třídesi letech nemůže dáti výpovědi a z níž se má platiti pět procent úroků.

Společnost o. k. privilegované telegrafu Písně-Březenské jest povinna, z 10,000 kusů obligací prioritních emise II. v nominální sumě 1,500,000 zl. podnikatelstva stavby na místě peněz za jeho živých pohledování želez, úroky zapravovati a tyto obligace splatiti nejprve z úroků staré trať Písně-Březenské (Chomoutovské).

O. k. správa státní může však úroků z této zápůjčky dáti jen takda a tou měrou, pokud z želez přjmát celá telegrafu (z Písně na Březno do Chomoutova a z Písně na Klatovy do Eisenšteina) po úplném zapravování toho, takto na zálohu a amortisování prioritní potřebi, něco přibývá.

O. k. správa státní zřizuje si mimo to právo, přijmouti dle své vůle každé doby na místě peněz za dotčené za zápůjčky vzalé pohledování akcie společnosti o. k. privilegované telegrafu Písně-Březenské (Chomoutovské) v plně ceně nominální.

Aby tato ustanovení k výkonu přišlo, ustanovuje se společně, aby c. k. ministerium finanční akcie v nominální sumě sedmi milionů stříbrných rakouského šilera od společnosti c. k. privilegované železnice Plzeňsko-Březenské podlé práve uvedeného I. článku úmluvy ze dne 23. dubna 1874 c. k. ministerium finanční odvedené hned po uzavření této úmluvy jmenované společnosti navrtilo.

Akcie podlé výše uvedeného ustanovení společnosti navrčené chování buďto hned po uzavření pod zvláštní náhledu společnosti a spoluzávěrou občanského komitatu tím způsobem, že budou pokládány tak, jako by byly součástí celku vsady, čímž se akciový kapitál společnosti v samu dle toho vycházející zmenší.

§. 4.

Ve spojení s uzavřením v §. 3. učiněným výslovně se ustanovuje, že právo zástavu podlé článku IV. úmluvy ze dne 23. dubna 1874 za hotové zálohy sedmi milionů stříbrných rak. šilera ve vkladu knih železničských pro železnici s Plzeň na Klatovy do Eisenšteina učiněném na prvním místě vložena, a přednost před každým pohlediváním a jakéhž koli titulu vzalým, bez účinného tam obznanení na čas, až do kterého se prokáže, že peníze, jichž k dostavení jmenované železnice potřebí, jsou opatřeny, má býti nestěněně zachováno, i dávati tímto společností c. k. privilegované železnice Plzeňsko-Březenské přivolení, aby tato úmluva pro spíšání práve v příčině daných již na stavbu záloh sedmi milionů stříbrných rak. šilera pohledu státního vzalých a pohledivání výše dotčeného, v knihách železničských c. k. zemského soudu Pražského na linii z Plzeň na Klatovy do Eisenšteina hotěného, jakož i na vkladě v knihách železničských c. k. zemského soudu Pražského pro železnici s Plzeň na Březno do Chomutova učiněném knihovně byla vložena.

§. 5.

Úroky a obligaci prioritních dle §. 1. předmětných počtena se platiti dne 1. ledna roku od počátku jízdy po linii z Plzeň do Eisenšteina nejprve pětiletě, s obligaci prioritních však, které správa státní podlé §. 2. této úmluvy teprve po dostavení jmenované linie a po započátku jízdy po ní nabepí, teprve potom, až bude sama tržová na ně vycházející vyplacena.

Na zapravování droků a splácaní dle plánu těchto obligaci občinití se má předkem a nejprve čistý útluk z linie z Plzeň na Klatovy do Eisenšteina.

K tomu účelu zavazuje se společnost, že povede v příčině jmenované linie zvláštní knihy provozovací.

Správa státní prohlašuje však již nyní, že jest ochotná, učiniti se společnosti úmluvu zvláštní, aby se předkem ustanovila část čistého příjmu z vaček železnice, s čistým útlukem hotěné linie pravě podstatným se rovnávající a podlé společně uzavřeného klíče dle ního vyhledaná, a kteréž se mají úroky s obligaci prioritních od státní předmětných platiti a tyto obligace splácani a z kteréž se mají platiti droky ze státního pohledivání sedmi milionů stříbrných.

Až bude tato úmluva uzavřena a pokud bude mít platnost, nebude společnost povinna všem odlišným částem provozovacím.

§. 4.

Pokud se tato úmluva dočká práv majetníků prioritních obligací emise I. a dle případu emise II., bude náležeti na společnost, aby si vytáhla přivolení kuratorů k tomu účelům.

Tato úmluva nebude platnost, teprv když se předloží prohlášení těchto kuratorů, že k ní přivolují.

§. 5.

Společnost leženičně zavazuje se, že k tomu bude přiblížiti a přičině se dle možnosti a to, aby veškeré úmlovy statut společnosti t. k. privilegované leženiční Písecko-Březenští (Chomoutovské), kterých za přičinou toho, aby tato úmluva byla ve skutek uvedena, bude potřeba, se nejdříve a to nejdříve v šest měsíců, od dnešního dne postáje, byly provedeny a v též době aby byly vklady v bankách leženičních pro tuto společnost učiněny z též přičiny opraveny.

§. 6.

Společnost, předkládajíc statuty zmíněné (§. 7.) má zvláště k tomu hleděti aby správa státní kromě práva dle článku VI. úmlovy, učiněné dne 23. dubna 1874, jí přiblížejícího, jmenovitě některého členu správní rady, nastoupena byla na ten čas, pokud pakliž státní nálehami prohlášení, kteréž dal, nebo obligacemi prioritními nebo akciemi v podnikání t. k. privilegované leženiční Písecko-Březenští (Chomoutovské) bude mít přímo účastnství, ve správě nadě druhým členem od ní jmenovaným, kterýž má mít též práva a zmocnění, kteréž jsou v uvedeném článku VI. leženiční úmlovy přiklána členovi dle téhož článku jmenovanému.

§. 9.

Pokud se touto úmlouvou v tom, co ustanoveno v úmlově, učiněné dne 23. dubna 1874 (§. 52 zák. státní), náležo nemění, bude to mít i přitom plnou moc a platnost.

§. 10.

Jestliže by společnost nespĺnila závazky dle této úmlovy na ní náležejících, zůstává jí správa státní právo, ceny tržebné za převzaté obligace prioritní, kterouž se v §. 2. zavázala zapraciti, společnosti nespĺaditi, a na místě tohoto zaplacení leženiční s Pláně de Eisensteina nákladem a na škodu společnosti se její účet dostavěti, zachováje však přitom v platnosti úmlovy stavební a dodavací, od společnosti z této příčiny se schválením vlády učiněné.

Ve Vídni, dne 1. května 1876.

C. k. náležo oběhová:

Chlamský m. p.

C. k. náležo basový:

Preiss m. p.

C. k. práv leženiční:

Písecko-Březenští (Chomoutovské).

Jensler m. p.

Karfeld m. p.

75.

Nariadení, vydané od ministerium financí dne
20. května 1876,

Jižto se dovoluje, odpravovati zboží převozní v řízení správcům v z. k. celní, zřízených na nádražích v Sileském, v Cigenshalce, v Emset, v Štakově, v Seidenberku a Libavě.

Dovoluje se, užívání v z. k. celní, zřízených na nádražích v Sileském, v Cigenshalce, v Krnově a Štakově, v Seidenberku a Libavě, skotonského hraní v příčině zboží převozního, předepsaného ve smlouvě, vydané od ministerium financí dne 2. srpna 1864 (č. 8 náč. řísk.), v příčině voškerého zboží v obchodu tuzemským líní celní se dovozkářského, kteréž se vozí přímo po kolejnici na trati mezi Sileském, Cigenshalcem, Krnovem a Štakovou ze strany jedné, a mezi Seidenberkem a Libavou ze strany druhé po zemi pruské.

Pratis n. p.

76.

Nariadení, vydané od ministerii záležitostí vnitřních, záležitostí duchovních a vyučování, též práv dne 29. května 1876,

ještě se týče ministerii řídk, kteří křtili mimo svazek některé náboženské obce řídkové.

§. 1.

Řídk, kteří byli mimo svazek některé náboženské obce řídkové, poznamení bařto, když činili jest o ohlášení manželství, o oddávky, ož o rozvedení nebo o anulování manželství (§§. 126, 127, 132, 133. ob. náč. obč.), se příslušníky náboženské obce sdělili, která jest nebo míra, kde obývají, nejběže.

§. 2.

Jak velké mají býti obce náboženské za příčinou úctě jmenovaných, ustanoví a vyhláší řízení zemské, ježto se dočte.

Šla-li by některé obce náboženské přes správní obvod řízení zemského, nařídí, čeho v tom bude potřeba, ministerium záležitostí vnitřních.

Pakli by se poznamení sdělily nové obce náboženské, učiní se příhodné změny v příčině příslušnosti řídk svazku řečených.

§. 3.

Za ohlášení manželství a za oddání řídk takových, ož se řádky v §§. 132. a 133. ob. náč. obč. náčinným a účelům náboženským příkazem náčie obce náboženské, k níž jsou jmenovaní řídk dle ustanovení výše řečených přidáni, vybírati řídké taxy, jež ustanoví řízení zemské, v ježto obvodu jest obce náboženské.

§. 4.

Až bude dle §. 2. vše ustanoveno, což bez odkladu státi se má, vyhlásí se, kdy toto nařízení v každém obvodu správním nabude další platnosti.

Lasser m. p.

Stremayr m. p.

Glaser m. p.

77.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 1. června 1876,

o tom, kdy počne úřadovati okresní soud ve Vysokém v Českých.

Okresní soud ve Vysokém, zřízený dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 1. června 1876 (č. 14. zák. říšsk.), počne úřadovati dne 1. října 1876.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XXIII. — Vydána a rozestána dne 23. června 1876.

78.

Umluva obchodní, učiněna mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a Rumunskem dne 22. června 1875.

(Měla se ve Vídni dne 22. června 1875, ratifikována jest od n. a k. ministerského představeného dne 8. ledna 1876 a vyznačena v obzvláštních ratifikacích v Bukurešti dne 1. června 1876.)

Text původní.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie,

également animés du désir d'étendre et de développer les relations commerciales entre leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur et Roi:

le Sieur Jules Comte Andrássy de Csik-Szent-Király et Krasna-Horva, Son Conseiller intime, Ministre de Sa Maison et des affaires étrangères, Grand-Croix de l'Ordre de St. Etienne etc. etc., et

Průložení.

Vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd. atd. a Apostolského krále Uherského a

vláda Jeho Vysosti knížete Rumunského,

šedajíce toho Sebe rovnou měrou, aby rozšířili a uvolnili evaňky obchodní mezi státy Světá, na tom se umetli, že učiní k tomu horší úmluvu, a jmenovali plomocentky Světá, totiž:

Jeho Veličenství císař a král:

pana hraběte Julia Andrássy'ho z Csik-Szent-Király a z Krasné Horvy, Světá tajchto radu, ministra císařského domu a vřádkosti zahraničných, voľkaknížka řádu Sv. Štěpána atd. atd. a

Son Altesse le Prince de Roumanie;

le Sieur George Costafora, Son Agent diplomatique, Grand-Croix de l'Ordre de François-Joseph etc.;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

I.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les sujets de la Monarchie austro-hongroise et ceux de la Principauté de Roumanie qui pourront les uns et les autres s'établir librement dans le territoire de l'autre Etat. Les sujets de Sa Majesté l'Empereur et Roi en Roumanie et les sujets de Son Altesse le Prince de Roumanie en Autriche-Hongrie, soit qu'ils s'établissent dans les ports, villes ou lieux quelconques des deux territoires, soit qu'ils y résident temporairement, ne seront pas soumis, dans l'exercice de leur commerce et de leur industrie, à des droits, impôts, taxes ou patentes sous quelque dénomination que ce soit, autres ni plus élevés que ceux qui seront perçus des nationaux; les privilèges, exemptions, immunités et faveurs quelconques dont jouiraient, en matière de commerce et d'industrie, les sujets d'une des Hautes Parties contractantes seront communs aux sujets de l'autre.

Il est entendu que par cette disposition on n'a pas voulu déroger aux lois et ordonnances en vigueur dans les Etats des deux Hautes Parties contractantes et applicables à tous les étrangers en général:

1° En Autriche-Hongrie, aux lois relatives au commerce de colportage et à l'exercice de la pharmacie, et

2° en Roumanie aux lois et prescriptions concernant la prohibition d'acquies

Jeho Vysost kníže Rumunský:

pana Jiřiho Costafora, Svěho diplomatického jednatele, velkokřížníka řádu Františka Josefa sed. st.;

kteřímto plnomocenstvi, vyměnivše plnomocenství své a shledavše je v dobrém a náležitém formě býti, tyto články jsou se uzavřeli:

I.

Mezi poddanými občanstvi Rakousko-uherského a poddanými knížectvi Rumunského bude úplná svoboda obchodu a plavby, a budou se mezi tito poddaní obepínat v nové státní družstvo volně usazovati. Poddaní Jeho Veličenství claše a kotle nebudou přistávat v Rumunsku a poddaní Jeho Vysosti knížete Rumunského v Rakousko-Uhersku, nežli se tu v náležitém přístavě, městě nebo místě obzřítka dazní usadí nebo se tu budou jen tu čas zdrževati, a provozovat obchodu nebo přivážeti žádných jiných nebo věcíh jak koli jmenovaných poplachů, dávek, tax neb daní a výdělku, nežli ty, které se budou vybírati od tuzemců; privileji, svobod, imunit a výhod jakých koli, kterých užívají poddaní té neb oné zemětve uzavřavši se strany a všech obchodník a průmyslník, doptěna bude rovnou měrou také poddaným strany druhé.

Rozumí se ovšem, že se tito, co tito ustanoveno, nezamýšlelo změnití svého v zákonech a nařízeních v státech vztahujících stran se uzavřavších plněnost majících a k řízení vůbec se vztahujících, totiž:

1. V Rakousko-Uhersku v zákonech, týkajících se obchodu po domích a provozování živnosti lékařnické a

2. v Rumunsku zákoně a nařízení, vztahujících se k zápořčí, nabývání

et de posséder des biens immeubles ruraux (voir art. IV).

II.

Les négociants, les fabricants et les industriels en général, qui pourront prouver d'avoir acquisés dans le pays où ils résident, les droits et impôts nécessaires pour l'exercice de leur commerce et de leur industrie, ne seront soumis, à ce titre, à aucun droit ou impôt additionnel dans l'autre pays, lorsqu'ils voyageront ou feront voyager leurs commis ou agents, soit avec, soit sans échantillons, dans l'intérêt exclusif du commerce ou de l'industrie qu'ils exercent, et à l'effet de faire des achats ou de recevoir des commissions.

Les sujets des Etats contractants seront réciproquement traités comme les nationaux, lorsqu'ils se rendront d'un pays à l'autre pour visiter les foires et marchés, dans le but d'y exercer leur commerce et d'y débiter leurs produits.

Les sujets d'une des Hautes Parties contractantes, qui exercent le métier de charretiers entre les divers points des deux territoires ou qui se livrent à la navigation soit maritime, soit fluviale, ne seront soumis, par rapport à l'exercice de ces métiers et industries, à aucune taxe industrielle ou spéciale sur le territoire de l'autre.

Aucune contrave ne sera apportée à la libre-circulation des passagers et les formalités administratives relatives aux documents de voyage, seront restreintes aux strictes exigences du service public au passage des frontières.

III.

Les sujets de chacune des deux Hautes Parties contractantes seront exempts, sur le territoire de l'autre, de tout service militaire, sur terre et sur mer, tant dans la troupe régulière que dans la milice et la garde nationale. Ils

seront exempts de tout service militaire sur terre et sur mer, tant dans la troupe régulière que dans la milice et la garde nationale.

II.

Kupci a fabrikanti i průmyslníci všeob, kteří mohou prokázat, že v té zemi, v které byli, napsali daně a dávky z provozování jich obchodu a živnosti, nakudou v zemi druhé z této příčiny platili žádných jiných daní nebo dávek, když budou, majíce s sebou vzory čili náč, jediné na prospěch svého obchodu nebo své živnosti a k tomu konci, aby zboží kupovali nebo získávali přijmali, po zemi cesty konati nebo dají takové cesty veřejně užívati nebo jednati konati.

Podání náč se uvádějíci při příležitosti budou vzájemně za obyvatele domovci, když přijdou z jedné země do druhé na trhy a tržhy, aby tam provozovali obchod a prováděli své plodiny a výrobky.

Podání té neb náč vanešitě uvádějíci se strany, kteří provozují povolání své rozličnými místy obějí země nebo kteří se odvíjejí plavceci na moři neb na řekách, nebudou v zemi strany druhé z příčiny provozování této živnosti neb tohoto průmyslu platiti žádné živnostenské nebo jiné daně zvláštní.

Všechna chodění neb jednání povozových nebude se činiti žádných překážek, a co se týče formalitů administrativních k listinám posetelné se vztahujících, přestane se, když povozová přestoupí hranice, na tom, čeho státní veřejná nevyhnutelně vyžadují.

III.

Podání té i náč vanešitě uvádějíci se strany sprostředci budou v zemi strany druhé všeliké služby vojenské na zemi i na moři, jak ve vojsku pravidelném, tak i v jiném vojsku a v gardě národní. Též budou sprostředci všeliké

tion les fusils, pistolets et armes de combat avec les objets et cartouches indispensables à leur usage.

Des mesures prohibitives pourront également être prises:

1° par égard à la police sanitaire et surtout dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux adoptés à ce sujet, et

2° dans des circonstances exceptionnelles par rapport aux provisions de guerre.

Aucune des deux Hautes Parties contractantes ne soumettra l'autre à une prohibition d'importation ou d'exportation qui n'aurait pas été applicable, dans les mêmes circonstances, à toutes les autres nations.

VI.

Quant au montant, à la garantie et à la perception des droits d'importation et d'exportation, ainsi que par rapport au transit, chacune des deux Hautes Parties contractantes s'engage à faire profiter l'autre de toute faveur, de tout privilège ou abaissement dans les tarifs des droits, à l'importation ou à l'exportation des articles mentionnés ou non dans la présente Convention, que l'une d'elles pourrait accorder à une tierce Puissance.

Toute faveur ou immunité concédée plus tard à un tiers Etat, sera déduite immédiatement, sans condition et par ce fait même, à l'autre Partie contractante.

Les dispositions qui précèdent, ne s'appliquent point:

1° aux faveurs exceptionnellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à d'autres Etats limitrophes pour faciliter la circulation sur les frontières, et

2° aux obligations imposées à l'une des deux Hautes Parties contractantes par des engagements d'une union douanière déjà contractée ou qui pourrait l'être à l'avenir.

a strana jakékoli věci obchodní kromě věci a patron, jichž k užívání jich jest nevyhnutelně potřeba.

Opakovaně prohibitivní může se kromě toho učiniti:

1. Hledíc k policii zdravotní a zvláště k dobrému obecnímu zdravotí a v rovnosti a pravidly mezinárodní v té příčině přijatým a

2. v okolnostech výjimečných v příčině protive války.

Avšak ani ona vzhledem smlouvající se strana nevydá proti druhé straně záporů dovozu nebo vývozu, které by se v těchto okolnostech nemohlo také učiti proti každému jinému národu.

VI.

Co se týče velikosti, sjednáti a vybrání cel dovozních a vývozních, též co se týče průvozu, zavazuje se každá vzhledem smlouvající se strana, že dopřeje straně druhé každé výhody, privilegia nebo každého snížení v tarifech celních, při dovozu nebo při vývozu zboží v této smlouvě jmenovaného nebo nejménovaného, kteréhož by některá z nich dopříti mohla nějaké jiné mocnosti.

Každé výhody nebo imunity, které by později propůjčena byla některé jiné mocnosti, dopříti bude hned, bez výměny a ipso facto také druhé straně se smlouvající.

Co týče ustanovení, nevztahuje se:

1. k výhodám, kterých jiné vedlejší státy pro polehčení obchodu na hranicích nyní užívají nebo kterých by se jim příště dopříti mohlo, a

2. k povinnostem, uloženým té neb oné vzhledem straně se smlouvající nějakým sjednocením celním, které jest již nebo bude příště uzavřeno.

VII.

Les produits du sel et de l'industrie de la Roumanie qui seront importés dans la Monarchie austro-hongroise et qui sont destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation, soit au transit, y seront admis au même traitement et ne seront passibles de droits ni plus élevés, ni autres que les produits de la nation la plus favorisée.

VIII.

Les objets de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise seront exportés vers la Roumanie en franchise de droits de douane à l'exception des articles grevés d'un droit de sortie vis-à-vis des nations les plus favorisées.

IX.

Les objets de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise énumérés dans le Tarif A, joints à la présente Convention, et importés par terre ou par mer en Roumanie, y seront admis libres de tout droit d'entrée.

Les objets de la même provenance ou de manufacture énumérés dans le Tarif B, annexé à la présente Convention, et importés par terre ou par mer en Roumanie, y seront admis moyennant l'équivalence des droits d'entrée, indiqués dans ledit Tarif, y compris tous les droits additionnels.

Les objets et produits de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise qui ne sont pas énumérés dans les Tarifs A ou B, seront assujettis, à leur entrée en Roumanie, au paiement d'un droit unique d'importation de 7% de leur valeur au lieu d'origine et fixés conformément aux articles XII à XVII de la présente Convention. Dans le paiement de ce droit de 7%, seront compris tous les droits additionnels.

VII.

Rumunské plodiny zemědělské a výrobky přemýslů, které se dovážejí do monarchie Rakousko-uherské a mají se tu buď spotřebovati nebo skladiti anebo zase odtud vyvésti aneb vésti vesměs, pokládány budou tak jako plodiny a výrobky zemědělských výrobků polní, a nebude se z nich platiti žádného jiného než výše uvedeného cla nežli z těchto plodin a výrobků.

VIII.

Všechny předměty nebo výrobky rumunské neb uherské vyváženy se budou do Rumunska bez cla, sá na věci, z kterých platí úrodné nejvyšších výhod polní a vše ostatní.

IX.

Všechny předměty nebo výrobky rumunské neb uherské, které jsou vyčísleny v tarifě A k této úmluvě přiložené a dováženy se po zemi nebo po moři do Rumunska, budou tím bez výše uvedeného cla dováženy připuštěny.

Všechny předměty nebo výrobky, vyčíslené v tarifě B k této úmluvě přiložené, které se dovážejí po zemi nebo po moři do Rumunska, budou tím připuštěny, když se zaplatí cla dováženi v dotčeném tarifě uvedeném, pojímající v sobě i příplatky.

Z věcí a výrobků proveniencí nebo fabrikací rumunské neb uherské, které v tarifě A a B nejsou vyčísleny, platiti se bude, když se dovážejí do Rumunska, jediné cla dováženi, totiž 7 procent od ceny, kterou mají v tom místě, odkud pocházejí a která se ustanoví dle článků XII. až do XVII. této úmluvy. V tomto cla sedmiprocentním, když se zaplatí, obsahují se veškeré příplatky.

Il est entendu que les droits ad valorem seront remplacés d'un commun accord, aussitôt et avant que faire se pourra, par des droits spécifiques à acquitter au poids et à calculer également à raison de 7%.

Jusqu'à ce que cette réduction soit effectuée, les importations austro-hongroises auront la faculté de choisir entre les droits ad valorem prévus par la présente Convention et les droits spécifiques à acquitter au poids ou au nombre et arrêtés soit par un tarif roumain général, soit par une Convention spéciale conclue avec une tierce Puissance.

X.

Il sera perçu en Roumanie sur les marchandises de toute nature exportées par terre ou par mer de la Principauté roumaine dans la Monarchie austro-hongroise à leur sortie et à titre d'enregistrement, les droits spécifiés dans le Tarif roumain des droits de sortie, promulgué par Son Altesse le Prince de Roumanie, en date de Sibiu, 6 Août 1872.

Il est bien entendu que les droits de sortie en question ne dépasseront jamais un pour cent de la valeur des marchandises exportées.

Cette disposition s'est pas applicable dans les cas prévus par l'art. XVIII de cette Convention.

Seront également exemptés de ce droit de sortie, hormis les articles indiqués déjà dans le même Tarif, les articles énumérés dans le Tarif C, joint à la présente Convention.

Le Gouvernement roumain se réserve en outre de frapper les drilles et chiffons, ragures de papier et manuscrites exportés de la Roumanie, des mêmes droits de sortie, auxquels ces mêmes objets seraient soumis à l'exportation de l'Autriche-Hongrie.

Stalo se dohodnuti, že na místě cel podlé ceny spotřebního uměleństwa se možná nejdříve zavazou se cla zvláštní, která se budou upravitovati dle výhy a budou se též počítati dle míry 7 procent.

Až tato předešlá cla na jiné se stane, budou míti rukojmí a ubráněti dovozní zboží právo, upravitovati cla dle ceny v této úmluvě ustanovené nebo cla zvláštní dle výhy neb šleha, kteráž cla se buď rumunskou tarifou obecnou nebo úmluvou zvláštní s některou jinou mocností učiněnou ustanoví.

X.

V Rumunsku vyhlášen se budou ze zboží jakého koli, které se po zemi nebo po moři z království Rumunského vyvezou do mocností Rakousko-uherského, při vyvážení a pod titulem poplatku za registrování cla, kteráž jsou podobně uvedena v tarifě cla vývozního, vyhlášené od Jeho Vysosti krále Rumunského pod datem v Sibiu 6. srpna 1872.

Zvláštně se ustanovuje, že dotčená cla vývozní nebudou nikdy činiti více než jedno procento ceny zboží vyvezeného.

Toto ustanovení nemá platnosti v případech, připomenutých v článku XVIII. této úmluvy. Kromě toho, uvedených již v tarifě výše dotčené zprávně budou tohoto cla vývozního také věci, přivedené v tarifě C k této úmluvě připojené.

Vláda rumunská vyhlašuje si mimo to, že uloží na hadry a ošry, ostřížky papírové a na makulaturu, kteráž se vyvezou z Rumunska, též cla vývozní, kteráž jsou na tyto věci uložena, když se vyvážejí z Rakousko-Uherska.

XI.

Les marchandises de toute nature venant de l'un des deux territoires ou y allant, seront réciproquement exemptes dans l'autre de tout droit de transit, soit qu'elles transitent directement, soit que, pendant le transit, elles doivent être déchargées, déposées et rechargées.

XII.

Les droits ad valorem dans les cas, où la présente Convention les prévoit, seront calculés d'après la valeur au lieu de provenance de l'objet importé, augmentée des frais de transport, d'assurances et de commission nécessaires pour l'importation dans l'un des deux territoires jusqu'à la frontière.

L'importateur devra joindre à sa déclaration écrite, constatant la valeur de la marchandise importée, une facture indiquant le prix réel et émanant du fabricant ou du vendeur.

XIII.

Des certificats d'origine seront exigés par les deux Hautes Parties contractantes pour établir l'origine nationale de certaines marchandises importées ou exportées et désignées d'un commun accord. A cet effet l'importateur devra présenter à la douane de l'autre pays, soit une déclaration officielle faite devant un magistrat résidant au lieu d'expédition, soit, un certificat délivré par le Chef du service des douanes du bureau d'exportation, soit un certificat délivré par les Agents consulaires du pays dans lequel l'importation doit être faite et qui résident dans les lieux d'expédition ou dans les ports d'embarquement. La facture des marchandises en question présentée au bureau de douane respectif pourra exceptionnellement tenir lieu du certificat d'origine.

XI.

Zboží jaké koliv, které z toho neb z toho státní příslušní nebo tam dochází, zvláště bude v státní druhém územího či převezmitel, ad se více přímo veskru anebo, jsouc veskru veseno se zboží, do nějakého úkladu státní a zase nalodí.

XII.

Cla de cey, jéto se v případech v této dohodě uvedených spravovati mají, počítají se dle ceny, kterou má vše dovezené v tom místě, odkud pochází, připočteno k ní výšeby dovozu, pojízbovací a komisi, které vzejdou k dovezení zboží až ke hranicím té neb oné země.

Dovězeň povinen j-st, přiložit ke svému písemnému prohlášení, v němž se má jisto postavit, co zboží dovezené stojí, faktura, v níž se odává cena skutečná od výrobce nebo prodávatele výrobce.

XIII.

Aby se domšel původ některého zboží dovezeného nebo vyvezeného a společnou úmluvou posuzovaného má jisto postavit, šeděno bude od obou vztahovaných stran se emlovajících certifikát o původu. K tomu komi bude dovezeň povinen, podati celému úkladu druh země buď deklarací úkladu, sdělenou od úkladu toho místa, odkud zboží se posílá, nebo certifikát, vydaný od příslušného celnice, u které se zboží vyvíří, anebo certifikát, vydaný od některého jednatele konsulařského té země, do které se zboží vezí, kterýž jednatel stíží v tom místě, odkud zboží se posílá aneb v tom přístavě, v němž má buď se nakládá. Výjimkou bude se mocti na místě certifikátu o původu předložiti příslušnému úkladu celnímu faktura o tom zboží vydaná.

XIV.

Si la douane, dans les 24 heures, après que la déclaration lui sera présentée, juge insuffisante la valeur déclarée, elle aura le droit de retenu les marchandises en payant à l'importateur le prix déclaré par lui, augmenté de 10%. Ce paiement devra être effectué dans les quinze jours qui suivront la déclaration, et les droits, s'il en a été perçu, seront en même temps restitués.

XV.

L'importateur, contre lequel la douane de l'un des deux Pays veut exercer le droit de présumption stipulé par l'article précédent, pourra dans les huit jours après que la décision de la douane à ce sujet lui aura été communiquée, s'il le préfère, demander l'estimation de la marchandise par des experts. La même faculté appartiendra à la douane lorsqu'elle ne jugera pas convenable de recourir immédiatement à la présomption; seulement elle devra communiquer à l'importateur sa décision, à l'égard de cette expertise, dans les 24 heures après qu'il lui aura présenté sa déclaration.

XVI.

Si l'expertise constate que la valeur de la marchandise ne dépasse pas de 5%, celle qui est déclarée par l'importateur, le droit sera perçu sur le montant de la déclaration.

Si la valeur dépasse de 5 pour cent celle qui est déclarée, la douane pourra, à son choix, exercer la présomption ou percevoir le droit sur la valeur déterminée par les experts.

Ce droit sera augmenté de 50 pour cent, à titre d'amende, si l'évaluation des experts est de dix pour cent supérieure à la valeur déclarée.

(Fin.)

XIV.

MŮJE by úřad celní ve 24 hodinách, když mu byla deklarace předložena, essa opovězenou za nedostatečnou, bude moci zboží zadržeti a vyplatiti za ně dovozní cenu od této opovězenou a nad to 10 procent. Tato cena má úřad dostáti ve čtrnácti dnech, od opovězení počítaje, zaplatiti a ciz, bylo-li jaké vyhráno, svévoji navrátiti.

XV.

Dovozce, proti němuž cizota úřad celní se chce své práva předpokládati v předložení čísla ustanoveného úřadu, může, vidě-li se mu to býti příhodnějším, v osmi dnech, když mu bylo rozhodnutí úřadu celního k tomu se vztahující oznámeno, žádati, aby zboží bylo znovu znaleno odborníky. Totéž právo má úřad celní, když se mu nevidí hodit práva předpokládati úřadu, a však má své rozhodnutí o nálevu znalcečím dovážceji ve 24 hodinách, když byl úřadu celnímu podal deklaraci, oznámiti.

XVI.

Vyjde-li z znalcečského, že cena zboží nepřevyšuje ceny od dovozního opovězení o více než o 5 procent, tedy se ciz podlé deklarace vyhráno.

Čině-li cena zboží o 5 procent více než cena opovězená, může úřad celní dle své vůle buď práva předpokládati úřadu anebo ciz podlé ceny od znalceč ustanovené vyhráno.

Toto ciz zvýšiti se o 50 procent za pokutu, když cena od znalceč ustanovená převyšuje cenu opovězenou o 10 procent.

33

Les frais d'expertise seront supportés par le déclarant, si la valeur déterminée par la décision arbitrale excède de 5 pour cent la valeur déclarée; dans le cas contraire ils seront supportés par la douane.

XVII.

Dans le cas prévu par l'art. XV les deux arbitres experts seront nommés, l'un par le déclarant, l'autre par le Chef local du service des douanes; en cas de partage, ou même au moment de la constitution de l'arbitrage, si le déclarant le requiert, les experts choisiront un tiers arbitre; s'il y a désaccord, celui-ci sera nommé par le Président du Tribunal de commerce du ressort. Si le bureau de déclaration est à plus d'un myriamètre du siège du Tribunal de commerce, le tiers arbitre pourra être nommé par le Président du Tribunal le plus rapproché.

La décision arbitrale devra être rendue dans les huit jours qui suivront la nomination des arbitres.

XVIII.

Pour favoriser l'échange réciproque des produits sur la frontière des deux pays, les objets suivants seront admis et exportés des deux côtés, sans l'obligation de les faire retourner, en franchise temporaire des droits d'entrée et de sortie et conformément aux ordonnances douanières et règlements fixés d'un commun accord des deux Hautes Parties contractantes:

- a) Toutes les marchandises, à l'exception des aliments, qui, en sortant du libre trafic sur le territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes, sont expédiés aux foires et marchés sur le territoire de l'autre, ou qui, sans cette destination, seront

Převážně-li jsou rozhodnutím rozhodčím vyhlášeny cena opožďovací o 5 procent, zapraví náklady náleže: znalce těchto deklarací, jinak zapraví je úřad celní.

XVII.

V případě v článku XV, připomenutém pojednává jednalo se dvou rozhodčích znaleckých deklarací a druhého představený celního úřadu; jsou-li hlasové počtem sobě rovni aneb i hlas při ztávání soudu rozhodčího, když deklarant za to požádá, zvolí si znalecové třetího rozhodčího; nemohli-li by se shodnouti, pojmenuje ho prezident obchodního soudu toho obvodu. Bylo-li by od úřadu, jamaž byla deklarace požáta, k sídla soudu obchodního dále než myriameter, tedy máto třeba rozhodčího jmenovati prezident nejblížešího soudu obchodního. Výrok rozhodčí vyvrčen buď v osmi dnech nejpozději počítá od jmenování soudců rozhodčích.

XVIII.

Pro polehčení oběpodobně aneb oběví zboží a výrobků na hranicích obou zemí budou se mezi náležejí nověnámi věci stápolně pod stávkou, že se zase nespět dovvozu, na čas bez cla dovvozu a vývozito a podle předpisů a pravidel celních od obou aneb-urážejících se stran aneb-urážejících dovozu a vyvážení:

- a) Všechné zboží (až na potraviny), kteroz se ze svobodného obchodu na zemi té neb své vráčené aneb-urážejí se strany dovvozu na velobhy a trhy v zemi strany druhé, aneb-urážejí, nejpozději k prodeji ustanoveno, dovvozu se do země druhé strany se

transportés sur le territoire de l'autre Partie contractante pour y être déposés dans les entrepôts ou magasins de douane, ainsi que les échantillons importés respectivement par les courriers-voyageurs des maisons autrichiennes, hongroises ou roumaines, à condition que toutes ces marchandises et ces échantillons soient recueillis au pays d'où ils proviennent, dans un délai précédemment fixé;

b) le bétail conduit d'un territoire à l'autre aux marchés ou au passage. Dans ce dernier cas la franchise des droits d'entrée et de sortie sera facultative dévolue aux produits respectifs, à la fois que le lait, le beurre et le fromage recueillis pendant le séjour sur l'autre territoire et les animaux nés ou perdus en même séjour, ainsi qu'aux effets et au mobilier des voyageurs ou pasteurs qui accompagnent les bêtes;

c) les objets destinés à être répétés sans que leur nature et leur dénomination commerciale subissent un changement essentiel;

d) les sacs d'emballage et les feuilles vides portant des signes d'usage.

XIX.

Les marchandises soumises au traitement de l'acquit à caution et passant immédiatement du territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes à celui de l'autre ne seront point déballées et les emballés ne seront pas levés et remplacés, sous la réserve que l'on n'a satisfait aux exigences du service combiné à cet égard.

En général les formalités du service douanier seront simplifiées et les expéditions effectuées dans le même lieu, par l'organe d'une seule autorité et seront accélérées autant que possible.

amburovské, aby se tu v celcích skladech nebo magaciních skladilo; kromě toho vazy, které pochází z obchodních domů rakouských, uherských nebo rumunských obepnuté dvojkou, pod tou výjimkou, že všechny tyto zboží a věci tyto vazy přivezou se zase v jiné listě napsed ustanovené napsed de té země, z které přicházejí;

b) dobytek, který se z jednoho země přiveze do druhé na trh nebo na pastvu. V této druhé přípustnosti budou ale dovolena a výsazila také zpravidla ty které pšedim, jaké i mléka, mláto a sýr, jaké se po čas odlovení se dobytek v druhé země nahlá, a mláto po čas tohoto se odlovení narezevá, koutěti včel a svrky mléka a pastýři dobytek provázecjích;

c) věci, které se mají opraviti, aniť by se tu jejich podstata a jejich pojmenování v obchodu podstatně změnilly;

d) pytle na zapakování a prádno sady, na nichž jsou známky, že jich bylo užito.

XIX.

Zboží, v příměti kteréhož se dá jeti za cla, a kteréž se ze země jedné z obou zemských stran se amburovských převaz přimo do země strany druhé, rozbaliti se a přetiti se nezajou aniť se na místě jich přititi jině, pokud bylo dani učiněna tomu, zboží vyhledává řízení oběma v té příměti amburové.

Však zjednoduší se formalnosti řízení celního, expedice bude v jednom a téže místě konati úřad jedině a rychle je dle možnosti.

XX.

Les deux Hautes Parties contractantes auront soin de réunir dans la même localité, autant que faire se pourra, leurs bureaux de douanes établis sur la frontière, afin que les opérations douanières, le passage des marchandises d'un territoire à l'autre puissent être effectués simultanément.

XXI.

Si l'une des deux Hautes Parties contractantes juge nécessaire d'établir, ou de faire établir par les autorités municipales et autres, un droit nouveau ou un supplément au droit d'accise ou de consommation sur un article de production ou de fabrication nationale prévu par la présente Convention, l'article similaire étranger pourra être immédiatement grevé à l'importation d'un droit égal.

En conséquence les marchandises importées du territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes ne seront passibles, à leur entrée dans le territoire de l'autre, d'aucun droit d'accise ou de consommation sous quelque détermination que ce soit, si les marchandises de même nature ne sont ni produites ni fabriquées dans ce dernier pays.

XXII.

Les marchandises de toute nature originaires d'Autriche-Hongrie et importées en Roumanie et les marchandises de toute nature originaires de Roumanie et importées en Autriche-Hongrie ne pourront être assujetties ni par les autorités de l'Etat, ni par les administrations municipales ou autres à des droits quelconques d'accise ou de consommation supérieurs à ceux qui grèvent ou grèveront les marchandises similaires de production nationale.

XX.

Obě vysoké smlouvající se strany budou k tomu přihlížeti, aby kanceláře jejich úřadů celních byly, pokud možno, v jedné místnosti, by se výkony celní, když se sluší prováděti v jedné zemi do druhé, mohly zároveň prováděti.

XXI.

Viděti-li by se těm oběm stranám vzniknouti potřeba, aby se zavedl nový akcizní neb úřední dávek ze zvláštního umění přirážka k akcizní neb dávkě z něčího zboží domácího produkce neb fabrikace v této zemi, jinově importovaného, musí aby takovou dávkou byla štátní monopolní neb některý jiný majetkový, tedy se bude musí na něho zboží cizozemské, hned když se přiveze, též dávkou uložit.

Podle toho nebude se zboží ze země jedné straně vzniknouti potřeba, aby do země druhé, náležejícího jak koli importovaného akcizní a úřední dávky zvláštní platiti, pak-li se zboží téhož druhu v této zemi nachotavuje a ve fabrikách nedělá.

XXII.

Ze zboží jakého koli, z Rakousko-Uherska pocházejícího a do Rumunska dováženého a ze zboží z Rumunska pocházejícího a do Rakousko-Uherska dováženého nebude nařízeno žádných úředních ani správních monopolních nebo jiných výšejších nějakého druhu akcizní neb nějaké jiné dávky zvláštní vyšší, nežli jest ta, která jest na toto zboží domácí nyní uložena nebo bude uložena přitom.

XXIII.

Les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à coopérer, par des moyens conventionnels, pour empêcher et punir la contrefaçon d'étiquettes sur les marchandises, à recueillir, à contrôler, à notifier, toute assistance légale aux employés de l'autre Etat chargés de la surveillance, à les aider et à leur faire parvenir, par les employés de finance et de police, ainsi que par les autorités locales en général, toutes les informations dont ils auront besoin pour l'exécution de leurs fonctions.

A ce sujet des arrangements spéciaux seront arrêtés d'un commun accord.

XXIV.

Les objets de l'une des deux Hautes Parties contractantes jouiront, sur le territoire de l'autre, de la même protection que les nationaux, pour tout ce qui concerne les usages de fabrique et de commerce ainsi que les dessins et modèles de toute espèce.

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie présentera aux Chambres roumaines et cherchera à faire sanctionner, dans le délai d'un an, une loi sur les marques, dessins et modèles de fabrique et de commerce, conformée aux dispositions généralement admises en cette matière.

Le droit exclusif d'exploiter un dessin ou un modèle industriel ou de fabrique ne peut avoir, au profit des Autrichiens et Hongrois en Roumanie, et des Roumains en Autriche-Hongrie, une durée plus longue que celle fixée par la loi du pays à l'égard des nationaux. Si le dessin ou modèle industriel appartient au domaine public dans le pays d'origine, il ne peut être l'objet d'une jouissance exclusive dans l'autre pays.

XXIII.

Obě výše uvedené smlouvy mají platit rovněž na území přilehlých zeměpisně a politicky, aby se zabezpečilo a potrestalo podléhlostí proti jejich zneužití, že k tomu budou budou předložena státní důkazy k předložení příslušným každou stranou dle zákona zrušit, je předpovědi a jiná práva úřednické úřadů a policejní, též státní úřady místní vlády vlády a správy poskytnouti, jejich budou mít k vykonávání svých funkcí potřební.

Zvláštní předpisy o tom ustanoví se společností obou stran.

XXIV.

Podlehlá osoba vzniklých stran se zabezpečitelé potřební budou v tomto straně druhé ve všem, co se týče znaků fabrikátů a obchodních a výtvarných výkresů a vzorů, též ochrany jako obyvatelé domácnosti.

Vláda Jeho Veličosti knížete Rumunského předloží do roku komerčním úřadům návrhy a bude k tomu hledět, aby dostal návrhy, návrhy o znaků fabrikátů a obchodních, výkresů a vzorů, uvádějí se a ustanovení v přilehlé straně též vlády přijatými.

Výtvarní právo, užívání nějakého výkresu průmyslného nebo fabrikátového takového vzoru, rovněž máti, k dovozu občanů rakouských a uherských v Rumunsku a občanů rumunských v Rakousko-Uhersku přivozití děle, nežli zákony zemské ustanovena jsou v přilehlé obyvatelé domácnosti.

Máti-li nějakého průmyslného výkresu nebo vzoru v té zemi, odkud pochází, každý dle této své užívání, nemá v druhé zemi nikde právo, užívání takového výkresu neb vzoru vyloučit.

Les dispositions précédentes sont applicables aux marques de fabrique ou de commerce.

XXV.

Les sujets de Sa Majesté l'Empereur et Roi ne peuvent réclamer en Roumanie la propriété exclusive d'une marque, d'un modèle ou d'un dessin, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires au greffe du Tribunal de commerce à Bucarest.

Réciproquement les sujets roumains ne peuvent réclamer en Autriche-Hongrie la propriété exclusive d'une marque, d'un modèle ou d'un dessin, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires soit à la Chambre de commerce de Vienne, soit à celle de Budapest.

XXVI.

Aucun droit spécial quel qu'il soit, ne sera perçu ni de navires sur le Danube, ni des marchandises à bord des navires, à l'exception des droits de péage à payer par les navires aux capotourneurs du Danube et aux Ports de fer.

Il en sera de même pour les marchandises importées ou exportées réciproquement par la voie du Danube qui après avoir acquitté les droits d'entrée ou de sortie établis par la présente Convention, ne seraient assujetties à aucun droit additionnel. Toutefois les taxes actuellement en vigueur dans les ports du Danube et établies dans le seul but d'y améliorer le stationnement des navires et de favoriser l'exécution de certains travaux publics, destinés à faciliter le chargement ou le déchargement des marchandises, pourront être prélevées sans à l'avenir à titre d'un droit additionnel quel qu'il soit, tant des navires que des marchandises aux conditions des règlements spéciaux publiés à ce sujet.

En conséquence les marchandises importées en Roumanie ou exportées de

Ce pays en Roumanie, n'ont à payer ni tant de marchandises fabricées à l'étranger.

XXV.

Aby podnikatelé v Rakousku reklamovali a mohli učiniti v Rumunsku reklamování vylučně právo vlastnické k nějaké značce, k nějakému vzoru neb výkresu, potřebí, by obložili dva exempláře toho neb toho v kanceláři soudu obchodního v Bukaresťe.

Š druhým směrem, aby mohli podnikatelé rumunští reklamovati v Rakousku-Uhersku vylučně právo vlastnické k nějaké značce, k nějakému vzoru neb výkresu, potřebí, by obložili dva exempláře toho neb toho buď u obchodnické komory ve Vídni nebo u obchodnické komory v Budapešti a Pešti.

XXVI.

Z loď na Dunaji, ani se zboží na nich nebude se vybírati žádné zvláštní daně jak kolí jarní, vyjímaje poplatky plavby, jež jsou loď jarní zapravení na ústích Dunaje a u Želiezny brány.

Tímž platí o zboží po Dunaji obepatě dováženo nebo vyvoženo, z kteréhož se nebude po zapravení na hranicích neb výstupu v této ústřední ustanovení žádné přírůžky plácet. A však nyní, když se nyní v přístavech Dunajských zapravují a zavozují jsou jedině k tomu konci, aby se z nich nic, kde loď se zastavují, opracovávají a jiné práce vykonávají, jež se má skládání a skládání zboží usnadniti, lépe se vykonávaly, buď se i přiklo k skládání přírůžek, jak a loď tak i se zboží pod výnimkami v předpisích zvláštních v této příloze vykládaných ustanoveními vybírati.

Vedě toho bude se se zboží po Dunaji do Rumunska dováženo nebo z Ru-

cest Euxin par la voie du Danube et soumises au paiement des droits d'entrée ou de sortie spécifiques et acquittées au poids sur les bords de ce fleuve et pour les effets susdits, à un droit additionnel de 5% du montant des droits d'entrée respectifs à payer en vertu de la présente Convention.

Les marchandises importées ou exportées par cette même voie et soumises au paiement des droits ad valorem, seront passibles, à ce même titre, d'un droit additionnel spécial de $\frac{1}{4}$ % de leur valeur, constatée au conformé de la présente Convention.

De même les bâtiments et navires de toute sorte s'arrêtent dans les ports et villes le long de la rive roumaine du Danube, avant, quand ils feront usage de quai de l'État ou des communes, à payer à ce même titre, et pour les mêmes effets, une taxe de quaiage à raison de 20 centimes par tonne et d'après la grandeur suivante: Sur le tiers du tonnage, si la quantité des marchandises embarquées ou débarquées s'élève par le tiers; sur deux tiers, si elle excède le tiers et n'arrive pas à deux tiers, et sur le rest si elle est au-dessus de deux tiers de la portée utilisable du navire. Aucun navire roumain n'est en et le même voyage, soit en amont, soit en aval de fleuve, à plusieurs échelles de la river roumaine, ne pourra être assujéti au paiement des taxes de quaiage qui, en leur totalité, excéderaient le montant de ces droits calculés à raison de 20 centimes sur toute la portée du navire.

Le tonnage des navires sera établi d'après le système et les règles adoptés par la Commission européenne du Danube. Les bâtiments d'État, de poste ou de passe-courraines faisant usage des quais, sont exemptés du paiement de cette taxe, et sont maintenus, en outre, toutes les autres exemptions accordées aux navires jusqu'à présent à quelque titre que ce soit.

manska vyhláškou, z kteréhož se platí celátná cla dorozní nebo vývozní podlé váhy, vyhlášení v městech na březích dohodby řeky ležících k potřebám výše jmenovaným přirážka 5 procentní ze cla dorozního, kromě se dle této úmluvy má upravovat.

Ze zboží také cestou dorozní nebo vývozní, z kteréhož se platí cla podlé ceny, upravovat se bude pod týmž titulem celátní přirážka ¼ procentní z ceny dle této úmluvy vyhlášená.

Takže buď loď viklinká, jella se zastaví v přístavích a městech podlé rumunského břehu Danajského, když užije některé antrakho nebo obecního, pod týmž titulem a k týmž potřebám upravovat 20 centimů nákladního z nany, a to v tomto postupu: a třetiny tun, jest loď obchodj., když zboží nákladové neb nákladné, nežil více než třetinu tunu, co loď náhle na uličatelné postově zastí, ze dvou třetiu tun, když dohodby zboží číln více než třetinu a až do dvou třetiu této nosivosti, a ze všech tun, když zboží číln více než dvě třetiny této nosivosti. Zastaví-li se některá loď na jedné a třít jíždě po řece vzhledu nebo dle ní několik zastávkách břehu rumunského, nebude platiti nikorého postového, krom by dohodby dleho více než tyto částky, 20 centimů z veškeré nosivosti loď postuje.

Musko-li tun loď obchodj., ustanoví se podlé systému a podlé pravidel, kterých jsou přijata od evropské komise Danajské. Loď a člun, postovně a loď provozovat, které užívají některé, budou této taxy zproštěny a kromě toho budou veškeré exance pod jakým kolí jménem kolim povodně v plávnosti zachovány.

XXVII.

Jusqu'au moment où les règlements de navigation ou de police fluviaux pour le Danube prévus par l'article 17 du Traité de Paris 1856 auront été arrêtés, les lois et prescriptions personnelles à ce sujet par chacune des deux Hautes Parties contractantes seront considérées autant que possible d'un commun accord et dans l'intérêt du développement de la navigation sur le Danube, et adaptées au principe en vigueur sur tout le parcours du fleuve et notamment sur sa partie en aval d'Isacktscha.

XXVIII.

Toutes les facilités accordées jusqu'à présent, des deux côtés, à la navigation fluviale sur le Danube, seront maintenues à l'avenir et étendues autant que possible.

Les bateaux à vapeur qui font un service régulier de transport, y pourront épurer, même pendant la nuit, les chargements et déchargements sans un retard quelconque. Les capitaines de ces bateaux ou leurs représentants remettront, à leur arrivée, aux bureaux ou organes de douane une déclaration spéciale des marchandises déchargées. Les fonctionnaires de douane pourront épurer, en cas de besoin, des visites et de recherches à bord des navires avec l'assistance des organes consulaires du pays auquel ces navires appartiennent ou qui résident dans le même lieu. La citation qui sera adressée à cet effet aux Consuls, Vice-Consuls et autres organes consulaires respectifs indiquera une heure précise; et, si ces organes consulaires négligieront de s'y rendre en personne ou de s'y faire représenter par un délégué, il sera procédé en leur absence. Aucune pénalité ne sera infligée au Capitaine d'un bateau, si le nombre des colis déchargés est in-

XXVII.

At de toho času, kdek ľudem vydaty předpisy o plavbě mezi a níže políží na Dunaji, připomenuté v článku 17. míru Pařížského roku 1856 ustanovené, uvedou se zákony a předpisy od každé z obou vanečských smlouvajících se stran v té míře, v jaké vyhlášeno, pokud možná, po oboustranném souhlasu a ku prospěchu plavby po Dunaji v souhlasu a připojení se systému, kterým má platnost po celé řece a zvláště na části její dolů od Isacktscha.

XXVIII.

Všechny přídělky, kterými bylo posud obdopáno plavbě po Dunaji dopřítu, budou také budoucím zachovány a pokud možná rozšířeny.

Plavci lodí, které pravidelný slouží převozuji, budou mocti, zejména o nízkého zadržování, i času možná zkrátit nakládání a skládání. Kapitáni těchto lodí nebo jejich náležitě odovědí, když dojedou, důdu celnicu nebo jeho orgánům deklaraci, v níž jsou zkrát složené podrobně pojmenovány. Bylo-li by toto potřeba, budou mocti úředníci celní, přivěnovat k tomu v téže místě se nacházející-li místní orgány té země, již lodí náležejí, na lodích revize a prohlášení předčertová. V obchodní knoze se k tomu kromě ke konsulům, vicekonsulům a jiným orgánům konsulařským učiní, bude určitá hodina pojmenována a jestliže by orgánové konsulařští ani osobně nepříteli, snít by se měl některým důleženým zastupití, tedy vyžad se revize a prohlášení v jich nepřítomnosti. Bylo-li by kolik státních národ, měli v podobě deklarací učině, nebo le proto kapitán lodí pokračovat, když buď on, nebo ten, na koho jinak

řícior à celui porté dans la déclaration présentée, quand le Capitaine ou qui de droit n'aura pas négligé d'en informer le bureau de douane immédiatement après le déchargement total effectué dans une station; toutefois avant que la douane n'ait constaté la différence.

Les Capitaines de nos bateaux ne seront point tenus à se présenter devant les autorités locales pour faire ériger le „Costinad“ ou d'autres documents analogues et qui ne seraient pas indispensables.

XXIX.

Les compagnies de navigation et les propriétaires des bateaux faisant un service régulier de transport sur le Danube, pourront acquiescer, aux débarcadères des stations de leurs bateaux, les terrains nécessaires pour l'installation de leurs bureaux, ateliers et magasins et il leur sera permis d'y établir des magasins spéciaux qui seront considérés comme entrepôts dès qu'ils répondront à toutes les exigences des lois du pays en vigueur à ce sujet.

XXX.

En égard aux circonstances exceptionnelles créées aux relations commerciales entre la Monarchie austro-hongroise et le Principauté de Roumanie sur cette partie de leurs territoires où leurs frontières se touchent immédiatement ainsi que par la voie du Danube, et vu le caractère spécial du commerce qui, par suite de conditions du sol et de la nature des produits des deux pays, est un complément indispensable pour l'existence des habitants réciproques, en est convenu, à cette occasion, au sujet de ce commerce, d'un arrangement spécial dont les stipulations se trouvent consignées dans un acte additionnel qui fait partie intégrante de la présente Convention.

zálož, hned po složení kóli na štaci a ovšem dříve, než štaci celni diferencí na jisto postaví, tomuto úřadu to oznámí.

Kapitáni oběžné lodí nebudou povinni představit se místním úřadům, aby dali zřídit „kostinad“ aneb jiné podobné spisy, jichž by nebylo nevyhnutelně potřebí.

XXIX.

Společnosti plavobní nebo majitelé lodí, kteří provozují pravidelný doprav po Dunaji, budou smoci na přístavištích svých lodí nabývat pozemků, jichž budou míti k umístění svých kanceláří, dílen a skladů potřební, a bude jim dovoleno, zřícovati tam zvláštní magazíny, které se budou pokládati za entrepory od té chvíle, když budou dosti širocí taven, jako se v té příčině dle platných zákonů zaneských vyhlásilo.

XXX.

Hledě k zvláštním okolnostem, které tu jsou z strany svazků obchodních mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím Rumunským v té části zemí jejich, kde se hranice jejich přímo stykají, též na cestě Dunajské, a prohlázejí tu zvláštní povaze obchodu, který jest z přírody povahy země a povahy plodin obou zemí nevyhnutelným doplňkem obživy obyvatelů obapolných, stalo se při této příležitosti z strany této oběhodu uzavřeno zvláštní, kteréž zápatem jest v skutk dodateková, jejíto bude částí doplňující část této úmluvy.

XXXI.

La présente Convention restera en vigueur pendant dix années à partir du jour de l'échange des ratifications.

Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des deux Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Les dispositions qui précèdent seront exécutoires dans les deux États un mois après l'échange des ratifications.

Les deux Hautes Parties contractantes se réservent le droit d'introduire plus tard et d'un commun accord dans cette Convention des modifications qui seraient jugées conformes à son esprit et à ses principes et dont l'opportunité serait démontrée par l'expérience.

XXXII.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Bucarest aussitôt que possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double expédition à Vienne, le 22 Juin 1878.

(L. S.) **Andrassy** m. p.

(L. S.) **George Costalescu** m. p.

XXXI.

Tato smlouva bude máti platnost deset let, politajíc ode dne vyměření ratifikací.

Neobzírám-li ani ta ani ona vanešerá smlouvající se strana dvanáct měsíčů dliva, než tato doba přejde, že jest úmysl její, aby tato přestala, bude znavování rok dále od toho dne, kdy ta neb ona vanešerá smlouvající se strana dá z ní výpověď.

Ústanovení výše položená budou se mezi v oběma státi ve skutek uvěsti za měsíc od vyměření ratifikací.

Obě vanešerá smlouvající se strany vyhraňují si právo, učiníť posvědí po společném smlouvení v této smlouvě změny, které se budou s jejím duchem a s jejími pravidly srovnávati a dle skutečnosti budou se s ní přiměřeně.

XXXII.

Tato smlouva bude se nejdříve ratifikována a ratifikace budou v Bukarešti vyměřeny.

Tomu na svědomí obapobí plinomocní v ní se podepsali a rby své k ní přitiskli.

Stalo se ve dvojitm sepať ve Vídni, dne 22. června 1878.

Tarif B.

Droits à l'entrée en Roumanie.

Des marchandises	Désignation des articles	Unité sur laquelle se portent les droits	Taux des droits à l'importation	Taux en pCt. de poids brut ¹⁾
1	Soies :			
	a) soies, en grins, crues ou en grins mure-roulis, sans de soies et soies de soie	100 K. N.	20 frs.	10 en soies et soies de soie 4 en soie ou en soies
	b) soies lées et crues (en grins)	"	15 "	
c) soies en soies	"	4 "		
2	Soies :			
	a) en soies et en soies	"	15 "	10 en soies et soies de soie 12 en soies de soie 12 en soies de soie
b) en soies	"	5% "		
3	Aliments distillés, de toute espèce, tels que : alcool, absinthe, rhum, arak, essence de poivre, liqueurs et autres spiritueux purs ou non purs	"	10 "	10 en soies et soies de soie
	Cognac :			
4	a) blanc, blanc ou jaune de toute espèce	"	40 "	10 en soies et soies de soie
	b) rouge, blanc ou jaune, tels que : cognac, liqueurs, ou autres préparations de toute sorte	"	20 "	
5	Bouteilles de vin et de spiritueux, de toute sorte	"	10 "	10 en soies et soies de soie
6	Verres, de toute espèce, à l'exception des verres de pharmacie	"	10 "	
7	Papiers et papeteries :			
	a) ordinaires, n. 1 à 4, papier gris ou autres d'emballage, soies ou grand-mère, autres ordinaires, papier de verre, papier à l'usage et autres similaires	"	5 "	10 en soies et 4 en soies
	b) papier non spécialement désigné	"	10 "	
	c) papier de soie, de toute espèce	"	10 "	
	d) papier de soie, n. 1 à 4, papier de soie ou papier, papier avec ornements en relief ou à l'empilage-papier, papier à lettres avec ornements ou dessins et enveloppes correspondantes, papier de Chine, ainsi qu'écritures ou papier simple ou combiné avec d'autres matières à l'exception des autres papiers, des papiers fins et soies, de papier vrai, des papiers fins, de l'usage, de la soie et de l'usage	"	20 "	
e) papier de soie, n. 1 à 4, papier de soie ou papier, papier avec ornements en relief ou à l'empilage-papier, papier à lettres avec ornements ou dessins et enveloppes correspondantes, papier de Chine, ainsi qu'écritures ou papier simple ou combiné avec d'autres matières à l'exception des autres papiers, des papiers fins et soies, de papier vrai, des papiers fins, de l'usage, de la soie et de l'usage	"	20 "		
8	Tissus de laine :			
	a) ordinaires, soies : carottes grossières à large poile (Pérou, Tchéco), draps pour carottes grossières de laine (Irlande, Angleterre, France), drap lésé, tapis de laine de toute espèce, à la pièce ou au mètre	"	10 "	10 en soies et 4 en soies
	b) draps et autres tissus analogues aux draps, non imprimés, ainsi que soies de toute sorte, blancs ou colorés	"	10 "	
c) tous autres tissus de laine non compris ci-dessus aux lettres a) et b), à l'exception des soies et des draps de même type soies de jamaïque, bonneterie et rubanerie de laine	"	10 "		

¹⁾ Pour les marchandises qui, conformément au présent tarif, ne sont passibles que d'un droit maximum de 7 francs 50 cent. par 100 Kilos, ainsi que pour celles qui ne portent aucune indication de tare, les droits seront payés en brut.

N.º de artigos	Designação dos artigos	Unidade por inquadrado perforado ou de outro	Taxa dos direitos à im- portação	Taxa em p.º/100 de peso bruto
9	d) artigos de hamestria de lã, de toda sorte, sem ou com d'altros fios	100 K. S.	150	fsc.
	e) fustas, de toda espècia; assim que los artigos de fustas substante: comillas, chamuscas avas ou sem comillas et d'altros de fustas grossas à l'usage des payans et des villais	"	30	"
	Tissus de cotão:			
	a) ordinaires, tels que: draps, non blanchis, non teints, non appretés, non façonnés, autres tissés, étoffes, flots et autres	"	30	"
	b) comillas, tels que: appretés, blanchis, teints (sauf les im- primés), façonnés ou non	"	30	"
	c) lãs, tels que imprimés; tissus ordinaires	"	45	"
	d) cretas, tels que: toile anglaise, hollandaise, marseillaise, lãs, gaze et autres tissus légers, à l'exception des des- tines	"	50	"
	e) artigos de passementaria, de hamestria et de refaçaria	"	50	"
	f) artigos de hamestria de costas, de hamestria, sem ou com d'altros fios	"	100	"
	10	Cole (pouca lamada) et ouvrages en colle:		
a) colle ordinaires non détrempés spécialement		100 K. S.	40	"
b) colle lãs, tels que: teints, à l'exception des colle simple- ment teints, pressés, romés, durés ou argents, ainsi que colle mélangés et chamuscas, pressés de gants, non marqués, colorés, pressés dits de castor, etc.		"	70	"
c) ouvrages en colle, ordinaires, tels que: ouvrages de ren- dant, de coller, d'aplatissage, de coller, ou colle ordi- naire; même combinés avec d'autres matières, à l'exception de colle détrempés au No. 7 d)		100 K. S.	50	"
d) ouvrages en colle lãs (sauf les gants), avas, avec dé- trempés et dans à la lettre e), même combinés avec d'au- tres matières, à l'exception de colle romés au No. 7 d)	"	80	"	
11	Ouvrages en caoutchouc *):			
	a) ordinaires, tels que: articles en caoutchouc non revêtus, non teints, non imprimés, même combinés avec d'autres matières, à l'exception de colle détrempés au No. 7 d)	"	40	"
b) lãs, tels que: articles en caoutchouc revêtus, teints, imprimés, même combinés avec d'autres matières, à l'exception de colle détrempés au No. 7 d)	"	60	"	
12	Ouvrages en bois:			
	a) tout à fait ordinaires, tels que: ouvrages de lamelles, de meubles, de tournois, grossiers, bruts; ouvrages de char- pentes et autres ouvrages en bois simplement rabotés ou tail- lés; ouvrages de menuiserie commune; tout ses articles en peints, ni pressés ni mordus, ni laqués, ni romés, ni polis, ni combinés avec d'autres matières	100 K. S.	2	"
b) ordinaires, tels que: bois sciés en feuilles pour plombs, parquets non marqués; légers en plombs, en feuilles, en comilles et en lamelles; tout ses articles bruts	"	3	"	

*) Les articles en gutta-percha suivent le régime de ceux en caoutchouc.

Účel	Popis účelů	Jednotka účetní	Cena dvoletní	Více - použití účetní
9	a) štěrky, písek a jiné kameny, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic	100 k. n.	150 .	15 + 10 + 10 + 10 + 10 + 10 + 10 = 75
	b) písek (jako štěrky), který je potřebný pro výstavbu železničních stanic, který je potřebný k výstavbě železničních stanic	25 .	
	10) Kameny (výhledy) :			
	a) opuky, štěrky, písek, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	
	b) písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	
	c) písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	
	d) štěrky, písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	
10	11) Kameny (výhledy) a štěrky (výhledy) :			10 + 10 + 10 + 10 = 40
	a) štěrky, písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	100 k. n.	40 .	
	b) štěrky, písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	
	c) štěrky, písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	100 k. n.	40 .	
11	d) štěrky, písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	10 + 10 + 10 = 30
	12) Kameny (výhledy) a štěrky (výhledy) :			10 + 10 = 20
a) opuky, štěrky, písek a jiné kameny, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic	10 .		
12	b) písek, štěrky, vápno, cement, železný prášek, železný prášek, železný prášek, železný prášek	10 .	10 + 10 = 20
	13) Kameny (výhledy) :			10 + 10 = 20
a) opuky, štěrky, písek a jiné kameny, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic	100 k. n.	10 .		
13	b) opuky, štěrky, písek a jiné kameny, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic, které jsou potřebné pro výstavbu železničních stanic	10 .	10 + 10 = 20

*) Na štěrky a písek použije se to, co ustanová v příloze štěrky a písek.

No. des articles	Désignation des articles	Unité sur laquelle portent les droits	Taux des droits d'importation	Taux en p. 100 de poids brut
	<p>α) Eau, tels que: essences de mélange (essences), parfums marquetés, ainsi que tous les articles désignés ci-dessous aux lettres α) et β) peints, peints au mordant, laqués, vernis, polis, même combinés avec des métaux communs, de cuir ordinaire, de la cire, du caoutchouc et autres matières fibreuses végétales</p> <p>β) articles, tels que: ouvrages de bois marquetés, incrustés, sculptés; ouvrages des de tourneur et de vannier, en bois dur, boîtes de la forêt Noire, feuilles pour plumes en marquetés et en général tous les articles non désignés ci-dessus aux lettres α), β) et γ), même combinés avec d'autres matières, sauf celles énumérées au No. 7 α), sous multiples variations, mesurés ou non</p>	100 K. B.	0 franc.	10 en cuivres et en feuilles, 5 en boîtes
	Verres :			
12	<p>α) mouli, défilé, gravé, sculpté, façonné, usiné; tous ces objets non colorés, non taillés</p> <p>β) taillé, coloré, peint, dur, argenté; pendeloques de lustres</p>		20 "	20 en cuivres et en feuilles, 25 en porcelaine et en émaillures
			30 "	
13	Eaux minérales naturelles et factives, en bouteilles et en cruches	100 K. B.	1 "	
14	Instruments :			
	α) diverses, piano et pianino	valoir	5%, 10%	
	β) tous autres instruments de musique	"	"	
	γ) instruments d'astronomie, de chirurgie, d'optique (à l'exception des lunettes montées, binocles et lunettes de vision), de mathématiques, de physique, et de chimie (pour laboratoires)	100 K.	exempt	
15	Coutures préparées, égales ou solides, en poudes, en soies, en coton, en laine, en cachemire, en filasse ou en laines avec ou sans leurs accessoires	100 K. B.	50 franc.	

Tarif C.

À la sortie de Roumanie.

Désignation des articles	Taux	Droits
<p>Sel;</p> <p>Têtes en feuilles ou fibrées avec toutes ses formes;</p> <p>Parures;</p> <p>Livres, ouvrages de cartographie et de musique, imprimés en Roumanie;</p> <p>Vins et vinaigres;</p> <p>Eaux de vin, alcool et mélanges;</p> <p>Pâtisseries bouillies et raffinées;</p> <p>Produits des mines exploitées en Roumanie;</p> <p>Produits manufacturés en général.</p>	Exempt de droits de sortie.	

Acte additionnel.

Afin de donner au trafic des districts des frontières respectives les facilités qu'exigent les besoins du commerce journalier, les deux Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

1° Resteront libres de tout droit de douane à l'importation et à l'exportation à travers les frontières, austro-hongroises et roumaines ou Autriche-Hongrie et en Roumanie:

- a) toutes les quantités de marchandises dont la somme totale de droits à prélever n'atteint pas le chiffre de deux Kreuzer v. s. ou cinq centimes de franc;
- b) herbe, foin, paille, fèves, menues peaux emballage et calfatage, plantes fourragères, joncs et cannes ordinaires, plantes vivantes (plante et provins de vigne), céréales en gerbes ou en épis, plantes légumineuses, chanvre et lin non battus, perennes de terre;
- c) ruches avec abeilles vivantes;
- d) sang de bestiaux;
- e) lait doux et lait caillé;
- f) charbons de bois, de terre, tourbe, charbons de tourbe;
- g) pierres à bâtir et de taille, pierres à pavé et meules, pierres ordinaires à aiguiser, coqs ordinaires pour faux et faucilles, toutes les pierres soit taillées soit non taillées — mais ni polies ni taillées en dalles; — scories, cailloux, sable, chaux et plâtre crus, maens, argile et en général toute sorte de terre ordinaire, servant à fabriquer des briques, pots, pipes et vases;
- h) briques;
- i) sons, pains de colza et autres déchets de fruits pressés et cuits et de semences oléagineuses;

Akta dodavková.

Aby se obchodu v okrajích pohraničních poskytl mnoho polehčností, jakot každému předloženo sem a tam vyhledává, usnealy jsou se vzájemně smlouvající se strany takto:

1. Zproštěny budou každého cla při dovážení a vyvážení přes hranice rakousko-uherské a rumunské do Rakousko-Uherska a do Ramsauka tyto věci:

- a) Každé zboží, jehož jest tolik, že cla, které by se mělo vybrati, nečiní dohromady dva krejčary rakouského cla nebo pět centů jednoho franku (pět centimů);
- b) tráva, seno, sláma, listí mech na zapakování neb zepřevnutí, byliny písní, síti a zproštěná třtina, živé byliny, (sazenice a odvodě cévně), šrota polní ve snopech neb klastech, byliny sečné, konopí a len netočený, senojský;
- c) kolo se živými včelami;
- d) krev zvířecí;
- e) mléko sladké a kyselé;
- f) uhlí dřevěné a kamenné, rašelina, uhlí rašelinné;
- g) kameny stavební a štravcové, diatobní a mýlná, obyčejná brasy, obyčejná brasky na kopy a srpy, válejkové kameny osádané nebo neosádané, však ani kladné ani v doskách, škrvy či trusky, křemeny, písek; syrové vápno a gypso, slín, hlína a váheš každá země obyčejná, které se může užití na děláni cihel, hrnců, dřevák a nádobek;
- h) cihly;
- i) otruby, kolíče a topkového semena a jiné odpadky a dažeršsko a vafelného ovoca a ze semen olej v sobě odrážajících;

j) charrée végétale ou de bouille, engrais, vinaigres, lavures, drêches, osier, balayures, tessons de machines en pierre ou en argile, lavures d'or et d'argent, limon;

k) pain et farine en quantité de 10 kilogrammes, viande fraîche en quantité de 4 kilogrammes, fromage en quantité de 2 kilogrammes, beurre frais en quantité de 2 kilogrammes.

2° Seront également libres de tout droit de douane à l'importation en Autriche-Hongrie à travers les frontières austro-hongroises et roumaines, ainsi que par la voie du Danube à travers tous les ports de ce fleuve, tant de la Roumanie que de l'Autriche-Hongrie, les céréales en général, produit de sel de la Roumanie.

3° Les vins de toute sorte, produit du sol de l'Autriche-Hongrie, importés en Roumanie par les voies mentionnées dans l'article précédent, passeront à leur entrée en Roumanie, soit en futailles soit en bouteilles, un droit ad valorem de cinq et demi pour cent.

Les vins de la Roumanie entreront par toutes les frontières de l'Autriche-Hongrie en ce pays, soit en futailles soit en bouteilles, que les droits d'entrée accordés à la nation la plus favorisée sans que leur position d'aujourd'hui soit dans aucun cas aggravée.

4° Seront exempts des droits de douane d'importation et d'exportation et jouiront de libre passage en dehors des routes douanières les bêtes de labour, instruments agricoles, le mobilier et les effets que les paysans, domiciliés aux extrêmes frontières, importeront ou exporteront par la ligne douanière pour leurs travaux agricoles ou par suite du changement de leur domicile.

j) labový popel rostlinný nebo z kameného uhlí, mraza, všechny vinné poměry, mléko, mastliny, smetá, střepy ze dřeví kameného nebo kámeného, slatě a sřídčené skrábky, hlína;

k) chléb a mouka, když jest obojito 10 kilogramů, čerstvé maso, když jsou ho 4 kilogramy, sýr, když jsou ho 2 kilogramy, čerstvé mléko, když jsou ho 2 kilogramy.

2. Takéž bude každého cla sprostředko obilí vůbec, zplacené na půdě rumunské, a to při dopravě jak do Rakousko-Uherska přes hranice rakousko-uherské a rumunské tak i na cestě po Dunaji skrze všechny přístavy této řeky, rumunské nebo rakousko-uherské.

3. Z vín vstříjajících, které jsou zplacena na půdě rakousko-uherské, platití se bude, když se dopravou po cestě v předelém člínku uvedeném do Rumunska, jak mile dojdou do Rumunska, buď pod obratlí nebo v místech pát a půl procenta cla podlé ceny.

Vina rumunské, nežli se přivezou pod obratlí nebo v místech, připuštěna budou vjezdu na hranicích rakousko-uherských, když se z nich zaplatí clo dopravě, kterého platí národ nejvyšší výhody podlévajcí a nemá se z nich nikdy napravovatí více nežli nyní.

4. Čla dovozního a vývozního jsou sprostředky a mohou volně vůz silnic celních přesahájeti a se přesahájeti: dobytek tažný, náčiní rolné, náčiní domácké a vše, které rolníci na svých hranicích objevují na příčinou svých poleních prací aneb sřídajíc se jinam, přes linii celní dovážejí nebo vyvážejí.

6° Les animaux vivants, importés d'un territoire à l'autre, ne paieront réellement à leur entrée que les droits d'importation qui sont ou seront perçus en Autriche-Hongrie dans le commerce de frontière, conformément aux stipulations des traités conclus à ce sujet avec les nations les plus favorisées.

6° Les farines et farineux alimentaires, produit de l'industrie de l'Autriche-Hongrie, seront libres de tout droit de douane à l'importation en Roumanie à travers les frontières austro-hongroises et roumaines, ainsi que par la voie du Danube à travers tous les ports de ce fleuve.

7° Les produits du sol provenant des propriétés des sujets des deux Hautes Parties contractantes qui se trouveraient par la ligne frontière austro-hongroise et roumaine séparées des logis et fermes, seront exempts des droits d'entrée et de sortie à leur transport dans ces bâtiments (habitations ou fermes).

Les concessions contenues au No. 1 et au No. 4 sont cependant limitées aux habitants d'une enceinte le long de la frontière qui ne dépasserait pas en Autriche-Hongrie et en Roumanie la distance de 10 kilomètres.

8° Les deux Hautes Parties contractantes s'entendront sur les précautions et mesures à prendre afin de pouvoir accéder pour certaines localités où on le jugera nécessaire le libre passage, en dehors des routes douanières, des objets qui sont exempts, en Autriche-Hongrie et en Roumanie, des droits de douane tant à l'entrée qu'à la sortie, conformément aux lois et règlements de chaque pays.

5. Zdobytka živého, který se a jedné země do druhé dováží neb dováží, platiti se bude, když dojde sem nebo tam, jenom do dovozu, kteréž se v Rakousko-Uhersku v obchodu pozemním dle smluv v té příčině s národy nejvíce výhody pořizujícími uzavřených nyní vybírá nebo přítě vybírati bude.

6. Z mouky a z masečných potravín, které jsou výrobkem průmyslu rakousko-uherského, nebude se platiti, když se dovážejí do Rumunska přes hranice rakousko-uherské a rumunské nebo cestou po Dunaji některými přístavem této řeky, řídného cla.

7. Z plodin zemědělských, pastevních a pozemků podléhajících obou vládnoucích stran se uzavírajících, které jsou hranicemi uhersko-rakouskou a rumunskou od domů a dvorů odděleny, nebude se platiti, když se přivážejí do těchto stavení (domů a dvorů), řídného cla dovozního neb vývozního.

Výhody pod článkem 1. a 4. uvedené vztahují se však jen k obyvatelům takového obvodu podlé hranic, který nebude větší v Rakousko-Uhersku ani v Rumunsku více než 10 kilometrů.

8. Obě vládnoucí uzavírající se strany shodnou se o prostředky a opatření, jež učiní k tomu konci, aby se na jistých místech, kde se toho bude viděti potřeba, takové věci, z nichž se ani při dovozu do Rakousko-Uherska a Rumunska ani při vývozu z těchto zemí řídného cla neplatí, podlé některých obou zemí mohly vůči silnicím veřejně voziti.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention de commerce conclue à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et la Roumanie, les Plénipotentiaires soussignés du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi et du Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie ont fait au sujet des articles sous-mentionnés de cette Convention les réserves et les déclarations suivantes:

Article I.

Par les mots „biens immeubles ruraux“ insérés au dernier alinéa du 1er article on n'a pas voulu exclure les maisons et constructions de tout sorte établies sur ces biens immeubles ruraux et qui sont également soumises à la même restriction.

Il est entendu, en même temps, entre les deux Hautes Parties contractantes que, par la disposition de cet article, on n'a pas voulu déroger aux droits de chaque Gouvernement de prendre par des lois et des règlements, toutes les mesures nécessaires de police et de sûreté, et notamment celles par rapport à l'établissement de tout individu dans une commune rurale avec l'autorisation seulement du Conseil municipal; toutefois ces lois et ordonnances ne pourraient entraver d'aucune façon la liberté de commerce et ne devraient porter atteinte aux droits et privilèges stipulés réciproquement, par la présente Convention, en faveur des nationaux des deux pays.

Article II.

Le Plénipotentiaire roumain déclare que son Gouvernement a l'intention de révoquer dans le plus bref délai et avant l'expiration de la présente Convention

Protokol závěrečný.

Těto chvíle, když níže podpísané plomocenci vlády Jeho Veličenství císaře a krále a vlády Jeho Vysosti knížete Rumunského podepisovali smluvu obchodní dohodou dne mezi Banskou Bystricou a Rumunskem uzavřenou, uznali jako se, přičítá k člínkém níže uvedeným tyto výhrady a výhlady:

Člínok I.

Slovy „nemovitého majetku na venku“ v posledni postavce prvního člínka položenými nevylučují se domy a stavění na tomto nemovitém majetku na venku vystavené, k nimž se rovněž tato obmezení vztahuje.

Spolu uzavřeno jest mezi oběma vzešenými stranami se smlouvajícímí, že tím, co v tomto člínku jest ustanoveno, nemá se ujmy činiti právům kuždé vlády, činiti způsobem zákonným nebo nezákonným opatřením policie a bezpečnosti se vztahjící, ježdé by bylo povolené, uvážiti se právům, vztahujícím se k ustanovením některých osob v nějaké obci venkovské jen a povoláním rady obecní; a však tyto zákony a tato nařízení nemají mítí toho účínku, aby jakým kolí způsobem překážely svobodě obchodu, aniž mají býti na ujmu právům a privilejiám této smluvou obchodní k dobru domáckých obyvatelů obci zvané ustanoveným.

Člínok II.

Plomocník rumunský prohlásuje, že jeho vláda má úmysl, se nejdříve a ježdé spíše, než tato smluva vejde ve skutek, odvolati nařízení, kterým se

encore, le réglemeut qui exige aujourd'hui que celui qui passe la frontière, soit nanti d'une certaine somme d'argent.

Article IV.

Il est bien entendu que par les dispositions de cet article IV les deux Hautes Parties contractantes n'entendent nullement déroger aux restrictions faites par le dernier alinéa de l'article I au sujet du droit d'acquiescer et de posséder des biens immeubles ruraux.

Article VII.

Le tarif conventionnel actuellement en vigueur en Autriche-Hongrie se compose de tarifs spéciaux annexés aux traités de commerce conclus par l'Autriche-Hongrie avec la France, en date du 11 Décembre 1836, avec l'Italie, en date du 23 Avril 1867, avec l'Union douanière de l'Allemagne, en date du 9 Mars 1868, et avec la Grande Bretagne, en date du 30 Décembre 1869, il est entendu que par suite du principe de la nation la plus favorisée dont jouit la Roumanie en vertu de la présente Convention, elle participera à l'avenir, à tous les bénéfices, conséquences et modifications qui résulteraient d'un changement ultérieur de ces traités et de ces tarifs spéciaux.

Article IX.

Les deux Hautes Parties contractantes sont tombées d'accord de réunir immédiatement après que la présente Convention sera conclue par l'échange des ratifications, une Commission mixte qui sera chargée de compléter, dans l'espace de quatre mois, le tarif conventionnel dont il est fait mention dans les articles IX et X tant pour les droits d'importation que pour ceux d'exportation.

Dans le cas où la Commission ne tombera pas d'accord pendant ce délai, elle aura à procéder immédiatement

à son organisation, afin que, dès que possible, elle ait pu commencer ses travaux.

Článek IV.

Boranci se samo sebou, že vzájemně smlouvají se strany tím, co ustanoveno v článku IV., nemají naprosto žádný zrakní obmenění, vytknutí v poslední postávce prvního článku v přitíně práva, nabývání na veska statků pozemských a držití je.

Článek VII.

Tarif konvenční v Rakousko-Uhersku nyní platnost mající skládá se z tarif speciálních, příložených ke smlouvám obchodním, ježto učiněny jsou mezi Rakousko-Uherskem a Francouzskem dne 11. prosince 1836, se Vlachy dne 23. dubna 1867, s německou jednotou celní dne 9. března 1868 a s Velkobritánií dne 30. prosince 1869, pročež ustanovuje se, že Rumunsko dle principu národa největší výhody pořívajícího, kteráž mu mají této smlouvy být propůjčena, má budoucně účastně býti všech výhod, konsekvencí a změn, kteráž z některé příti smlouvy těchto smluv a těchto tarif speciálních vezjeou.

Článek IX.

Obě vzájemně smlouvající se strany usazely se, že hned, když tato smlouva vzájemně ratifikací bude uzavřena, svolají komisi smíšenou, již bude uloženo, aby ve čtyřech měsících doplnila tarif konvenční v článcích IX. a X. uvedenou, co se týče cla dovážního i vývozního.

Pak-li by se tato komise ve lhůtě dočasně nerozhodla, bude na ni uloženo, aby hned potom začala v přit-

après, pour les articles non réglés, à l'établissement d'un tarif spécifique sur le pied d'un droit ad valorem de 7%, ou prenant pour base les valeurs austro-hongroises et hongroises portées au tableau du commerce austro-hongrois, pour l'année 1873, et augmentées de 15%. Ce travail sera achevé dans 15 jours.

Il est convenu que les mots "y compris les droits additionnels" à l'article 2 ne se rapportent nullement à la question des traités au Roumanie qui se trouve réglée par l'article XXI de la Convention.

Il est également convenu que la liberté de commerce ne pourra jamais être entravée par aucune disposition de monopole ou autre qui pourrait être en contradiction avec les dispositions de la présente Convention et notamment avec celles des articles V et XXI.

Article XIII.

Le cas échéant, on s'entendra, d'un commun accord, sur les marchandises pour lesquelles la nécessité d'exiger des certificats d'origine serait démontrée.

Article XVIII.

Par rapport à l'article 6) de l'article XVIII il est entendu que pour toutes les bêtes qui ne retournent pas, excepté celles qui seraient mortes pendant le passage, au retour des troupeaux, les droits d'importation respectifs.

XX.

Dans l'intérêt du commerce les Plénipotentiaires austro-hongrois et roumains expriment le désir que les barreaux douaniers austro-hongrois et roumains traitent, autant que possible, simultanément les marchandises soumises à leurs opérations.

Quant à l'établissement des barreaux mixtes de douane, les deux Hautes Parties

ci-dessous, s'entendent se réserver l'ajout d'un tarif spécifique de 7% sur la valeur des marchandises, à l'exception de celles qui sont énumérées dans le tableau du commerce austro-hongrois, pour l'année 1873, et augmentées de 15%. Ce travail sera achevé dans 15 jours.

Il est convenu que les mots "y compris les droits additionnels" à l'article 2 ne se rapportent nullement à la question des traités au Roumanie, qui se trouve réglée par l'article XXI de la Convention.

Il est également convenu que la liberté de commerce ne pourra jamais être entravée par aucune disposition de monopole ou autre qui pourrait être en contradiction avec les dispositions de la présente Convention et notamment avec celles des articles V et XXI.

Článek XIII.

V případě náhoditě stane se po obou stranách ústřední sjednocení o case zboží, v případech kterých by se vidělo býti potřeba, žádati certifikátů o původu.

Článek XVIII.

Táhne se k postavě 6) článku XVIII ustanovuje se, že se má na každý kus dobytka, který se navrátí, vyjmajíc ty, ježto by na pastvě zahynuly, když se stáda vrátí naspět, upravení příslušné clo dazovat.

Článek XX.

Pro dobrý obchod žádají toho sobě plněmocníci rakousko-uherský a rumunský, aby rakousko-uherská a rumunská úřadová celná, pokud možná, zboží, v příčině kterých mají konati řízení úřední, v stejný čas odpravovali.

Co se dotýče zřízení smíšených úřadův celních, utrosou se obě vztahové

contractantes tomberont d'accord sur les principes à adopter à ce sujet. Cependant il est entendu dès-à-présent, que ces principes ne pourront être autres que ceux contenus dans le traité de commerce et de douane passé entre l'Autriche-Hongrie et l'Union douanière de l'Allemagne le 9 Mars 1868.

Article XXI et XXII.

Les dispositions de ces articles n'affectent en rien le droit des communes de frapper par des taxes d'octroi ou d'accise les boissons et les liquides, les commestibles, les combustibles, les fourrages et matériaux à leur entrée dans la commune, quand même ces articles n'auraient pas des similaires en Roumanie.

Néanmoins ces droits ne peuvent être supérieurs aux taxes les plus élevées prévues par les lois roumaines actuellement en vigueur. Le maximum des droits dont il s'agit dans ce cas est réglé par les lois roumaines

- du 25 Novembre 1871, No. 362,
- du 14 Février 1875, No. 328,
- du 14 Février 1875, No. 330,
- du 19 Février 1875, No. 374,
- du 25 Février 1875, No. 420,
- du 25 Février 1875, No. 421,
- du 26 Février 1875, No. 425,
- du 29 Mars 1875, No. 588,
- du 29 Mars 1875, No. 589,

ainsi que par l'art. 84 de la loi du 25 Novembre 1871.

Article XXIV.

Il est convenu que si le projet de loi en question ne rencontrait pas l'assentiment des Chambres, le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi ne se verrait nullement lié par le présent article.

Article XXVI.

Les Plétopotentiaires austro-hongrois et roumains reconnaissent que les droits

amouvañiti se strany, kterých pravidel v té přístiň budou existiti. A však jil nyai ustanovuje se, že tato pravidla nemaji býti jiná nežli ta, jakto se obsahují ve smlouvě obchodní a celní, učiněné mezi Rakousko-Uherskem a mezi německou jednotou celní dne 9. března 1868.

Článek XXI. a XXII.

Co v těchto člancích ustanoveno, nečtje se některak práva obcí, ukládati na nápoje a tekoucíy, na palivo, na píci a na stavivo, když se dovážou do obce, poplatky výsadní neb akcís, i tehda, když podobných věcí v Rumunsku nebýlá.

Však tyto poplatky nemohou býti větší než největší taxy sákoný rumunskýmí nyai platnýmí vynořené. Největší poplatky, o které v této přístiň běží, ustanoveny jsou rumunskýmí sákoný, danýmí:

- dne 25. listopadu 1871, č. 262,
- dne 14. února 1875, č. 328,
- dne 14. února 1875, č. 330,
- dne 19. února 1875, č. 374,
- dne 25. února 1875, č. 420,
- dne 25. února 1875, č. 421,
- dne 26. února 1875, č. 425,
- dne 29. března 1875, č. 588,
- dne 29. března 1875, č. 589,

jež člankem 84. sákonu, daného dne 25. listopadu 1871.

Článek XXIV.

Umloueno jest, nepřivoly-li by komory k dotčenému návrhu sákonu, že vláda Jeho Velikoství císaře a krále nebuďe se mti některak tímto člankem na zavázána.

Článek XXVI.

Plenomocní rakousko-uherský a rumunský uznávají, že přístiňky se vř-

additionnels prévus comme exception aux principes énoncés à l'article XXVI ne sauraient autoriser le Gouvernement Prussien à y introduire des modifications, qui grèveraient les marchandises ou les navires d'un droit quelconque dépassant les taux des taxes indiquées dans l'article en question.

Le présent protocole, qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les deux Gouvernements sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications sur la Convention à laquelle il se rapporte, a été dressé en double expédition à

Vienna, le 22 Juin 1875.

(L. S.) **Andriassy** m. p.

(L. S.) **George Costales** m. p.

mínku z pravidel v článku XXVI vyřazených ustanovené nedávají důvodů vladě práva, učiniti v nich takové změny, že by na zboží nebo na lodí vložil se nějaký větší poplatek, nežli jsou sázky celní v dotčeném článku uvedené.

Tento protokol, o kterém se bude pokládáno, že jest bez zvláštní ratifikace od obou vlád potvrzen a schválen, když budou vyměněny ratifikace dohody, k něž se vztahuje, sepsán jest ve dvou exemplářích

ve Vídni, dne 22. června 1875.

En vertu des ordres de Sa Majesté l'Empereur et Roi, le Soussigné, Ministre de la maison Impériale et des affaires étrangères, ratifie le contenu de la convention de commerce conclue entre le Gouvernement de S. M. l'Empereur et Roi et celui de Son Altesse le Prince de Roumanie à Vienne le 22 Juin 1875 et déclare que les stipulations de cette convention seront fidèlement observées et exécutées dans toute leur teneur.

En foi de quoi le Soussigné a signé le présent document de sa propre main et lui a fait apposer le sceau du Ministère I. et R. des affaires étrangères.

Fait à Vienne, le 9 Mai 1876.

Andriassy m. p.

Úmluva výše položená, k níž obě smlouvny rady Říšské přivodily, tímto se vyhlásuje.

Ve Vídni, dne 13. června 1876.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

79.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
12. června 1876,**

e tom, že se vrátí vedlejší celnice Klamenská (Streichenská) a Windhamenská v Tyrolsku.

Vedlejší celnice Klamerská úřady II. v Streichenu v Tyrolsku jest dne 1. května 1876 zrušena a zároveň slouží celni vztahena na tamější oddělení stráže finanční, jenž jest propůjčena moc a působnost vedlejší celnice úřady II.

Vedlejší celnice úřady II. ve Windhamenu bude zrušena dne 1. července 1876 a slouží celni příkazem bude oddělení stráže finanční, v rakouském Windhamenu, potažně ve Schwai genu nově zřízenému, kteréž bude míti moc a působnost vedlejší celnice úřady II.

Preiss m. p.

80.**Nařízení, vydané od ministerium práv dne 13. června 1876,**

e tom, že se místní obec Čáslav a Borek přidá k obvodu městského delegovaného okresního soudu Plzeňského v Čechách.

Podlé zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. Háb.), odlišuje se místní obec Čáslav a Borek z obvodu okresního soudu Blovčického a přidává se k obvodu městského delegovaného okresního soudu Plzeňského.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 1. září 1876.

Glaser m. p.

81.**Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne
13. června 1876,**

e tom, že se vrátí telegrafické ředitelství v Čerčovicích a přináší se práce jeho na tamější ředitelství polskoústecké.

Dle schválení, vládního Nejvyšším rozhodnutím, jakož dítam č. června 1876, vrátí se od 1. července 1876 telegrafické ředitelství v Čerčovicích, dle vyhlášení, vydaných od ministerium obchodu dne 21. dubna a dne 30. května 1873 (č. 55 a 74 zák. Háb.) zřízené, a práce jeho přemáží se na tamější c. k. ředitelství polskoústecké, kteréž bude míti moc a působnost ředitelství telegrafických.

Chlumceky m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísloka XXIV. — Vydána a zveřejněna dne 27. června 1876.

82.

Mezinárodní smlouva telegrafická, učiněna dne 10./22. července 1875.

(Tiskla se v Petrohradě dne 10./22. července 1875, od Jeho s. a k. Apostolského Velikemoci (jest velikomocník ve Vídni dne 22. června 1875 a v ruských vydaních v Petrohradě dne 17. června 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente elementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad finem ordinandarum relationum motuaram, quae lineas telegraphicas concernunt, inter Imperium Nostrum et reliqua Regna, quorum Plenipotentarii consiliis de super habitis intererant, tractatus peculiaris uno et viginti articulis consistens Petropoli die 10to/22to Julii 1875 initus et signatus fuit tenore ad verbum sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne,
 Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi
 de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de
 (rouman.)

Překlad.

Jeho Velikemoci císař Německý,
 Jeho Velikemoci císař Rakouský, král
 Český atd. atd. a Apostolský král Uher-

Hongrie, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence Monsieur le Président de la République française, Sa Majesté le Roi des Hellènes, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Sa Majesté le Shah de Perse, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, animés du désir de garantir, et de faciliter le service de la télégraphie internationale, ont résolu, conformément à l'Art. 56 de la Convention télégraphique internationale signée à Paris le 3/17 Mai 1865, d'introduire dans cette Convention les modifications et améliorations suggérées par l'expérience.

A cet effet ils ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Monsieur le Prince Henri VII Reuss, Son Lieutenant Général, et Général Aide de Camp, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, Monsieur le Baron Ferdinand de Langenus, Son Conseiller intime, Son Ambassadeur Extraordinaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Belges, M. le Comte Kraembault de Dudzele, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Danemark, M. Charles de Vind, Son Chambellan

ský, Jeho Veličenství král Belgický, Jeho Veličenství král Dánský, Jeho Veličenství král Španělský, Jeho Excelence pan prezident republiky Francouzské, Jeho Veličenství král Holenský, Jeho Veličenství král Vltavský, Jeho Veličenství král Nizozemský, Jeho Veličenství šah Perský, Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský, Jeho Veličenství císař všech Rusí, Jeho Veličenství král Švédský a Norský, Jeho Excelence pan prezident jednoty Švýcarské a Jeho Veličenství císař Osmanský, sdávaje toho Sobě, aby zjistili a usnadnili služba telegrafickou, usasali jsou se, veseti podle článku 56. meziúrodní smlouvy telegrafické, v Paříti dne 3/17. května 1865 podpisant, do této smlouvy změny a opravy skutečnosti vstknat.

K tomu konci jmenovali plnomocníky Svými, totiž:

Jeho Veličenství císař Německý; pana knížete Jindřicha VII. Reusského, Svěho generála-lieutenanta a generála-adjutanta, Svěho mimoúrodněho velvyslance a plnomocníka při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apostolský král Uherský; pana voebodněho pína Ferdinanda z Langenavy, Svěho tajného radu a Svěho mimoúrodněho velvyslance při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Belgický; pana hraběte Kraembaulta de Dudzele, Svěho mimoúrodněho vyslance a znoměněho ministra při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Dánský; pana Karla de Vind, Svěho komorníka a

et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, M. Manuel de Arana et de Witte, Marquis de Bedmar, Grand d'Espagne, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Son Excellence M. le Président de la République française, M. le Général Le Flô, Ambassadeur de France près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Belles, M. Marcoran, Son Chargé d'Affaires à St. Pétersbourg;

Sa Majesté le Roi d'Italie, M. le Comte Raphael Barbolani, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, M. Frédéric van der Hoeven, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Shah de Persie, Mirza Abdurrahim Khan Saadul Mulk, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, M. le Vicomte Frédéric Stuart de Figueira e Mouro, Gentilhomme de Sa Maison et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, M. le Baron Alexandre Jomini, Son Conseiller Privé Actuel, Directeur le Ministère des Affaires Étrangères;

Sejeho mimořádného vyslance a zmocněného ministra při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Španělský; pana Manuela de Arana a de Witte, markýza Bedmarského, granda španělského, Sejeho mimořádného vyslance a plnémocníka při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Excellenci pan prezident republiky francouzské; pana generála Le Flô, velvyslance francouzského při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Holonský; pana Marcorana, Sejeho jednatele v Petrohradě;

Jeho Veličenství král Vlásky; pana hraběte Rafaela Barbolaního, Sejeho mimořádného vyslance a zmocněného ministra při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Nizozemský; pana Frederika van der Hoeven, Sejeho mimořádného vyslance a zmocněného ministra při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství šáh Perský; Mirza, Abdurrahima Khana Saadula Mulka, Sejeho mimořádného vyslance a zmocněného ministra při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský; pana vikonta Frederika Stuarta de Figueira e Mouro, Sejeho komorníka a Sejeho mimořádného poslanca a zmocněného ministra při dvoře Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství císař všech Rusí; pana svobodného pána Alexandra Jomini, Sejeho skutečného tajného rady, ředitelů ministerium zahraničních věcí;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, M. Georges Daa, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse, M. le Colonel Fédéral Bernhard Hammer, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, Kiamil Pacha, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Article 2.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Article 3.

Toutefois, elles déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale, aucune responsabilité.

Article 4.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international de fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

Joho Valdeusarvi král Švédský a Norveský; pana Jiřího Daa, Svěho mimořádného vyslance a zmocněného ministra při dvoře Joho Valdeusarvi císaře všech Rusí;

Joho Excellenci pan prezident jednoty Švýcarské; pana plukovníka jednotního Bernarda Hammera, mimořádného vyslance a zmocněného ministra jednoty Švýcarské při dvoře Joho Valdeusarvi císaře Německého;

Joho Valdeusarvi císař Osmanský; Kiamila Pašu, Svěho mimořádného vyslance a plomocenka při dvoře Joho Valdeusarvi císaře všech Rusí;

kteréto plomocenčí, propůjčivše sobě oboplně svých plomocenství a shledavše je býti v dobrém a smléčité formě, o tyto články jsou se uznali:

Článek 1.

Vzájemně uslovují se strany dovolují každému, dopravovati si telegrafy mezinárodními.

Článek 2.

Zavazují se, že učiní veliké opatření, jichž potřebí, aby se zachovávala tajnost telegramů a aby telegramy náležitě se dopravovaly.

Článek 3.

Prohlásují však, že se týče mezinárodní služby telegrafické, že neberou na se žádného odpovědní.

Článek 4.

Každá vláda uzavzaje se, že k mezinárodní službě telegrafické bude utvářeti dostatečně mnoho drátů speciálních, aby se telegramy rychle dopravovaly.

Tyto dráty mají se utvářiti a má se jež utvářeti tak, jak se praxi ve službě shledá býti nejvhodnější.

Article 5.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1° Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2° Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

3° Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension définitive à l'article 8.

Article 7.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs.

Článek 5.

Telegramy jsou trojího způsobu:

1. Telegramy státní, totiž takové, které přicházejí od hlavy státu, od ministrů, od vrchních velitelů vojska pozemského a námořního a od diplomatických nebo konsulařských jednatelů vlády se zmlouvajících, též odpovědi na tyto telegramy.

2. Telegramy služební, totiž takové, které přicházejí od telegrafických správ států se zmlouvajících a vztahují se buď k mezinárodní službě telegrafické nebo k všem obecně důležitým, a jichž označení se řídí oběma smlouvami.

3. Telegramy soukromé.

Telegramy státní mají při dopravě větší přednost před jinými telegramy.

Článek 6.

Telegramy státní a služební mohou v každé příčině sepsány býti v jazyku tajném.

Telegramy soukromé, sepsané v jazyku tajném, mohou se dopravovati jen mezi dvěma státy, které k tomuto způsobu korespondence přivoli.

Státové, kteří přirovnávají telegramy soukromých nepřítelů, ani když se podávají, ani když dojdou, jsou povinni, pokud je možno, vyjímajíc případ v článku 8. uvedený, že by se korespondence zastavila.

Článek 7.

Všickomé smlouvající se strany vyhraňují si právo, přikazují dopravě každého telegramu soukromého, který by byl nebezpečný státu, nebo by odporoval zákonům soukromým, veřejnému pořádku neb mravopodstatnosti.

Article 8.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations télégraphiques des États contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à se mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres États, pour l'emploi de moyens spéciaux de transmission ou de remise.

Article 10.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

La taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des États contractants sera uniforme. Un même État pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus.

Le taux de la taxe est établi d'État à État, de concert entre les Gouvernements extrêmes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les

Článek 8.

Každá vláda vyhraňuje si tímto to právo, zastaviti na neurčitý čas mezinárodní službu telegrafickou, když by se jí toho vidělo býti potřeba, buď vůbec nebo jen na jistých liniích nebo v příčině korespondencí jistého druhu. Jest však zavázána, dáti hned o tom věděti všem jiným vládním se smlouvajícím.

Článek 9.

Vzájemně smlouvající se strany zavazují se, že každému, kdo pošle telegram, dovolí, aby užil rozličných zařízení, kterých mezi telegrafickými správami států se smlouvajících uložena jsou k tomu konal, by se lépe zjišťilo a polehčilo dopravování a dožívání korespondencí.

Také se zavazují, že učiní, aby každá z nich mohla užití svých zařízení, jako ušlechta a vyhlášená jsou od některého jiného státu v příčině užívání rozličných zařízení, vztahujících se k dopravování a dožívání korespondencí.

Článek 10.

Vzájemně smlouvající se strany prohlásí, že učiní při užívání tarif mezinárodních spravování se tímto pravidly základními:

Útaxa za všechny telegramy mezi státy téže voje dvou smlouvajících se států toutéž cestou dopravě má býti jednotná. A však může se v Evropě rozdělit stát, co se týče užívání taxy jednotné, rozděliti nanejvýš na dva velké obvody.

Sázbou taxy ustanoví stát po státu po smlouvení mezi vládními státy nejkrasnějšími a státi mezi nimi ležícími.

Sázbou tarifové, k telegrafické korespondencí mezi státi se smlouvajícími

Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiés d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux.

Article 11.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau des dits Etats.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

Article 13.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.

Article 14.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le règlement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modification aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

posůitelné měnou se po společném ujednání každé květy změnit.

Frank je jednotkou měnovou při sdělování tarifů mezinárodních.

Článek 11.

Telegramy k mezinárodní službě telegrafické stáží se ujednávajících se vztahující dopravování se buďou bez taxy po celé síti stáží jmenovaných.

Článek 12.

Vzájemně ujednávající se strany jsou povinny dítiti si obopěně počty z tax, které každá z nich vybírá.

Článek 13.

Co v této smlouvě ustanoveno, doplněno jest pravidly, která měnou správy stáží se ujednávajících po společném ujednání každé doby změnit.

Článek 14.

Orgán centrální, postavený pod vrchním dohledem nejvyšší správy jedné vlády se ujednávající v pravidlech k tomu koseni pojmenované, má za úkol, aby shromáďoval a vyhlásoval správy k mezinárodnímu telegrafickému se vztahující, aby počítal zdání o návrzích ku změně tarifů a pravidel služebních se vztahujících, aby v obecnost svěděl změny přijaté a vůbec střevoval všechny otázky a vykonával všechny práce, které by naš pro dobré mezinárodního telegrafického byly vztahovány.

Náklady, které tímto sdělováním vznikou, zapraví správy stáží se ujednávajících.

Article 15.

Le tarif et le règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention. Ils ont la même valeur et entrent en vigueur au même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des révisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administratives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Article 16.

Ces Conférences sont composées des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande ou ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

Les révisions résultent des délibérations des Conférences se sont exécutées qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

Article 17.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points de service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

Článek 15.

Tarifa a pravidla v článcích 10. a 13. připojená jsou k této smlouvě přílohou. Mají touté platnost a nabudou moci téžohle dne jako tato smlouva.

Má se v příčině jich předsevzati revize, při níž se mohou dáti zastoupiti veškeré strany, které v nich měli účastniti.

K tomu účelu mají se periodicky konati konference administrativní, v nichž každá sama ustanoví, v kterém místě a kterého času se nejprvé mají sejti.

Článek 16.

Tyto konference skládá se z vyslaných, kteří budou zastupovati správy států se smlouvajících.

Při poradách má každá správa jednu hlas; v případech však, kde by šlo o realitně správy jedné a též vlády, má se pořídit k tomu se vztahující podati způsobem diplomatickým dříve toho dne, kterého se konference počne, vlády té země, v které se má konference sejiti, a každá správa, již se vše dotýče, má míti realitně a odděleně zastupitelství.

Ustanění, která se v poradách konferencí učiní, vykonati se mohou teprvé, když budou ode všech států se smlouvajících schváleny.

Článek 17.

Vyslané smlouvající se strany vyhradují si vzájemně právo, učiniti mezi sebou realitně úmluvy jakož koli o takových částech služby, které se netýkají států veškerých.

Article 18.

Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des États contractants au sein duquel la dernière Conférence aura été tenue, et par cet État à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admissions à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Article 19.

Les relations télégraphiques avec des États nonadhérens ou avec les capitulations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

Article 20.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du 1er Janvier 1876, nouveau style, et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

La dénonciation ne produit son effet qu'à l'égard de l'État qui la fait. Pour les autres Parties contractantes, la Convention reste en vigueur.

Article 21 et dernier.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

(Suisse.)

Článek 18.

Státové, kteří v této smlouvě nemají účastnictví, mohou k ní, když se to požádají, přistoupiti býti.

O takovém přistoupení dá se oznámiti státu ve smlouvě účastnictví majícímu, v kterém se konala poslední konference, způsobem diplomatickým vědomí, a tento stát oznámí to jiným státům.

Takové přistoupení zavírá v sobě dle práva přivodění ke všem klauzulám a účastnictví ve všech výhodách, které v této smlouvě byly ustanoveny.

Článek 19.

Spunky telegrafické se státy, které nepřistoupily k této smlouvě nebo se závazky soukromými upravovány budou pro obecné dobré postupujítko vypracování komunikací pravidly v článku 13. této smlouvy připomenutými.

Článek 20.

Tato smlouva bude ve skutek uvedena dne 1. ledna r. 1876 nového počtu, a bude míti platnost na neurčitý čas a až do projití roka od toho dne, kterého a ní bude dána výpověď.

Výpověď bude míti účinek jen v přičině toho státu, který ji činí. V přičině jiných stran se smlouvajících zachová smlouva platností svou.

Závěrečný článek 21.

Tato smlouva bude ratifikována a ratifikace budou v Petrohradě v době se nejkratší vyměňovány.

Tomu na svědomí plnémocní státi se smlouvajících v ní se podepsali a pečetí své k ní přiložili.

Fait à St. Petersbourg, le
10/22 Juillet mil huit cent soixante
quinze.

Langens m. p.
Henri VII Prince Reuss m. p.
Erasmoult de Budzisz m. p.
E. de Vind m. p.
Le Marquis de Bedmar m. p.
Général Le Filé m. p.
Spyridien Marcoran m. p.
Barbolani m. p.
F. P. van der Haeren m. p.
Abdulschik m. p.
Figuatier m. p.
Baron Jemal m. p.
Duc m. p.
Hammer m. p.
Kiamil m. p.

Stalo se v Petrohradu dne
10/22. července léta tisícého osmístého
sedmdesátého pátého.

Langens m. p.
Jindřich VII. kníže Reusský m. p.
Erasmoult de Budzisz m. p.
E. de Vind m. p.
Marquis de Bedmar m. p.
Général Le Filé m. p.
Spyridien Marcoran m. p.
Barbolani m. p.
F. P. van der Haeren m. p.
Abdulschik m. p.
Figuatier m. p.
Baron Jemal m. p.
Duc m. p.
Hammer m. p.
Kiamil m. p.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis tractatus hujus articulis, illos omnes ritec gratesque habere hisce profiteremur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo pro Nobis Nostrisque successoribus spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fœcilitate executioni mandaturom, nec ut illis ulla ratione a Nostris contraveniantur permissuros esse.

In quorum fidem praesentes tractatus tabulas, quae Petropsi repenentur atque Principibus omnibus tractatum hunc signantibus ratificationis loco erunt manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso manire jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Vienna die vicesimo quinto mensis Februarii anno millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vicesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Guldbaus über hies u. Konradshelm m. p.

Consulatus officio ac autoritate.

Tato smlouva, k níž obě sněmovny rady říšské přivolily, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 16. června 1876.

Auerspërg m. p.

Chlumecky m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXV. — Vydána a rozosílána dne 29. června 1876.

83.

Nářízení, vydané od ministerií financí a obchodu dne 12. června 1876,

ještě se týče zmození poštovního úřadu v Italsku, aby odpravoval věci po poště posílané
závězí více než 25 kílů do cílech země bez intervence úřadů důchodkových.

Poštovní úřad v Italsku zmození jest, aby odpravoval věci, do cílech země
po poště posílané bez intervence orgánu důchodkového také tehda, když ty věci
závězí více než 25 kilogramů.

Vyňzuty jsou z toho jen takové věci, z kterých se platí cla vývozu, nebo
z kterých se musí dle předpisů o tom vydaných potvrditi úřadu důchodkového
proklamáti, že byly vyvozeny, jakož jsou karty hraji a věcí od zlata a od stříbra.

Toto zmození vejde ve skutek dne 1. července 1876.

Chlumceky n. p.

Prešls n. p.

84.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 23. června 1876,

o tom, že obec Opaticí Selo přidává se k obvodu městského delegovaného soudu
okresního.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říš.), odřazuje
se obec Opaticí Selo z obvodu okresního soudu Tertišského a přidává se k ob-
vodu městského delegovaného soudu okresního v Garici.

Toto nářízení vejde ve skutek dne 1. října 1876.

Glasce n. p.

85.

Nařízení, vydané od ministeria financí a obchodu dne 24. června 1876,

o vzedení ve skutek úmluvy obchodní, učiněné mezi mocnostevim Rakousko-uherským a Rumunskem dne 22. června 1876.

1. Úmluva obchodní, učiněná mezi mocnostevim Rakousko-uherským a Rumunskem ve Vídni dne 22. června 1876 (č. 78 zák. list. na r. 1876), vejde dle článku XXXI. ve skutek dne 1. července 1876.

2. Budíž tedy podle slibu, daného v článcích VI., VII. a VIII. této úmluvy, že strany se smlouvajíce, co se týče cla dovozního a vývozního, též převozu, pokládají se budou nejvíce na národ nejvíce výhodný jednajíce, od 1. července 1876 Rumunsko vpočetno mezi státy, z jichž provoznicemi se má vybírati clo snížená, smlouvou, učiněnou dne 9. března 1868 a jinými smlouvami povolená, kteréž není výslovně na určitá práva pomezí omezeno.

3. Podle článku XXX. úmluvy výše uvedená má osvobození ode cla, potažiti výhody celní v akte dodávkové povolená platnost máti jediné v přímě obchodu přes samé hranice zemské a na cestě po Dunaji.

Za výhody při obchodu přes hranice mají tedy kromě osvobození ode cla, uvedeného v odstavcích 1., 4. a 7. akty dodávkové, přechod máti tato ustanovení zvláštní:

- a) Obilí všeliké (tarifové oddělení 10) převaža rumunského dovozí se buď do Rakousko-Uherska přes společné hranice i na cestě po Dunaji bez cla;
- b) z živého dobytka (tarifové oddělení 15) vybírati se má dle postávky 5. dodávkové akty clo, smlouvou v přímě obchodu pomezího s národem nejvíce výhodný jednajíce ustanovená, tedy nyní dle sázeb celních, smlouvých v poloze 4. přílohy A ke smlouvě, učiněné s německou jednotou celní dne 9. března 1868, a to do té, pokud bude máti platnost tebež smlouva, dne 9. března 1868 učiněná.
- c) z vín rumunských pod obruči nebo v láhvích zapravováti se má při dovozu do Rakousko-Uherska clo, kteréž platí národové nejvíce výhodný jednajíce, tedy nyní 8 zl. za 100 kilogramů váhy čistě, do vážejí-li se však pod obruči přes společné hranice zemské, 5 zl. 26 kr. za 100 kilogramů váhy hrubé.

4. Co se týče propouštění bez cla věci na volitry a tráhy volených, kteréž obopěně smlouveno jest v článku XVIII. pod lit. a) a b), též co se týče vnuřů a dobytka na trh a na pastva vedeného, konečně věci pod lit. c) připomenutých, které se mají upraviti, zachováti se jest dle článku XVIII. dle závěrečného protokolu ke článku XVIII. úmluvy obchodní, a dle toho, co naří-

zeno ve sdějitelné výše, vydaném dne 31. května 1865, č. 26.582 (č. 27 věsto. nař., str. 240); při čemž se připomíná, že v obchodu do Rumunska propouštějí se bezú čla jen takové věci k opravě ustanovené, které se mají spraviti tím způsobem, že se tím ani jejich povaha ani jejich pojmenování v obchodu podstatně nezmění.

5. Aby kdo měl žádati, by a jeho zboží vyhledáji člo se vybralo, potřebé, aby v obou exemplářech deklarace o zboží sepsané, které se úřadu celnímu předložil, bylo uvedeno, že pochází z Rumunska.

6. Co se dotýče vyvážení o převodu, končí se člo článku XIII. úmluvy obchodní a člo závazného protokolu k tomuto článku mají žádati, spravovati se jest až na další nařízení tím, co ustanoveno v nařísení, vydaném dne 16. srpna 1867 (č. 114 zák. řádk.).

7. Nářadí celní, domácí nábytek a vše, které mohou člo čláka 4. dodatekové akty celní na samých hranicích po silnicích celních a vše těchto silnic celně přečíslen, zproštěny jsou, jakž samo sebou se rozumí, člo jen téžda, když jest jich tolik a jsou takové povahy, jak se to s potřebou těch rolníků zrovnává.

Chlumceky n. p.

Pretis n. p.

86.

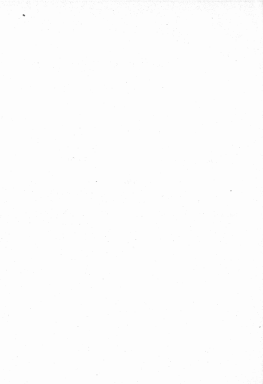
Nařízení, vydané od ministerium financí dne 25. června 1876,

o tom, která nařízení sňatků s botích a poplatcích vztahují se k jednání správného soudu.

Hledíc k povaze věci ku kompetenci správného soudu příslušejících a pro odvrácení pochybností prohlašuje se, že ke spíšům u správného soudu podlévají, k duplikátům, protokolům, přílohám, přepisům, úředním sepsáním, mezi něž náležejí i nálezy, a k jiným spíšům u těchto soudů se naskytajícím, vztahují se ona nařízení sňatků o koletech a poplatcích, které mají plácnout v příčině jednání mimo řízení soudní u všech sporůch i mimo sporůch.

Tosť platí o obohemních člo povahy věci neb osoby sňatkem ustanovených.

Pretis n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXVI. — Vydána a rozeslána dne 22. srpence 1876.

87.

**Smlouva, učiněna mezi Rakousko-Uherskem a Havaji
dne 18. června 1875.**

(Učiněna v Londýně dne 18. srpna 1875, od Jeho s. a k. Apostolského Velikostevního císařství a království dne 18. srpna 1875 a ratifikace obou stran vyhlášky jsou v Londýně dne 27. dubna 1876.)

**Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente elementia Austriae Imperator;**

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomerinae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharinginae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Nostro aeque ac Majestatis Suae Regis Insularum Sandvicarum Plenipotentiaris conventio eo fine, ut commercii navigationisque relationes inter Imperium Nostrum atque Regnum praedictum existentes dilatarentur, die duodevicesima Junii anni elapsi inita et signata fuit, tenore sequentis:

His Majesty the Emperor of Austria,
King of Bohemia etc., and Apostolic
King of Hungary on the one part, and

His Majesty the King of the King-
dom of the Hawaiian Islands, on the
other part

Jeho Velikostevní císař Rakouský,
král Český atd. a Apostolský král Uher-
ský se strany jedné a

Jeho Velikostevní král království
ostrovů Havajských se strany druhé,

being equally animated by the desire of regulating and extending the commercial relations and of promoting the facilities of navigation between Their respective States and Possessions, have resolved to conclude a Treaty for that purpose, and have named for Their Plenipotentiaries that is to say:

His Imperial and Royal Apostolic Majesty:

The Count Frederick Ferdinand de Boun, His Imperial and Royal Majesty's Chamberlain, Privy Counsellor, Ambassador Extraordinary at the Court of St. James, Grand Cross of the Order of St. Stephen and of that of Leopold etc. and

His Majesty the King of the Kingdom of the Hawaiian Islands:

Manley Hopkins, Esquire, His Hawaiian Majesty's Chargé d'affaires and Consul General in London, a Knight Commander of the Order of Kamehameha I and of Isabella la Católica,

who after having communicated to each other their respective full powers, found to be in due and proper form, have agreed upon and concluded the following Articles.

Article I.

There shall be perpetual peace and friendship between the Austro-Hungarian Empire and the Kingdom of the Hawaiian Islands and between the Citizens of the two Countries, without exception of person and place.

Article II.

There shall be between the Austro-Hungarian Empire and the Kingdom of the Hawaiian Islands reciprocal freedom of commerce and navigation, and the Citizens of the Austro-Hungarian Empire in the Hawaiian Islands and Hawaiians within the Empire of Austria-Hungary

žádajíce toho Sobě rovnou nárou, aby upravili a rozšířili svazky obchodní mezi oběma zeměmi státy a obojím a napolitall plavbě mezi nimi, uzavřeli java se, že učiní smlouvu k tomu konci a jmenovali plnomocníky Svými, totiž:

Jeho císařské a královské Apostolské Veličenství:

hraběte Fridricha Ferdinanda Bouna, Jeho císařského a královského Veličenství komorníka, tajného rady, mírnobidného velvyslance při dvoře Sv. Janškého, velkokřížníka Řádu Sv. Štěpána a Sv. Leopolda atd. a

Jeho Veličenství král království ostrovů Havajských:

pána Manleya Hopkinsa Esquire, Jeho havajského Veličenství jednatelce a generálního konzula v Londýně, komandéru Řádu Kamehameha I. a Řádu Isabely Katolické,

kteřížto plnomocníci, propůjčivše sobě plnomocnosti svých a shledavše je býti v dobré a náležitě formě, a tyto články jsou se uzavřeli a uzavřeli:

Článek I.

Mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím ostrovů Havajských, též mezi občany příslušnými oběm Řádům, žádná osoba a žádného místa nevyjímaje, budíž na věčné časy mír a přátelství.

Článek II.

Mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím ostrovů Havajských budíž vzájemná svoboda obchodu a plavby, a příslušníci obou mocnářství Rakousko-uherského nežijící na ostrovech Havajských a Havajané v mocnářství Rakousko-uherského právo, jezdit se

may enter with their vessels and cargoes into all places, ports and rivers which are or shall hereafter be open to foreign commerce with the same liberty and security as are or may be enjoyed by the natives of each country respectively, always provided, that no Police Regulations established for the preservation of peace and good order shall be duly respected.

Article III.

The Citizens of the two High Contracting Parties may, like the natives in the respective territories, travel, reside, trade wholesale or retail and transact any lawful business and rent or occupy the houses, stores or shops which they may require for the purposes or residence or business, and in the transaction of every business shall be on a perfect equality with the natives of the country. In the performance of all business, the Citizens of each Contracting Power when resident in the territory of the other, shall conform to all the laws and regulations of the country and they shall not be subject in any case to any other charges, restrictions, taxes or impositions than those to which the natives are subject.

Article IV.

The Citizens of each High Contracting Party when resident in the territory of the other shall enjoy the most constant and complete protection for their persons and property, and for this purpose they shall have free and easy access to the Courts of Justice, provided by law, in pursuit and defence of their rights. They shall be at liberty to employ lawyers, advocates, or agents to prosecute or defend their rights before such Courts of Justice. In fact they shall enjoy in

svých lodích a sklady do všech míst, přístavů a řek, v kterých se má býti nyní nebo se bude mezi přísluš oběma smlouvajícími stranami, a to s touto svobodou a bezpečností, kterou užívají obyvatelé každé země, však s tou výjimkou, že se bude dodržováno každá policejní práva pro zachování pokoje a dobrého řádu v daných.

Článek III.

Příslušníci států obou smlouvajících stran se smlouvajících osob jako obyvatel domů v obou zemích mohou konati, se zdržovati, obchodovati i podnikati provozovati a všude, se zdržovati, se zaměstnávat, mít domy, magaziny a krámy kopecké, jichž mají ke svému užívání nebo zaměstnání zapotřebí, najímati nebo v držení mít, a mají v každém zaměstnání, které předsevzou, domácní obyvateli té země úplně na rovné postavení býti. Ve všem, co příslušníci států té neb oné smlouvající se země, zdržujíce se v zemi země druhé, předsevzou, mají se sňaky a nájemníci té země spravovati a nemají v žádném případě jiných dávek, daní neb poplatků plátni a v témž omezení býti, než které dávky plati v daném omezení jsou obyvatel domů.

Článek IV.

Příslušníci států každé smlouvající strany, zdržujícíce se v zemi strany druhé, mají užívání stálé a úplné ochrany své osoby a svého majetku a mají k tomu konci, domáhat se a hájiti práv svých, mít volný a snadný přístup k soudům v kterých ustanoveno. Mají mít na vůli, užívání zastupců právních, advokátů neb jednatelů, aby jim před federální soudy k jejich právům dopomáhali a jich obhajovali. Všechno mají v této příčině užívání všech práv a jed-

this respect all the rights and privileges which are granted to natives and shall be subject to the same conditions.

Article V.

The Citizens of each High Contracting Party, when resident in the territory of the other shall be exempt from all service, whether in the Army or Navy or in the National Guard or Militia and shall be exempt from all forced loans and from every extraordinary contribution, not general and by law established.

Article VI.

The most entire liberty of conscience is guaranteed to Citizens of each of the High Contracting Parties within the territories of the other, no one shall be molested on account of his religion or the observance thereof.

Article VII.

The Citizens of each of the High Contracting Parties shall in the territory of the other have the right of acquiring and possessing property of every description and kind whether the same be real or personal property, and may dispose of the same as may seem to them best whether by sale, donation, exchange, will, or in any other way; also the Citizens of either of the two States may become heirs to property, situated in the other, and may succeed without hinderance to the properties that may devolve upon them, and dispose of the same according to their pleasure; and such heirs or legatees shall not be subjected to any charges or be bound to pay any expenses of succession or otherwise higher than those which shall be borne in like case by the natives themselves.

všejt, ježto přislíbeni obyvatelům domovcům a mají týžně vjniskám býti podléti.

Článek V.

Přisloužící států každé vyzelené smlouvající se strany, nacházející se v zemi strany druhé, mají býti sprostěni všech služby jak ve vojsku tak i v loďstvu námořském, v gardě národní nebo v obraně zemědělské a vyjmuti z každé národné výpůjčky a z každé mimořádné kontribuce, která není obecná a zákonem odvozená.

Článek VI.

Přisloužícím státům té i oné vyzelené strany se smlouvající ujišťuje se v zemi strany druhé úplná svoboda svědomí, a nikdo z nich nemá pro své náboženství nebo pro projevování náboženství jiním obtížováti býti.

Článek VII.

Přisloužící států té i oné vyzelené smlouvající se strany mají vešit právo, v zemi strany druhé majetk jakého koli nabývatí a je držeti, nechtě jsou to věci movité nebo nemovité, a mohou v přímě tohoto majetku dle své vůle opatřiti činiti, buď prodejem, darováním, směnou, posádní volí nebo jakým koli jiným způsobem; takž mohou přisloužící států toho i onoho státu majetk, které se nalazí v zemi druhé, dědití a bez překážky v držení majetku jim připadlého se užívatí a dle vůle své o něm nastrovatí; nemají pak takové dědití neb odkazatel věcí svých zapravovatí, ani ku placení nějaké věcí daně z pozemčnosti nebo nějakého jiného poplatku přidržená býti, nežli jsou dávky, jež jsou v podobném případě povinni zapravovatí obyvatelé domovc.

Article VIII.

All vessels sailing under the respective flags of either of the High Contracting Parties and which shall be bearers of the ship's papers and documents required by the laws of their respective countries, shall be taken and considered to be the vessels of the country whose flag they carry.

Article IX.

Vessels of either of the High Contracting Parties arriving in the ports of the other, or departing from them, shall not be subjected to other or higher duties of tonnage, light-house, anchorage, port charges, Government wharfrage, pilotage, quarantine or other charges under any denomination whatsoever than those to which national vessels may be subjected; it being however expressly understood that no stipulation in this Treaty made shall be taken as applying to the coasting trade, which each Contracting Party reserves to itself, respectively, and will regulate according to its own laws.

Article X.

Articles of all sorts imported into or exported from the ports of either of the Contracting Parties under the flag of the other, shall pay no other or higher duties or be subjected to any other charges than if imported or exported under the national flag.

Article XI.

Vessels of one of the Contracting Parties, compelled to seek shelter in the ports of the other, shall pay neither on the vessel nor the cargo more duties than those levied on national vessels in the same situation, provided that such ships carry on no commerce, and delay no longer in the aforesaid ports, than may be required for the purposes which impelled them to seek shelter.

Článek VIII.

Všechny lodě, které jedí pod vlajkou některé vysvěcené strany se označují a mají lodní papírnosti a listiny, jinak dle zákonů té země mají být opatřeny, pokládány buď za loď té země, pod její vlajkou jedou.

Článek IX.

Lodě té neb oné vysvěcené smlouvající se strany, které vjedou do některého přístavu strany druhé, nebo z něho vyjedou, nemají být povinny platit jiného neb většího tuzemského, majakového, kotveného, přístavného, státního lodníšného, lodivodského, karanténného neb jakého koli jiného poplatku, nežli ten, jež povinny jsou upravitelové loď národní; při čemž však výslovně se připouští, že žádný ustanovení v této smlouvě učiněné nemá se pokládati za platné v případě obchodu pobřežního, jež má každá smlouvající se strana výhradně podle svých zákonů upravit.

Článek X.

Ze zboží jakého koli, které se pod vlajkou té neb oné smlouvající se strany do některého přístavu strany druhé doveze nebo z něho vyvez, nemá se platit jiného ani většího cla, aniž se má z něho vyhrát nějaký jiný poplatek, nežli kdyby se bylo dovezlo neb vyvezlo pod vlajkou národní.

Článek XI.

Musí-li by některá loď té neb oné smlouvající se strany stoužně vešti do některého přístavu strany druhé, nemá se ani za loď ani za náklad platit více než co se v podobném případě vybírá od loď národních, rovněž se však, že loď dočasně neprovozována v tom přístavně obchodu a neodcháze se tam dále, než tako bylo potřeba z té příčiny, pro kterou tam musila hledati stoužně.

Article XII.

Austro-Hungarian ships of war or whale ships shall have free access to all the Hawaiian ports, to anchor, be repaired and victual their crews, and they may proceed from one harbour to another for fresh provisions. In all the ports which are or may hereafter be opened to foreign vessels, Austro-Hungarian Ships of war and whalers shall be subject to the same rules which are or may be imposed on, and shall enjoy all the same rights and privileges which are or may be granted to the ships of the most favored nation.

Article XIII.

The two High Contracting Parties hereby agree that any favor, privilege or immunity whatsoever in matters of commerce or navigation which either Contracting Party has granted, or may hereafter grant to the subjects or citizens of any other state, shall be extended to the subjects or citizens of the other Contracting Party gratuitously if the concession in favor of the other state shall have been gratuitous; or in return for a compensation as nearly as possible of proportionate value and effect to be adjusted by mutual agreement, if the concession shall have been conditional.

Article XIV.

Each of the Two Contracting Parties may appoint Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents to reside in the territory of the other for the purpose of the protection of commerce, but before any Consul shall enter upon his functions, he shall first obtain the authorization of the Government to which he is sent; either of the Contracting Parties may except from the residence of Consuls

Článek XII.

Válečné nebo velrybářské lodě rakousko-uherské mohou do každého přístavu havajského volně vjížděti, aby tam zakotvily, daly námořní posádku a opatřily plaveckou potravou, a mohou s přístavu do přístavu jezdit, aby nalohily železné tělesy. Ve všech přístavech, do kterých mohou nyní budou přístě moci cizí lodě jezdit, mají válečné a velrybářské lodě rakousko-uherské podobně býti stejně nalohovány, kteří výdělní jsou nebo výdělní budou v příčině lodí námořní nejvýše vzhled polovojenských, a mají podobně těchto práva a těchto privileji, kteří propůjčeny jsou nebo propůjčeny budou lodím tohoto národa.

Článek XIII.

Obě smlouvající se strany v tom se shodují, že každá výhoda, každé privileji a každé jiné imunita u věcech obchodních nebo plavebních, které ta neb ona smlouvající se strana dopřála nebo budoucí dopřeje poddaným nebo předsobčanům některého jiného státu, má platnost i při také v příčině poddaných neb předsobčanův státních druhé strany se smlouvající, a to bez náhrady od strany druhé, bylo-li výhoda takové máta jiného dopřána zdarma, bylo-li však jí dopřána pod výminkou, za kompenzaci co možná podobnou souy a účinnou, kterážto kompenzace se obzvláštně dlužno ustanoví.

Článek XIV.

Každý z obou stran se smlouvajících má míti právo, zřizovati konzuly, místa-konzuly a jednatelské konzulské, kteří mají pro ochranu obchodu v zemi strany druhé sídliti, a však každý konzul má sobě své, nežli se v úřad svůj uváže, vyžádati svolení té vlády, ku které jest poslán; každá smlouvající se strana má míti též právo, pojmenovati místa úřadů, a nichž se jí vidí býti přitohno,

such particular places as either may think fit to be excepted, it being understood that neither Party will impose any restriction which is not common in the country to all nations.

Article XV.

The Diplomatic Agents, Consuls General, Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents of Austria-Hungary in the Hawaiian Islands, shall enjoy all the rights, privileges, immunities and exemptions enjoyed by the Diplomatic Agents, Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents of the same rank belonging to the most favoured nation, and the same shall be the position in Austria-Hungary of the Hawaiian Diplomatic Agents, Consuls General, Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents.

Article XVI.

The Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents of either the Contracting Parties residing within the territory of the other, may require the assistance of the local authorities for the search, arrest, detention and imprisonment of the deserters from the ships of war or merchant vessels of their country. For this purpose they shall apply to the competent local authorities in writing, proving by the exhibition of the Crew List or other official document that the persons named formed a part of the ship's crew, and this reclamation being there substantiated, the surrender shall not be refused. All aid and assistance shall be given for the discovery and arrest of such deserters, who shall be detained in the prisons of the country at the request and cost of those who shall claim them until they may be restored to the vessel to which they belonged, or sent back to their own country. If however they shall not be restored to the vessel from which they deserted or sent

v nížež konsuleové rovnají státní, při čemž však se připomíná, že žádná strana nemůže učiniti nějakého opatření, které by nemělo platnosti v příčině všech národů v její zemi.

Článek XV.

Diplomatičtí jednatelé, generální konsuleové, konsuleové, místoposuleové a konsulští jednatelé rakousko-uherská na ostrovech Havajských mají požívati práv, privilejií, imunit a svobod, která přísluší diplomatickým jednatelům, konsulům, místoposulům a jednatelům konsulekým též hodnosti, náležejícím národu nejvícejších výhod požívajícímu, a tak to má také býti v Rakousko-Uhersku, se se týče diplomatických jednatelů, generálních konsulů, konsulů, místoposulů a konsulekých jednatelů havajských.

Článek XVI.

Konsuleové, místoposuleové a jednatele konsulní každé z obou stran se směřovajících, kteří sídlí v zemi strany druhé, mohou žádati na úřadech místních pomoci k vyhledávání, zadržení, zadržování a vězení osob z lodí válečných neb obchodních jejich země uprchlých. K tomu konsul mají se písemně obrátiti k příslušným úřadům místním a předložiti seznam plavců nebo nějakou jinou listinu úřední, mají prohlásiti, že osoby jmenované náležejí k námořníkům té země lodě; když pak se zjistí, že reklamace jest pravá, mají se dotknout osoby vydati. K vyptávání a zatčení uprchlých osobůž má se vši pomoci a asistence poskytnouti, a mají se ti osobové na poškodění a náklady těch, jež se jich vydání žádají, ve věznicích té země držeti dle práva, až se budou mocti té lodě, ku které náleželi, vydati nebo do jiné vlasti naspět odcesti. Jestliže by však tyto osobové nebyli v šestí měsících, ode dne jich zatčení poštavje, lodě, z které uprchli, naspět dodati nebo do své vlasti naspět

back to their own country within six months from the day of arrest, or if the party causing such arrest and imprisonment shall not defray the expenses thereof, the deserter may be set at liberty and shall not be arrested thereafter for the same cause. However, if the deserter shall have committed any crime or offence against the laws of the country where he is, his release shall not take place until a competent tribunal shall have given judgment, and that judgment been carried into execution. It is however understood that seamen, natives of either country, who shall desert the vessels of either party within the territories of their own country shall be excepted from this arrangement and treated according to the laws of their own country.

And it is formally agreed between the two Contracting Parties that every other favor or facility granted or to be granted by either to any other Party for the arrest of deserters, shall also be granted to the present Contracting Parties, as fully as if they had formed part of the present Treaty.

Article XVII.

All operations pertaining to the salvage of vessels carrying the Flag of either of the Contracting Parties stranded or wrecked upon the coasts of either of the Contracting Parties shall be superintended by the respective Consular Agents; but if the persons interested be on the spot or the Captain possess adequate powers, the administration of the wreck shall be committed to them. The intervention of the local authorities shall only be applied to the maintenance of order, to guarantee the rights of the salvors if they do not belong to the shipwrecked crew and to insure the execution of the measures to be taken for the entry and departure of the saved goods. In the absence, and until the ar-

rested, nebo jestliže by strana, která za jich zadrženi a uvězení žádala, náklady na toto uvězení nezaplatila, tedy může uprchlík na svobodu propuštěn a nemůže již potomeň z též příčiny zadržeti býti. Pak-li by uprchlík dopustil se nějakého zločinu nebo by jinak porušil zákony té země, v které se nachází, nemá na svobodu býti propuštěn dříve, pokud příslušný soud rozsudku nevynese a tento rozsudek nebude vykonán.

Připomíná se však, že námořníci, kteří jsou v tom neb ovom státu narození a ve své zemi domovské z některých lodí té neb oné smlouvající se strany uprchnou, z tohoto ujednání jsou vyjmuti, a že se k nim má podle zákonů jich domova přikročiti.

Také se činí mezi oběma stranami se smlouvajícími výslovně úmluva, že se má každá výhodě neb každé polehnutí, které neb kterého to neb oná strana některé jiné mocnosti v příčině nějakého uprchlíka již povolila nebo přitě povolí, také druhé straně tuto smlouvu tímto úplně povoliti, jako by takové povolání bylo v této smlouvě pečetě.

Článek XVII.

Veškeré práce pro zachování lodí, které mají vlajku té neb oné smlouvající se strany a na pobřeží strany druhé na mělčině vrstí nebo se rozkládají, mají řídití příslušní jednotelé konsulští; jsou-li však ti, jež se týčej, na místě samém aneb má-li kapitán nějakých plomocenství, tedy zřetavoma buď přitě o trosky lodí těchto osobám. Aby v tom námořníci byli úřadové místní, žádají se má toliko pro zachování pořádku, pro ochranu práv uschovatelů, až nemohou-její-li k námořnímu loďi nastátně, a pro ujistění, by se vykonala všechna opatření, ježto se mají pro dopravení a dání dopravení věci ochráněných učiněti. V nepřítomnosti jednotelů konsulských a až do jich příchodu učiní úřa-

rival, of the Consular Agents the local authorities will take the needful steps for the protection of persons and property wrecked. The goods saved shall never be subjected to customs or other duty, unless they are disposed of for home consumption.

Article XVIII.

The ships, merchandize and effects belonging to the respective citizens which may have been taken by Pirates or conveyed to or found in the ports of either of the Contracting Parties shall be delivered to their owners on payment of the expences, should there be such, the amount to be determined by the competent tribunals when the rights of the proprietors shall be proved before these tribunals and the claim being made within the space of eighteen months by the interested parties, by their attorneys, or by the Agents of their respective Government.

Article XIX.

The present Treaty shall be in force for Ten years, counting from the day of the exchange of the Ratifications and if in one year after the expiration of this term, neither the one nor the other of the Two Contracting Parties shall have announced by official declarations its intention that it shall cease to have effect, the said Treaty will remain still obligatory during one year and so onward until the expiration of the twelve months which shall follow the official declaration in question at whatever time it may be made.

Article XX.

The present Treaty shall be ratified, and the Ratifications shall be exchanged at London in ten months or sooner if possible.

(Continued.)

domé místa opatření, jichž pro ochranu osob do neštěstí přihléžet a všeč porušených poselství. Z věci ochráněných nemá se ani cla ani jiných poplatků vybírati, leč by byly k tomu ustanoveny, aby se v zemi spotřebovaly.

Článek XVIII.

Lodě, zboží neb věci obopsaným občanům některým náležející, které byly od loupežníků mořeplavců skoliceny a do přístavů té neb oné smlouvající se strany dovezeny nebo tam nalezeny, buďto majetníkům jich za náhradu nákladů ztracených, kteroa přihlášej soud vymáti, vydány, když tyto majetníci práva své před dotčeným soudem prokáží a když strany, jichž se týče, jich zastupovací právní nebo jednotlivé přihlášených věcí v oznámení měsících na to požádají.

Článek XIX.

Tato smlouva má míti moc a platnost na deset let, ode dne vyměnění ratifikací počítaje; jedná-li by pak do roku od prožití této lhůty ani ta ani ona smlouvající se strana úředním prohlášením nespolečně oznámila svého, že má tu smlouvu poskytni platnosti, tedy bude míti během smlouva ještě rok moc zavazující, a tímto způsobem dále at do prožití dvanácti měsíci, které přijdou po připsanostém prohlášení úředním, nežli se stíjí kdy koliv.

Článek XX.

Tato smlouva má se ratifikovati a ratifikace mají se v Londýně v desíti měsících, nebo pokud možná i dříve, vyměniti.

In Witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same and affixed thereto their respective seals.

Done in London, this eighteenth day of June in the year of our Lord one thousand eight hundred and seventy five.

(L. S.) **Bent** m. p.

(L. S.) **Hanley Hopkins** m. p.

Toma na svědomí se obzpoletí plnomocnitel v ní podpísali a pečetí své k ní přifačili.

Stalo se v Londýně dne osmáctého června léta Páně tisícého osmáctého sedmdesátého pátého.

(L. S.) **Bent** m. p.

(L. S.) **Hanley Hopkins** m. p.

Nos vobis et perpensis conventionalis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisee gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesareo Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis confiantur, fideliter executioni mandavimos esse.

In quorum fidem majusque robar praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Vienna die decima quinta mensis Martii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnerum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et. Reg. Apost. Majestatis propriae:

Josephus Elzer hinc a **Schwegel** m. p.

Consiliarius vobiscum ac ministerialis.

—*—*—*—*—

Státní smlouva vřbe položená, k níž obě sněmovny rady říšské přivolily, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 3. července 1873.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XXVII. — Vydána a zveřejněna dne 29. července 1876.

88.

List povolení, daný dne 30. května 1876,

ke stavbě železnice lokomotivní z Březky do Živce.

My František Josef První, **z Boží milosti císař Rakouský,**

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habšberský a Tyrolský atd. atd.

Jakož výhradně privilegovaná společnost severní železnice císaře Ferdinanda žádala na koncesi ke stavění a užívání železnice lokomotivní z Březky do Živce, tedy vřít se Nám, uvážte obecnou užitečnost této stavby, jmenovaně společnosti železniční tato koncesi dle zákona o povoľování železnic, daného dne 14. srpna 1854 (č. 238 zák. říšsk.) a dle zákona, daného dne 12. března 1874 (č. 45 zák. říšsk.), udělit, jak tato se klade:

§. 1.

Propůjčujeme výhradně privilegované společnosti severní železnice císaře Ferdinanda práva ke stavění a užívání železnice lokomotivní z Březky stanice dráhy Dětšicko-Březké do Živce. Nová linka půjde, poznamenav stanicí Šolaj, a část pod městem Březkou a vpadne v Živci do nádrží tak postavené, aby bylo na líně navržené z Čades do Nového Banzle.

§. 2.

Stavba železnice má se provésti a nalházní ku provozování jízd po ní učiní podle podrobných plánů stavebních od ministeriem obchodu schválených.

Co se týče sdělení a předložení tohoto návrhu a jednání úředních s ním souvisejích, má se společnost bez výjimky spravovati tím, co jest ustanoveno v nalházní, vydaném od ministeriem obchodu dne 4. února 1871 (č. 6 zák. list.).

Zvlášť zachovati se jest přistavení také dle toho, čeho ministeriem obchodu požádá, a dle obecných nalházní stavebních a policejních.

Spodní stavba náhlidů se máto takto na jednu kolej, má se však hrad při odkupování pozemků taklik plochy nakoupiti, kolik na druhou kolej potřebí země se má alespoň sjízdná utíniti, by se jí v případě potřeby taklik odkoupiti mohlo.

Správa státní má právo, uložiti společnosti, aby vystavěla spodek pro druhou kolej a polehla jí, kdyby roční hrubý útlak ve dvou po sobě jdoucích letech činil více než 21,500 sl. rak. čísla za kilometr.

Společnost jest povinna, pak-li by výté jmenovanou linií Čádecko-Nevo-Sandeckou jedno nebo několik jiných podnikatelův telegrafických vystavěla, postoupiti nádraží Živockého za nákladu na stavbu vynaloženého podnikatelstvu, kteráž jí vláda pojmenuje.

A však společnost nemá býti povinna, přispívati k nákladům na přestavování, rozšiřování a přistavování v nádraží Živockém, jakož by za příčinou připojení oběma stranám bylo zapotřebí.

Co se týče společného užívání železného nádraží, budíž pak uloženo a správě státní ku schválení předložena úmluva, poněmž hádáno buď, sepsána-li by k tomu příslušné úmluvy, aby ministeriem obchodu v té příčině rozhodlo.

Výjimky, pod kterými budou mezi podnikatelstvem železnice v Živci se připojujících obzvlášť vech užívání, nebudou některak obtížnější nežli výjimky, které budou mítí každé doby platnost mezi severní železnici císaře Ferdinanda a jinými železnicemi k této železnici se připojujícími.

Společnost jest povinna, za nákladu nákladu, který nim vzejde, povoliti, aby železnice spojovací, která by podnikatelstvem horné a průmyslové na povolání linií ležící pro dopravování svých výrobků k té železnici založiti chtěla, k nádražím způsobem provozování jízd se nejvíce stájnějším se připojily, má jest povinna, vůbec dle možnosti usměřovati, aby se takové dráhy křídleci vystavěly a povoliti se, co se týče výměnek, pod kterými se mohou takové dráhy křídleci připojiti, tomu, co v té příčině ministeriem obchodu ustanoví.

§. 3.

Společnost jest povinna, stavbu železnice v §. 1. jmenované v šestí náhlidích, od začátku dne počínaje, započíti a v pát třetím roku, od téhož dne počínaje, dokončiti, po hotové železnici jízdě započíti a po všech čas koncose nepřetržitě provozovati.

§. 4.

Abý společnost mohla železnici povoleno ve skutek uvésti, odložo se jí právo vyslatovati dle zákonů o tom vydaných.

Totéž právo má se společností oddělit také v příčině koleznic křídlech k zvedání polynalových vosaňech, o kterých by správa státní shledala, že se mají pro obecné dobré státní.

Společnost jest povinna učiniti, pokud to na ni přijde, aby padesát procentové ku staré koleznici odkoupené se nejdlive v knížkách pozemkových se odepsaly, potažiti, aby se co nejdlive dle zákona, daného dne 19. května 1874 (č. 76 zák. říšsk.), provedla opatření ku zjištění poměrů právních v knížkách kolezních, a má přilíbiti k tomu, aby se co nejdlive provedlo definitivní vyměření pozemků a finalizace odmětek, jako upravení knížekví předobát.

§ 5.

Společnost má se při stavění a užívání koleznic povolání spravování tímto listem povolání, též zákony a nařízeními (jmenovitě zákonem o povolání koleznic, daným dne 14. srpna 1854 (č. 238 zák. říšsk.), zákonem provedení jindy, vydaným dne 14. listopadu 1851 (č. 1 zák. říšsk. na r. 1852) a předpisem o signalizaci, vydaným dne 16. června 1872 (č. 80 zák. říšsk.), jakož i zákony a nařízeními, jako budou přilíbiti vydány.

§ 6.

Co se týče dopravování nákladů státních úředníků, úřadů a služebníků ve službě cesty krajských, též co toho se dotýče, co se má opatření postáta a povoliti státnímu ústavu telegrafického, má se povolání koleznicí platnost máti to, co ustanoveno v té příčině v listě povolání, daném moravsko-slezské koleznicí severní dne 6. května 1867 (č. 82 zák. říšsk., §§. 12., 14. a 15.).

§ 7.

Za největšího tarifu při dopravování osob po koleznicí v §. 1. jmenovaně ustanovuje se:

	za osobu a za kilometr
v třídě I.	50 kr. rak. císař. ve stříbrě,
„ „ II.	36 „ „ „ „ „
„ „ III.	24 „ „ „ „ „

Při rychlovozních vlakou se tyto sazby tarifové o 20 procent sníží, když rychlovlak ujede průměrně (počítaje v to i zastavení na stanicích) na takových úsecích dráhy, kde dráha nastoupá 15 pro mille a výše, nejmenší 50 kilometrů, na úsecích však, kde nastoupá 15 pro mille až včetně 25 pro mille, nejmenší 24 kilometrů.

Nastoupá-li dráha na některých úsecích ještě výše, ustanoví rychlost rychlovlaků minister obchodu.

Při vlacích soukromých bude tarify výše polezené o 20 procent sníženy. Minister obchodu má však moc, toto snížení na liniích, po kterých jezdí jen soukromé vlaky, dle toho, jak mnoho se jezdí, a dle jiných poměrů podnikatelstva koleznic zrušiti.

Viděla-li by se toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily, bude společnost povinna, navésti k vyhlášení ministra obchodu na trati, která pojednáje, IV. třídu (vozy ke státní), v níž se bude platiti 1-6 krojcaru rak. císař. ve stříbrě za osobu a za kilometr.

Sázky tarifové severní železnice moravsko-slezské za zavazadla a za dopravování vozdů a živých zvířat osobních a osobami, jakož i veškerá ustanovení tarifové severní železnice moravsko-slezské v příčině dopravování osob a zavazadel, též vozidel a živých zvířat vlaky osobními, mají také platnost na železnici z Bělska do Žitce, pokud ministr obchodu, slyšev podnikatelského železnice, obšle osob a ustanovení tarifových neopírající.

§. 8.

V příčině dopravování zboží po železnici povolené má platnost určitá uspořádání tarifů nejvýše, totiž:

na tunu a kilometr krejcarů rak. štela ve stříbře:

A. Rychlé zboží.

1. Za obyčejné rychlé zboží 16 kr.
2. Za zvláštně rychlé zboží, totiž: mléko a výrobky z mléka, vaféry, šarbaté maso, chléb atd. polovicí sázky výše položené.

B. Zboží nákladní.

1. Zboží po kusích.

Třída I., totiž: zboží lékařnické a voňavé, zboží koloniální, knihy, zboží iperkovní, leuzavé a knočí, zboží rakodinné, hedvábné, koženické, kůže syrové a vyždělané, výrobky tabákové atd. 6-6 kr.

Třída II., totiž: zprůmě zboží bavlněné a lněné, byliny k barvení, květenice, zprůmě zboží dřevěné, svíčky a myšle, papír, čerstvé ovoce, cukr atd. . 5-6 kr.

za zboží roztažené, totiž: patiny, roztažený omeš, živé stromy, zboží fosforické atd. počítá se 1 1/2 násobný poplatek třídy I.

2. Zboží na celý vůz.

Třída A., totiž: obilí, lžičniny, semeno olejové, výrobky mléčné, slad, sůl, želé a omeš (v balcích, prutech, v deskách), šiny železníkové, víno, pivo, kofalka, lík a omeš, ryže, cukr syrový, tabák syrový atd. 5-6 kr.

Třída B., totiž: dříví k stavění a na nářadí (když není voza delší), semolky, oměle masliny, guano, močovka s kosti, kosi, spediium, vípno, cement atd. 4-6 kr.

Třída C., totiž: dříví k pálení, rody, želéno syrové a konzervé, cihly zděné, cihly krycí, břidlice či šif, písek, kameny, oměš (obyčejná, též křina), led a sněh, obyčejná mra, roky a pampuky, popel, cukrovice atd. 3-6 kr.

Za zboží méněvalné a za kusky rovná poplatek čímiti více než 2-6 kr. a má se, bylo-li by toho třeba, tarifami zvláštními ustanoviti.

Dle potřeby mohou se, když to schválí ministr obchodu, také odělati speciální tarify se zvláštními sázkami na vše dopravování železnice důležitě.

Klasifikace zboží a všechna ustanovení vedlejší k vedení nákladu se vztahují naž nepořeké schválení ministra obchodu.

Vedlejší poplatky mají býti tytéž jako na severní železnici moravsko-slezské, pokud ministr obchodu těchto poplatků jinak nevyznámí.

§. 9.

Na trasech, kde dráha stoupá 15 pro mille a více, může se při počítání jízdného a nákladného položit za základ 1% náročná délka takového silného stoupání a padání.

§. 10.

V obchodu tranzitním vyhradí se bude na trať ze Žitce do Štětka neb naopak jen polovice manipulačního.

Za zboží, které dojde k dopravení se železnice na železnici Bělsko-Žitavskou ležících de Nového Sandce na štace severní železnice císaře Ferdinanda a železnice k ní připojených k Bohumínu a za Bohumín a naopak, nemá v příčině veškerých tratí od Žitce nákladné obtížnější ustanovení místa míst a náložek vstřížbe poplatku tarifového neb padla se vybírati, nežli který kadeř dohy poradí severní železnice císaře Ferdinanda pro tytéž relace jízdy v příčině jejich tratí od Krakovy po srážce střížek 70 krajců rak. štuka hanzovská za tunu (1.000 kilogramů).

§. 11.

Nastala-li by nouze a neobyčejná dráha potřeby pro leti a vířiva užívání v zemích monarchie Rakousko-uherské radou říšskou nastoupavých, bude míti ministr obchodu právo, dle potřeby osny dovoziti na ně užití. Vínek se může, nežli se řídí poplatek na větší množství tarifované na té které železnici.

Trošič má míti platnost, bude-li se jedniti vzájemnosti, také v případech nouze v zemích koruny uherské.

§. 12.

Vojsko buditi dopravované na levnější osny, a to podlé ustanovení, jeho mají platnost v této příčině, též v příčině výhled počestných vojáků na jiných liniích severní železnice císaře Ferdinanda, vztáše podlé úmluvy, učiněné mezi říšským ministeriem vojenství a mezi ředitelstvem severní železnice císaře Ferdinanda dne 18. června 1848.

Učinila-li by se úmluva se všemi železnicemi rakouskými nebo s většinou jich úmluva o dopravování vojska, která by byla správně státní prospěšnější, máž úmluva úmluva platnost také v příčině železnice nyní povolené.

Tat ustanovení vztahují se též k obraně zemské obějí polovic říše, k zemským stíhočím tyrolským, a to nejen, když konají cesty na účet císaře, ale i cesty ve službě na svůj účet ke svícení ve sborů a ke chroničkům kontrolním, též se vztahují ke sborů vojenství strážě o. k. soudů civilních ve Vídni, k o. k. četnictvu a ke strážě hranic a strážě bezpečnosti vojensky úřadné.

Společnost: jest povinna přistoupiti k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o sjednání a polstově skostit větší výpravách k transportům vojenským a o pomoci sborů civilních nepřítelství vozů a strojů, když se vozí mnoho vojska, též k orgánickým ustanovením a k předpisu o službě pro oddělení žele-

mie polních, jakož i k úpravě dodavkové, učiněné v příčině dopravování nemožných a porušených, na účet císaře vojenského ležna na teleznici číselných, které úmluva byla ve skutek dne 1. června 1871.

Takéž jest společnost povinna přistoupiti k úpravě, učiněné se společností druh telezných v příčině obecné pomoci osobami při větších transportech vojska a k předpisu o dopravování vojska po teleznicích.

Společnost podrobuje se, pokud se dotýče linie v §. 1. jmenované, tomu, co ustanoveno v zákoně, vydaném dne 19. dubna 1872 (§. 40 zák. říš.) pro uvedení ve skutek §. 38. zákona o povinnosti ležnat, daného dne 5. prosince 1868 (§. 151 zák. říš.).

Ustanovení o tarifích vojenských v tomto paragrafu uvedené a jiné výhody mají také plnou platnost v příčině transportů ku potřebám státních útavů pro chorování koní konaných a v příčině jich průvodčích.

§. 13.

Společností udílaje se právo, vydání pro sebnání peněz, jichž bude míti potřebu, akcie prioritní na dostátele nebo na jméno vydávčí, které se mohou na burzách rakouských prodávati a dlečatě zuznamenávati.

Formuláře k těmto akciím a plán splacení předloženy buďte, než se vydají, správně státní ku schválení.

§. 14.

Povolání teleznici propůjčuje stát těleso výhod:

1. že bude až do počení jízdy sprostěna koliké a poplatků ze velikých ulav, žádostí a jazych spíst a listin, zdělaných se přítincou sjednání kapitálu, též na přítincou stavby a instručování teleznice;

2. že bude sprostěna koliké a poplatků na první vydání obligací prioritních, též předchodného, jako vzejde při odstupování penězku;

3. že bude sprostěna daně z výdělku a z příjmů, zapravování koliké kuponových a dotčených obligací prioritních a všec každé daně, která by přítincí zákony byla zavedena, a to na 25 let, ode dne propůjčení koncese počítaje.

Aby se mohly vésti společně počty provozování v přítincí linie z Bilska do Živce a starších linií severní teleznice císaře Ferdinanda, ustanovuje se číť užitků dráhy z Bilska do Živce dani poddaný na ten čas, po který bude teleznice daně sprostěna, na celní úhrnkovec sumo 80.000 zlatých rak. císla.

§. 15.

Koncese má míti platnost devadesát let, od 6. května 1876 počítaje, a pomine, když toto lháta dojde.

Spěva státní ráče koncesi prohlášení za povinnou, kdyby se zivaským v §. 8. ustanoveným, co se týče počení a dokončení stavby, též počení a nepřevzetého provozování jízdy dosti nečinilo, a vykrečení se lháty vymášené nemohlo by se dle §. 11., lit. b) zákona o povolování teleznice omítiti.

§. 16.

Správa státní státoprávní si práva, povolena tělesnici pod výminkami v příčině severní tělesnice moravsko-slezské pískovny a od hlavy a strany této linie ustanovené, každé obzvláště odkoupí.

§. 17.

Správa státní státoprávní se kromě toho práva, pak-li by přes to, že byla výsraha dána, povolila se opětně zase nespůsily se závazky v listu povolání neb v zákonech složené, aby učinila opatření dle zákona, a prohlásila podle okolností koncesi na poměry ještě dříve než dříve.

Napominajíc přitom každého, aby proti tomu, co v této koncesi ustanoveno, ničeho nečinil, a propůjčujíc společnost práva, dobývání před soudy Našimi náhrady za škodu, kterou poškodí, dáváme všem Gladiám, ježli se tyto, příslušné rozliš, aby nad touto koncesí a nad vším tím, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě ruku držely.

Touto na veřejnost vydáváme tento list, opatřený všemi pečeti Naši, ve Vídni, hlavněna našem říšském a Našem státním, třicátého dne měsíce května, léta Páně tisícého osmáctého sedmdesátého šestého, panování Našeho roku dvacátého osmého.

František Josef m. p.

Auerberg m. p.

Chlumceky m. p.

Frettle m. p.

89.

Nariadení, vydané od ministerstva práv dne 17. července 1876,

o tom, že místní obec Mirošovice přidává se k obvodu okresního soudu Blánského v Čechách.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (§. 49 zák. říš.), odstavuje se místní obec Mirošovice z obvodu okresního soudu Černo-Kosteleckého a přidává se k obvodu okresního soudu Blánského.

Toto nariadení vstoupí ve skutek dne 1. října 1876.

Ginser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVIII. — Vydána a rozestána dne 4. srpna 1876.

90.

Nariadení, vydané od ministerií práv, financí a záležitostí duchovních a vyněování dne 13. června 1876,

a vyměřování školního příspěvku a pozůstatostí.

Má platnost v království a zemích, v kterých tento příspěvek zákonem uznáným již zaveden jest na místě předtíh taxy a pozůstatostí pro fond škol zemských.

Abý se při vyměřování příspěvku školního a pozůstatostí v království a zemích výše uvedených stejným způsobem předešlo, ustanovuje se po uměnování v c. k. nejvyšší ústřední kanceli:

1. Za základ při vyměřování příspěvku školního položena buď, vyměřuje-li se soud, čistá pozůstatost od soudu uznaná, vyměřuje-li se však některý orgán finanční, čistá cena pozůstatostí od tohoto orgánu vyhledaná.

2. Od 1. ledna 1877 počínajíc mají soudové napasati každou pozůstatost, až na ty, z nichž se dle oznámení učiněna té neb oné soudní příspěvku školního neplatí, do svědčného seznamu dle vzoru níže položeného, a to hned, na všechno spíše pak dříve, než se pozůstatost odevadá, a ne teprve po skončeném vyjednávaní.

Čísla položek tohoto seznamování, která se č. l. počínají, zapisována buďte dále až do konce roku.

Jest-li soud k vyměřování příspěvku školního ustanoven, položiti má dle následujícího sloupců 1. až do 11. tohoto seznamování, neodložiti-li však tato povinnost naň, má je položiti jenom do sloupců 1. až do 4.

Toto seznamování mají soudové v hlavních městech zemských poslati každé město, jiní soudové pak každého čtvrti roku ústřední kanceli, vždy v osmi dnech, když město neb kvartál prodeje naproti tomu nebažou se již poslati seznamy, kteréž posad soudové posílají dle nariadení ministeriálních, vydaných dne 8. listopadu 1850 (č. 444 zák. říš.) a dne 28. listopadu 1863 (č. 263 zák. říš.).

8. Vyměňují-li školní příspěvek originové finanční, mají též kabinou poskytnout, která k nim za příčinou vyměnění taxy učební dojde, pokud se u ní má dle zákona zemského příspěvek školní platiti, do zvláštního oznámení podlé vzoru výše dlešeného upravit, do 5. až do 7. sloupce poskytnout tímto za příčinou vyměnění taxy učební vyhledanou položku a ostatní sloupce 8. až 11. příhodně vyplniti.

Toto oznámení budiž učiněno ve lhůtách, v nichž je zařazeni soudové, dleřané státní zasláno.

4. Soudové a finanční originové v hlavních městech zemských mají kromě kase zemské pod výborem zemským postavené oznámení, jaký příspěvek školní vyměňují, by jej tato kasa vybrala a účtovala, ku kterémuž kase mají ji poslati duplikát příkazu k placení dleřivím daně a mají za ním posazení žito přiložiti a rok seznamu vyměňovacího.

Jimi soudové mají příspěvky školní od nich vyměňené upřesněn posazením oznámení dleřivím berním, učiněno se též k žitě položky a k roku seznamu vyměňovacího.

5. Tu, kde se podle předpisu vykonávání k zákonu zemskému poslal duplikát příkazu k placení za příčinou saznamenání u účtů zemské, neboť je, od roku 1877 potřáje, takového duplikátu posíláno.

Stremayr m. p.

Glaser m. p.

Preiß m. p.

Formulář.**Seznamení**

pachtovatelů a c. k. _____

n	{	měsí	_____	}	vyjednaných a připsaných
		čtvrtletí	_____		

skolních tanců vystrážných.

1	2	3	4	5		6				7	8
				Kolik dní byl přítelstev		Z toho v období na					
				st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.		
Číslo příjemní zápisní číslo	Jednotlivé a skupinové výsledky	Jména a příjmení, až bydliště pochůzlost	Den druží	Kolik dní byl přítelstev		délka nepřítel- stevní a ne množství		Jaké délky a odliš- nosti			Kolik dní byl přítelstev a jaké pří- činy k sklusu, na které se má připraviti konec druží

Příjmení. Číslo příjmení tohoto seznamu má být uvedeno vedle jména a příjmení příjmení, odlišných od

9		10		11		12		13		14		Přípomínka
Vyměření příspěvků kolem po- spolnosti odkaz všechno po- souděním od.		Jméno a příjmení, síl bydliště toho, kdo jest posluchačem písní		Sex, kterého byl došlo příkaz i přívěs		Příspěvek k tomu, jak je jest		v roce		al. k.		
al. k.						al.		pro hláskem domácké rje				

poznámka, že i v soustavě, odlišných od ústřední ústřední (přík. 8. tabule odlišně).

(Příloha.)

91.**Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne
27. června 1876,**

a tom, že se užívají vedlejší celnice třídy II. ve Venu a v Přimoti.

Vedlejší celnice třídy II. ve Venu a v Přimoti bude posledního června zrušena a zároveň slážba celni přeměna na samostatný oddělení strážní finanční, kteréž bude míti moc a působnost vedlejší celnice třídy II.

Prešis m. p.

92.**Nařízení, vydané od ministeria financí dne
29. června 1876,**

ještě se týče vydávání kolikovních blankét na směny bez textu.

Aby se blízkosti a mnoha stran projevené vyhovělo, předávají se budou, od 1. srpna 1876 počínajíc, kromě kolikovních blankét směrných a textem německým a vlašským, které se předávaly posud, také rustrované kolikovní blankety směrné všech možných druhů, na kterých ušude text předtisknouti, které však jinak budou docela stejné; budou se totiž předávati blankety toho spůsobu po 5 kr., 7 kr., 10 kr., 15 kr., 19 kr., 20 kr., 30 kr., 32 kr., 40 kr., 50 kr., 60 kr., 68 kr., 70 kr., 80 kr., 90 kr., 94 kr., 1 sl., 1½ sl., 2 sl., 2½ sl., 3 sl., 3½ sl., 4 sl., 5 sl., 6 sl., 6½ sl., 7 sl., 7½ sl., 8 sl., 9 sl., 10 sl., 11 sl., 12 sl., 12½ sl., 13 sl., 14 sl., 15 sl., 16 sl., 17 sl., 17½ sl., 18 sl., 19 sl., 20 sl., 21 sl., 22 sl., 22½ sl., 23 sl., 24 sl. a 25 sl.

Podél vlny jsou vytištěna slova: „Aemiliches Wechselbankett“.

Tyto blankety směrné dány budou do prodeje proutím jenom těm prodejnám, kde po nich byly poptávky.

Kromě toho má každý toho vůli, objednat si takové blankety přímo u centrálního prodávacího magistru směnek kolikových ve Vídni, má však poslati zároveň peníze za kolek.

Prešis m. p.

93.**Nařízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních
dne 4. července 1876,**

a tom, že sídlo úřední Říšského okresního hejtmanství přemístí se z Híře do Dobrušky v Haliči.

Podle Nejvyššího schválení, jehož datum 17. června 1876, přemístěno bude úřední sídlo Říšského okresního hejtmanství dne 1. října 1876 z Híře do Dobrušky v Haliči.

Lasser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XXIX. — Vydána a rozeslána dne 8. srpna 1876.

91.

Nalízení, vydané od veškerého ministerstva dne 5. srpna 1876,

jinak se vyhlášeje jednacím řád c. k. správního soudu.

Nilapodléhají jednací řád c. k. správního soudu, dle §. 46., článku 2. zákona, daného dne 22. října 1875 (č. 36 zák. říšsk. na r. 1875) od téhož soudu oděšený a Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 4. srpna 1876, schválený, vaje toho dne, kterého bude vyhlášen, ve skutek.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Stremayr** m. p. **Glaser** m. p.
Unger m. p. **Chlumceky** m. p. **Preis** m. p. **Horst** m. p.
Ziemiařkowskí m. p. **Mannsfeld** m. p.

Jednacím řád c. k. správního soudu

§. 1.

Říšší předsedá správního soudu a předsedá k nim předsedá prezidentovi nebo jeho náměstníkovi dle zákona, daného dne 22. října 1875 (č. 36 zák. říšsk. na r. 1875), dle nalízení o vnitřním úřadění správního soudu (§§. 11., 12. a 46. tohoto zákona) a dle tohoto jednacímho řádu.

§. 2.

Stále (stanou) soudu, které se dle §. 13. zákona pro věci daní a poplatků se týkají, předsedá maji, státní radě z členů od prezidenta stále k tomu ustanovených.

Jmenování k tomu bude nejméně předseda, šest radních a dva náhradníci.

Prezident může v senátu finančním buď sám předsedati nebo předsednictví na některého prezidenta senátu přenehati.

Zašla-li by předsednictvo takového senátu nějaká překážka, nastoupí jeho místo rada dle hodnosti nejstarší, k senátům finančním přislužující.

§. 3.

Jak mají býti složeny jiné senáty, zřizuje se vůlí prezidentově dle toho, co ustanoveno v zákoně a v řádě jednotin.

Za členy tohoto senátu považováni budou vedle potřebných také radní senátům finančním přislužující.

§. 4.

Každý senát, který jest dle §. 26. zákona k tomu ustanoven, aby rozhodoval a rozhodl aby nálehy vynášel (senát jednotin), složen buď, jest-li předsedati, ze dvou rozhodovatelů o platnosti nějakého nařízení, již napřed se šesti radních a s předsednicí, k čemuž má prohlášení prezident a osm senát, který má dle §. 22. ustanění činiti.

§. 5.

Abyste rozhodla plně či obecně shromáždění správního soudu, žádati se má s výjimkou v §. 23. ustanovenou, když předsedací některého senátu jest toho mínění, že návrh nějaký, k němuž se přidala většina hlasujících, odporuje zákonu, danému dne 21. října 1875, anebo jednotinmu řádu.

§. 6.

Za rozhodnutí obecného shromáždění žádáno buď s výjimkami v §§. 3. a 27. ustanovenými také tehda, když senát neb předsedací senátu ohledá, že mínění většiny hlasujících o nějaké věci v poradu vzaté jest v odporu s některým předloženým rozhodnutím správního soudu.

§. 7.

Také prezident správního soudu má s výjimkami výše dotčenými právo, odhláznuti otázky obecné a co do zájdu záležitost, má některé záležitosti a také pro uzavření odporu v usazeních nebo s jiných důležitých příčin napřed neb mezi posudku k obecnému shromáždění.

Přihodilo-li by se něco takového v některém senátě, v němž nepředsedá prezident, může předsedací navrženosti prezidentovi, aby takové ustanovení učinil.

§. 8.

Obecné shromáždění skládá se vůbec z veškerých členů správního soudu.

Abyste mohlo ustanění činiti, potřebné, by nejméně tři čtvrtiny členů měly v něm účastenství.

Prezidentové senátů jsou při obecném shromáždění, nezastupují-li prezidenta, přítomni jako hlasující.

Hlasujících kromě předsedního přítomných má být rovný počet, a rozhoduje-li obecna shromáždění na místě senátu (§. 13. zákona), má se skládati alespoň z polovice z členů, kteří mají spůsobilost k soudcovství.

Pokud toho jest k dosažení tohoto počtu v té době oně přičině potřebi, má se člen některý losem ustanovený zříditi účastnictví v poradě a v hlasování.

Prezidentové senátů, referenti a koreferenti, úto jmenovitě v přičině všeč, které mají přednáseti, nemohou losem vyloučení býti.

§. 9.

Osoby a náležitosti, při kterých se má rozhodovati o ulivání nákonů a jiných předpisů daní a poplatků se týkajících, nemohou odkládaty býti k obecnu shromáždění volkerých členů správního soudu, ale mohou ovšem odkládaty býti k obecnu shromáždění oněch členů, kteří jsou členy neb náhradníky nálych senátů francouzských.

Při tom má dle smyslu platnost to, co ustanoveno v §. 8.

§. 10.

Nemá-li správní soudu zříděná adresa státnostvedovacího a není-li pojmenován jiný předsedník, který by přijímal vyřizení, dodají se volkeré vyřizení advokátové, kteříž jest ve státnosti podepsán (§. 18., poslední 3. nákon).

§. 11.

Mají-li v té věci, o které se má rozhodovati, účastnictví i jiné osoby nežli ty, proti nimž státnost veduje (§§. 19. a 27. nákon), a není-li se, jak se jmenují a kde bydlí, tedy může správní soud povinnosti své dle §. 27. nař. náležitě, vidě-li se mu přibedno, dosti učiniti tím, že dá do náležitých předních navíc usazkých vložit oznámení o tom.

§. 12.

Při poradě o každé věci má nejprve referent přednést vyřizení přibedno a navrhnouti, jak se má vše vyřiditi.

Jest-li přítomn koreferent, má své dobré nářad počati hned po referentovi.

Potom má předsedti zavěsti rokování a dáti hlasujícímu v tom pořádku, v kterém se přibedno, povolení mluvit.

Uchylující se návrhy buděti mezi rokováním činěny a odřevoděny.

Když náko neštěd za povolení mluvit nebo když jest po rokování, má dáti předsedti o návrzech učiněných hlasování.

§. 13.

Předsedti ustanoví, o kterých otázkách se má hlasovati a v kterém pořádku.

Však může se také o to k návrhu každého hlasujícího radni shromáždění raditi a usolení učiniti.

Radni dávají hlasy podlé hodnosti stažebni, od nejstaršího počaje.

V obecném shromáždění mají prezidentové senát, kteří jsou jako hlasovací přítomní, hlasovati po radních, a to mladší před starším.

Hlasování děje se, aniž se uvádějí důvody.

§ 14.

Usnesení činí se nadpoloviční většinou hlasů (§. 37. zákona).

Jsou-li hlasy mezi dvojím většinou stejně rozděleny, aneb přidá-li se k některému z několika mírně nejmeně polovice všech hlasů, jest předsedací povinen také hlasovati.

Přistoupí-li v některém z těchto případů k mínění, které má již polovici hlasů, stane se toto mínění usnesením.

Byl-li by v případech, uvedených v §§. 40. a 41. zákona nebo v některém jiném rozdílu mezi dvojím většinou rovně rozděleným je o velikost, může předsedací zvoliti velikost prostřední.

I když předsedací není povinen hlasovati, má právo, když usnesení jest učiněno, mínění své pronesti a dáti je do protokolu.

§ 15.

Nemohly-li žádné mírně nadpoloviční většiny hlasů, budíž hlasování znovu, a návrhy činěné rozloženy buďte dle potřeby na několik otázek.

§ 16.

Usnesení, učiněné o jedné otázce, položeno buď na základ poradě a usnesení se o všech následujících otázkách tím způsobem, že při usnesení se mají všechny hlasovací, kteří se k předkládanému usnesení nepřidali, toto usnesení na základ je zavazující pokládati a o ostatních otázkách pod touto výjimkou hlasovati.

§ 17.

Týmž způsobem (§§. 12. až do 16.) má se postupiti při odlišném přístupu rozhodovacích.

§ 18.

Chce-li by některý hlasující od hlasu daného odstoupiti, má to před skončením senatu oznámiti. Zastal-li by se tím poradě hlasů tak, že by usnesení učiněné nemělo již nadpoloviční většiny hlasů, budíž hlasování znovu. Také se může v tomto případě učiniti usnesení, aby se obnovila porada.

§ 19.

Jak hlasování vypadlo, má zapřevatel zaznamenati na referátě nebo na ústích k němu připejčených.

V tomto zaznamenání má se uvésti den, kdy byla porada, mají se v něm pojmenovati všechny přítomní a dokonale vyložiti, jak se při hlasování předělo.

V němž zaznamenání mají se přivésti veškeré návrhy učiněné a pojmenovati hlasovatele, kteří se k nim přidali.

Kabý hlasující má toho vůli, napasti důvody svého mínění a žádání, aby se jeho spis přiložil k zaznamení o způsobu hlasování.

Předsedci má zaznamení zapisovatelova přičítati, vidělo-li by se mu toho potřeba, je opraviti a v nich se polepšati.

§ 20.

Jest-li úřad o připravující opatření a rozhodnutí incidentní (§. 13., postávka 4. zákona), může se zavěsti hlasování spisovněm písemným i bez soust. Byli-li by však dva hlasující radní mezi sebou na rozdílch, buď v přičině toho na všechny spůsob soustí odhýváno.

§ 21.

Vytizení, které se má podle učiněného usnesení vydati, má sepati vůbec referent, a stalo-li se usnesení v hlavně věci proti jeho návrhu, má je sepati osov hlasovatel, jakož návrh učiněn jest usnesením.

Na předsednicko náleži, aby zkontrol, zdali návrh vytizení s usnesením se srovnává.

§ 22.

Že se má písemně řízení připravové skončiti a rozepřti odkázati k veřejnému a ústnému přelíčení (§. 28. zákona), vytknuto buď k předsední referentovu radním usnesením.

§ 23.

Kary, jakž vytizení na práva účastníků nemá rozhodujícího účinku a s strany kterýchž v nákosě nebo v jednáních hájí není naplneno, že se má o nich uti poradě, neboť se, když předsední s návrhem referentovým se snáží, vytiditi bez porady (kurantů).

§ 24.

Ažvekatí, kteří strany nastupují, též písemností žádě, korporací a obci (§. 31. zákona), mají své právo k zastupování náležitě prokázati.

§ 25.

Při ústním přelíčení má nejprve referent říci své písemně přednesení.

V tomto přednesení má se vykláti podstatný příběh, mají se v něm uvěsti příčiny stížnosti a co proti ní přivádějí pohnané úřadové správní a strany, však nemá se v něm prováděti náleží, jakž rozhodnutí se má učiniti.

Potom dovolí se mluviti stížnostvedoucím, po něm nástupěi pohnaného úřadu správního a pak těm, kdož v tom mají účastniti.

Pohnaným přitahá v každé případnosti právo, proměti se naposledy.

§ 26.

Účastníci mohou žádati, aby se pro zachování práv jejich ustanovily některé podmínky v protokole, který se o ústním přelíčení sepiš (§. 42., postávka 1. zákona).

Jde-li o to, v která slova se má něco pojmenovati, má předseda k pobídání některého účastníka nařídit, aby se náležitě místo přeložil.

§. 27.

V poradě a v usazení se o nárok, který se má dle ústního přelíčení vynést, mohou účastníci míti jenom ti členové správního soudu, kteří byli při celém přelíčení ústním přítomni.

Co ustanoveno v §§. 5., 6., 7. a 9., nevztahuje se k usazením tohoto soudu.

§. 28.

Přijde-li při ústním přelíčení na jevo, že se bude rozhodovati o platnosti nějakého nařízení, a nekládá-li se senát vyjednávací ze šesti radních a z předsedního, buď přelíčení ihned přetrhne a o receptě nové přelíčení před rozmožným senátem ustanoveno.

Nové přelíčení má také místo míti tehda, když otázka, jest-li nějaké nařízení platné, vzejde při poradě, která se koná po ústním přelíčení (§. 26. zákona) a senát vyjednávací za tou příležitostí se usnese, aby se přelíčení nově uvedlo před senátem rozmožným.

§. 29.

Při poradě v §. 27. podotknuté má nejprve referent navrhnouti, jaké usazení se mají učiniti.

Co se týče formy porady, hlasování a usazení, obsahu a věrou opatření protokolu (§. 42., postávka 2. zákona), též co se týče sepsání nálezu, má platnost to, co nařizuje v §§. 12. až do 18., 19., postávka 2. až do 5. a 21.

§. 30.

Rozhodnutí, která učiní obecne šromádkář nebo finanční úřední šromádkář (§. 9.), též rozhodnutí, která se týkají platnosti nějakého nařízení, zapírají buď do zvláštní šírky.

Každě takové rozhodnutí bodí mimo to zrušením obecně a všem členům správního soudu děláno.

§. 31.

Co se týče dopisování správního soudu s úřady a obcování se stranami, co se týče vykonávání policie při senátě (§. 32. zákona), též co se dotýče nařízení a vedení úřadů pomocných a veřejného vnějšího vyřizování prací, má dle obdoby platnost to, co v té příčině zákony nařizuje řádovým soudům.

§. 32.

Správnímu soudu zůstává se, by navrhl změny v tomto řádu jednacím. O takových návrzích má spravovat soud v obecním šromádkářském rokování a škrze ministerskou radu činiti ku schválení je předložiti (§. 46. zákona).

§. 33.

Kde se v tomto řádu jednacím přivádí nárok škrze nepojmenovaný, rozumí se jím nárok, daný dne 22. října 1875 (§. 36. zák. řád. na r. 1875) o škrze správního soudu.

95.

Naiřízení, vydané od veškerého ministerstva dne 5. srpna 1876,

Jižtce se, vzájemně ve státním náhru, daný dne 22. října 1875 (č. 36 zák. říšsk. ze r. 1875), §. 46, článku I, tím ustanovení o vnitřním řízení správního soudu a o osobách při něm zřizovaných.

1. Říditi správní soud předsedá prezidentovi a v jeho nepřítomnosti nebo zaneprázdnění prezidentovi součtu dle hodnosti nejstaršímu. Pak-li by také prezident součtu zadal nějaká předsádku, má převažati řízení dvorský rada dle hodnosti nejstarší.

2. Prezident neb jeho náhradník má zvláštní právo, podlévati pracovní radni a úředníky pomocné pro službu koncepční a manipulační, než má právo zřizovati korespondenti v případech důležitých. Na něho volěti ustanovovavati, kolik má býti osobní a předčítací, kterého žana a koho. Jemu přisluži skládati součtu podlé toho, co ustanoveno v §. 13. zákona, daného dne 22. října 1875 (č. 36 zák. říšsk. ze r. 1875). Jemu mají se předložiti protokoly jednací a poradní veškerých součtů.

Jemu přisluži, jmenovati některého z radních ředitele kanceláře a prostředního sekretáře z řady koncepčních úředníků správního soudu.

3. Místa služební správního soudu, ku kterýmž úředníky jmenovati není vyhrazeno Jeho Veličenství, obsazuje způsobem rozepání konkursem správní soud sám.

Jest-li že by však mezi konkursem těch obsazovacích míst, pro které konkurso byl rozepán, upředčilo se stejné místo služební a byli-li by tu k němu kandidáti spůsobili, tedy se máže nové rozepání konkursem poznamenati.

Při obsazování míst služebních vyslovujíž podléstojníkům výhradně ustanovených, při jejich propůjčování dáti se jim přednost před spolukandidáty, kteří jest nářezni existencích k tomu se vztahujících.

4. Co se týče předsádek příslušenství a zřizování mezi zřizovací správního soudu, a povinnosti těch, kteří za nějaké místo služební žádají, připomenouti v žádosti, že jsou s některým zřizováním v takovém svazku; než co se týče kvalifikačních tabulek řadových a nějakou službu, má platnost ta, co ustanoveno v zákoně, daném o vnitřním řízení soudu dne 3. května 1863 (č. 81 zák. říšsk.).

k. K vyřizování všech osobních, jmenovitě k obsazování míst služebních a k disciplinárnímu přikročování k úředníkům, kteří nejsou soudcovými, a k služebníku správního soudu, má prezident tohoto soudu státní radou komisi ze šesti členů složenou, která má pod jeho nebo jeho náhradníka předsedáním o všech takových věcech většinou hlasů rozhodovati.

6. Žádají úředník neb služebník správního soudu rovněž svého úřadu vykonávati, pokud neudělil ustanovené přísky služební.

Prezident vykoná přísky služební v ruce Jeho Veličenství člaba.

Prezident součtu, radai a jiné úředníky koncepční, ředitelské úřadů pomocných a adjunkty ředitelských úřadů pomocných bře pod přísky předčítací, ostatní úředníky kancelářské a služebníky představených pomocného úřadu.

7. Vedal-li by se kde svého místa služebníka, zachováni se jest dle toho, co v té příčině nastane v zákoně, daném dne 3. května 1888 (č. 81 zák. sbír.).

8. Tímž platí o výkonech úřednictva a služebnictva rovněž předepsaných, z nichž jedno sepsati má se složití u prezidentů správního soudu a druhé se má podati prezidentovi ministerstva.

9. Žádný úředník správního soudu nemůže jako předseda nebo jako radní v konání správních ústavenství míti a svědčit ani v rozhodování působiti, ani při přelíčení a rekognici přitomen býti:

1. u všech svých vlastních a všech věcí, při kterých se mu jest přímo nebo nepřímě nadíti škody nebo újmy;

2. u všech, týkajících se jeho manželky, jeho pokrevných v pokolení vzhůru stupajícím a sestupujícím, jeho bratranců a sestřenic a těch, kteří jsou s ním je-li blíže příbuzní nebo až do tohoto stupně odvětvění;

3. u všech, týkajících se jeho přirovítelů neb chovatelů a jeho přirovojenů neb uchovanců;

4. u všech, týkajících se jeho poručenů a opatrovanců;

5. u všech, týkajících se jako věřitelů neb dlužníků, nežli by osoby jmenované v této postávce nebo v postávkách 2., 3. a 4. měly u věci přímo nebo nepřímě účastnenství buď ve svém jméně nebo jako plinomocníci neb zástupcové;

6. u všech, v kterých byl před svědkem, zástupcem, řídcem, jednatelem neb prostředníkem;

7. také nemůže u správního soudu nikdo míti účastnenství v rozhodování o věcech, o kterých již v řízení administrativním, na jehož základě se stalo rozhodnutí neb opatření, na které se vede stížnost, byl své mínění jako referent, hlasovatel, referent neb aprohant provedl;

8. dle správního soudu nemůže býti referentem aniž může předsedati při přelíčení a rekognici, když referent u některého orgánu správního, nebo úředník, který v příčině té věci rozhodl, jest s ním ve svazku příbuznosti neb svakovství v §. 2. uvedeném.

Také podřízení úředníci, když u nich má místo poměr některý pod č. 1. až do 6. uvedený, mají se představenému svému oznamiti a hlásiti, aby byli jednání úředního na se vnošeného sprostřed.

Smlouvy o nájem neb o pacht nepokládají se za takový svazek, pro který by byl kde dle postávky 5. a nějakého jednání vyloučen.

10. Prezident může dávatí úředníkům a služebníkům správního soudu dovolenou na šest neděl.

Bylo-li by potřeba, dáti některému úředníkovi neb služebníkovi v roce najednou nebo v několika dobách dovolenou dohromady na více než na šest neděl, pobídnán buď na povolání k tomu prezident ministerstva.

Za udělení dovolené prezidentovi pobídnán buď Jeho Veličenství.

Važila-li by některému úředníkovi nebo služebníkovi nemoc nebo jinou nevyhnutelnou záhodou překážka, že by nemohl služby spravovati, oznámeno to buď prezidentovi, a važila-li by taková překážka prezidentovi, buď to prezidentovi ministerstva oznámeno a k jeho nařízení vyvrážděno. Nepřítomnost takových překážkami způsobená nepokládá se za dovolenou.

11. Co se týče disciplinárního přikročení k soudcovským úředníkům správního soudu, spravovati se jest nákazem, daným dne 21. května 1868 (č. 46 nář. řádk.)

Úředníkům, kteří nejsou soudcovémi, nebo služebníky správního soudu, kteří porušili povinnost úřední nebo přisáhnou službu jin uložení, může činit prezident napomenutí neb důtku, anebo byli-li by tento prostředek bez účinku, srovnati jim s platu a s přidavku aktivního až do té sumy, která jim náleží na čtvrt roku.

Proti důtku písemně dané a proti srážkám složeným může si ten, kdo tím jest stíhán, učiti ve 14 dnech stížnost u prezidenta ministerstva.

Par-3 by tato menší disciplinární opatření byla bez účinku, aneb porušili-li by takový úředník neb služebník povinností způsobem hrubým, důvěry ve službě ho zbavujícím, tedy mu buď po skončení vyšetření uložena některá z menší disciplinárních okolností příslušných, která se v takových případech ukládá úředníkům, kteří nejsou soudcovémi a služebníky řídných sborových soudů.

12. Mezi disciplinární nad úředníky nosoudcovskými a nad služebníky správního soudu, která jde nad práva prezidentova, vykonává soud sám, potažiti osobní komise dle paragrafu 5. složená, spravuje se dle onyhož tím, co v příslušných úředních nosoudcovských a služebních soudů sborových ustanoveno v nákaze, daném dne 8. května 1868, č. 81, díl I., kapitola 7. Práva, propůjčena tom ministerstvi práva, přisluhuje prezidentovi ministerstva.

13. Každé písemné opatření disciplinární, nachť je dle paragrafu 11. učinil prezident, nebo dle paragrafu 12. komise osobní, zejména buďti do výkazu úřednictva a služebnictva (paragraf 8.).

Když ten, komu byla důtku dána, tři léta bezúspěšně se choval, může žádati, aby důtku ve výkazu úřednictva a služebnictva zaznamenaná byla vymazána, a tímž rozhodnutí přisluhuje prezidentovi.

14. Správní soud má na konci každého občanského roku podati prezidentovi ministerstva výkaz prací v tom roce učiněných, aby v něj nahlédli a předložili ho Jeho Veličenství; tento výkaz má obsahovati v prvého oddělení veškeré práce správního soudu, v druhém práce, oddělené podle ministerci, proti jimž rozhodnutím nebo opatřením stížnosti učiněvaly, nebo v jichž obor působnosti záležitosti náležejí, konečně v třetím oddělení má obsahovati práce podle semí, vzešlé z příslušných stížností proti rozhodnutím nebo opatřením orgánů správy zemské, okresní a občasní.

15. Toto nářezání vejde ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášeno.

Auersperg n. p. **Lasser** n. p. **Stremayr** n. p. **Glasner** n. p.
Unger n. p. **Chlumecský** n. p. **Pretis** n. p. **Horsí** n. p.
Ziemialkowski n. p. **Mannsfeld** n. p.

OPRAVA.

V čísle II., č. 4. nákazů Národního na r. 1878, str. 14, buďti ve Výkazu a návrhy přílohy na konci jméno „v Čechách“ na první a jméno „v Bukovině“ na druhé místo přeloženo, jako v Čechách dle nákazu 8 a v Bukovině 2%, krajana.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský se strany jedné, a

Jeho Jasnost panující kníže z Liechtenšteina se strany druhé,

zavedli z příčiny obnovení jednoty celní a berní roku 1863 sřízené a dle smlouvy sřízené, jejíž datum 23. prosince 1863, dále trvajících, která po dané výpravě dne 31. prosince tohoto roku dojde, vyjednávají a jmenují k němu plomocenky:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

pana Josefa svobodného pána Schwegla, rytíře řádu sv. Štěpána a řádu železné koruny řádu III. c. a k. dvorského a ministerského radu;

Jeho Jasnost panující kníže z Liechtenšteina:

pana Klementa hraběte z Westphalen,

kněžíto plomocenci, obědvě plomocenství své a obědvě je býti pořádná, o tato ustanovení se ujednali:

Článek I.

Jednota berní a celní, dne 23. prosince 1863 mezi oběma smlouvajícími se stranami smlouvená i se všemi ustanoveními nyní mezi majícími na rok se prodlužuje, a platnost její ustanovuje se tímto až do konce r. 1875.

Jedno obě vstoupě smlouvající se strany dobrodružně účinky této smlouvy vůbec uznaly a viděly se takto potřeby, aby se v ní staly změny některé se zřídlenými okolnostmi se srovnávající, tedy usmely se na tom, aby roku 1875 jednali o příhodné změny té smlouvy zavedly a je ukončily.

Článek II.

Tato smlouva bude před koncem r. 1875 ve Vídni ratifikována.

Toma na svědění se plomocenci vstoupěných stran se smlouvajících v té smlouvě podepsali a pečeti své k ní přitiskli.

Ve Vídni, dne 13. prosince 1875.

(I. S.) Josef svobodný pán Schwegel m. p.

(I. S.) Klement hrabě z Westphalen m. p.

tedy My, uváživše veškerá ustanovení této smlouvy, ji jsme schválili a oblibili, slibujíc také Naším slovem císařským a královským za Nás a za nástupce Naše, že všechno to, co v sobě obsahuje, věrně budeme a dáme zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v této smlouvě Svou rukou podepsali a k ní pečeti Naši císařskou a královskou přitisknouti kázali.

§. 2.

Plat, dle §. 3. nařízení, vydaného dne 3. července 1854 (č. 169 zák. říšsk.) o platech, náležitých úředníkům, diáknům a služebníkům a dle §. 1. nařízení, vydaného dne 28. srp. 1858 (č. 186 zák. říšsk.), za cesty služební ustanovený, čím, když cesta sem a tam nežní více než 15 kilometrů, za každého dle předpisu náležitého koně a za každý myriametr 1 zl. 3/4, kr. rak. čista. — Vzdálenost, až do které se povozem nezahrabuje, ustanovená dle nařízení, vydaného dne 3. provincie 1859 (č. 221 zák. říšsk.) na 1/2 míle, vyměřuje se na 3/8 kilometru.

Náhrada povozního při cestách z příslušy komisí konaných počítána buď dle myriametrů.

Co ustanoveno v první postavce §§. 15. a 21. nařízení, vydaného dne 3. července 1854 (č. 169 zák. říšsk.) o platu za počítáky a za dočivání, má platnost, když jest místo vzdáleno více než 3/8 kilometru.

Plat za počítáky či chodné čísl 28%, kr. rak. čista za každý myriametr cesty sem a tam.

Za číslky cesty, které nežní 2 kilometru, nezahrabuje se při počítání cesty podle třetí postávkvy §. 15. níže.

§. 3.

Když se budou znovu zhotovovat pouť vězňům, mějtež dle nařízení, vydaného dne 22. listopadu 1855 (č. 201 zák. říšsk.) tuto váhu a míru:

1. pouť:

a) jednoúškové okovy na nohy dětské, ženským a slabým mužským mějtež 300 až do 770 gramů;

 dvojnásobné okovy na nohy mějtež 690 gramů až do 1 kila 40 gramů;

b) jednoúškové okovy na nohy silným mužským mějtež 1 kilo 30 gramů až do 1 kila 190 gramů,

 dvojnásobné okovy na nohy mějtež 2 kila 240 gramů;

2. boty měj 32 centimetrů výšky a při kolezech na nohy 48 centimetrů.

§. 4.

Otvor, který se má dle instrukce, dané soudům trestním dne 16. čer. 1854 (č. 165 zák. říšsk., §. 43., č. 3), uprosit dle ve věznicích oděhů, má míti, když se budou dělati nové otvory, 42 centimetrů ve štěrce.

§. 5.

Při zřizování věznic a při zřizování komůrek v nich mají na místě měř, ustanovených v nařízení, vydaném dne 24. srpna 1849 (č. 376 zák. říšsk., §§. 2. a 3.), platnost míti tyto měry:

Zof věznic obkličující má býti nejméně 4 metry vysoká; komůrka má býti 4 metry dlouhá, 2 1/2 metru široká a 3 1/2 metru vysoká.

Otvor pro okno má býti výšce 2 metry od podlahy.

§ 6.

Vydělenost, ustanovená v nařízení o pravidelném obědňání metřích, vydaném dne 28. dubna 1855 (č. 26 zák. říšsk., §. 77.) na 1 až do 1½, palec, šíř 27 milimetrů až do 40 milimetrů.

Podle toho, co ustanoveno v §. 113., každé pohotově chovány miskové váhy se šířkou až do 5 lb.

§ 7.

Toto nařízení vstoupí ve skutek ode dne vyhlášení.

Lasser m. p. **Glaser** m. p. **Chlumecky** m. p. **Pretis** m. p.

98.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po umluvení s ministeriemi obchodu a financí dne 7. čer- vence 1876,

jinžto se určuje míra a váha, ustanovená v dekretě dvorské kanceliře, daním dne 30. dubna 1840, č. 10.259, v příslušném nařízení rest.

Podle zákona, daného dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872), jinžto bylo ustanoveno nové užívání míry a váhy, a zákona, daného dne 31. března 1876 (č. 62 zák. říšsk.), o proměňování měr a vah v různých částech a nařízeních příslušných v měru a váhu metrickou, nařizuje se toto:

Především míra a váha, ustanovená v §§. 1., 3. a 5. dekretu dvorské kanceliře, daného dne 30. dubna 1840, č. 10.259, v příslušném toba, jak mají býti vozy nářezny, určuje se tímto způsobem:

V §. 1., dle něhož vozy nákladní nemají býti širší než 9 vídeňských stop či stěvicích, ustanovuje se tato šířka na místě 9 vídeňských stop na tři metry.

V §. 3., dle něhož se nemá na vůz, který má užít houkotě v kole než 6 vídeňských stop, má-li dvě kola, nakládati více než 30 vídeňských centůů a má-li čtyři kola, se více než 60 vídeňských centůů, a dle něhož se vozy, které mají houkotě užít 6 vídeňských palec, polovice mířte promíjí, ustanovuje se šířka houkotě na místě 6 vídeňských palec na 16 centimetrů, náklad na místě 30 centůů na 14-8 centůů metrických a náklad 60 centůů na 23-6 centůů metrických.

V §. 5., dle něhož zapovězeno jest, když se neudívá šabky či zavěračky, užívati nějakého přístroje k nastavení kol, složených z houkotí měřů než 6 palec širokých, aby se nezachý nepotřebná točít, ustanovuje se šířka houkotí na místě 6 palec na 16 centimetrů.

Lasser m. p.

99.

Nářezí, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po ujednání s ministerium obchodu, se říšským ministerium vojenství a s ministerium zeměbránění dne 7. července 1876,

jinak se určuje předstá míra a tíha, ustanovená v dekrétě dvorské kanceláře, daném dne 28. dubna 1848, č. 12.242, v příslušné srovnání skladě sířlivu a magazínů na prach šou pokoje.

Podle zákonů, daných dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), nařezuje se takto:

Vzdálenost nejméně 400 sáhů od obydlí, ustanovená v dekrétě dvorské kanceláře, daném dne 28. dubna 1848, č. 12.242, dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datem 12. dubna 1848, v příslušné srovnání skladě sířlivu a magazínů na prach šou pokoje, určuje se v normální vzdálenost nejméně 760 metrů.

Co se týče vzdálenosti 200 sáhů, vyměřené v tomto dekrétě dvorské kanceláře v příslušné skladě prodejných, pokud v sobě nesdružují více než 50 centnářů prachu, ustanovuje se tato vzdálenost na 380 metrů, a zářeba, ustanovená na 50 centnářů, určuje se v zářeba 28 centnářů metrických.

Lasser m. p.

100.

Nářezí, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po ujednání s ministerium obchodu dne 7. července 1876,

jinak se určí předstá míra, ustanovená v zákoně císařském, vydaném dne 3. ledna 1851 (č. 16 zák. říšsk.) v příslušné srovnání země na silnicích říšských.

Dle zákonů, daných dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), nařezuje se toto:

Dle §. 2. nařízení císařského, vydaného dne 3. ledna 1851 (č. 16 zák. říšsk.), povinný jsou vykazovati směr ze silnic obou, jejich krajina silnice jde, aneb které nejsem více než dvě míle od silnice vzdáleny; na místě této vzdálenosti dvou mil ustanovuje se 15 kilometrů.

Lasser m. p.

101.

Nářezí, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po ujednání s ministeriem obchodu a práv dne 7. července 1876,

jinak se určuje předstá míra, ustanovená v zákoně, daném dne 15. listopadu 1867 (č. 135 zák. říšsk.) o právech zhraněčování.

Dle zákonů, daných dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), nařezuje se takto:

V §. 7. zákona, daného dne 15. listopadu 1867 (č. 135 zák. říšsk.) o právu shromážděním, podlé náležitosti se uznává, když jest shromážděním říšská rada nebo sněm zemský, dovoliti, aby se v tom místě a na pět mil dle kola pod říjným nebem shromáždění odbyvalo, ustanovuje se na místě této vzdálenosti pět mil 38 kilometrů.

Lasser n. p.

102.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po umluvení s ministeriemi obchodu a práv dne 7. července 1876,

žádo se změny předstří míra, ustanovená v zákoně o tisku, daném dne 17. prosince 1862 (č. 4 zák. říšsk. z r. 1862).

Dle zákona, daného dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. z r. 1872) a dne 31. března 1875 (č. 42 zák. říšsk.), nařizuje se takto:

V §. 14. zákona o tisku, daného dne 17. prosince 1862 (č. 6 zák. říšsk. z r. 1862), vyměřena jest kauce za periodické spisy tiskové, které se vydávají ve Vídni nebo v krajně okolní, t. j. až na dvě míle vzdáli, 60 i v jiných místech a krajně okolní; na místě této vzdálenosti dvou mil ustanovuje se 15 kilometrů.

Lasser n. p.

103.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 12. července 1876,

s tím, že obec Äyberšká přičlá se k obvodu okresního soudu Šotanského v Galici.

Podlé zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říšsk.), odlučuje se obec Äyberšká z obvodu okresního soudu Kozenského a přidává se k obvodu okresního soudu Šotanského.

Toto nářízení vstoupí ve skutek dne 1. října 1876.

Glaser n. p.

104.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 25. července 1876,

s tím, že se mohou porovnávat a kolovat míry na tekutiny 100 litrů obsahující, ustanovené k měření měřítka vlného a ozračného.

Uvádějí ve skutek zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. z r. 1872), vyhláší se obecně mířspolečnost předpady, vydané od n. k. normální komise císařské o tom, že se přizpůsobí k porovnávatí a kolovatí dřevěné míry na tekutiny 100 litrů obsahující, při čemž se připorádat, že lze těchto měřít v obecném obchodu užívati jen k měření měřítka vlného a ozračného.

Chlamecky n. p.

Aby se tyto rozdíly, má se na jich vnitřní ploše kolem 1 1/2 milimetrov tloušť obrátí rozepnutí a 4 vřetky se spodní obrátí spojit.

Kromě obrátce spodní a obrátce vřetní, jichž kraj: zevnější leží v rovinné kosoúhelné a dolního kraje dutin, každý dvě jiné obrátce přiděleny a 4 vřetky stejné daleko od sebe vzdálenými, stojícími s sebou, jimiž jsou upraveny dutiny na vřetní a spodní obrátci, s dutinami spojeny. Tyto obrátce mohou mít také než 30 milimetrů šířky a nejvyšší 1 1/4 milimetrov tloušťky.

Tato vzra má mít buď kolem 6 drážd, tjak způsobem jako při větších měřích dutých na vrchě vřetí upravená, anebo se mohou taková dráždla udělati dvěma dutinami nad vřetní kraj v náležitě dříve vystupujícími, diametrálně proti sobě ležícími (jakž se vyspůsobují viděti), v nichž jsou kulaté díry, aby se mohla skrze ně tyčka prostáti.

Jak se mají zkušební a kdy se mohou címentovati.

Zkušební mají se tyto míry dle toho, co předepsáno v instrukci.

Kalkování mají se zvonku na duš a na stěně a mohou se kalkovati jen tehda, když ocelýška od pravého obvodu není větší nežli 0-5 litru výše nebo níže.

Co se platí címentárka.

Címentárka zapravena buď:

A. Za porovnání a kalkování	60 kr.
B. Za zkoušení bon kalkování	30 kr.

Ve Vídni, dne 28. července 1876.

Od c. k. normální komise címentu:

Herr m. p.

105.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po udluvení s ministeriemi obchodu a financí dne 31. července 1876,

jinžto se ustanovuje ustanovení, náležitá v záležit. daním dne 18. března 1874 (č. 32 zák. říšsk.) a v záležit. daním dne 11. března 1875 (č. 23 zák. říšsk.) v přísluš. pozemkové, náležitěho sluzby veřejné posádkové a delegace rašy říšské.

Podle náležit. daných dne 21. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), ustanovuje se:

V §. 1. náležit. daných dne 19. března 1874 (č. 22 zák. říšsk.) a dne 11. března 1875 (č. 23 zák. říšsk.) = pozemkové sluzby veřejné posádkové a delegace rašy říšské, dle nichž mají občerství jeden zlatý rakouského císla na každou milii cesty sem a tam náhrady útrat pozemkové, ustanovuje se na místě jedné milie jeden myriametr a v rovnalosti s tím na místě jednoho zlatého jeden stary 32 krajnárů pozemkové.

Lasser m. p.

106.

Vyšešení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 2. srpna 1876,

ještě se týče úhrvy, učiněné mezi Rakousko-Uherskem a mezi Tursky za přítomnosti posílní domě nalezené z Trstu do provincií benátských nebo do provincie Mantuanské a naopak.

C. k. vláda zasedá radou říšskou zastoupených a královská vláda vládní území jsou se vyměňování stáještějších prohlášení ministeriálních, jichž dátum 29. května, potažně 20. června 1876, za přítomnosti posílní domě nalezené z Trstu do provincií benátských nebo do provincie Mantuanské a naopak o ústě položené ustanovení, jež Trstanská rada městská jako ústě shromážděná v sezení svého dne 13. dubna 1876 přijala:

Článek 1.

Vláda Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství zavazuje se, že bude k tomu přiblížiti, aby nalezené do Trstu přišlé a v některém ústavě provincií benátských nebo provincie Mantuanské chovaní domě byli dopraveni.

S druhé strany pak bude na se vláda Jeho Veličenství krále Vládního zavazet, že bude pečovati o dopravu domě nalezené do provincií benátských nebo do provincie Mantuanské přišléjších v Trstanském domě nalezené chovaných.

Článek 2.

Nalezené budou dopraveni jen tehda, když pobudou šest nešť v některém ústavě, když budou spáseni k převození, když očkování a dobrým prospěchem přestoji a jich přišlénost státní náležitě na jisto se postaví.

Článek 3.

Nalezené odvozděni býti mají v domě nalezené ve Videnu, jenž se náklady, které poměječím ústěním jich vzejdou, nahradí.

Článek 4.

Tato náhrada náležitě dá se oboplně na nalezené vlastní země; tudž vláda rakouská dá jí za nalezené do Trstu náležitě a vláda vládní za nalezené, přišléjší do provincií benátských nebo do provincie Mantuanské.

Článek 5.

Vláda Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství napravi výlohy pozemní z Trstu do Videnu za nalezené benátské a Mantuanské, a výlohy pozemní z Videnu do Trstu za nalezené do Trstu přišléjší.

Článek 6.

Korespondence a dovození nalezené, kteří se mají do svého domova dopravit, povede se přímo mezi municipálníou Trstanskou a královskými vládními prefekturami Benátskými a provincie Mantuanské.

Článek 7.

Režim se same sebou, že se bude (soud) staloua něžko změnit v přede-
šlých částech o obchodu a bezplatném spůsobení malozemců jedinou z obou
států náležejících a v ústavech druhého státu zhoršených.

Úmluva tyto položeni vjde ve skutek dne 1. července 1876.

Lasser m. p.

107.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 8. srpna 1876,

jakto se vyhlášení dodavky stásovní k řádu cementnímu a k tarifě cementního, vydaným
dne 18. prosince 1872 (§. 151 zák. říš.).

Uvidějí ve skutek zákon, daný dne 23. července 1871 (§. 16 zák. říš.
na r. 1872) o novém úřadni měr a váh, a zákon, daný dne 24. března 1876
(§. 56 zák. říš.), jakž se učinily změny některé ve úřadni měr a váh, vydaném
dne 23. července 1871, vyhlášení se obzvlášť náže položeni, od c. k. normální
komise cementní vydané dodavky k řádu cementnímu a k tarifě cementního, vyda-
ným dne 18. prosince 1872 (§. 171 zák. říš.).

Chlumcecky m. p.

Třetí dodavek k řádu cementnímu.

vydané dne 18. prosince 1876.

K §§. 8.—9. a 11.

1. O cementnímu měr na slj.

Ku prodávání sljů v malých částkách bude se mozi porovnávatí a kalko-
vatí svlátní daté váhy, obsahující 1, 0·4, 0·2, 0·1, 0·05 a 0·02 litra.

Třetko náže datých dovoleno jest užívati, bylo-li by toho v něm potřebi,
takž k měření náže.

Co se tyto jíž zhotovování a cementování, budíž pravidlem toto:

Jak se mají tyto míry poznati.

Tyto míry poznány budie zvlášť náže uvedení, k nimž se při-
pají slovo litr neb písmeno L., kterži se buď vyrazí nebo vytiskne; slozky litra
poznati se jediné slozky desítními.

Jako poznati mají náže.

Tyto míry jako míry zvlášť zhotoveny budie v podobě válec, jehož výška
bude dvojnásobně tolik ve průměru.

Rozměry rozličných měr, vyznačené v milimetrech, jsou dle toho tyto:

Velikost míry	přímo	Vypočtené hodnoty	všky
1 l.	86-0		172-1 ^{mm}
0-5 „	43-3		136-5 „
0-2 „	50-3		100-6 „
0-1 „	39-9		79-8 „
0-05 „	31-7		63-4 „
0-02 „	23-4		46-7 „

Aby se zhotovování těchto měr usnadnilo, dovolují se v průměrech odchýlky od vypočtených hodnot všle uvedených, které však, má-li míra 1 litr až do 0-2 litru, nesmí být více než dva milimetry, a jest-li míra menší, ne více než 1 milimetr všle nebo níže.

Jak mají tyto míry být zhotoveny a jak upraveny.

K měření na olej dovoleno jest užívati jen plochu zcela čistou čiště zacinovanou, aby mohly dílničkám při užívání vcházeti dostatečně odparovati. K letování může se bráti jen olova čistá.

Tyto míry rozemňují se od měr na tekutiny tím, že při nich není spodní okraje sesilovací, aby olej mohl snáze odtékati, a že na místě vrchní okraje dána jest, obsahuje-li míra 1 litr, jen okraj 15 milimetrů široká, obsahuje-li 0-5 a 0-2 litru, okraj 10 milimetrů široká, a jest-li míra menší, okraj 8 milimetrů široká; tato okraj odřízí se tím, že se plocha navenku nejprve na 2 milimetry odřízí a potom, podle rozdílné velikosti míry, na vršek dořízne okraj a k rovnání stěny nádoby povše přiklepá.

Tento prostředek jest zároveň k tomu, aby se na míra vyznačil kolek zinkem, pročes při měření na olej ty 2 kapky zinkové nejsou.

Spodní kraj měr na olej může vystupovati nad spodní plochu dna, které má být takové jako u měr na tekutiny, jen o 2 milimetry.

Podobně míry na olej se naplňují jen tím, že se pomocí, tedy mají na místě obyčejného ucha tak tučné háky vlnité, které se užívají právě plochovými s okrajemi krajů, k nádobě přilostovávají, dostatečně dlouhými a na horním konci ve způsobě háka zkrivenými.

Na tyto háky vyznačí se znané množství; tytéž háky mají se, kde jsou k míře přilostovány, pod samým krajem o 3 až i 4 milimetry pod pravým okrajem ohnuty být.

Jak rečí míře být odchýlka od pravého obsahu.

Odchýlka měr na olej od pravého obsahu nemá ani všle ani níže být větší, nežli

při měřících litrových	$\frac{1}{1000}$	pravého obsahu,
při měřících 0-5 a 0-2 litru	$\frac{1}{1000}$	„ „
při menších měřících	$\frac{1}{1000}$	„ „

Jak se mají tyto míry kolikovat.

Tyto míry kolikují se tím, že se vyznačí množství na okrajích sesilovacích, které jsou na vrchním kraji míry.

Jak se mají plynoměry kalibrovati a jaké odchýlky se dopustíjí.

Suché plynoměry mohou se kalibrovati jen tehda, když množství plynu počítaním rejstrového od množství, které skutečně přeběhlo, neodchýlí se o více než nanejvýš o dvě procenta výše neb níže.

Na každém plynoměru vrazí se kolek několikařáde tím způsobem, aby se ani k počítadlu, ani k prostoru měřicím bez porušení kolku nemohlo přizpůsobiti.

Třetí dodavek k tarifě cimentného,

vydaná dne 19. prosince 1874.

K 4. H. Míry za tekutiny.

Za zkoušení a kalibrování měr olejových, též za zkoušení jich bez kalibrování (odměrky buďto tyto poplatky, které jsou vyměřeny v tarifě cimentného, vydané dne 19. prosince 1872 (§. 171 zák. říšsk.) a v prvním přílozku k této tarifě, jehož datum 18. července 1874 (§. 119 zák. říšsk.).

K 4. T. Zváží.

Co se týče obchodních závaží kilogramových z lišého železa, počítáno buď:

A. Za zkoušení a kalibrování	40 kr.
B. Za zkoušení bez kalibrování	20 kr.

K 4. VIII. Plynoměry.

Za suché plynoměry buďto to, co v skupci A a B částky VIII. ustanoveno za mokré plynoměry, dvojnásobně počítáno. Poplatky, ustanovené v skupci C, uznají tu místa.

Od c. k. normální komise cimentní:

Herr n. p.

108.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 8. srpna 1876,

ježto se týče zákupní státní a k. privilegované telegrafie lužické.

Ježto na základě zákona, daného dne 18. března 1876 (§. 48 zák. říšsk.), dle snímky, dne 29. dubna 1876 mezi c. k. ministerium finanční a c. k. ministerium obchodu, zastupujícími c. k. císař, se strany jedné, a mezi společností c. k. privilegované telegrafie lužické v likvidaci, též mezi kurátorem ku společnosti zastupujícími práv majstráků přírodních občinací řehně společností lužické od soudu zřizovaným se strany druhé uzavřená, listu c. k. privilegované

železnice Dačuberské do kaňh železničních v. k. zemského soudu Lvovského vložení, zvláště hlavní linie z Chýrove do Strýje a vedlejší dráhou z Drohobyče do Boryslavi krom veškerého příslušenství nemovitého i movitého i se všemi právy v kasech propůjčenými a jinými převody jsou na v. k. správu státní, v jejímž jméně první uhersko-bolšská společnost železniční dle smlouvy, učiněné dne 19. dubna 1876, od 1. května 1876 jízdu po jízdních lístcích prováděje, tedy má podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 26. srpna 1876, vše to, co ustanoveno v listě povolení, datovaném dne 5. září 1870 (č. 136 zák. Říš.), poskytnuti moci a platnosti.

Chlumecký m. p.

109.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 11. srpna 1876,

o tom, kdy počne stádnost nově zřízené v. k. ředitelství policieji v Hradci.

Nově zřízené v. k. ředitelství policieji v Hradci počne stádnost dne 1. září 1876.

Lasser m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XXXI. — Vydána a rozeslána dne 2. září 1876.

110.

Narizení, vydané od ministerium zeměbránění, od ministerium orbý a od ministerium záležitostí vnitřních dne 11. srpna 1876,

v tom, že se mohou koni (zvířata nesečel) předváděti před komisí ke klasifikování koni toho místa, kde se jich majetník na čas zdržuje.

Majetníkům koní (zvířat nesečelích či osennarů), kteří nejsou v čas klasifikace koní se svými koněmi v tom místě, kde se obyčejně zdržují, dovoleno jest, předvésti své koně (zvířata nesečel) k obhlédání a klasifikaci před komisí, která v tom místě, kde se na čas zdržují nebo sejdějí něho koně klasifikuje.

K tomu komisi mají takové držitelé koní, když podle §. 2. nařízení ministeriálního, vydaného dne 1. srpna 1873 (č. 186 zák. říšsk.) v obci obyčejně zdržování svého oznamují, kolik koní a zvířat nesečelích mají, naroveň žádají na klasifikaci těchto koní spíšechem delegace a pojmenování náležitě místo a okres, kde, a čas, po který se tam budou zdržovati, sčít mají uděti, kolik koní (zvířat nesečelích) tam s sebou vezmou.

Tato žádost má se vepsati do rubriky „připomenutí“ cedulky oznamovací, potažně výkazu opovšeržených koní (zvířat nesečelích) starostou obecním sestaveného, a starosta obecní má ji v mírnost uvésti představenému politickému úřadu okresnímu, předlože opis cedulky oznamovací nebo výkazu a výkazu koní opovšeržených.

Není-li pouti povoleno žádná národa, má tento politický okresní úřad, přilože dva stejnopisy výkazu dle formuláře B k nářadní ministeriálnímu, jehož datum 1. srpna 1873 (č. 186 zák. říšsk.), odlišného a v rubrikách 1., 2., 3. vyplněného žádati, aby politický okresní úřad toho místa, kde se majetník koní na

čas zdržuje, dal koně před komisí v místě dožadného se zdržování nebo nejdříve nebo koně klasifikující předvésti a poslal jeden exemplář toho výkazu nazpět, vyplněv v něm rubriky 4., 5., 6.

Jedinec klasifikace dle daného k tomu povolení způsobem delegace vykonané aprost majetníka koní povinností, předvéstí koně před komisí ku klasifikování koní obyčejného jeho bydliště.

Auersperg m. p.

Horst m. p.

Mannsfeld m. p.

111.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 16. srpna 1876,

s tím, že se prodávaje množství tabákové tabáky vedlejší celnicí Česká, vyhlášeno s vinnodaného z Rakouska.

Zmocnění, daně vedlejší celnicí třídy II. v Nové vyhlášení, jakož dítum 26. srpna 1876 (č. 188 zák. říš.), až do 1. července 1876, vyhlášeno dle z vinnodaného z Rakouska po moři dožadného až do 50 váder podle 27. položky tarifové, připsanosti I. obecné tarify celnic, prodávajeno jest dle ustanovení královského uherského ministerium financí na další tři léta, t. j. až do 1. července 1879, při čemž ustanoveno, že se může rajdovou k vyhlášení připsanosti 25 hektolitrů.

Pretis m. p.

112.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 23. srpna 1876,

s tím, že práva, propůjčená koncesi v příčině těžby z Břetislavi na Hrušovan do Celerndorfu přenechají se na akciznítkou společnost vybranou privilegovanou severní těžby železa Ferdinanda.

Jakož vybranou privilegovanou severní těžbu železa železa Ferdinanda na akciznítkou, daného dne 12. března 1876 (č. 42 zák. říš.), vedle anebvy tržby a prodejní ze dne 28. června 1876 kolezičního linie společnosti s. k. priv. Seleznie Břetislavsko-Mikulovsko-Hrušovanské náležející, v kubitě kolezičních c. k. zemského soudu Vídeňského vloženo, a to z Břetislavi, kdež se připojají k severní Seleznici císaře Ferdinanda, na Mikulov do Hrušovan ka spojení a doplňovací sítí společnosti rakouské Seleznie státní a z Novosedel na Lavu do Celerndorfu, aby se to připojily k rakouské Seleznici severozápadní, od počátku, nyní v Břetislavi se nacházející společnosti se schválením vlády sdružila a v provozování železky po jmenovaných liniích kolezičních také již, od 16. dubna 1876 počínajíc, se urádně, tedy převzány jsou dle Nejvyššího rozhodnutí, jakož dítum 20. srpna 1876, koncese v příčině železky Seleznie c. k. Břetislavi na Mikulov do Hrušovan a z Celerndorfu na Lavu do Novosedel Nejvyššími listy povolení, danými dne 4. září 1870 (č. 9 zák. říš. na r. 1871) a dne 14. srpna 1872 (č. 187 zák. říš.), propůjčené na akciznítkou společnost vybranou privilegovanou severní Seleznie císaře Ferdinanda.

Při tom má však od toho dne, kterého vyhlásí se privilej, severní železnice císaře Ferdinanda uváděti se v provozování jízdy po jmenovaných liniích železničních, t. j. od 16. dubna 1872 počínajíc, vše to, co ustanveno v článcích II. až včetně do XIII. a v XV. až včetně do XIX. Nejvyššího listu povolení, daného dne 4. srpna 1870 (č. 9 zák. říšsk. na r. 1871), též to, co ustanveno v §§. 2. až včetně do 18. Nejvyššího listu povolení, daného dne 14. srpna 1872 (č. 137 zák. říšsk.), poskytní most a plamení stě a mají na místě toho nastoupiti odpovědnost ustanovení sjednocení (I. až do XVI.).

I.

Správa státní má právo, ačkoli společností, aby vystavěla spedež ke druhé koleji a položila ji, když by roční hrubý užitek ve dvou letech po sobě jízdních činil více než 21.000 zl. rak. Stala se kilometr.

II.

Společnost jest povinna, za náhradu nákladu, který tím vznikne, povolit, aby železnice spojovací, které by podnikatelstva horní a průmyslové na provedené lince kladly pro dopravní účely výrobků k té železnici založiti chtěla, k náhradám způsobem provozování jízdy co nejvíce sblížila se připojily, též jest povinna, vůbec dle možnosti napomáhati, aby se takové dráhy křídlení vystavěly a provozily se, co se týče význačků, pod kterými se možno takové dráhy křídlení připojíti, tomu, co v té příčině ministerium obchodu ustanoví.

III.

Společnost jest povinna, na lince železničních koncesi udaných po výšce dne koncese nepřevzati jízdy provozovati.

IV.

Aby společnost mohla druhou kolej pod č. I. připojením vystavěti a provozovati železniční dle potřeby rozšíření, uděluje se jí právo vyžadovati dle zákona o tom vydaných.

Totéž právo má se společností udělit v příčině železnice křídlení k zavedení průmyslových vodoráží, o kterých by správa státní shledala, že se mají pro obecné dobré státi.

V.

Společnost má se při provozování jízdy po železnici povoleno spravovati tímto listem povolení, též zákony a nařízeními (jmenovitě zákonem o provozování železnic, daným dne 14. srpna 1854 (č. 238 zák. říšsk.), řídem provozování jízdy, vydaným dne 16. listopadu 1851 (č. 1 zák. říšsk. na r. 1852) a předpisem o signalizování, vydaným dne 18. srpna 1872 (č. 80 zák. říšsk.), jakož i zákony a nařízeními, jakožto budou příště vydány.

VI.

Co se týče dopravního zájmu státních úředníků, důstojníků a služebníků ve službě cesty konajících, též co toho se dočítá, co se má použiti poštám a veřejné státnímu telegrafickému, má na provedení železniční platnost míti to, co ustanveno v té příčině v listě povolení, daném císařsko-královské železnici severní dne 6. května 1867 (č. 82 zák. říšsk., §§. 13., 14. a 15.).

VII.

Za nejvyšší tarifu při dopravování osob po železnici z Brnohlavi na Hrušovany do Celerdorfu ustanovuje se:

		za osobu a za kilometr
v třídě	I.	5-6 kr. rak. šilera ve stříbrě,
" "	II.	3-5 " " " " "
" "	III.	2-5 " " " " "

Při rychlovládcích mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent zvýšiti, když rychlovlak ujede průměrně (počítaje v to i zastavení na stanicích) nejméně 80 kilometrů.

Při vlacích smíšených bude tarify výše položené o 20 procent sníženy. Minister obchodu má však moce, toto snížení dle toho, jak určí, se jediti, a dle jiných poměrů podnikatelstva železnice na čas zrušiti.

Vydělati by se toho potřebovala, aby se tarify ještě více snížily, baže společnost povinná, zavěsti k vybídání ministra obchodu na trasech, které pojmenauje, IV. třídy (vazy ke státi), v níž se bude platiti 1-6 krejcaru rak. šilera ve stříbrě za osobu a za kilometr.

Sázky tarifové severní železnice moravsko-slezské za zavazadla a za dopravování vozidel a živých zvířat zároveň s osobami, jakož i veškerá ustanovení tarifová severní železnice moravsko-slezské v příčině dopravování osob a zavazadel, sít vozidel a živých zvířat vlaky osobními, mají také platnost na železnici z Brnohlavi na Hrušovany do Celerdorfu, pokud minister obchodu, slyšev podnikatelstvo železnice, sčítá sazby a ustanovuje tarifových nejvyšších.

VIII.

V příčině dopravování zboží po železnici povolené má platnost sít aliepokorná tarifa nejvyšší, totiž:

za tunu a kilometr v krejcařích rak. šilera ve stříbrě:

A. Rychlé zboží.

1. Za obyčejné rychlé zboží 16 kr.
2. Za smíšené rychlé zboží, totiž: mléko a výrobky z mléka, vařivo, čerstvé maso, chléb atd. počkovice sazby výše položené.

B. Zboží nákladní.

I. Zboží po kusech.

Třída I., totiž: zboží lékařnické a vojenské, zboží koloniální, knihy, zboží šperkové, brnčové a kůžké, zboží rakodilné, bobřákové, kožednické, kůže syrové a vyčištěné, výrobky tabákové atd. 4-5 kr.

Třída II., totiž: uprosité zboží bavlačné a lněné, byliny k barvení, kvavnice, uprosité zboží dřevinné, svíčky a mýdla, papír, čerstvé ovoce, sákr atd. . . 5-6 kr.

za „zboží rostlinné“, totiž: za potraviny, nestlačený čimel, živé stromy, zboží kámenické atd. počítá se 1/4 násobný poplatek třídy I.

2. Dříví na svůj vln.

Třída A, totiž: ohřív, lamininy, semená olejová, výrobky mléčné, stáď, stě, železo a ocel (v kolicích, protocích, deskách), štiny železníkové, víno, pivo, kofalka, lih a ooc, rýže, cukr syrový, tabák syrový atd. 50 kr.

Třída B, totiž: dříví k stavění a na nářadí (když není vosa delší), zemičky, umělé mrviny, gumo, masočka z kosti, kosti, spodium, vápno, cement atd. 40 kr.

Třída C, totiž: dříví k pálení, rudy, železo syrové a lemné, cihly edici, cihly krycí, hřídlice či šír, písek, kamary, maso (obyčejná, též hlína), led a smůl, obyčejná mra, rohy a paznehty, papoř, cukrovice atd. 35 kr.

Ze tříh minoválné a za kosa nemá poplatek čisti více než 25 kr. a má se, bylo-li by toke třeba, tarifová zvláštňová ustanoviti.

Dle potřeby mohou se, když to schválí ministr obchodu, také odšlati speciální tarify se souhlasnými sázkami na věci dovozní dle polohy železnice dleškové.

Klasifikace zboží a zvláštní ustanovení vedlejší k vození nákladu se vztahují mají napotřebí schválení ministra obchodu.

Vedlejší poplatky mají býti tytéž jako na severní železnici moravsko-slezské, pokud ministr obchodu sčítá poplatků jinak nevyvodí.

V obchodu transitrním vybitráni se bude za trať z Břetislavi do Calarudaru neb naopak jen polovice manipulačního.

IX.

Nastala-li by nouze a neobyčejná drahota potravin pro lidi a zvířata uličková v zemích monarchie Rakousko-uherské radou říšskou zastoupených, bude míti ministr obchodu právo, dle potřeby souy dovozní za ně snížit, však se třeba, nežli se šlů poplatek za věci nejvíce tarifované za té železnici.

Totož má míti platnost, bude-li se šediti vājzetnosti, také v případech nouze v zemích koruny uherské.

X.

Vojáko hadi dopravováno za levnější ceny, a to podle ustanovení, jako mají platnost v této příčině, stě v příčině vřhod, povolných pozemků vojáka na jazyh říšských severní železnice císaře Ferdinanda, zvláště podle úmluvy, učiněné mezi říšským ministeriem vojenství a mezi ředitelstvem severní železnice císaře Ferdinanda dne 18. června 1868.

Učinila-li by se však se všemi železnici rakouskými nebo s většinou jich úmluva o dopravování vojáků, která by byla spíše státní prospěšnější, máj taková úmluva platnost také v příčině povolavých linií železničných.

Tato ustanovení vztahují se též k obraně země oběi polovic říše, k zemským ústředím tyrolským, a to nejen, když kosají cesty na účet ordcu, ale i cesty ve službě na svůj účet ke cvičení ve zbraní a ke shromáždění kontrolním, též se vztahují ke sboru vojenké stráže c. k. soudu civilních ve Vídni, k c. k. šeršictvu a ke strážím finanční a strážím bezpečnosti vojensky zřizován.

Společnost jest povinna přistoupiti k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic a sjednání a polohově chování věci výpravních k transportům vojenským a o pomoci obapolné zapůjčováním vozů a strojů, když se vozi tímto vojska, sčít k organickým ustanovením a k předpisu o službě pro oddělení železnic polních^{*)}, jakož i k úmluvě dodavkové^{**)}, učiněné v příčině dopravování nemocných a poraněných, na účel první vojenského lékaře na železnicích dodávaných, kteréž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Takžt jest společnost povinna přistoupiti k úmluvě, učiněné se společností drah železných v příčině obapolné pomoci osobami při větších transportech vojska a k předpisu o dopravování vojska po železnicích.

Společnost podvoluje se, pokud se dočte dráhy z Břetislavi do Colendarfa, tomu, co ustanoveno v zákonně, vydaném dne 19. dubna 1872 (č. 60 zák. říšsk.) pro uvedení ve skutek §. 88. zákona o povinnosti hradeb, daného dne 5. prosince 1848 (č. 151 zák. říšsk.).

XI.

Společnosti uděluje se právo, vydati pro schválení penze, jichž bude míti k nakoupení dráhy z Břetislavi do Colendarfa započítati, akcie nebo obligace prioritní na dostátele nebo na jiné osobičky, které se mohou na burzích rakouských prodávati a dledeň naznamenávati.

Formalita k této akciím nebo obligacím a plán splácaní předloženy buďte, než se vydají, správně státní ku schválení.

XII.

Abý bylo lze věsti společně počty na provozování jízdy po linii z Břetislavi do Hrušovan a po starších liniích severní železnice císaře Ferdinanda, povoluje se, aby Sestř dani poddaný sčíték linie z Břetislavi do Hrušovan po všechen čas osvobození od daně kladl se v úhrnkové sumě ročních 32.000 slánek rak. čísla, kterýmžto způsobem se ve skutek uvídí osvobození od daně, linie z Břetislavi do Hrušovan mezi články XIV. listu povolání, daného dne 4. srpna 1870, povolání.

XIII.

Při rozdávování společných výloh, zvláště bhemem parku jednorého na garantovanou a negarantovanou sčt severní železnice císaře Ferdinanda pokládány buďte linie železničné, k nimž tato úmluva se vztahuje, za doplňující část sčt nár garantovanou.

XIV.

Koncese má míti platnost devadesát let, od 6. května 1876 počtaje, a pomina, když tato lhůta dojde.

Správa státní máže koncesí prohlásiti za pomínkou, kdyžby se závažným v příčině nepřerušného provozování jízdy dosti neustánilo.

*) Příloha k č. 148 zemských zákonů z. l. včítáčka zákonů zemských, číslo VI. ze rok 1870.

***) Č. 79 zemských zákonů z. l. včítáčka zákonů zemských, číslo XL. ze rok 1871.

XV.

Správa státní zůstává si právo, povolent línie telegrafní pod podmínkami v příloze severní telegrafie moravsko-slezské platnými a od liboty pro tuto líniu ustanovené každé chvíle odkoupiti.

XVI.

Správa státní zůstává se kromě toho právo, pak-li by přec to, že byla výstražná dána, povolent se opět aneb respindy se závazky v líniu povolent neb v sáhnech zložen, aby učinila opatření dle zákonných přílohů, a prohlásila podlé okolností koncesi za pomínelek ještě dříve než dojde.

XVII.

Z příčiny toho, že akcionářská společnost výhradně privilej severní telegrafie císaře Ferdinanda telegrafní Hrochovsko-Brakovnaňsko-Celnerdorfskou nakoupila, propůjčuje jí stát těchto výhod:

1. Že bude zproštěna kalků a poplatků z jednání právních k tomuto nakoupení se vztahujících, potažiti se smluv a jiných listin k tomu konci učiněných, též z oblihaní prioritních za příčinou tohoto nakoupení vydaných, jakž i se vkladů knihovných a prohlášení významních a této přílohy učiněných a se spíš a vyhotovení toho se týkajících;

2. že bude zproštěna převodného, kvod by přitom při odkupování pozemků vzešlo.

Chlumcecky n. p.

113.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 25. srpna 1876,

o změnách v obvodeh súdehka soudu okresních v Rakousku pod líni.

Podlé zákonně, daných dne 11. června 1868 (č. 59 zák. řísk.) a dne 26. dubna 1873 (č. 62 zák. řísk.), vylučují se:

I. obec Horní a Dolní Blatnice, Felich, Hardek, Malersbach, Markersdorf, Plaisník, Waschbach, Biegersburg, Heufort a Heufen z obvodu okresního soudu Jerouského, potažiti z obvodu krajského soudu Klentského a přidávají se k obvodu okresního soudu Reckého, potažiti k obvodu krajského soudu Koneuburského;

II. katastrální obec Autendorf a místní obec Oltary č. Elsen, katastrální obec Heinrichsdorf a místní obec Wolfsbach, místní obec Staré město Dronovická, město Dronovice, Třebetice č. Tazario a katastrální obec Horní a Dolní Třebetice, též Trava a katastrální obec Horní a Dolní Trava vylučují se z obvodu okresního soudu Rakouského a přidávají se k obvodu okresního soudu Jerouského.

Toto nariadení vstoupí ve skutek dne 1. listopadu 1876.

Ginsler n. p.

114.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 27. srpna 1876,

s tím, že c. k. Starowarsnerfická vedlejší celnice třídy II. ve Velké Šouavě překládá se do Starého Warsnerfu.

C. k. Starowarsnerfická vedlejší celnice třídy II. složená s král. saskou vedlejší celnicí ve Velké Šouavě překládá se na rakouskou půdu do Starého Warsnerfu, a počne tím dne 1. srpna 1876 účinností.

Prešis n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Částka XXXII. — Vydána a rozeslána dne 23. září 1876.

115.

Zákon, daný dne 27. května 1876,

jež se týče přidělování veseláckých pozemků obecních v Dalmatsku

S přivolením obecní správy rady říšské vůči se jí náležejícího:

§. 1.

Dle toho, jak přijdou v některé obci království Dalmatského veselácké pozemky obecní dle zákona zemského k tomu se vztahujícího, dnešního dne vydaného a dle tohoto zákona říšského k přidělení, vaděv se stát práv, kteréž mu a titulů vrchního vlastnictví k ústavě přidělováním pozemků přelouží.

§. 2.

Pozemky obecní, které se mají přidělit a jsou ve státním katastru daně pozemkové zapísány za les neb za pastvíska se stromovím, mají se, nebylo-li před oznámením, že se mají rozdělit, dle zákona lesního považovati, aby se jiným způsobem veselácky, veseláckými způsobem lesním a různými lesem.

Spůsobem lesním mají se mimo to veseláckými a lesem různými rozdělovati pozemky přidělovací všeobecně, v jejich přidělování lesním, které mají dle zákona zemského říšského a pravidel přidělování shledají, že takto obecní prospěch vyhledávají, aby se lesem masly a dle toho při rozhodování o některém přidělování se náležejí.

§. 3.

Menší pozemky (§. 7.), které náležejí k masu či podstatě rozdělovací a mají dle plánu přidělovacího takové poležení ústi mezi pozemky lesními (§. 2.),

že by bylo patrné na škodu vadčlivosti a bezpečnosti vadčlivých pozemků lesních, kdyby zůstaly v držení někoho jiného, mohou se v znanu rozdělovací pojmoviti a mají se pak též způsobem lesním vadčlivosti a lesem zachováti.

Držitelům těchto pozemků má se dáti úplná náhrada toho, že se jim zdarma postoupí jiné pozemky z masy rozdělovací nejméně stejné ceny, které jsou k jich potřebám hospodářským se nejvíce přibodné.

Měl-li by se některý takový držitel zemědělní pozemka na skrácena, máše požádem politických instancí, a nespokojil-li by se výrokem úřadu politického, žádaje požádem právním žádáti, aby mu obec (frakce obce) to, co jeho pozemek za více stojí, v penězích nahradila nebo aby mu dala úplnou peněžitou náhradu.

§. 4.

Recepty, které by u přidělování obecních pozemků mezi obcemi nebo frakcemi obcí vzešly o meze nebo o obzbojně právo k užívání těchto pozemků, rozhodovány buďte komisí zemskou (§. 5. zákona zemského) a nikoli požádem práva civilního.

Z rozhodnutí komisí zemských může se ve čtyřech nedělich od toho dne, kdy bylo rozhodnutí došláno, odvolání vzíti ke komisí ministeriální v ministeriam orby k tomu zřizová.

Tato komisí ministeriální skládáti se má na předsedání ministra orby nebo jeho náměstka ze dvou radčích ministeriam orby a ze dvou radčích ministeriam záležitostí vnitřních.

Bylo-li by se občanti, že by z delšího trvání recepty až do jejího konečného rozhodnutí vzešla patrná škoda zemědělní nebo v přičině veřejné vůbec, má účiniti komisí zemská přibodné provisorium, a oňkož odvolání místa nemá.

§. 5.

Když se v některé obci stane usolení, aby se pozemky obecní rozdělily a když výbor zemský toto usolení schválil (§. 1. zákona zemského), nemohou již souhlas přijmáti žalob, jež vyřizováti přibodní dle §. 4. tohoto zákona komisí zemskou a ministeriální.

Žaloby toho způsobu, které byjy před schválením tohoto usolení podány, postoupány buďte k dalším vyjednání a rozhodnutí komisí zemské.

§. 6.

Veliké žádosti a jiné spisy, listiny, vyjedáváči a převědění majetka při rozdělování pozemků obecních podlé dálnínského zákona zemského žustroňko dne vydaného vyřizovány buďte, převode-li se jednání přidělovací k tomu se

vztahují v části litéch cele dno plázně tohoto náhonu, bez kolka a poplatek. Toto zveřejněné uvědomuje se však k Hazal soudním v závěrečné postávce §. 8. připomenutím.

Osvobození od portu, povoleno v článku II., v postávce 15. náhonu, daného dne 2. října 1868 (č. 108 zák. Říš.) o úřední pošt bez poplatku korespondencím tam jasovaným, vztahuje se také ke korespondencím a věcech, týkajících se příslušných vzdálenostelných pozemků obcí v Dalmatsku.

§. 7.

Jak velké mají býti nejryšle odklady v §. 3. uvedené, ustanoví náhodní stří zenská, a toto náhodní stří vyžá také dílní předpisy v příloze této, jak se mají odklady pozemky ke vzdálenosti způsobem leuším ustanovené (§§. 2. a 3.).

§. 8.

Tento zákon netýče se pozemků obcí v údolí Neretvanském, které se mají dle zákona Říšského, daného dne 22. března 1875 (č. 35 zák. Říš.), vyměřiti.

§. 9.

Ministři orby a ministerstva náležitosti vnějšních, finanční, pošt a obchodu stážno jsou, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Budíně a Pešti, dne 27. května 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Looser m. p.

Glaser m. p.

Chlumecy m. p.

Pretis m. p.

Hannsfeld m. p.

110.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 30. srpna 1876,

jinže se vyznačuje činná náhoná nákladů na vykonávání trestu, kterými jsou povinni dávatí trestané v trestnicích, na léta 1877, 1878 a 1879.

Podle §§. 43., 44. a 46. předpisů vykonávacích, vydaného k řídu soudu trestního ze dne 23. května 1876 nářízením ministerium práv, jehož dátum 19. listopadu 1876 (č. 152 zák. Říš.), vyznačuje se náhoná nákladů na vykonávání trestu, kterou jsou dle §. 338. řídu soudu trestního povinni dávatí trestané, kteří trest svůj v trestnicích přestávají, na léta 1877, 1878 a 1879 na každého trestance a za každý den takto:

v příčině trestních mužské:

v Gradětsku	na	53 1/2	nov. krejcarů,
„ Kartouších	„	52	nov. krejcarů,
„ Koprů	„	49 1/2	nov. krejcarů,
„ Lohdani	„	49	nov. krejcarů,
„ Sabena	„	46 1/2	nov. krejcarů,
„ Hradci	„	43	nov. krejcarů,
„ Mirovi	„	41 1/2	nov. krejcarů,
ve Vláčicích	„	41	nov. krejcarů,
v Kamenci	„	40 1/2	nov. krejcarů,
„ Garstenu	„	38 1/2	„ „
„ Gölensdorf	„	38 1/2	„ „
„ Prase	„	37 1/2	„ „
ve Lovosí	„	34	nov. krejcarů.

v příčině trestních ženských:

ve Valborském Městě	na	40 1/2	nov. krejcarů,
„ Vignosě	„	38	nov. krejcarů,
„ Světlí	„	30 1/2	nov. krejcarů,
v Řepích	„	35 1/2	„ „
ve Lovosí	„	33	nov. krejcarů,
v Nové Vsi	„	33	„ „

Glaser m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísloka XXXIII. — Vydána a zveřejněna dne 18. října 1876.

117.

Nařízení, vydané od ministerium financí po udluvení s ministeriem záležitostí vnitřních a obchodu dne 12. září 1876,

jestže se náhrada útrat poveritých, vymáčení úhrad soudu říšského v záležitostech, daných dne 18. dubna 1869 (č. 44 zák. říšsk.) podlé nále, ustanovuje podlé myristru.

Dle nálehu, daných dne 23. srpence 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), nařizuje se takto:

Náhrada útrat poveritých i zločků, vymáčení v §. 3., postávce 2. zákona, daného dne 18. dubna 1869 (č. 44 zák. říšsk.), současn soudu říšského, kteří rovnají svého stálého bydlení ve Vídni, podlé nále, ustanovuje se podlé myristru na jeden slouc 32 krajanců.

Previs m. p.

118.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 19. září 1876,

o tom, že v. k. vedlejší celnice Boshauptská v bavorském Waidhausu přelíží se nařípt do Boshauptu.

V. k. vedlejší celnice Boshauptská třídy I. v bavorském Waidhausu bude ku konci září 1876 přeložena na rakouskou stranu do Boshauptu a co se týče mostů výhledů, položena do kategorie vedlejších celnic třídy II.

Previs m. p.

119.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
20. září 1876,

o tom, že s. k. vedlejší celnice Kaltenbacherská třídy II. přistavena jest do Tyrol.

S. k. vedlejší celnice Kaltenbacherská třídy II. v Bělčě ve Winkl u Bavorůch přeložena jest dne 31. srpna 1876 na rakouskou zemi do Kaltenbachu.

Preis n. p.

120.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 21. září 1876,
jinak se znějící známky kolkové.

Od 1. ledna 1877 počínají, dány budou do prodeje známky kolkové všeho druhu, a to

$\frac{1}{2}$ krejcarové, 1 kr., 2 kr., 3 kr., 4 kr., 5 kr., 7 kr., 10 kr., 12 kr., 15 kr., 20 kr., 30 kr., 50 kr., 60 kr., 75 kr. a 90 kr., mimo se 1 zlatová, 2 zl., 2 zl. 50 kr., 3 zl., 4 zl., 5 zl., 6 zl., 7 zl., 10 zl., 12 zl., 15 zl. a 20 zl.

Tyto známky rozlišují se od známek kolkových, které se nyní prodávají, barevným společným tiskem, kterým vyobrazuje žilovi listu stromovitého a tiskem jest při kolkových známkách $\frac{1}{2}$ kr. až včetně 50 kr. barvou červenou,

"	"	"	60	"	"	90	"	"	violetní,
"	"	"	1 zl.	"	"	3 zl.	"	"	zelená,
"	"	"	6	"	"	10	"	"	žlutá,
"	"	"	12	"	"	15	"	"	modrá,
"	"	"	20	"	"		"	"	červená.

Při všech kategoriích známek jest pod obrázkem poznačena ceny číselna barvou téhožto zavislé stříka v plně barvě tisková a v ní rok 1877 v bílých číslech.

Při zlatových kategoriích známek kolkových naproti tomu jest celá vlnitá prostora mezi rámcem obrázkovým a obrysem Jeho Veličenství v plně barvě tisková; v rozích jest poznačení ceny známky kolkové v bílých číslech k obrázkům středním ve spůsobě poloměru postavených a po obou stranách cifer jsou přibalené bílé ozdoby.

Při krejcarových kategoriích známek kolkových jsou zase v obou horních rozích vejšně, v plně barvě tiskové medailony v podobě poloměru k obrázkům středním postavené, a v prostředku jest též poznačení ceny v bílých číslech.

Nyní prodávané známky kolkové všech kategorií výše uvedených vezmou se dne 31. ledna 1877 úplně z oběhu.

Užil-li by kdo známek kolkových z oběhu vstávých od 31. ledna 1877, pokládá buď tak, jako by nebyl dosti učinil povinnosti kolkové zákonnou ustanovené a vezme tím škodu vše zákonně a poplacených s tím spojenou.

Známky kolkové z oběhu vstáv, kterých nebylo užito, vyměňovati se budou od 1. února až včetně do 30. dubna 1877 a stádo nář. magisterský kolkový stádo se nové známky kolkové, jestliže při tom zákonně a předpisů v té příčině vydaných.

Prodáváči známek kolkových jsou povinni, vyměňovati ústřední známek kolkových ke vzestí z oběhu urbových, kterých budou převyšování jejich potřeba až do známku ledna 1877, v pravý čas na známky nové.

Od 30. dubna 1877 počínaje, nebudou známky kolkové z prodaje vzati ani vyměňovány, aniž se na ně dá jako náhrada.

Každá listovnístevských a obchodních, též banket známek, počtů a p., na nichž se učilo starších známek kolkových předepsaným převyšováním úředním před 31. dnem měsíce ledna 1877 vykonaným, lze také od 31. ledna 1877 bez náhrady dále užívati.

Toto nařízení netýče se 1 kr. a 2 kr. kolkových známek na noviny, ani 6 kr. kolkových známek na kalendáře, ani známek kolkových na poštovních a telegrafických listech nákladních vstředních; tyto kolky a známek rovněž se.

Preis n. p.

121.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 23. září 1876,

s tím, že městní obec Gugingahá přičítá se k obvodu okresního soudu Klosterneuburského v Rakouských císařství.

Podle zákona, daných dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říšsk.) a 28. dubna 1873 (č. 62 zák. říšsk.), odlučuje se městní obec Gugingahá z obvodu okresního soudu Tuharského, přičítá se k obvodu okresního soudu Svato-Bipolytského a přičítá se k obvodu okresního soudu Klosterneuburského, přičítá se k obvodu okresního soudu Vídeňského.

Toto nařízení vstoupí ve skutek dne 1. listopadu 1876.

Glasner n. p.

122.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 3. října 1876,

s tím, že se stínaje vedlejší celkové úřady I. na úřad v Podboři.

Za příčinou potřeby jízdy po železnici z Divade na Pöll a Kaufanaro do Rovně státníma jsou na úřad v Podboři vedlejší celkové úřady I., které má moc, užívání akciového řízení celkové při obchodu po železnici dle předpisu, daného dne 18. srpna 1867 (č. 176 zák. říšsk.), též vybírání cla při dovozu z vína a oběhů izoských dle příponenství I. k tarifovým položkám 23. a 27., konsolidné potvrzení vývozu zboží veskem veškerého, též oskru, piva a koňalky a příslušný navrhování daně z potravy; kterého celkové polaha úřední dne 30. srpna 1876.

Preis n. p.

122.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
10. října 1876,**

s tím, že c. k. vedlejší celnice v Řábě v Dalmskému spojuje se s tamějším c. k. úřadem berním.

Dne 1. října 1876 spojena jest c. k. vedlejší celnice a úřad nad prodejem soli, též jednatelství přístavní a námořníka-advokátní v Řábě v Dalmskému s tamějším c. k. úřadem berním a deponitním.

Preisla m. p.

123.**Narizení, vydané od ministerium orby dne 13. října 1876,**

jinže se vztahuje, že se zřizuje centrální komise pro chování koní za zaslouženou pomocou
radu ministra orby.

Jako c. k. Apoštolské Voličenství ráčil jest Nejvyšším rozhodnutím, ježob dítum 19. září 1876, nejmilostivěji svoláti, aby se zřídila centrální komise pro chování koní za zaslouženou radu pomocou ministra orby podlé organických ustanovení níže položených.

Mannsfeld m. p.

Organická ustanovení

o zřízení a oboru působnosti centrální komise pro chování koní.

§. 1.

Za zaslouženou radu pomocou ministra orby pro nejvyšší řízení hřebčinců státních a pro všeliké jiné záležitosti chovu koní, které se týkají prospěchu několika nebo všech království a zemí radou říšskou zastoupených, zřizuje se v ministerium orby komise státní, která se nazývá: „Centrální komise pro chování koní“.

§. 2.

Obor působnosti této centrální komise pro chování koní jest zvláště ten, že bude:

1. podávati návrhy, kterým směrem se v hřebčincích státních v chování koní má předjeti, jaký plán chování se má dle toho ustanoviti a jak se jest v těchto ústavech v příčině kápoletické zachovati;

2. že bude podávati návrhy a) odkud a jaké hřebci a klisvy se mají do hřebčinců zakoupiť a b) jak se mají postřehci, kteří se z hřebčinců a se mají hřebčinců budou vydrževati, mezi rozličné země rozděliti;

3. že bude podávati návrhy, jak se má uhraditi nedostatek penězů pro každou koni, pokud se tento nedostatek komisi zemskou ze soukromého chování té země neuhradí, a mají-li se tedy také penězů v cílech zemích kupovati;

4. že bude dávati dobré sdělení o pravidlech normativních k zemskému chovu koni se vztahujících.

§ 3.

Ministři orby ustavěna jest, říditi vše své vůle na centrální komisi pro chování koni dobrého sdělení o všech věcech chovu koni se týkajících; komise pak se své strany má právo, podávati ministřem orby sama ze sebe návrhy a předloženi a věcech k chovu koni se vztahujících.

§ 4.

Aby centrální komise pro chování koni nabyla vědomosti, v jakém způsobu jest každé dohy chováni koni v křesťanstvích státních a jak se v nich v příměří hipologické předejde, má, kdy koli by se jí toho vidělo potřeba, aneb k vybití-
nutí ministra orby křesťanstva, máje křesťanství a všechny křesťanství státních bedlivě sledovati, buď že sam vyřídí některé členy anebo in corpore.

O tom, jak komise centrální vše sledá, má ministři orby právo podati.

§ 5.

Taktéž jedná se centrální komisi pro chování koni přístup ku spisům chovu koni se týkajícím a k jiným pomůckám ministeria orby, svědčí ke správám ředitelů křesťanství vše toho, jak vlastní potřeba ministeria toho dopadá, a mohou členové téže komise každé chvíle ve spisy oddělení pro chování koni nahlížeti.

§ 6.

Centrální komise pro chování koni skládá se z pěti členů, ministrem orby bez ohledu na určitý čas jmenovaných.

Ministr orby máže počet členů komise zvýšiti až na sedm.

§ 7.

Zeměli-li by nebo vystoupili-li by některý člen nebo několik členů centrální komise pro chování koni, požívá ministr orby této komise, aby učinila návrh ke znovuzvolení míst těchto způsobem upřednostňujícím.

§ 8.

Člen komise centrální pro chování koni jest člen čestný.

Členy pověstí a jiné honorové výlohy spraví se s dotace ministeria orby.

§. 9.

Centrální komise pro chování koní seje se v ministerstvu orby dle toho, může-li věci ku poradě jít před rukama, bať ku povolání ministra orby nebo k žádosti alespoň tří členů ministrů orby projevené.

§. 10.

Při poradách centrální komise pro chování koní předsedá ministr orby nebo náměstek od něho k tomu ustanovený.

Aby se komise mohla usnášeti, potřební, by nejméně tři členové byli přítomni.

O poradách vede se protokol.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXIV. — Vydána a rozeslána dne 10. listopadu 1876.

125.

Nařízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 31. července 1876,

a tom, jaký příravek náletu setníkům (ritmistrům), ustanoveným ke komandě asistence vojenské k ústřední správě císařní

Po umluvení a. n. k. Říšským ministerium vojensství a ostatních příslušnými úřady centrálními vyhlášeje se toto: Podle předpisu o plátech a. k. vojska náležitých, kterých uslyšel mezi dne 1. ledna 1876, přísluší setníkům (ritmistrům), jině čemu pakéže propůjčeny jsou příjmy šarže nejlépe vyšší, však ustanovena jest jim šarže jejich, když se ustanoví ke komandě asistence vojenské k ústřední správě císařní státní, 1/2 příravek, kterýž vypočten jest nařízením ministeriálním, vydaným dne 10. dubna 1872 (č. 49 zák. Říš.) na 1 sl. 40 kr. na den důstojnickým státním k takovému komandě asistenčnímu ustanoveným.

Lasser m. p.

126.

Nařízení, vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministerium záležitostí vnitřních dne 12. října 1876,

jině se vztárá předpis vyhlášený k ústavu, datován dne 18. června 1866 (č. 85 zák. Říš.) a ústavu vojenských válek a měření.

Že má k to spůsobilost, kteráž se podle §. 12. zákona, datého dne 19. června 1866 (č. 85 zák. Říš.), vyhledává při tom, komu se svědčí má vážení a měření, praktickou povinnou jest přístě zkouškou a. n. k. inspektora císařského, že jest dostatečně znalý způsobů měř a váh a předepsaných nástrojů k vážení a měření, též že má dostatečnou hlídost v operacích vážení a měření.

Za zkušobu povinnou jest kandidát napraviť taxa 5 zl. rak. šila, ktorí náležu inspektorovi cenzurnému, ktorý ho zkušobel; dle toho, jak zkušobka vypadla, vydá se kandidátovi vysvědčení spásobilosti.

Lasser m. p.

Chlumecky m. p.

127.

Nářezí, vydané od ministerií práv a financí a od nejvyšší účetny dne 16. júna 1876,

Jméto se z listu mluví, se ustanovena v §§. 8. a 90. instrukce, dané depositárnim úřadu Vídeňského soudu občianskeho dne 12. července 1859 (č. 144 zák. listk.).

Ministerium práv a financí a nejvyšší účetný vidi se svěřiti sumu nejvyšší, která se podle §. 90. instrukce, dané úřadu depositárnim dne 17. července 1859 (č. 144 zák. listk.), pokladníkovi depositárního úřadu Vídeňského soudu občianskeho pro danou potřebu v pokladnici příhradní peněžnici máti, na padnout tisíc stotých rakouského šila; kromě toho se povoluje, směřující §§. 8. a 90. instrukce úřadu depositárnim dané, aby knihy, v které se zapisují listy od přispelých úřadů docházeti, v nichž jsou peníze neb papíry cenou, nevedl pokladník, nebli některý úřední depositárního úřadu, od předsídim soudu zemského ustanovený pod příhláškou a kontrolou mistoběhůce.

Glaser m. p.

Protis m. p.

Mercandin m. p.

128.

Nářezí, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po umluvení s ministerium obchodu a s ministerium orby dne 16. júna 1876,

Jméto se listu opřítí, aby se zaměřilo sestřiti přitřizím loděk a člunů převozních.

Aby se, pokud možná, zaměřilo přitřizování loděk a člunů převozních a předsedy se přitřizy nešťastně tím zacházeti, též aby si, kdož se dávají přitřizeti, sami mohli, než vstoupí na loďku, i také z loďky samé snadno spřítiti, až pod kterou míru se máti loďka nejvíce ponořiti, a aby dle potřeby sami se od nebezpečnosti chránili, natřazuje se toto:

Loďku převozní dovoleno jest obitřiti jen dotad, aby uprostřed své délky neporušila se hloub než na 0-25 metru pod krajem.

Aby tato pokračují číra, až po kterou se máti loďka nejvíce ponořiti, byla patrná, přidělána buďto na obějí nevnitřní podélní střed loďky silná prkna (desky) v rovné horizontální 0-25 metru pod krajem, kterážto prkna mají býti tak široká, aby je bylo i z loďky viděti. Tato prkna, která též k tomu přitřizeti, že loďka se tak snadno neprovrhá, buďto silnými uchlázeními ku soběmu jejím

dobře upravená. Čára pokrajní, až po kterou se má ležka nejvíce povznít, poznačena buď na střed ležky s intervencí zřizovatele technického od úřadu vyšetřovacího nebo autorizovaného inženýra civilního, a ustanovena buď zároveň, jak dříve mají býti pokas, nebo se mají přidělati.

Stane-li se pak, že za přítomnosti obitvaní ležky plocha vrbatí prkem na zevnitřních stěnách jejích přidělaných přijde v rovnost s hladinou vodní, tedy došla ležka největšího povznění, které jest dovoleno, načel nemá se již žádný povozný a žádná tíže na ležku přijímat. Sledovali-li by se teprv když ležka již od břehu odvrátila, že jest přetížena, povrazen bude převozník, jeti s ní zase naspět ku břehu.

Přestoupili-li by podnikatel převozu nebo převozník toto nařízení, potrestán buď, pokud se k němu nevratuje obecný zákon trestní, dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 30. září 1867 (č. 198 zák. řísk.), nebo dle k jiným opatřením, jako se podle okolností učinili mají, že totiž trestuhodný převozník se odvrátí, že živnost převoznická se zastaví atd.; připomenali-li pak některý povozný převozníkovi, že ležka jest přetížena a nedbal-li toho převozník, pokládá se buď za přitěžující okolnost.

Toto nařízení přibíhá buď u převozu rovněž tak jako jiná nařízení, přivážení se týkající.

Úřadové političtí a policejní, zřizovatelé při starších vodních, starostavé obecní a četníci přiklíbející k tomu, aby toto nařízení bedlivě bylo zachováno.

Lasser n. p.

Chlumecský n. p.

Mannsfeld n. p.

129.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 16. října 1876,

o tom, že arabela jest hlavní celnicí třídy II. v Kouthe a že vedlejší celnicí třídy II. v Schönbichle v Tyrolsku povýšena jest za vedlejší celnicí třídy I.

Hlavní celnicí třídy II. v Kouthe jest dne 30. září 1876 arabela, zároveň pak jest vedlejší celnicí třídy II. v Schönbichle ve vedlejší celnici třídy I. arabela a močí hlavní celnicí třídy II. nadána.

Predis n. p.

130.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 17. října 1876,

o tom, kdy policejní úřadové soud Währingský v Dolních Rakousích.

Okresní soud Währingský, státní dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 5. března 1876 (č. 25 zák. řísk.), počne stádovali dne 15. ledna 1877.

Glaser n. p.

131.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 23. října 1876,

s tím, že úřad jest orgán celní a kontrolní za zastávce saské železniční koleznice státní
v Stanici Warnsdorfu.

Uvádějte ve skutek smlouva státní, učiněnou se Saskem dne 29. září 1869 (S. 41 zák. Říšsk. na v. 1871) o připojení koleznice na sasko-českých hranicích blíže Vejjet a Georgswaldu a blíže Warnsdorfu, přičemž jest za podmínku jindy patřící se Seiffhennersdorfu do Warnsdorfu dne 15. září 1876 počás za zastávce ve Stanici Warnsdorfu orgán celní a kontrolní za expositura c. k. hlavní celnice Warnsdorfské, kterýž se má zaměstní odpravováním celní (zejména zavazadel, vyběhnutí celní z věcí, kteréž pocestní s sebou vezou a zavazadel přepravcůch), též kontrolováním a dle případu provizením vyběhnutí a dojíždění vlaků nákladních, pokud na těchto vlacích jest náklad, který byl ve stanicích středních sise Ebersbachu podán, nebo který v vývozu před Ebersbachem kolezníci opouští.

Takový orgán státní tam také královská saská správa celní.

Prešls m. p.

Oprava.

V čísle XXXII. zákonníka Říšského, č. 115, str. 267, ve druhém alinea §. 6., řádku 4 s křev na místě: dne 2. října 1863 (S. 108 zák. Říšsk.) čteno text: „dne 2. října 1865 (S. 108 zák. Říšsk.)“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka XXXV. — Vydána a rozesílána dne 22. listopadu 1876.

132.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 9. listopadu 1876,

a tom, že úřední sídlo okresního soudu Janovského přeběhlo ze do Žilni ve Vysočině Rakúš.

Podlé §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říšsk.), přeběhlá se úřední sídlo okresního soudu Janovského z Janova do Žilni.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 16. prosince 1876.

Glaser m. p.

133.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 14. listopadu 1876,

a tom, že úřadna jest expositura hlavní celnice ve skladištní domě města Vídně.

Ve skladištní domě města Vídně na place výstavy světové ve Vídni úřadna jest expositura Vídeňská c. k. hlavní celnice, která má moc hlavní celnice třídy I. a jest zmocněna, užívati úkrásceného řízení celního dle předpisu, daného dne 18. září 1857 (č. 175 zák. říšsk.); tato expositura počala stádevati dne 23. října 1876.

Pretis m. p.

134.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne
21. listopadu 1876,

ještě se tjde nápočít, vyříditi kůš.

De usněení rady ministerské a po umlavení s královským ministerium uherským zapovídá se vyříditi kůš přes veškeré hranice obecného obvodu celního rakousko-uherského i dalmatského.

Tato nápočít nabude moci toho dne, kterého bude úředním celním oznámenem.

Auerspěrg m. p.

Prešb m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXVI. — Vydána a zveřejněna dne 22. prosince 1876.

135.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 28. října 1876,

ježto se týká nové rakouské tazy na léky.

V příčině přikládané nové rakouské tazy na léky vydávají se tato nariadení:

§. 1.

Lékárníci vůbec, též lékaři a hejčí, kteří mají právo míti lékárnu domácní, jsou povinni, od 1. ledna 1877 počítaje, touto novou tazou na léky se spravovati.

§. 2.

Lékárníci mohou však, kteří jsou v této tazě a v nové farmakopeji vyzkoušeni, vydaných dne 15. května 1869 (č. 77 nář. říšsk.), zavedené krátskou poznamenanou, vydávati jen tehda, když je též předepsán některý lékař, když neb svědčí lékař k tomu správně.

§. 3.

Ve strojích a dodávání léků listenců buď hadlivě všeho toho, co receptem lékařským nariadeno.

Jestliže by se však v některém receptě z nejvšednějších dávek některého léčiva v příloze (str. 292) předepsaných vykořídilo, může se takový recept v tom způsobu, jak předepsáno, vydati jen tehda, když lékař k tomu, co ty dávky vůči, připojil v závěsu záznam vytknutí (§).

§. 4.

Tazy na léky, které nejsou ve farmakopeji uvedeny, mají političtí úřadové zemští počítati dle pravidel, podlé nichž se vyměřuje taza na léky, které jsou ve farmakopeji záznamované.

§. 5.

Přijevce nepokládají se za vše lékovou. Taza na ně ustanoví, jako posud, čas od času v každé kurantě neníi správce zemský.

Z této taxy neustane se účtovníkům, kteří na účet fondů veřejných léky dodávají, při zahrnutí jejich nákladů procenta.

Každý lékárník jest povinen, máti pevně v zásobě.

§ 6.

Receptů, na kterých jest napsáno: „secundum meam prescriptionem“, nebo něco podobného, což by ukazovalo k nějakému tajemství neb dorozumění s lékařem, není dovoleno odpravovati.

§ 7.

Jest-li na receptě poznamenáno: „fiat expeditio simplex“, máše lékárník počítati jen náklady, na které jest v taxě cena nejlevnější vyměřena.

§ 8.

Jest-li při některé věci položena jedna cena, jest tato cena pravidlem, necht se té věci vydá více nebo méně, jest-li však při některé věci přidána cena dvoje, má ustanovení levnější cena platnost teprv, když se té věci vydá větší množství.

Kdyby však množstvím ceny menšího množství stala se, že by tato cena činila více nežli levnější cena na větší množství ustanovená, má platnost tato cena, pokud se na př. na 9 gramů jednom vyměří taxa jen 60 kr. a nikoli 68 kr.

§ 9.

Na každém receptě, dle kterého se v některé veřejné nebo domácí lékárně léky připravují a vydávají, budíž taxa v částech ústředně napsána a pro veřejné fondy, a k počítání stran také dle materiálů, práce a nádob specifikována.

Nečiní-li některá složba v receptě celého krejcaru, máše se počítati za celý krejcar; má-li se však na nějakou věc krom jednoho nebo několika krejcarů počítati zlomek krejcaru, tedy se tento zlomek, činí-li méně 0·5, zcela pomine, činí-li však 0·5 nebo více, počítá se za celý krejcar.

Ze aqua communis, necht jest jí mnoho-li kůl, počítati se máše 1 kr., nesmí se jí však užívati k odvarům a k nálevům.

U lékárníků má ten, kdo za lék vyměřuje taxa, napsati na receptě kromě ceny firma lékárny, ten pak, kdo lék odpraví, má na signaturě napsati dletem expeditio.

§ 10.

Jest-li některý recept předepsán v předložené výše medicíně, převodeny budie složby váté dle následující tabulky:

Váha	převodena buď na centigr.	
$\frac{1}{2}$ grámu	0·02	(2)
$\frac{1}{4}$ „	0·04	(4)
1 grám	0·07	(7)
2 grámy	0·16	(16)
3 „	0·20	(20)
4 „	0·30	(30)
5 grámů	0·36	(36)
6 „	0·40	(40)
7 „	0·50	(50)

Váha		převodná hodnota v centech.	
8	grainů	0-88	(88)
9	"	0-90	(90)
10	"	0-70	(70)
12	"	0-80	(80)
14	"	1-00	(1 gram)
15	"	1-05	1 " 5)
18	"	1-10	1 " 10)
18	"	1-25	1 " 25)
20	" (1 skropul)	1-50	1 " 50)
30	" (1/4 drachmy)	2-20	2 gramy 20)
40	" (2 skropule)	3-00	3 " —
60	" (1 drachma)	4-50	4 " 50)
120	" (2 drachmy)	9-00	9 gramů —
180	" (3 drachmy)	13-50	13 " 50)
240	" (1/2 unce)	17-50	17 " 50)
480	" (1 unce)	35-00	35 " —

§ 11.

Dovoleno jest, vydávati léky pod taxou; v kterých případech má se však na receptě napísati číslymi cena dle taxy i cena dobrovolně snížená.

A však i léky pod taxou vydané mají býti takové povahy, tak spravedlivé a čisté, jak předepsáno jest ve farmakopěi; také se nemá, co do váhy, dávatí méně.

§ 12.

Lékaři a hojiči jsou povinni, bežti pro své domácí lékárny a nožné aparáty, mají-li práce je míti, preparáty chemické a lékařství složené, jichž mají zapotřebí, jedině od lékárníků, a prokázati svěřitými knižkami odměrcovní, že je od taxou vzali; v těchto knižkách má se určité uvésti jméno léku, kolik vání a kdy byl odebrán, což lékárník má podpisem svým potvrditi.

Prů tom užívá se oběma stranám, aby se unjavořily o levější ceny.

§ 13.

V příčině léků svěřitých má platnost taxa na kocozi přiložená.

Za práce recepturní a za nádobu, když se týče léků svěřitých, dovoleno jest účtovat též taxy, jako když se týče léků lidských.

§ 14.

Kdo by natřazení výše poležená přestoupil, potrestán bude, nevztahuje-li se k tomu přestoupení obsah nějakou trestní, pokoutou penážitou až do 100 zl. nebo věznicím až do 14 dní. (Natřazení ministeriální, vydané dne 30. srpna 1857, §. 198 zák. Nřk.).

§ 15.

Předpisové kromě tohoto natřazení vydání, týkající se odměrcovní, držení a prodávání zboží lékového a léků, zachovávají se v moci a více své.

Lasser m. p.

	Pec 100l		Pec 100			Pec 100l		Pec 100	
	Nové	Staré	Nové	Staré		Nové	Staré	Nové	Staré
	1924	1923	1924	1923		1924	1923	1924	1923
Agave leucocarpa	1-00	20-2	2-00	20-2	Melissa officinalis	0-10	4-0	1-00	12-7
	stejně jako 40				Myrtus	0-04	0-12	0-12	2-2
Argemone mexicana	0-10	0-4	0-10	0-7	Nasturtium (german.)	0-20	4-00	1-20	10-4
Asclepias	0-05	0-05	0-05	0-05	Nepenthes	0-05	0-05	0-10	1-5
" curticornis	0-05	0-05	0-05	0-10	" arvensis	0-02	0-4	0-12	1-0
Asarum rubro-olivaceum	0-03	0-4	0-10	1-4	" lychnidiformis	0-03	0-1	0-12	1-0
Castilleja	0-07	1-0	0-00	3-0	Origanum onites	0-00	0-0	0-20	1-4
Cassia	0-00	0-01	0-00	0-04	Opuntia polyacantha	0-12	2-0	0-00	0-0
Capparis rubricarpa qua rubra	0-10	0-2			Phacelia	0-00	0-01	0-00	0-00
Chigtrichium (Panicum) gallica " arvensis	0-00	0-01	0-01	0-14	Phlox paniculata	0-07	1-0	0-20	0-0
Chenopodium serotinum	0-00	0-4	0-12	1-4	Phlox subulata	0-07	1-0	0-20	0-0
" hololobum foliosum	0-00	1-4	0-00	0-0	Phlox subulata " hololobum	0-00	4-0	1-20	10-4
" " rubra	0-00	0-7	0-20	0-7	Phlox subulata " hololobum	0-00	1-4	0-20	0-0
" variegata latifolia	0-10	1-4	0-00	1-0	Phlox subulata " hololobum	0-12	1-4	0-20	0-0
" colorata	0-10	1-4	0-00	0-0	Phlox subulata " hololobum	0-00	0-0	1-00	10-4
" rosea	0-10	0-0	0-00	0-0	Phlox subulata " hololobum	0-00	0-0	0-00	0-07
" lychnidifolium	0-12	0-0	0-00	11-0	Phlox subulata " hololobum	0-00	0-0	0-00	0-07
" variegata (latifolia) " rosea	0-04	0-00	0-10	0-7	Phlox subulata " hololobum	1-00	12-7	4-00	10-0
" apoll.	0-10	0-4	0-10	0-0	" subulata	0-10	0-0	1-00	12-7
Citrus juliana	0-00	0-0	0-20	0-0	" subulata	1-00	12-7	2-00	11-0
Folia bellidifolia	0-12	0-0	0-00	0-4	" subulata	1-00	12-7	4-00	10-0
" digitata	0-00	0-7	0-00	0-1	" subulata	0-20	0-4	1-00	12-7
" lychnidifolia	0-00	4-0	0-0	12-0	" subulata	0-00	0-0	1-00	10-0
" citriodora	0-10	0-0	1-00	12-0	" subulata	0-10	0-0	0-10	0-1
Fragaria vesicaria	0-20	1-0	0-20	12-0	" subulata	0-00	0-0	1-00	12-7
Herba Lami maculata	0-10	4-0	0-00	12-0	Tulipa	0-12	1-0	0-10	0-0
Hydrogyna dichrota					Urtica	0-01	0-10	0-00	0-0
" viridis	0-01	0-12	0-04	0-5	Urtica dioica	1-00	12-7	2-00	11-0
" lychnidifolia	0-01	0-10	0-04	0-5	Urtica dioica	0-00	0-00	0-00	0-0
" lychnidifolia	0-00	0-1	0-10	0-0	" subulata	0-00	0-00	0-00	0-0
" lychnidifolia	0-00	0-4	0-10	1-4	" subulata	0-00	0-00	0-20	0-0
Malva	0-00	0-0	0-10	1-4	" subulata	0-00	11-0		

136.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
12. listopadu 1876,**

a tom, jak se má při přeměnování obecního dluhu státého doplácti a vyplácti.

Když se má při přeměnování či konvertování obecního dluhu státého nebo doplácti nebo vyplácti (§. 1., slůvka 4. vyhlášení, vydaného od ministerium financí dne 28. prosince 1868, č. 158 zák. říšsk.), stať se to přímě podle průměrného kurzu, který jest v středním listě kursovním burzy Vídeňské ode dne přeměny předcházejícího v příčině dluhu dluhu státého, k němuž se placení vztahuje, zasmrcování, petalitiť buď žádáti, aby se to s obzorem v uvedeném vyhlášení připomenutým vyrovnalo.

Prešis n. p.

137.**Zákon, daný dne 24. listopadu 1876,**

jině se má a dopláti měřiti ustanovení zákona, daného dne 30. dubna 1870 (č. 68 zák. říšsk.) o organizaci veřejné služby zdravotní.

S přivolením obecního měřovací rady říšské vidí se Mě vydání měřovacího nařízení, jině se a čísel měří a dopláti měřiti, daný dne 30. dubna 1870 (č. 68 zák. říšsk.) o organizaci veřejné služby zdravotní.

§. 1.

Čísťní lékařové okresní (§. 6., list 1 zákona, dan. 30. dubna 1870 (č. 68 zák. říšsk.), dle toho bude přímě z čísel do desíti, a čísel do desíti třídy hodnot, zákonem ze dne 13. dubna 1873 (č. 47 zák. říšsk.) sředněkřím státním ustanovené.

Čísťní lékařové okresní desíti třídy hodnoti jmenováni se budou „lékařové okresní třídy I.“, a lékařové okresní desíti třídy hodnoti „lékařové okresní třídy II.“.

Tito čísťní lékařové okresní vřadění buď v třídy hodnoti tím způsobem, aby s veškerého počtu lékařů pro každý okres správní systemizovaných $\frac{1}{2}$ příměbely do vřadí a $\frac{1}{2}$ do vyšší třídy hodnoti.

Šíři ustanovení o tom učiní se způsobem nařízením.

§. 2.

Čísťní vřadění lékařové okresní dle toho bude do jedinácti třídy hodnoti.

§. 3.

Čísťní lékařové okresní a vřadění lékařové okresní definitivně již sřazení nachovájí svou personální hodnotu a příjmy a si sředně, i buď tento zákon proveden teprv když se budou přímě místa obsazováti.

§. 4.

Abyste se vzdělali aptéckými nástupci a byli na pomocnici ve službě zdravotní, jak u politických úřadů zemských, tak i u okresních hejtmanských, ustanovení budou asistenti zdravotní, někteří s adjutatem, jiní bez adjutata.

Adjut v každém obvodu správním má býtí namejvýš pětina toho, kolik jest ústředních lékařů okresních v tom obvodu úřadových.

§. 5.

Abyste kdo mohl dojítí místa asistentského, potřebsi, by prokázal, že nabytí hodnosti akademické, v §. 7. a) ustanovení ministeriálního, daného dne 21. března 1873 (č. 87 zák. říšsk.) požadovanost, což se po nabytí diplomu dokterského namejš rok kromě jako lékař službu v některé veřejné nemocnici.

Jinak má platnost to, co nalízeno v příčině konceptních praktikantů u politických úřadů.

§. 6.

Ministři zdravotní vnějšních záležitostí jest, aby tento nářik ve skutek avodil.

Ve Vídni, dne 24. listopadu 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

138.

Vyhlašení, vydané od ministerů obchodu a financí dne 24. listopadu 1876,

ještě se třech vyřídění kufatních a věšitních zvěti, počínajíce od 1. ledna 1877.

Tim, že pomínala smlouva obchodní, mezi mocnostěvím Rakousko-uherským a Velikobritanskem dne 16. prosince 1868 (č. 2 zák. říšsk. na rok 1868) učiněná a změna, uzavřená dne 30. prosince 1869 (č. 13 zák. říšsk. na rok 1870), pochodem koncem roku 1876 cla dovozní v této smlouvě na bavlněné a vlněné zboží ustanovení mezi svá, a bude máti v obchodu v příčině cla výhody požívající, počínajíce od 1. ledna 1877, až na další ustanovení v příčině dovozu bavlněného a vlněného zboží platnost to, co ustanoveno ve smlouvě celní, učiněné s Růž německou dne 9. března 1868 (č. 62 zák. říšsk.).

Chlumecský m. p.

Pretis m. p.

139.**Nabízení, vydané od ministerií práv a financí dne
16. prosince 1876,**

e tom, že sázka daní dne 23. března 1874 (č. 39 sák. Říš.), vztahuje se také ke soudu ústřednímu skladního domu města Vídně.

Podle únosů, úředního v článku VII. zákona, daného dne 23. března 1874 (č. 39 sák. Říš.), prohlásuje se, že to, co v tomto zákoně ustanoveno, má platnost také v příčině výroků analýtických, které vyvoze soud ústřední skladního domu města Vídně.

Glaser m. p.**Preiss** m. p.**140.****Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne
17. prosince 1876,**

e tom, že sázka jest úřední berní a soudní úřední depozitní ve Währinku v Dolních Rakousích.

Za příčinou, že sázka okresní soud ve Währinku (č. 25 a 130 sák. Říš. ze r. 1876), sázka jest v tomto místě podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 29. listopadu 1876, úřední berní a soudní úřední depozitní, kterých počto úřadování dne 15. ledna 1877.

Od tohoto dne počínají, buďou

- a) obce: Währing, Wainhaus, Gersthal, Pöndlsdorf, Neustift, Salzausdorf, Heers a Dolní Döbling, též Horní a Dolní Sierering, které posud přičítaly k bernímu okresu Hornolákómu, a
- b) obce: Nusdorf, Halligenstadt, Grinzing, Kalenbergdorf a Jostsdorf, které odložely k bernímu okresu úřadu Klosterneuburského, přísluší k bernímu úřadu Währingómu.

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXVII. — Vydán a zveřejněn dne 31. prosince 1876.

141.

Zákon finanční na rok 1877, daný dne 29. prosince 1876.

S přivolením obecní sněmovny rady říšské viděl se Ji napřední takto:

Článek I.

Veškeré výdaje státní na rok 1877 ustanovuje se na 465,569,474 zl. rakouského šilera.

Článek II.

Nač se příjmy státní zvláště obrátí a které sumy státní na každé oddělení správy se převádějí, obkružuje se v první části nálepočetného rozpočtu státního.

Úvěrů dle kapitól, titulů a paragrafů tohoto rozpočtu státního povolených učiti lze toliko k potřebám v každé kapitole, v každém titulě a paragrafu jmenovaným, a to zvlášt o sobě na počty lidové a mírovděčné.

Článek III.

Na upravení výdajů státních v článku I. povoleného ustanovují se příjmy z daní přímých, z daní nepřímých a z jiných důchodů státních, vyměřené v druhé části nálepočetného rozpočtu státního na sumu 374,637,817 zl. rakouského šilera.

Článek IV.

Aby se vešla suma příjmů státních v článku III. ustanovená, vybitrány buďte daně přímé a daně nepřímé vůbec dle předpisů již vydaných.

Co se však týče vyměření příjmů k daním přímým, náležejí platnost tato pravidla:

- a) při daní z pozemků čili daní grantovní a při daní z nájmů domovního vybírání buď kromě ordinací a kromě třetiny příplatku daní a příjmů nastupující třetiny ordinací a mírovděčné přírůdky;

- b) při klasové dani z domů vybraná buď kromě ordináriem a třetiny příplatku, nastupající daň z příjmů, přírůžka mimořádná, jakož i jiná tak se ordináriem;
- c) při dani z výdělku a při dani z příjmů vybraná buď kromě ordináriem přírůžka mimořádná, která též činí tolik co ordináriem.

Toliko od těch, kteří neplatí v ordináriem více než 30 zl. rak. šila veškeré daně z výdělku a daně z příjmů třídy první nebo daně z příjmů třídy druhé, vybrané buď přírůžky mimořádné jen sedm desetina ordináriem.

Daně z příjmů se staví, která jsou zcela nebo z části od daně z nájmů domovního osvobozena, naprosto buď na rok 1877 při procent z číselného příjmu ročního, který dojde z těchto věcí od daně osvobozených, t. j. z té sumy, která slouží z celoročního hrubého příjmu z nájmů po snížení procent na číselné domě v dohodě splatební zákonem povolených, a jestli stavčí zcela dani zprostředko, také po snížení částí z kapitálů na věci od daně osvobozené pojistkových, která úroky, jakož se prokáže, roku 1877 k placení dospějí.

Článek V.

Za kapitály obecného dluhu státního, které r. 1877 ku splacení dospějí, mohou se pro vykonání §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1867, (č. 3 zák. řísk. na r. 1868), vydání obligací nesplatebního sjednoceného dluhu státního, zákonem se dne 20. června 1868, (č. 60 zák. řísk.) udělaného, a to v té sumě, která se vůči býti potřebná, aby se jich prodejem sjednaly peníze, jich jest ku splacení oněch kapitálů potřeba.

Na účet splacení těchto kapitálů budich úřední obligace dluhu v náležitých náročných v sumě 28,434,900 zl. a obligace dluhu ve státní náročného v sumě 409,900 zl. vydány a ministerium financí odevolány.

Článek VI.

To, co bylo na rok 1877 k vydání povoleno, došlo se však do konce toho roku neudíje, což se toho udíje neúplně, obzvláště se málo, vyjmajíc úvěry dílničké celních a tabakových (kapitola 13 a 16), která koncem tohoto roku pomínou, také ještě v první polovici roku 1878 na potřeby v tomto finančním zákoně přivedené a v něže v tomto zákoně na rozličné potřeby ustanovené; však to, čeho se tímto způsobem udíje, položí se v počtech výročních na účet předcházejícího roku.

Neudíje-li se však povoleno, něco vydání, ani v první polovici roku 1878, peníze takové povoleno posledního června r. 1878.

Tato ustanovení nevztahují se k sumám, určeným na zaplacení stálých příjmů, totiž platů služebních, penzí atd., neb na splacení takových penzí, jakož se zakládají na platební titulu právním, jakož jsou úroky z dluhu státního a p.; těchto platů a částí řízení se málo až do projití léty prokázati.

Úřední mimořádných v první části náročného rozpočtu státního na určitá stavby nebo na jiné potřeby zvláštní povolených, počítají se i úvěry dílničké tabakových téhož druhu, kterých se r. 1877 buď zcela neudíje nebo se jich udíje neúplně, udíje se málo až do konce června 1878; buď však z nich náročeno tak, jako by byly v rozpočtu roku 1878 povoleny, a buďte tedy také na tento rok účtovány.

Úvěra na správeni řeky Nerovy, zákonom finančním na rok 1878 v kapitole 27, ministerium obchodu, titul 4., v ordinariem povoleného úcti lze ještě až do konce června r. 1878, má se však pokládati tak, jako by byl povolen býval v předchozím rozpočtu na rok 1877 a má se tedy na tento rok účtovat; též se může úvěra 100.000 zl. zákonom finančním na rok 1878 na stavby v národních-železných stavěni ve Lvově povoleného, v kapitole 6, ministerium národníosti vnitřních, titul 10 a „nových stavěni pro správu politickou“ v sumě 100.000 zl. obstarávané ještě až do konce června r. 1878 úcti a má se pak na rok 1877 účtovat.

Článek VII.

Ministr finančí navrhuje se, by v roce 1877 bez zvláštního přivolení rady říšské prodal vše k nemovitému jmění státním náležející, pokud cena odhadní jedné kubitě nepřesí více než 25.000 zl., až do velikosti sumy 300.000 zl., bude však povinen, takový prodej potomeč spraviti. Mimo to dává se ministru finančí moc, když se potomeč spravovati, by dal v roce 1877 společněstem kolezním státním politováním povolení, prodání pozemky k kolezním státním náležející, jichž nemá zapotřebí, proti tomu, že dají pokladu státním náhradu za to, že se vzdá práva vlastnického; takové povolení může ministr finančí dáti i tehda, když by cena odhadní té neb oné kubitě, kteráž se má prodati, činila více než 25.000 zl.

Článek VIII.

Ministr finančí navrhuje se, aby na úhradu schodka, který, když se stavěni veřejně vydání státní 406,598.474 zl.
a veřejným příjmy státní 178,637.817 „

činí 227,960.657 zl.

vydal obligace dle bodu ve zvláštním zákonem, daným dne 18. března 1878 (č. 35. zák. říš.) státním, a opatři dle případu, pokud se tyto obligace nezvydají, potome, jichž bude potřeba, spláchem napojitelského dluhu.

Článek IX.

Ministru finančí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 23. prosine 1878.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glasner m. p.
Unger m. p.	Chlumetzky m. p.	Pretis m. p.	Horsel m. p.
	Ziemlinskowski m. p.	Mannsfeld m. p.	

Rozpočet státní

království a země v nadě říšské zastoupených na rok 1877.

Část první. — Potřeba.

Kapitola	Titul	Převzet	Výdání státní	V ý d á n í		
				účetní	mimoúčetní	s u m a
				stavějí rukou říše říše		
1			I. Nejvyšší dvůr	4,000,000		4,000,000
2			II. Kabineta kancelář Jeho Veličenství 50%	24,041		24,041
3			III. Rada říšská.			
1			Kancelářská služba	40,700		40,700
2			Kancelářská služba	181,000		181,000
3			Údržba	11,000		11,000
4			Kancelářská služba nad říšskou státní	10,700		10,700
5			Kancelářská služba parlamentní	200,000		200,000
			S u m a (Kapitola 3, titul 1—5)	463,400	200,000	1,402,500
4			IV. Štátní úřady	22,000		22,000
5			V. Rada ministrů.			
1			Pracovní úřady ministrů	107,000		107,000
2			Pracovní úřady	10,000		10,000
3			Náklady na služby úřední	111,000		111,000
4			Správní úřady	112,000		112,000
			S u m a (Kapitola 5, titul 1—4)	340,000		340,000
6			VI. Příspěvek k nákladu na společnou službu říše.			
1			Náklady říšské služby	1,040,000		1,040,000
2			Účel k příjmu říše, rakouské	170,000		170,000
3			Účel k příjmu říše, české	69,042,700		69,042,700
			S u m a (Kapitola 6, titul 1—3)	79,252,700		79,252,700
7			VII. Ministerstvo služeb veřejných.			
1			Kancelářská služba	400,000		400,000
2			Výdaje na veřejné služby	120,000		120,000
3			Náklady na službu říše	10,000	1,000	10,000
4			Správa politická v zemích	1,400,000	50,000	1,450,000
5			Služby a služby veřejnosti	50,000		50,000
6			Náklady na dopravu	1,000,000	1,000	1,001,000
			Mimoúčetní výdaje veřejné v území (ústřední)	10,000	10,000

Kraj	Okres	Město	Vydání státní	V y d á n í		
				Státní	občanská	světá
				částek občanského díla		
2	0		Příspěvek na domy národnosti		7.400	7.400
	1		Státní částka státního	1.142.000	12.000	1.154.000
			Úhrady pronájem a příjmy národnostních státních ústavů a ústavů na ústav		20.000	20.000
	2		Státní částka			
	1		V Babrušce pod Kolín	224.000		224.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Vězeňská příslušnost na Koneckém potoce)		24.000	24.000
	2		V Babrušce pod Kolín	200.000		200.000
	3		V Šabčovicích	200.000		200.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Vězeňská příslušnost na Koneckém potoce)		20.000	20.000
	4		Ve Štěpáně	212.000		212.000
			Příspěvek státní na správu řádků		2.100	2.100
	5		V Koneckém	170.000		170.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		2.000	2.000
	6		V Koneckém	120.000		120.000
	7		V Převálce	100.000		100.000
	8		V Týřově a Vrančovicích	221.000		221.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Vězeňská příslušnost na Koneckém potoce)		21.000	21.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		7.000	7.000
	9		V Ústí nad Labem	1.150.000		1.150.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Vězeňská příslušnost na Koneckém potoce)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		18.000	18.000
	10		V Hrástce	240.000		240.000
	11		Ve Štěpáně	110.000		110.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		20.700	20.700
	12		V Hrástce a v Koneckém	550.000		550.000
			a) Státní a národní příjmy na ústav:			
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		10.000	10.000
			Na státní ústav národnosti (Vězeňská příslušnost na Koneckém potoce)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		0.000	0.000
			b) Státní a národní příjmy na ústav:			
			Na státní ústav národnosti (Lazaretníků)		20.000	20.000
			Na státní ústav národnosti (Vězeňská příslušnost na Koneckém potoce)			
			Převzaté za	4.192.000	278.000	4.470.000

Kapitola	Titul	Příspěvek	Vydání státní	V y d á n í		
				Titul	nesplacené	s u m a
				stavěcí rozpočtového léta		
9	11	a	Příspěvky k dílnám technického vyzkoušení:			
			Vyzkoušení nových státních zábran Ústavů na pomoc zemědělské sídce v rámci vyplacených a kolonizačních a kolonizačních územích v rámci říšské zemědělské ústavů Jiné ústavů	37.000 50.000 2.000		89.000 70.000 2.000
Suma (Titul 11, §§ 1—3)				99.000	72.000	171.000
10	12	b	Příspěvky k dílnám technického vyzkoušení sídce železné:			
			V Německu Nové ústavů Na pomoc zachování ústavů sídce železné	20.000	20.000 2.000	22.000
Suma (Titul 12)				20.000	22.000	42.000
Dokresování (Kapitola 9, titul 9—10)				1.112.000	922.000	2.034.000
C. Vyzkoušení.						
10	13	c	Vyzkoušení železných:			
			a) Vyzkoušení:			
1	1	1	Ústavů na ústavů	700.000		
			Na zábraně a na ústavů Na vyzkoušení kolonizačních, 2. dílna Na ústavů kolonizačních ústavů ústavů, 2. dílna Na ústavů kolonizačních 2., postavení postavení dílna		2.000 20.000 100.000 100.000	1.440.000
2	2	2	Ústavů v kolonizaci	100.000		
			Na postavení ústavů Na ústavů postavení pro ústavů kolonizačních		1.000 1.000	100.000
3	3	3	Ústavů v ústavů	100.000		
			Na postavení ústavů		1.000	100.000
4	4	4	Ústavů v ústavů	400.000		
			Na postavení ústavů Ústavů ústavů a ústavů na ústavů ústavů postavení postavení ústavů, 2. dílna Na ústavů ústavů ústavů ústavů postavení dílna Na ústavů ústavů ústavů ústavů postavení dílna Na ústavů na ústavů ústavů, ústavů a ústavů, 1. dílna		1.000 77.000 50.000 100.000 10.000	480.000
5	5	5	Ústavů na ústavů	100.000		
			Ústavů na ústavů Na ústavů postavení na ústavů postavení postavení ústavů, ústavů ústavů a ústavů ústavů Na ústavů ústavů ústavů ústavů a (výstavů) ústavů	100.000	10.000 10.000 5.000 5.000	120.000 24.000
7	7	7	Ústavů v ústavů	70.000		
			Na ústavů ústavů, 2. dílna Na ústavů a ústavů ústavů ústavů ústavů, ústavů ústavů, ústavů ústavů, ústavů ústavů a ústavů ústavů, 2. dílna		5.000 5.000	80.000
Suma (Titul 13, §§ 1—7)				1.112.000	922.000	2.034.000

Kategorie	Titul	Příjmení	Vydání státní	V y d á n í			
				Aktuál	reimpozice	suma	
				částek rakouského šeku			
a	12		č) Theologická fakulta, které nejsou spojeny s univerzitami:				
			12 0 0 0	Katolická theologická fakulta v Mohelovicích	34.000		34.000
			12 0 0 1	„ „ „ „ „ Olomouci	31.000		31.000
			12 0 0 2	Evangelická theologická fakulta ve Vídni	31.000		31.000
			12 0 0 3	Evangelická theologická fakulta (část rakouská)	1.000		1.000
				Suma (Titul 12, §§. 0—11)	127.000		127.000
				č) Vysoké školy technické:			
			12 0 1 0	Vysoká škola technická ve Vídni	347.000		347.000
			12 0 1 1	Vysoká škola technická v Brně	33.000		33.000
			12 0 1 2	Škola vysoké školy technické v Praze	200.000		200.000
			12 0 1 3	Vysoká škola technická v Brně	31.000		31.000
				Na úpravy		2.000	2.000
			12 0 1 4	Technická akademie ve Lvově	31.000		31.000
				Na stavbu nového stavění, B. potrubí potrubní dílny		140.000	140.000
				Na udržení stávajícího chemického laboratorium		11.000	11.000
				Suma (Titul 12, §§. 12—18)	650.000	153.000	803.000
			12 0 2	č) Akademie výtvarných umění ve Vídni	100.000		
	Na stavbu nového stavění akustického, T. potrubí potrubní dílny		100.000	100.000			
	Na udržení stávajícího v úpravě stávajícího akustického potrubí dílny		20.000	20.000			
12 0 3	č) Na udržení stávajícího ve vysokých školách		20.000	20.000			
12 0 4	č) Pomocná studijní střediska vysokých škol	1.000		1.000			
	Suma (Titul 12, §§. 1—19)	1.064.000	1.247.000	2.311.000			
b	13		Střední školy:				
			č) Gymnasia a reálná gymnasia:				
			13 0 0 0	V Rakousku pod Kellí	370.000		
				Na úpravy a udržení škol na hranolové typické gymnasia ve Vídni, okres ve Vídni		3.000	373.000
				Na úpravy reálného a typického gymnasia v B. okres ve Vídni, B. školka		30.000	403.000
			13 0 0 1	V Rakousku nad Kellí	63.000		63.000
			13 0 0 2	V Německu	30.000		30.000
			13 0 0 3	V Tynektu	100.000		100.000
			13 0 0 4	Ve Švýcarsku	20.000		20.000
			13 0 0 5	Ve Švýcarsku	110.000		110.000
			13 0 0 6	V Rumunsku	30.000		30.000
			13 0 0 7	V Království	10.000		10.000
			13 0 0 8	V Trnavě	17.000		17.000
			13 0 0 9	V Gorní	17.400		17.400
			13 0 0 10	V Itálii	10.000		10.000
				Na úpravy		3.000	13.000
				Rekonstrukce školy v úpravě na školní stavění v Fiumi, B. školka		3.000	16.000
	Společně se	843.000	36.000	879.000			

Kraj	Okres	Průmysl	Výděl státní	V y d ě l					
				Přímý	nepřímý	s úroky			
							stavějí v průběhu roku		
II	14	12	Přímý	51 970	20 000	276 500			
			V Hrubém	52 000	52 000			
			V Čistém	200 000	200 000			
			Na peněžité vybrané	1 000	200 000			
			Na staré měřící škálové desky v Likavské, I. dílně	10 000			
			V Hrubém	240 000	240 000			
			Na Škádce	190 000	190 000			
			Na peněžité vybrané s úroky	5 000			
			V Hrubém	470 000	470 000			
			Na staré měřící škálové desky v Turnově, I. potáhlí potáhlí dílně	80 000			
			V Hrubém	80 000	80 000			
			V Čistém	40 000	40 000			
			Suma (Tříd. 14, 15, 1—12)				1 211 200	100 000	1 200 000
			z číhož vešleli:						
			13	13	13	V Hrubém pod šedí	100 000
Na opravě nové měřící nástroje státní šedí vešleli v T. ulovce v Těšíně	1 000						
Na výrobu náhradních nástrojů	1 500						
Na staré nové měřící vešleli v Jevišovicku, I. dílně	50 000						
V Hrubém pod šedí	40 000				40 000			
V Škádce	10 000				10 000			
V Třebčíně	50 000				50 000			
Na šedí přepočítání na staré šedí vešleli v Hrušce, I. dílně	1 000						
Na výrobu náhradních státní šedí vešleli v Hrušce	1 000						
Na Škádce	10 000				10 000			
Na Kozjanské	20 000				20 000			
Na Kozjanské	10 000				10 000			
Na Třebčíně	20 000				20 000			
Na Škádce	10 000				10 000			
Na Škádce	10 000				10 000			
V Hrubém	20 000	20 000						
V Čistém	100 000	100 000						
Na peněžité vybrané	1 000						
V Hrubém	70 000	70 000						
Na peněžité vybrané	1 000						
Na staré měřící nástroje státní šedí vešleli v Hrušce, I. dílně	20 000						
V Hrubém	50 000	50 000						
Na peněžité vybrané	1 000						
V Hrubém	100 000	100 000						
V Kozjanské	40 000	40 000						
V Hrubém	10 000	10 000						
Suma (Tříd. 14, 15, 13—13)				1 071 400	100 000	1 100 000			
30			o) Kamíně státní	10 000	10 000			
31			d) Přímý na státní průmysl	0 000	0 000			
32			e) Přímý na státní průmysl	50 000	50 000			

Kategorie	Titul	Průběh	Výdání státní	V ý d ě n í					
				účet	účtováná	reálná			
				stavějí se rovněž na účetní listě					
19	14	20	<i>1) Školy veřejné.</i>						
			V ústředí	4,100	—	4,100			
			V úřadech	14,700	—	14,700			
			Suma (Titul 14, §§. 20 a 40)	18,800	—	18,800			
			Okresní úřady (Titul 14, §§. 1—19)	2,000,000	101,000	2,001,000			
			Ústřední úřady	24,400	—	24,400			
			18	17	1	Zvláštní účely vybraných			
						1 Školy národní	10,000	—	10,000
						2 Účinná škola vjezdových	3,000	—	3,000
						3 Technický ústav v Křivčanech	23,000	—	23,000
4 Školy národní v ústředí	15,000	—				15,000			
5 Školy národní	17,000	—				17,000			
6 Školy ústřední v obcích a v úřadech	20,000	20,000				40,000			
7 Účinná škola národní	27,000	20,000				470,000			
8 Účinná škola národní	24,000	—				24,000			
Suma (Titul 18, §§. 1—7)	202,000	20,000				270,000			
17	16	1	Školy obecní						
			Účty na zvláštní účely a účely	1,100,000	—	1,100,000			
			Na doplnění ústředí prosvětlových vybraných	—	20,000	—			
			Na ústředí v obcích národních	—	100,000	1,271,000			
			Na ústředí v obcích národních a účely	—	11,000	—			
			Na ústředí v obcích národních a účely	—	—	—			
			Na ústředí v obcích národních a účely	—	—	—			
			Na ústředí v obcích národních a účely	—	—	—			
			Na ústředí v obcích národních a účely	—	—	—			
			Na ústředí v obcích národních a účely	—	—	—			
Suma	1,100,000	111,000	1,271,000						

Kategorie	Titul	Průběh	Výdání státní	V ý d á n í					
				Hráno	účetní	suma			
				stavěný v období do					
19	12	1	(Převážně)	1.607.812	181.000	1.788.812			
			Na rozličné účel účelů (
			V Třebíči		24.000				
			V Komořanech		8.000				
			V Starém		8.000	24.000			
			V Hlavence		4.000				
			V Bělčanech		10.000				
			Suma (Titul 12, ř. 1-7)	1.607.812	54.000	1.661.812			
			20	1	1	Funkce a příspěvky:			
						Funkce	48.420		48.420
Příspěvky	140.000								
Na ústřední kancelář v síle Vojtěcha		2.500				150.100			
Na ústřední kancelář		8.000							
Na praxi, jako na jiné účely		7.000				7.000			
Suma (Titul 20, ř. 1-6)	188.420	17.500				205.920			
21	1	1				Administrativní ústřední úřady:			
						a) Výdání ústředí	41.000	4.000	
						Na ústřední kancelář v síle Vojtěcha, předseda úřadu		10.000	51.000
			Na praxi, jako na jiné účely		5.000				
			b) Výdání ústředí v ústředních úřadech	18.000		18.000			
			Suma (Titul 21, ř. 1-5)	59.000	19.000	78.000			
			Běžné výdaje (Kapitola 9, ř. 10-12)	2.000.000	2.000.000	4.000.000			
			Vedlejší suma (Kapitola 9, ř. 1-9)	16.332.800	2.000.000	18.332.800			
			I. Ministerium školství						
			A. Vnitřní oddělení státní						
22	1	1	Správa školství:						
			Kancelář ústředí (příspěvky k ústřední kanceláři oddělení práce a ústřední kanceláři)	80.000	2.000	82.000			
			Příspěvky (ústřední ústředí, Pedagogický ústředí a ústředí Pedagogického ústředí, ústřední ústředí a ústředí k vyhledávání materiálů)	2.707.000	80.000	2.787.000			
			Administrativní ústředí, ústřední kancelář a ústřední ústředí v ústředních úřadech	800.000		800.000			
			Ústřední kancelář ústředí, výhledy ministerstva, školství, školství a školství	200.000	400	200.400			
			Ústřední kancelář ústředí, výhledy ministerstva, školství, školství a školství	4.200.000		4.200.000			
			Ústřední kancelář	2.000.000	24.000	2.024.000			
			Průběhy školství	201.000		201.000			
			Správa škol	5.238.000		5.238.000			
			Ústřední kancelář a praxe	2.708.000		2.708.000			
Suma (Kapitola 22, ř. 1-10)	17.447.800	86.400	17.534.200						

Kapitola	Titul	Předmět	V ý s t ě r ě n í		
			Hodnot	mimořádná	z celku
11	Obecná správa kasovní.				
	1	Právo při úplat		1,797,260	1,797,260
	2	Výnosy z práva	20,000		20,000
	3	Kompenzace za právo při lomovéjch úhradách ústředních výnosů		300	300
	4	Náhradní příspěvek na úpravu řady Xly v Karlově, 2. ústředí		20,000	20,000
5	Roční výnosy	20,000		20,000	
		Suma (Kapitola 11, ústředí 1-5)	40,000	1,997,260	1,997,260
II. Náklad na dotýrání, vyběhání a upravení příjmů ústředních.					
12	Daně příjmové.				
	1	Náklad z úplatů z práva a roční výnosy z práva a jejich příjmů a roční výnosy z úplatů z práva z úplatů z práva	60,000		60,000
	2	Náklad z úplatů z práva v Dolní části, který byl před časem upraven, a příjmy z úplatů z práva z úplatů z práva	6,000		6,000
	3	Náklad na dotýrání daní ústředních		100,000	100,000
		Suma (Kapitola 12, ústředí 1-3)	70,000	100,000	170,000
13	Člá.				
	1	Náklad z úplatů z práva ústředních	100,000		100,000
	2	Náklad z úplatů z práva ústředních	40,000		40,000
	3	Ústřední úplaty ústředních	1,000,000		1,000,000
	4	Roční výnosy z úplatů	2,000,000		2,000,000
	Suma (Kapitola 13, ústředí 1-4)	3,020,000		3,100,000	
Dávky ústředních.					
14	Daně z úplatů:				
	1	Výnosy z úplatů	120,000		120,000
	2	Náklad z úplatů z práva ústředních a úplatů z práva ústředních	2,000,000		2,000,000
	Suma (Kapitola 14, ústředí 1 a 2)	4,120,000		4,120,000	
15	III:				
	1	Náklad na úplaty a úplaty z úplatů	2,000,000		2,000,000
		Náklad ústředních		100,000	100,000
		Náklad na úplaty z úplatů		10,000	10,000
	2	Náklad na úplaty z úplatů	100,000		100,000
	Náklad ústředních		2,000	2,000	
	Suma (Kapitola 15, ústředí 1 a 2)	2,100,000	102,000	2,202,000	

Kapitola	Titul	Převod	Tydlní účetní	V y d á n í		
				Plat	zálohová	z o s t a
				stejně jako v předchozím čísle		
16	1		Tabák:			
	1		Výdaje na tabákové listy	614.000	—	614.000
	2		Sklad na účtách a nepřevzaté tabáky	29.897.000	—	29.897.000
			Nové starby	—	116.000	116.000
			Výdaje na průmyslové tabáky	1.297.000	—	1.297.000
			Suma (Kapitola 16, titul 1—3)	32.808.000	116.000	33.114.000
17			Kofky	258.700	—	258.700
18			Čirý a popelový a jeholní prášek	427.200	—	427.200
19			Ložnice	10.192.000	—	10.192.000
20			Hýla	271.000	—	271.000
21			Pomocníci	69.000	—	69.000
			Suma (Kapitola 17—21)	12,117.900	276.000	12,671.900
22			Jedniční účetní			
	1		Domy akciové	127.000	0,000	127.000
	2		Stavby	—	0,000	0,000
			Dotace účtů	0,000	—	0,000
			Suma (Kapitola 22, titul 1 a 2)	127.000	0,000	127.000
23			Finanční a administrativní	11.000	—	11.000
24			Tisková služba a účetní ve Váhu	1.311.000	—	1.311.000
25			Účty průmyslové společnosti jedniční účetní	—	4,000	4,000
26			Miscellaneous	219.000	—	219.000
			V y s e t n ě n í (Kapitola 19—26)	20,271.000	2,240.000	22,713.000
27			II. Ministerium obchodu			
			A. Finanční střední účetní			
	1		Účetní úřady	641.000	93.000	734.000
			Na územní úřady obchodu a podniky ekonomického administrativního oddělení	—	100.000	100.000
			Na úřady ekonomického administrativního oddělení obchodních úřadů a na jiné výdaje a služby administrativní	—	40.000	40.000
			Subvence na mezinárodní úřady	—	5.000	5.000
	2		Státní úřady	412.000	23.000	435.000
			Státní úřady v Praze	—	20.000	20.000
			Státní úřady v Brně	412.000	3.000	415.000
	3		Státní úřady a národní administrativní	915.000	1,540.000	1,875.000
			Nové starby v Praze	—	20.000	20.000
			„ v Brně	—	25.000	25.000
			Sklad na příjmy a na převzaté a nové příjmy v Praze	—	60.000	60.000
			Suma (Kapitola 27, titul 1—3)	1,973.000	1,658.000	3,631.000

Kapitola	Titul	Průmysl	Výdání státní	V ý d á n í		
				Plán	skutečné	zbytek
				stavělo rozpočtového čísla		
20	2		B. Oblíbené vědecké knižnice a nové vydání řídkých naučkových děl:			
			Upravená částka dle úpravy a důležitých obliby/ knižnic a nové vydání řídkých naučkových děl, obliby se dle úkolu ze dne 25. března 1939 (č. 20 sb. řád.) se přidává celkem 48 milionů českých Kč, když se původně obliby ve státě obliby a nové vydání 30 per 48,000,000 Kč . . .	2,400,000	400,000	2,400,000
			Číslo na účtu	2,400,000	400,000	2,400,000
			Suma	2,400,000	400,000	2,400,000
			Indukceady (Kapitola 20, titul 1—2)	102,120,581	1,568,979	101,750,119
20			IVB. Spisová služba státní.			
	1		Výdoby na úpravu spisovatelů služba spisovatelů (70%).	222,000	—	222,000
	2		Výdoby na úpravu spisovatelů služba, který nové spisovatel	1,000	—	1,000
	3		Výdoby na úpravu spisovatelů služba spisovatelů	200,000	—	200,000
			Suma (Kapitola 20, titul 1—3)	423,000	—	423,000

Kapitola	Titul	Prispevek	Výdaje státné		
			V ý d a j e		
			účetní	minimální	reálné
			účetní rok ukončený dnem		
Rekapitulace.					
1			I. Společná úloha	4,653,000	4,653,000
2			II. Národní kasovníí úloha	73,040	73,040
3			III. Úloha ústředí	692,000	692,000
4			IV. Úloha ústředí	71,000	71,000
5			V. Úloha ústředí	790,000	790,000
6			VI. Příspěvek k údržbě na společné ústředí	78,000,000	78,000,000
7			VII. Ministerstvo vnitra	15,960,000	1,748,000
8			VIII. Ministerstvo zemědělství	7,117,000	668,000
9			IX. Ministerstvo školství, vysokých škol a tělesné výchovy	18,352,000	2,000,000
10-26			X. Ministerstvo financí	69,371,000	3,840,000
27			XI. Ministerstvo obchodu	50,509,000	1,945,000
28			XII. Ministerstvo práce	9,972,000	1,077,000
29			XIII. Ministerstvo války	38,808,000	1,709,000
30			XIV. Společná úloha	337,000	1,000
31			XV. Úloha ústředí	33,362,000	33,362,000
32-34			XVI. Úloha ústředí	382,000	38,481,000
35			XVII. Úloha ústředí	185,000,000	2,648,000
36			XVIII. Společná úloha ústředí	729,000	729,000
			Veškeré úlohy ústředí	382,000,000	43,347,000

Rozpočet státní

království a země v radě říšské zastoupených na rok 1877.

Část druhá. — Úhratní položek.

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy		
				úhratní	mimořádné	z úhrat
				stavěná rakouského císaře		
1			I. Nejvyšší dvůr			
2			II. Kabinetsní kancelář Jeho Veličenství			
3			III. Rada říšská			
4			IV. Senát říšský			
5			V. Rada ministerská	637,000		637,000
6			VI. Společné záležitosti			
7			VII. Ministerium záležitostí vnitřních.			
1			Ústřední kancelář říšská	20,000		20,000
2			Společné příjmy v zemích	124,000		124,000
3			Výjizní hospodářství	220,700		220,700
4			Státní úřady	27,000		27,000
5			Státní země	21,300		21,300
			Suma (Kapitola 7, titul 1—5)	1,094,000		1,094,000
8			VIII. Ministerium zemědělnictví.			
1			Výjizní úřad polnohospodářský	20,000	20,000	20,000
9			IX. Ministerium záležitostí inženýrských a rybníků.			
			A. Příjmy zvláštní.			
1			Moravský úřad a příjmy z úřadův chemicko-technických	10,000		10,000
2			Centrální úřad a ředitelství státního administrativního geologického úřadu říšského	1,500		1,500
3			Geologický úřad říšský	2,000		2,000
			Suma (Kapitola 9, titul 1—3)	13,500		13,500

Kapitola	Titul	Podtitul	Príjmy štátni	P r í j m y			
				Milión	desiatikil	koruna	
				skutočný rok			
9	4		B. Kultúra.				
			Príjmy štátni národných fiek:				
			a) Príjmy štátni				
			1	V Národných pod štát	964,879	819	965,698
			2	V Národných pod štát	171,293		171,293
			3	V Národných	5,884		5,884
			4	V Typička	187,893		187,893
			5	Na Využitie	800		800
			6	Na Štýria	911,653		911,653
			7	V Karantáne	24,897		24,897
			8	V Karpátoch	78,833	8,000	78,833
			9	V Kráľovci	93,811		93,811
			10	V Trnave	54,395	500	54,718
			11	V Bratislave	5,841		5,841
			12	V Bratislave	77,336		77,336
			13	V Čechách	897,138	950	897,354
			14	V Bratislave a Slovensku	841,898		841,898
15	V Bratislave	813,818		813,818			
16	V Bratislave	16,738		16,738			
17	V Bratislave	1,831		1,831			
		Suma (Titul 4, §§. 1-17)	3,628,946	3,305	3,632,191		
10			b) Príjmy z štátnych národných fiek	493,800	4,000	497,800	
			Suma (Titul 4, §§. 1-19)	4,122,746	7,305	4,139,491	
11			Funkcie a príjmy z ústredných štátnych fiek:				
			Príjmy	9,871	1,312	11,183	
			Príjmy z ústredných štátnych fiek (Kapitola 9, titul 4 a 5)	2,872,477	5,995	2,878,472	
12			C. Využitie štátnych fiek.				
			Využitie štátnych fiek				
			1	Univerzity	97,000	1,200	98,200
			2	Fakulty teologické	19,500		19,500
			3	Využitie štátnych fiek	113,500		113,500
4	Ministerstvo vnútra a štátnych fiek	3,500	1,000	4,500			
		Suma (Titul 6, §§. 1-4)	233,500	2,200	235,700		
13			D. Štátny úrad.				
			Štátny úrad				
			1	Organizácia štátnych úradov	451,000		451,000
			2	Štátny úrad	281,000		281,000
			3	Štátny úrad	4,700		4,700
4	Štátny úrad	1,300		1,300			
		Suma (Titul 7, §§. 1-4)	738,000		738,000		

Kapitola	Titul	Podtitul	Příjmy státní	Příjmy				
				Váha	množství	suma		
							stavěch rokochého čísla	
9	1	Základní datový opadavací						
		1	Státní bankovní	200		200		
		2	Tržební datový v Krakově	400		400		
		3	Státní bankovní v Krakově	120		120		
		4	Státní bankovní	1,500		1,500		
		5	Státní bankovní bankovních v Vídně	2,000		2,000		
		6	Výběh bankovních	2,500		2,500		
		7	Podle státního na účtu příjmových a bankovních státních bankovních	2,500	200	2,700		
			Suma (Titul 9, §§. 1—7)	15,100	200	17,800		
		10	1	Státní státní				
				1	Účty na státní státní a státní	70,000		70,000
				2	Bankovní státní	2,000		2,000
			Suma (Titul 10, §§. 1 a 2)	72,000		72,000		
		11	1	Podle a příjmy:				
				1	Příjmy	1,000		1,000
12	1	Podle státní:						
		1	Příjmy bankovní	200,000		200,000		
		2	Podle státní na podlé státní		1,400,000	1,400,000		
		3	Podle státní		2,000	2,000		
		4	Příjmy a bankovní státní bankovních	20,000		20,000		
	Suma (Titul 12, §§. 1 a 4)	220,000	1,400,000	1,620,000				
	Subsumy (Kapitola 9, titul 1—12)	1,221,800	1,400,000	2,721,800				
	Tržební suma (Kapitola 9, titul 1—12)	2,224,970	1,400,000	3,624,970				
10	1	X. Ministerstvo bankovní						
		Správa bankovní						
		1	Bankovní kontrola (podle § 1 a 2 státní státní a státní státní)	2,000		2,000		
		2	Podle státní bankovní, podlé státní a bankovní bankovní státní, bankovní státní a státní na státní státní	20,000		20,000		
		3	Administrativní bankovní, státní bankovní a státní bankovní bankovních a bankovní bankovní státní	1,000		1,000		
		4	Bankovní státní	2,000		2,000		
		5	Státní bankovní	27,000		27,000		
		6	Bankovní bankovní	2,000		2,000		
		7	Podle státní bankovní	20,000		20,000		
		8	Správa bankovní	1,400,000		1,400,000		
	Suma (Kapitola 10, titul 1—8)	1,454,000		1,454,000				
11	1	Bankovní správa bankovní						
		1	Příjmy a bankovní na státní státní	20,000		20,000		
		2	Bankovní bankovní státní, jako na státní státní		120,000	120,000		
		3	Příjmy bankovních bankovní státní a příjmy a bankovní státní	20,000		20,000		
		4	Bankovní státní	10,000		10,000		
	Suma (Kapitola 11, titul 1—4)	50,000	120,000	170,000				

Kapitola	Titul	Příjmy	Příjmy		
			Státní	municipální	ostatní
			částka v korunách čes. slá.		
			Příjmy státní		
			Dědičné příjmy		
12			Dědičné příjmy		28.700.000
13			Dědičné příjmy z nemovitostí		22.000.000
14			Dědičné příjmy z movitostí		2.000.000
15			Dědičné příjmy z jiných zdrojů		18.200.000
16			Na výměny státního majetku	100.000	100.000
17			Úroky z poskytnutí státního majetku	270.000	270.000
			Suma (Kapitola 12—17)	67.240.000	67.240.000
18			Článek	18.870.000	18.870.000
			Dědičné příjmy		
19			Dědičné příjmy		
	1		Dědičné příjmy z nemovitostí	6.400.000	6.400.000
	2		Dědičné příjmy z movitostí	2.700.000	2.700.000
	3		Dědičné příjmy z jiných zdrojů	20.800.000	20.800.000
	4		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	4.200.000	4.200.000
	5		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	11.000.000	11.000.000
	6		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	1.000.000	1.000.000
	7		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	3.000.000	3.000.000
	8		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	50.000	50.000
	9		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	1.100.000	1.100.000
	10		Dědičné příjmy z výměny státního majetku	2.500.000	2.500.000
			Suma (Kapitola 19, článek 1—10)	58.187.000	58.187.000
20			Státní příjmy		
	1		Státní příjmy z výměny státního majetku	10.000	10.000
	2		Státní příjmy z výměny státního majetku	18.200.000	18.200.000
			Suma (Kapitola 20, článek 1 a 2)	18.210.000	18.210.000
21			Těžišné příjmy		
	1		Příjmy z těžby těžišných surovin	20.000.000	20.000.000
	2		Příjmy z těžby těžišných surovin	100.000	100.000
			Suma (Kapitola 21, článek 1 a 2)	20.100.000	20.100.000
22			Kolny příjmy		
			Kolny příjmy z provozu kolny	17.000.000	17.000.000
23			Tržby z poplatků z jednání		
			Tržby z poplatků z jednání	21.700.000	21.700.000
24			Loterijní příjmy		
			Loterijní příjmy	2.600.000	2.600.000
25			Státní příjmy		
			Státní příjmy	100.000	100.000
			Suma (Kapitola 22—25)	60.400.000	60.400.000
26			Příjmy z jednotného státního		
	1		Státní příjmy z jednotného státního	100.000	100.000
	2		Státní příjmy z jednotného státního	50.000	50.000
			Suma (Kapitola 26, článek 1 a 2)	150.000	150.000

Kapitola	Titul	Pravek	Príjmy štátné	Pr í j m y		
				Fiskal	minimálny	maxim
				stavých ekonomických čísel		
16			Fiskality a odškodnení	110,000		110,000
17			Taxation domov a štátny a štátny	1,204,000		1,204,000
18			Komunty a produkčné ekonomické (súčasť štátna)		7,000	7,000
20			Minerálne	220,000		220,000
			Dobroslavy (Kapitola 20—21)	210,000,000	1,410,000	210,000,000
22			II. Ministerium obchodu.			
	1		Štátna ekonomia	200,000		200,000
	2		Štátna príjmy a minimálne odškodnení	400,000		400,000
	3		Odškodnení politických	13,000,000		13,000,000
	4		Časť telegrafická	3,000,000		3,000,000
			Suma (Kapitola 22, titul 1—4)	16,600,000		16,600,000
23			III. Ministerium vnútra.			
	1		Výskumné hospodárstvá polnohospodárstva a lesníctva	14,000		14,000
	2		Ekonomický ústredný hospodárstvá polnohospodárstva a lesníctva	8,000		8,000
	3		Zemepisná	2,000		2,000
	4		Spoločnosť na prírodné a zemepisné a na jeho vzdelanie	1,000		1,000
	5		Ústredný úrad	1,000		1,000
	6		Ústredný úrad	2,000		2,000
	7		Pracovná ústrednosť a ústredný úrad v lesníctve	500,000		500,000
	8		Štátna ekonomia	100,000		100,000
	9		Štátna ekonomia	100,000		100,000
	10		Štátny úrad v Prahe	1,000		1,000
	11		Štátna ekonomia a ústrednosť			
			Ekonomický úrad a ústrednosť	4,700		4,700
			Štátny úrad a ústrednosť	4,000,000	50,000	4,000,000
	12		Dôlna hospodárstvo			
			Horné úradníctvo v Krasnojarsku	100,000		100,000
			Horné úradníctvo v Krasnojarsku	200,000		200,000
			Horné úradníctvo v Čel	200,000		200,000
			Horné úradníctvo v Krasnojarsku	1,000,000		1,000,000
			Horné úradníctvo v Krasnojarsku a horné úradníctvo v Krasnojarsku	2,700,000		2,700,000
			Pracovná ústrednosť	200,000		200,000
			Suma (Kapitola 23, titul 1—12)	10,210,000	15,000	10,210,000
24			IV. Ministerium práv.			
	1		Spoločnosť na právne a ekonomické vzdelanie	600		600
	2		Trinidad	200,000		200,000
			Suma (Kapitola 24, titul 1—2)	200,600		200,600
25			XV. Najvyšší ústredný úrad			
26			XV. Rôzni penzisti	41,000		41,000

Kapitola	Titul	Průmysl	Příjmy státní	Příjmy		
				Číslo	milionů Kč	K o r u n
37	4	0	XVI. Schůzky a dotace.			
			Příspěvek státu Vídeňské a Vídeňskoústecké obchodní společnosti Pražského Jurského státního	28.212	28.212	
			Společnost státní	2.808	2.808	
			Suma (Kapitola VI, titul 1 a 2)	28.212	28.212	
38	1	0	XVII. Důch státní.			
			Průmysl státní a státní podniky s výjimkou výherních výnosů loterií a dopravní	18.158.076	18.158.076	
			Výnosy loterií a dopravní	120.000	120.000	
			Suma (Kapitola VII, titul 1 a 2)	18.158.076	18.158.076	
39	1	2	XVIII. Správa státních státních.			
			Příjmy ze státních a příslušných státních státních	10.000	10.000	
			Průmysl státní a státní podniky s výjimkou výnosů loterií a dopravní	800	800	
			Suma (Kapitola VIII, titul 1—2)	10.800	10.800	
40	1	0	XIX. Příjmy z prodeje majetku státního.			
			Prodeje majetku s výjimkou státních státních státních	122.242	122.242	
			Příjmy ze státních státních státních	32.242	32.242	
			Za majetku státní, který se prodá v 1917	72.274	72.274	
			Suma (Kapitola IX, titul 1—2)	122.242	122.242	
41			XX. Příjmy z likvidace reálných aktivních státních hospodářství	2.000.000	2.000.000	

Angličtina	Tisk	Převod	Průjmy státní	Příjmy		
				Přísloží	základní	ostatní
				včetně výnosů z daní		
			Rekapitulace.			
1			I. Společná část			
2			II. Národní hospodářská střediska			
3			III. Státní			
4			IV. Ostatní			
5			V. Státní podniky	487.000		487.000
6			VI. Společná střediska			
7			VII. Ministerstva středisků středisk	1.004.000		1.004.000
8			VIII. Ministerstva zemědělství	92.000	92.004	92.004
9			IX. Ministerstva středisků dočasných a rybníků	5.016.875	1.415.700	6.432.575
10			X. Ministerstva lesů	210.070.000	1.410.000	211.480.000
11			XI. Ministerstva obchodu	10.000.000		10.000.000
12			XII. Ministerstva vědy	10.000.000	10.000	10.010.000
13			XIII. Ministerstva práva	200.000		200.000
14			IV. Společná část			
15			XV. Ostatní	41.000		41.000
16			XVI. Účastníci a dotace		20.070	20.070
17			XVII. Státní		10.000.000	10.000.000
18			XVIII. Společná část středisk	10.000		10.000
19			XIX. Příjmy z prodeje jehličnatých		100.000	100.000
20			XX. Příjmy z likvidace ostatních středisků středisků a ostatních		2.000.000	2.000.000
			Všechny ostatní úhrady	210.210.000	10.400.000	220.610.000

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXVIII. — Vydána a zveřejněna dne 31. prosince 1876.

132.

Prohlášení c. a k. vlády rakousko-uherské a vlády francouzské, vydané dne 30. listopadu 1876,

a tam, to se prodlužuje platnost smlouvy obchodní, učiněné dne 11. prosince 1866.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie et le Gouvernement de la République française considérant que le traité de commerce conclu, le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France doit, par suite de la dénonciation qui en a été faite, cesser d'être en vigueur à dater du 31 décembre prochain, et reconnaissant l'utilité de proroger les effets de cet acte international, sont convenus de la disposition suivante:

Le traité de commerce conclu, le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France, continuera de rester en vigueur jusqu'au 30 juin 1877.

En foi de quoi, les Souverains, dûment autorisés, ont signé la présente déclaration et y ont apposé les sceaux de leurs armées.

Prohlášení.

Vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd. a Apostolského krále Uherského a vláda francouzské republiky uváživše, že smlouva obchodní dne 11. prosince 1866 mezi Rakousko-Uherskem a Francouzskem uzavřena, jakožto z ní byla výpověď učiněna, má dne 31. prosince 1876 platnost přestat, a majíc za prospěšné, aby platnost tohoto akta mezinárodního se prodloužila, usoudily jsou se o tato ustanovení:

Smlouva obchodní dne 11. prosince 1866 mezi Rakousko-Uherskem a Francouzskem uzavřená bude mít platnost až do 30. června 1877.

Tamto na svědectví náležející oběma k tomu smocnění v tomto prohlášení se podepsali a pečotí své k němu přiložili.

Fait en double expédition à Vienne
le 30 novembre 1876.

(L. S.) **Andriess** m. p.

(L. S.) **Voght** m. p.

Stalo se ve dvojitě sepsání ve Vídni
dne 30. listopadu 1876.

(L. S.) **Andriess** m. p.

(L. S.) **Voght** m. p.

Prohlášení vyšepoložené, k němuž obě zmíněvny rady říšské přivolely, tímto se vyhlašuje.

Ve Vídni, dne 29. prosince 1876.

Auersperg m. p.

Chlumecky m. p.

143.

Smlouva, učiněná dne 3. prosince 1876 mezi Rakousko-Uherském a knížetstvím Liechtenšteinským o obnově, potažité další platnost jednoty celní a berničné mezi Rakousko-Uherském a Liechtenšteinskem, prodloužené dne 23. prosince 1863 (č. 47 zák. říšsk. na r. 1864).

(Stalo se ve Vídni dne 3. prosince 1876, od Jeho v. a k. Apollinářského Veličenství radě vládní v Golesfeld dne 27. prosince 1876 a v obou těchto radě říšských vyznačeno dne 30. prosince 1876).

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chrabátský, Slavonský, Haličský,
Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Krakovský,
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutaný, Krajský,
Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

vědomo činíme a vyznačujeme tímto:

Jakož mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho Jasnosti panujícího knížete z Liechtenšteina za přímou obnovou jednoty celní a berničné smlouvou ze dne 5. června 1862 zřízené a od té doby trávající dne 3. prosince 1876 ve Vídni učiněna a podepsána jest smlouva z XXIX. článků se skládající, kteráž slovo od slova takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a

Jeho Jasnost panující kníže z Liechtenšteina,

prohlásily k dobrušinným účinkům, které mělo spojení království Liechtenšteinského s celním a berním obvodem Vorarlberským roku 1832 uzavřeno, uzavřeno dne 23. prosince 1843 na dalších dvacet let prodlouženo a uzavřeno, uzavřeno dne 12. prosince 1876 na rok 1876 obnoveno, uzavřeli jsou na přitím obnovení té smlouvy s některými změnami, jakž nyníž sjednotěně okolnosti vyhledávají a s tímž se srovnávají, vyjednávají a jmenovali k tomu plnomocníky svými:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

pana Josefa svobodného pána Schwegla, rytíře řádu sv. Štěpána a řádu toleantského řádu III., dvorského a ministeriálního rada v z. a k. ministerium náležitosti zahraničních;

Jeho Jasnost panující kníže z Liechtenšteina:

pana Klimenta Hübkeho hraběte Westphalena,

kněžské plnomocníka, shledavše plnomocnosti své a naleze je býti v dobrém spůsobu, a tato ustanovení se uzavřeli:

Článek I.

Jeho Jasnost panující kníže z Liechtenšteina zveřejní bez újmy svým zeměpisným právním výnosů, od 1. ledna 1877 počínajíc, na dalších 12 (dvacet) let sfinancé cel, státních monopolů, daní z potravy a kolikž na kalendáře, na noviny a karty hranic, jakž v zemí Vorarlberské podle těch kterých zákonů a podle předpisů a usměrnění k tomu se vztahujících nyní zavedeno jest, aneb by přitím bylo ustanoveno.

Článek II.

Ty které rakouské zákony a předpisy, jmenovitě řád cel a státních monopolů a důchodkový zákon hranic, daní dne 11. července 1833, zákony a předpisy, týkající se daní z potravy, zákon o kolcích na kalendáře, na noviny a karty hranic, daní dne 8. máje 1850, vši zavedené tarify celů, jakoz i dohlavky a předpisy k těmto zákonům se vztahující, budou tedy jako posud i přitím v království Liechtenšteinském vykonávány, dohlavkové zákony a usměrnění, i nové zákony tohoto spůsobu od rakouských ústředě vlády knížecí propůjčovány a od ní v Liechtenšteinsku vyhledávány.

Naproti tomu budou, pokud tato smlouva bude mít platnost, až na obzrůšně, jehož poměry státního zeměpisného, zeměpisné všeobecné dárky, které se, od 1. srpna 1852 počínajíc, k ruce země, nebo obcí a korporací při dovozu, vývozu nebo průvozu, při dělní, připravování, prodávání nebo spoštěbování zboží a věci, a nichž se dárky výše jmenované upravují, v království Liechtenšteinském platily, a pokud tato smlouva bude mít platnost, budou se mezi dárky toho spůsobu, když se týkají věci, které se dovážejí z cizích zemí nebo z monarchie Rakousko-uherské do Liechtenšteinska, ježom a přivolením z. a k. vlády ustanoví.

Článek III.

Daň a poplatky podle zřízení nyní v Rakousku platných v knížectví Liechtenšteinském zavedené a výše uvedené budou s příslušnou výměnou stáby toliko po uzavření s Jeho Vácností a týmito spásovateli bude zavedena i nová taková daň a věc, z nichž se pozem neplatí.

Nestane-li se uzavření o to, bude mít každá smlouvající se strana toho vůli, dáti se smlouvě výpověď a vystoupiti z ní po třech měsících.

Článek IV.

Pokud budou v Rakousku noviny střední uprositky kolika, budou také v knížectví Liechtenšteinském střední (vládní) noviny od kolika zavedeny.

Článek V.

Přívos obilí ze Švýcar a do Švýcar, oběhob potování a jítka potování polívání budou v knížectví Liechtenšteinském týchž podmínkami a výhod jako ve Vorarlbersku, pastva obepalá pak potování bude nejvýštko podmínkami, kterýchž kóe na hranicích mezknížectví Rakousko-alsoského ke Švýcarům nebo k německé říši jest dopřáno.

Článek VI.

Smlouva o dodávání soli, učiněná mezi vládnou rakouskou a knížecí vládou Liechtenšteinskou zachována bude, pokud tato smlouva bude mít platnost, v moči své, toliko že bude vláda Liechtenšteinská povinna, bráti každý rok asi 134.000 kilogramů soli kuchynské v pytlích po 84 kilogramech od c. k. sklada solního ve Feldkirchu a zapraviti za každých 84 kilogramů soli čistě váhy 3 sl. 79 kr. rakouského štáta.

Kromě toho má se vláda Liechtenšteinská na potáčení také vydávati sůl, kteréž mají hospodáři potí k úpravě zapotřebí, pokud se sůl na úpravě v Hali bude připravovati. Mnoho-li takové soli hospodářské bude potřeba, oznámí vláda knížecí nejdříve sůl do konce měsíce října každého roku na rok příští šrovnátním okresnímu ředitelství ve Feldkirchu. Č. k. solní skladníř Feldkirchský vydá tuto sůl vláde knížecí na to, co ta sůl tam stojí, t. j. na to, má se v Hali prodává, s příslušnou útrat za pakování a dopravu a dážd jí v tom spásovateli, potáčením s tou přídavou, s kterou se prodává ve Vorarlbersku.

Vláda knížecí máže sůl v knížectví nanejněji s to prodávati levěji, co šrovnátní výlohy za dopravu a Vádou do Feldkirchu a úpravu s útratou, za které jí prodává soukromí valkokladníci ve Feldkirchu.

Článek VII.

Ceny tabáku a prachu střílečích budou ve Vorarlbersku a Liechtenšteinsku tyžé, cožky pak a korporace a spásovateli zadržet, jako mohou ve Vorarlbersku bráti tabák a prach střílečích za levějišé ceny, budou téže výhody potování také v Liechtenšteinsku.

Článek VIII.

Čla, daň a ceny věcí, státních monopol státní, k nimž tato smlouva se vztahuje, placeny buďte v též valaš, která k tomu konci také přijata jest ve

Verarbberska a v též poměru ceny odměnem tam zavedenou; v též valstě a v též poměru ceny dřív se i vyplácejí a té příčinou, že byla náhodou nepravě vyložena; taktoť buď v ní promiřena daně, dávána provize na vybírání daní a za prodávání všei monopolů státních, a placeno buď to, co z podobných příčin k samému vybírání daní se vztahujících plátní se má.

Článek IX.

Celí míno, které jsou v knižství Liechtenšteinském v oběhu, mají úřadově celně dle tabulek zvalovačích ve Verarbbersku platnost největších příjmů.

Když někde plati název v kovové minci, není povinná, přijímání to, co se na ni má dočísti, v rakouských peněžních papírových.

Článek X.

Zavedená nyní v knižství Liechtenšteinském zařízení správy důchodků, k nimž se tato úmlouva vztahuje, zvláště okresy pomozní, státními úřady a státi a směr silnic celních, mohou se změnit jenom po obecním usnutí.

Jako Jasnost dopustí, aby veřejná správa přídima byla jako posud k státnímu rakouskému finančnímu okresu spravována ve Feldkirchu.

Úřadově celní v knižství Liechtenšteinském pokládají se buďou i přitom za společné, buďou za státní rakouské a knižství Liechtenšteinské pomozennými a oběma směry opatřeny.

Tabulky celní a jiné tabulky, zápisy atd. buďou i přitom poznamenány liechtenšteinskými barvami zemskými.

Článek XI.

Úředníky celní a berní i orgány dohlídky v knižství buďo Rakousko-junovské, pod přísluho brání, plátní, nezuvratí a propouštění a na čas nebo na vždy na odpočívání dávají; oni buďou nositi rakouskou uniformu a oděvojení a příslušenství jejich buďou podobní poví přehledně střední a služební rakouských. Postavení buďou ve všech záležitostech služby, zvláště co se týče veřejné disciplíny, pod stádu a orgány rakouskými. A však všichni úředníci a služebníci rakouské, kteří buďou mít státní úřad v knižství, buďou povinni po tom čas, ve tom buďou nositi službu, sliběti Jako Jasnost knižství a Liechtenšteina poslušností a věrnost, a vláda knižství opatří je pak za příčinou vykonávání služby legitimací. Pokud buďou ve službě v knižství, buďou nositi kromě kokardy rakouské také kokardu liechtenšteinskou. Ve vládkých záležitostech soudromých neb občanských, a když by šlo o státní v knižství spěchání a jiné činy dle zákonů Liechtenšteinských nestátní, postavení buďou i s příslušenství svými pod soudu knižství.

Č každém vyšetřování, když se počne a o každém odnězení, když se stane, má se slyšeti oznámení k úřadu, který jest nad obviněným postaven, a to v tom časě a týmž způsobem, jak jsou to povinné činěti soudové rakouské. Přitom daně nebo dávky občani, též práce neb služby občani nemohou se jim ukládati, jenom co se týče jasně nemovitých, povinni buďou plátni povinností a násti břemena jako jiné držitelé nemovitosti v knižství.

Přijímání úředníků a zřizování, buď v knižství nebo ve Verarbbersku, má se mít zvláště zřeteli k příslušenství knižství, kteří mají náležitě vlastnosti a kováti vlády knižství sebrati.

Mista k provádění tabáku a sifilického prášku v království propůjčování se budou krom zvláštních případů jenom příslušníkům království.

Článek XII.

Kdy koli by se stala změna v úřednímstevu a služebníctevu v království Liechtenšteinském ve službě postavením, dá se o tom vláda království věděti, a byly-li by to podstatné příčiny, pro které by se nevidělo příhodno, postaviti náležo do služby království, budíž k níu náležitě hleděno.

Také budou úřadové rakouští se raditi k tomu příležitosti, aby byli ti neb oni úředníci jinam přeloženi, když na to vláda království a přímá veřejných polohá.

C. k. rakouská státní finanční v království postavená má tímto asistenci poskytná, jak málo politické řízení uznáno se o ni přibíráti.

Vyjednávají se stranami a obcemi v království Liechtenšteinském, aby v příčině placení daně z potravy dle systému vyvození se stala, řízení bude jako posud některý úředník finančního okresního ředitelství Feldkirchského, přivazna k tomu úředníka od vlády království vybraného.

Článek XIII.

Tu kde vláda císařská a její úředníci a státníci mají něco platiti, nemají vláda království a příslušníci království Liechtenšteinského býti přidržováni, se není-li to touto úmluvou nebo zvláštními smlouvami výslovně ustanoveno, přijímají v oněh rozhodnutí rakouské peníze papírové a sifilové.

Článek XIV.

Stavení cestní, jichž bude potřeba, má opatřovati Liechtenšteinská, a náklady má je chováti v takovém způsobu, aby se jich mohlo užívati, pokud to náležo na provozování (§. 1096 rak. obč. zák.). Náklad však na chování jich v dobrém způsobu, který vychází obyčejněm jich spotřebováním, též náklad na nářadí, topení a osvětlování místností úředních, konání náklad na ubytování státních finanční v kasárnách má nésti Rakousko. Pak-li by vyšly náklady, má vláda Liechtenšteinská dáti kasárny nákladem Rakouska vyhledati.

Celnice Vozová dne IV. zvláštního článku úmluvy, učiněná dne 28. prosince 1863, nákladem Liechtenšteinským státní vnuza bude k řízení království vlády nyní též jako jiné celnice na společný stát, toliko bude vláda království povinna, státní svůj nákladem stavení úřední, jehož bude k umístění této celnice potřeba, na blízkou samýjho mostu ryneckého na takovém místě, a něžně se máti k obchodu náležitě přibíráti.

Článek XV.

Úředníkům a státním, kteří způsobem v článku XI. dotčeným v království Liechtenšteinském konají službu a všech cestních a berních, díla budou též práva a též moc jako v zemi rakouské, ale budou také zavedeni, konati tytéž povinnosti.

Soudové, úřadové a starostové místní v království povinni budou, činiti jim při konání služby též pomoc, jako úřadové rakouští činí v zemi rakouské úředníkům téžé kategorie.

Článek XVI.

Přestupení národních důchodkových dílů této smlouvy v knížectví platnost majících, kterých by se někdo v knížectví Liechtenšteinském dopustil, nebo kterých by se dopustili příslušníci toho knížectví, dokonale přestupek nebo nedokonání, vyšetřována a trestána budou dle tjech národních a od tjech úřadů a soudů, jako přestupky, ježtž se dopustí někde ve Vorarlbersku aneb ježtž se dopustí podléání rakouskú, ať je dokonaji tžtž nic.

Vyšetřování v příčině přestupků důchodkových, ježtž by se někde v knížectví dopustil, provede, pak-li by nebylo příhodno buď s příslušnými, kde obviňují se zčinaje nebo s příslušnými spojenými nějakým způsobem vyšetřováním již počatým, uchýlí se od pravdiva, zvráťují k tomu císařský rakouský úředník v tom místě, kde jest úřad vlády Liechtenšteinské.

Sudí zemský knížectví Liechtenšteinského jest předsedním důchodkového soudu pro finanční správu okres Faldkirchský a bude přivést k odvolání v příčině všech přestupků důchodkových v knížectví od příslušníků Liechtenšteinských vykonaných, jinak by byl rozsudek neplatný.

Starostové místní, úřadové a soudové v knížectví jsou zavázáni, konati tytéž povinnosti při objevení a vyšetřování přestupků důchodkových, při postihování a shromažďování osob obviňovaných a věci a přestupků pocházejících, při vyšetřování a ujišťování přiběhu skutečného a výpadku, ježtž vyšetřování mělo, tžtž při vykonávání národních trestních, a jim dávají se tžtž práva, a dovoluje se jim bráti tytéž poplatky, kterých ve Vorarlbersku starostové místní a úřadové i soudové nyní mají aneb konati by se tam budoucně uvědly.

Panujícíma knížeti a Liechtenšteina ustavuje se i příslušná, odlišná národná, a Jeho Jasnost prohlašuje se, že chce toho práva užití jenom po skončení odvolání se k vyšším instancím a tím způsobem, aby podíl toho, kdo o přestupku oznámil učinil, nebyl snížen.

Článek XVII.

Čistý útlék z cel a daní potravních ve Vorarlbersku a v knížectví Liechtenšteinském docházejících, a poplatků kolkových, ježtž docházejí a věci kolku podléající v článku I. ustanovených, a z toho, co se ve Vorarlbersku a v knížectví Liechtenšteinském na zpořehování věci monopolu tabákového a práchu utřilého utrá, bude společný, a díliti se bude takto:

A. Čistý útlék z daní potravní, z monopolu tabákového a práchu utřilého, a z poplatků kolkových, a kalendářů, novin a kartů na hrací rozděli se podlé počtu obyvatelstva tžtžto zemí.

B. Co se týče cel, podílí se z čistého útluku třetina, která představuje útlék z cel ve Vorarlbersku a Liechtenšteinském na jiné obceby nezobčované Rakousko-uherského placení, pro Rakousko-Uhersko a ostatní dvůřoborní rozděli se mezi Vorarlberskem a Liechtenšteinském dle poměru obyvatelstva.

Obyvatelstvo vyhledá se jako posud každá tři léta, a to v knížectví Liechtenšteinském zcela tak jako ve Vorarlbersku, a obě vlády budou sobě vřadně o tom oběspolečně propůjčovati.

Čistý útlék z důchodků sáňích nebude společný.

Článek XVIII.

Čistý užitek vyhledává se tím, že se za samy hrubých příjmů, jak vycházejí z účtů obchodních a řádů, skládě prodávacích a velkých prodeji ve Vorarlbersku a v Liechtenšteinské územích, a kterýchž účteřky se každé v sobě uvádě, odečte:

- a) náhrada a příděl nepravého vybírání;
- b) náklady na sklady prodávacích a řádů celá, též náklady vybírání a provize prodávacím, a to v té hodnotě, v které se tyto náklady skutečně udělaly;
- c) to, co stojí přípravování prodávacích účtů a dělání prácha účtů, vypočteno dle stálých cen průměrných předcházejícího roku;
- d) za příspěvek k nákladům na úpravu a údržbu finanční správy má Liechtenšteinské územím 25 procent (pětadvacet procent) vycházejícího na ně podílu ze společného čistého užtku (článek XVII. lit. A a B), kteréhož podíl se od celého čistého užtku odečte a tedy jen to, co zůstane, Liechtenšteinskému vyplácí.

Článek XIX.

Čistě příjmy účtovací se budou prozatím na konci každého čtvrtletí neproděně u finančního zemského ředitelství v Innsbucku.

Výkaz účtů, který bude obchodníci uváděti a sobě všechny příjmy a výdaje, ježto se mají rozdělit, jak jedného každého řádu, tak i každého malého i velkého prodeje ve Vorarlbersku a Liechtenšteinské, udělané buď ve dvou stejných spisech, a nichž finanční ředitelství zemské potvrdí, že se s účty srovnávají a že jsou dle této smlouvy udělaný.

Oba spisy pošlou se každému vládně Liechtenšteinské, která jeden z nich, potvrdívá na něm, že jej shledala za pravý, finančního ředitelství zemského napsat podle.

Každému vládně Liechtenšteinské má toho vší, žádání na vyvoštění, ježto by měla započítati, a dání skrze komisaře naběhlou do účtů, což se jí má se vší ochotností povoliti.

Článek XX.

Když upravní rok projde, udělá e. k. finanční ředitelství zemské podle schválených výkazů účtů čtvrtletních provizorní výkaz účtů ročních, podle nějž též vládně každé a každé, aby e. k. hlavní harní úřad ve Feldkirchu vládně každé vydal podíl účtů užtku na Liechtenšteinské vycházející, sčítal máje k tomu, co jí bylo již napřed dáno (článek XXII.).

Účtovací činí se v té hodnotě, v které se každé dlo a každé dáti vybrá a v které se výdaje uplatňované plácí, tedy také v peněžních papírových buď zcela nebo z části, pokud tyto peníze u úřadů ročních za všechny dávky nebo za některé byly přijaty, a to v té ceně, v které byly přijaty.

Definitivní účtování stane se skrze nejvyšší účtovnu ve Vídni.

Článek XXI.

Jeho Jaznost oznámi definitivní účty, ukáží se dle toho, jak vypadala, část příjmů každému Liechtenšteinskému náležející máže zněti, za zavazující

dotud, pokud se jimi napraví jen chyby v počtech, které vzniknou při vyhledávání položek přijímá neb vydání v provisorčním účtování uvedených.

Při tom má Liechtenšteinská vyložením položek přijímacích aneb přijetím položek vydávacích vstáto býti dotud, pokud se má k takovým položkám podle této smlouvy při vyhledávání čistého zůstatku zůstat zůstat, při čemž se má zřizovati, čímž zůstatky proti účtům definitivním, ve věci nebo v této smlouvě se zakládají.

Náhrada i vyrovnání stane se ve valně, v které dle článku XX. učiní se účtování.

Nebohou-li definitivní účty vlády knížecí ve dvou letech, ode dne nastání výkonu provisorních výrokůch počítá toho kterého roku správného počítají, došly, bude máti platnost, se ustanoveno v účtech provisorních.

Článek XXII.

Abý vláda knížecí byla jista od náhlých nehodů, pojišťuje ji Rakousko ročního čistého příjmu z cel, daní potravní a kolkových poplatků a karté na hraní, z kalendářů a novin, též z toho, co se utrží za náhák a prach střelcoví, nejmenší 2 zl. 30 kr., slovy dva zlaté dvacet krajcarů za každou osobu z obyvatelstva.

Tento nejmenší čistý zůstatek od Rakouska pojištěný odváděti se bude v částkách čtvrtletních Liechtenšteinské pokladnici státní napřed, a to, co z provisorních čtyř čtvrtletí vyjde na víc, ku konci každého roku se na to zaplatí.

Článek XXIII.

Po tom čas, se tato smlouva bude máti platnost, bude obchod mezi knížecím Liechtenšteinským a zemí Vorarlberskou obzvlášť volný tou měrou, jako jest volný obchod mezi Vorarlberskem a jinými částmi zeměpisně Rakousko-uherského.

Toto ustanovení vztahuje se zvláště k obchodníkům a živnostníkům, kteří v zemi druhého smlouvajícího se státu obchod a živnosti vedou nebo práci hledají, přestoť nebudou platiti žádná jiná daně nežli té, kterou stejnou měrou a týmž způsobem platí vlastní poddani. Těm bude povoleno fabrikovati a obchodníkům, bez daně kupovati zboží ku provozování živnosti své v oštině své, a povozným obchodníkům, kteří s sebou nevozí zboží (nádobí nanejvýš vozy slobí), bez daně hledati záměly ve státu jednom, když k tomu povolání nabylí ve státu druhém. Konkrétně budou máti poddani jednoho státu právo, přivážeti zboží své na trhy do země státu druhého bez daně jaké koli, a nasmáti k tomu od státu tohoto zapotřebí zvláštního povolení, když k tomu mají právo ve vlastní zemi a zboží jest takové, že je možno i nasmáti na trzích prodávati.

Článek XXIV.

Silniční dráhy, hrázové, mostní a převozní má se ve Vorarlbersku a Liechtenšteinskú, nežli se vybírá k ruce státu nebo k ruce obci a korporaci, uchováti nebo v nově uváděti jen v té míře, pokud nepřevyšují nákladů na

chováni silně a obvyklých v země drobné kapitálu nakladatelské; také v tom nebudě třeba žádného rozdílu, jaké povahy jsou věci veškeré a jakého původu.

Účastně, státní v knížectví Liechtenšteinském mají k podléhání vlády knížecí na těch místech, kde jsou postaveni, státně a rovněž od úřadu svěřeně vybírati a do Liechtenšteinské státní pokladnice odváděti.

Článek XXV.

Výsady na vřadění státních vynálezů, objevů a oprav, ježli někdo podlé zákonů v mocnářství Rakousko-uherského platných nabude, pokládají se na plném také ve knížectví Liechtenšteinském; co se však týče dálejších věcí, na něž přespěje jest výsada aneb prodláždění jež způsobem živnostenským v knížectví Liechtenšteinském, potřebí šesti zákonů živnostenských v tomto knížectví přechod majících.

Všude pokládají se příslušnosti knížectví Liechtenšteinského ve všem, co se dočtye nabývání výsad takových, za rovné příslušnostem mocnářství Rakousko-uherského, a provozují-li se výsady v knížectví, má se týti díleček právní, jako kdyby se provozovaly v zemích mocnářství Rakousko-uherského.

Knížecí vláda ve Vadaci propůjčují se v příslušné výsad, na něž podléhají liechtenšteinská státní a je občeti, též práva, a ukládají se jí tyto povinnosti, kteréž zákony rakouskými povolány neb uloženy jsou ministerstevním nebo kromě by se ministerstevním budoucně povolány neb uloženy.

Článek XXVI.

John Jasnost kníže z Liechtenšteina dá v knížectví vlády zavěsti tožé státní měř a váh, kteréž bude máti každého času dle zákonů platných ve Vornberku.

Knížecí vláda zavazuje se, pak-li by náležel nyní liechtenšteinského státní zemědělské se týkající se zmatka, že ta která ustanovení zákonů, pokud by se od předpisů v Rakousku platných majících nechylovala, nemají se vztahovati k rakousko-liechtenšteinským státním osobám a k prodávacím tabáku a střelceho práchu, pokud se týče placení a vydávání peněz, ani k daní z potravy a k placení nejmenšího čistého úroku od Rakouska knížecí vláde pojistěného, jak jest tento smlouva ustanoveno, a k podílům přebytku, kteréž by z většího příjmu a cel, daní a všech monopolních věcí.

Článek XXVII.

C. a k. vláda přitáhá se, aby státní výhody v obchodu a kuseptivě, kterýchž ma smlouvami obchodními buď nyní již jest přespěje anož kterých by se ma nejví smlouvami budoucně propůjčila, rozdělily se i na knížectví Liechtenšteinské, a Liechtenšteinské prohlásuje zase, že jest hotova, vzíti na sebe společně všechny povinnosti, kteréž vzejdou mocnářství Rakousko-uherského smlouvami o obchod a plavbu nebo smlouvami o ciz, ježto již nyní platnost mají aneb teprv budoucně se učiní.

K návaztím, jině by se na Liechtenšteinské státní příspěvků peněžních, potřebí jest přivolení John Jasnosti. Bylo-li by činěti o smlouvy obchodní a celní se Švýcarsy, bude Rakousko-Uhersko při vyjednávání nezadalo světlí přání vlády knížecí na státní ústí, ale nepoverí smlouvy své, pokud se neujmí, že k nim Liechtenšteinské přívoh.

Článek XXVIII.

Tato smlouva nabude moci dne 1. ledna 1877 a bude máti platnost až do konce roku 1888. Neloudá-li rok dříve než tento čas projde, dána a ní výpověď, pokládá se bude za to, že jest na dalších dvaceti let prodloužena, a takéž se i budoucně bude pokládati za to, že jest na dalších dvaceti let prodloužena, když rok dříve, než lhůta její projde, ani ta ani ona strana nedá z ní výpovědi.

Článek XXIX.

Každéžake této smlouvy budou co nejdříve ve Vídni vyměněny.

Toho na potvrzení přezkoumání vnošených stran se smlouvajících ve smlouvě této se podepsali a pečetí své k ní přitiskli.

Stalo se ve Vídni, dne 3. prosince 1874.

(L. S.) Schwegel m. p.

(L. S.) Hrabi Westphalen m. p.

tedy My, uváživše veškerá ustanovení této smlouvy, Sobě jsme je obličili a schválili, a slibujeme také Naším slovem císařským a královským za Sebe a za Naše nástupce, že je chceme a dáme dle plného znění věrně zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v této listině Svou rukou podepsali a k ní Naši pečetí císařskou a královskou přitisknouti kázali.

Stalo se v Godolově dne dvacátého sedmého prosince léta Páně tisícého osmístého sedmdesátého šestého, panování Našeho roku dvacátého devátého.

František Josef m. p.

Andrássy m. p.

Z Nejvyššího rozkazu Jeho c. a k. Apoštolského Velikemoci:

Josef vcelodaj pán Schwegel m. p.

a. k. dvorský a ministerský rada.

Smlouva výše podepsaná, k níž obě smlouvny rady říšské přivodily, tímto se vyhláší.

Ve Vídni, dne 20. prosince 1874.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

Smlouva obchodní, učená mezi Rakousko-Uherskem a Velkobritanskem dne 5. prosince 1876.

(Stala se v Řezně a Páří dne 5. prosince 1876; od J. J. a. k. Apostolského Velikostátního velkévévěveho J. J. a. k. Velikostátního krále dne 27. prosince 1876 a v obzvláštních velkévévěvech v. J. J. a. k. dne 29. prosince 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Croatiae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tyrolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Nostro aeque ac Majestatis Suae Magnae Britanniae Reginae Plenipotentiario ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditiones et subditos existentes conventio die quinta Decembris anni currentis Vianae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Jeho Velikostátní císař Rakouský, král Český a. k. a Apostolský král Uherský, se strany jedné a

Její Velikostátní královna spojeného království Velkobritanského a Irského, se strany druhé,

obájeje toho Sobě rovnou měrou, aby uspořádali a rozšířili svazky obchodní mezi Světmi obzvláštní sítí a stáky, uzavřeli se po výpovědi, dané se smlouvy obchodní, učiněné dne 16. prosince 1865 a s úmluvy dodatkové k ní učiněné, učiněné dne 30. prosince 1869, na tom, že učiní k tomu nové smlouvy nové a puznovallí plnomocnosti Světmi, totiž:

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc., and Apostolic King of Hungary, on the one part, and

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, on the other part,

being equally desirous to regulate and extend the commercial relations between their respective States and Possessions, have resolved, after notice had been given for the termination of the Treaty of Commerce of the 16th of December 1865, and of the Convention supplementary thereto of the 30th of December 1869, to conclude a new Treaty for the above purpose, and have appointed as their Plenipotentiaries, that is to say:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apostolský král Uherský:

Julia hraběte Andrássyho z Csik-Szent-Király a z Kraszná-Horky, velkokřížníka J. V. řádu sv. Štěpána, J. V. generálporučíka a tajného rady, ministra císařského domu a náležitosti zahraničních.

Její Veličenství královna spojeného království Velkobritánského a Irského:

voje cihedněho šira Andrewa Buchanana, šlema Jejího Veličenství vysokého obchodního tajného rady, velkokřížníka vysokého šestého řádu bathského, J. V. mimořádného a zmocněného velvypravce u Jeho císařského a královského Apostolského Veličenství,

kteřížto plnomocněl, propůjčivše sobě oboplně plnomocnosti svých a shledavše je býti v dobrém a náležitém formě, a tyto články se uzavřeli a uzavřeli:

Článek I.

Poddaní Jeho c. a k. Apostolského Veličenství, kteří se na čas nebo trvale zdržují v zemích a na státech Jejího británského Veličenství, počítajíce k těmto i osady a statky zahraniční, a poddaní Jejího británského Veličenství, kteří se týkají spíše nežli zdržují v mocnářství Rakousko-uherském, mají tam po tom čas, co tato smlouva bude míti platnost, co se týče zdržování a provozování obchodu a živnosti, počívají těchto práv, a nemají platiti žádných věcí nebo jiných dávek, nežli přisluhují některé jiné země v té příčině největších výhod počívající.

Článek II.

Produkty zemědělské a výrobky živnostenské, takž obilí preventivně rakousko-uherské váhy, které se dovážou do země a na statky Jejího británského Veli-

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc., and Apostolic King of Hungary:

Julius, Count Andrássy de Csik-Szent-Király et Kraszná-Horka, Grand Cross of the order of St. Stephen, General in His Imperial Majesty's army, Privy Councillor, Minister of the Imperial House and of Foreign Affairs.

And Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland:

the Right Honourable Sir Andrew Buchanan, a member of Her Majesty's Most Honourable Privy Council, Knight Grand Cross of the Most Honourable Order of the Bath, Her Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to His Imperial and Royal Apostolic Majesty;

who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in due and proper form, have agreed upon and concluded the following Articles:

Article I.

The subjects of His Imperial and Royal Apostolic Majesty who reside temporarily or permanently in the territories and possessions, including the Colonies and Foreign Possessions of Her Britannic Majesty, and the subjects of Her Britannic Majesty who reside temporarily or permanently in the Austro-Hungarian Monarchy, shall enjoy therein during the continuance of this Treaty with respect to residence and the exercise of commerce and trade, the same rights as, and shall not be subjected to any higher or other imposts than the subjects of any third country, the most favoured in those respects.

Article II.

The produce and manufactures of, as well as all goods coming from Austria-Hungary, which are imported into the territories and possessions, including the

žeství, pošlajte k nim i esady a statky zahraniční, a plody zemědělské a výrobky živnostenské, též zboží britanské provenience vůbec, které se dovážejí do mocnářství Rakousko-uherského, a jsou ustanoveny ke spotřebě, ke skládání, k nové výrobě nebo k převozu veskru, mají pokud tato smlouva má platnost, poštávány býti tak, jako plodiny, výrobky a zboží některé jiné země v té příčině nejvýhodnějších výhod požívající, a jmenovitě země se z nich platiti žádajících výhod neb jiných dávek nežli z věci těchto.

Při vyvážení do země a na statky jejího britanského Valictství, pošlajte k nim i esady a statky zahraniční, země se v mocnářství Rakousko-uherském a při vyvážení do mocnářství Rakousko-uherského země se v zemích a na státech jejího britanského Valictství, pošlajte k nim i esady a statky zahraniční, dež vývozů z každého jiného zboží a ani ve věži neb jiné země vyvážení, nežli se vyhledá při vyvážení do některé jiné země v té příčině nejvýhodnějších výhod požívající.

Obě vyznačené smlouvající se strany zřítají sobě rovněž také, že se v příčině vození zboží skrze země strany jedné ze země a do země strany druhé zachovají k sobě tak, jak se v té věci zachovávají k některé zemi jiné nejvýhodnějších výhod požívající.

Článek III.

Povolila-li by se neb ona smlouvající se strana nějakého snížení v tarifě daně dovážejících výrobků, též propůjčila-li by nějaké výhody nebo nějakého znevýhodnění poddaným a obchodu některé jiné země, bude tato výhoda zrušena i stranou druhou.

Článek IV.

Co ustanoveno ve výše položených článcích I.—III. o chápání k sobě se zachování jako k některé jiné země nejvýhodnějších výhod požívající, nevztahuje se:

Colonies and Foreign Possessions, of Her Britannic Majesty, and the produce and manufactures of, as well as all goods coming from British possessions, which are imported into the Austro-Hungarian Monarchy, whether intended for consumption, warehousing, re-exportation, or transit shall therein, during the continuance of this Treaty, be treated in the same manner as, and in particular shall be subjected to no higher or other duties than the produce and goods of any third country, the most favoured in this respect.

No other or higher duties shall be levied in the Austro-Hungarian Monarchy on the exportation of any goods to the territories and possessions, including the Colonies and Foreign Possessions of Her Britannic Majesty, or in the territories and possessions including the Colonies and Foreign Possessions, of Her Britannic Majesty, on the exportation of any goods to the Austro-Hungarian Monarchy, than on the exportation of the like goods to any third country the most favoured in this respect.

The two High Contracting Parties likewise guarantee to each other treatment on the footing of the most favoured third country in regard to the transit of goods through the territory of the one from and to the territory of the other.

Article III.

Every reduction in the Tariff of Import and Export Duties, as well as every favour or immunity that one of the Contracting Parties grants to the subjects and commerce of a third Power, shall be participated in simultaneously and unconditionally by the other.

Article IV.

The stipulations of the foregoing Articles I to III, relative to the reciprocal treatment on the footing of the most favoured third country, shall not apply:

1. Ke zvláštním starodávným privilegiím, kterých požívají turečtí poddaní v příčině obchodu tureckého v Rakousko-Uhersku;

2. k výhodám, které monarchství Rakousko-uherské jediné pro poloběží polzemního obchodu zemím sousedním nyní povolilo nebo snad přitím povolí, ať se to vztahuje ke snížení cla nebo k osvobození ode cla, které má v dotčeném monarchství platnost jen v příčině některých hranic nebo v příčině obyvatel některých okolků;

3. k úpravám, aležkým té neb oně vanečtí smlouvající se straně nějakým sjednocením a clo, které se již stalo nebo by se stalo budoucím.

Článek V.

Ani ta ani ona vanečtí smlouvající se strana nevede proti straně druhé nějaké úpravě, dovážení, vyvážení nebo veskra vození zboží, která by se v stejných okolnostech nevztahovala také k jiné straně v této příčině nejvýše výhod požívající.

Článek VI.

Přidávající té neb oně vanečtí smlouvající se strany pořízení budou v zemích strany druhé, co se týče práva vlastnického ke známám obchodním a fabričním a k jiným poznamenáním zboží nebo jeho zapakování, ať ke vzorům a modelům výrobků průmyslových, ať ochrany jako obyvatel domací.

Poddaní Jejich britanského Veličanství budou však mezi v Rakousko-Uhersku vřadného práva vlastnického k některé známce nebo k jinému poznamenání, k některému vzoru nebo modelu nabýti jen tehda, když složí dva exempláře toho neb onoho u obchodnické komory ve Vídni a v Budíně a Pešti.

Článek VII.

Tato smlouva nabude mezi dne 1. ledna 1877 a bude mít platnost až do 31. prosince téhož roka.

1. To those special and ancient privileges which are accorded to Turkish subjects for the Turkish trade in Austria-Hungary.

2. To those advantages which are or may be granted on the part of the Austria-Hungarian Monarchy to the neighbouring countries solely for the purpose of facilitating the frontier traffic, or to those reductions of, or exemptions from Customs duties which are only valid in the said Monarchy for certain frontiers, or for the inhabitants of certain districts.

3. The the obligations imposed upon either of the High Contracting Parties by a Customs Union already concluded, or which may hereafter be concluded.

Article V.

Neither of the High Contracting Parties shall establish a prohibition of importation, exportation or transit against the other which shall not, under like circumstances, be applicable to the third country most favoured in this respect.

Article VI.

The subjects of one of the two High Contracting Parties shall enjoy in the territories of the other the same protection as native subjects with regard to rights of ownership over trade and manufactory marks, and other distinctive marks of goods or their packages, as well as over patterns and designs for manufactures.

The subjects of Her Britannic Majesty will not, however, be able to claim in Austria-Hungary the exclusive right to a mark or other indication on a pattern or design unless they have deposited two specimens of it in the Chambers of Commerce at Vienna and Buda-Pesth.

Article VII.

The present Treaty shall come into force on the 1st of January 1877, and remain in operation until the 31st of December of the same year.

Článek VIII.

Tato smlouva bude co možná nejdříve ratifikována, a ratifikační listiny mají se nejdříve až do 31. prosince 1876 ve Vídni vyměnit.

Tomá na svědky se chopějí plnomocníci v ní podepsali a pečetí své k ní přiložili.

Stalo se v Budíně a Pešti, dne 5. prosince léta Páně tisícého osmístého sedmdesátého šestého.

Article VIII.

The present Treaty shall be ratified as soon as possible, and the ratifications shall be exchanged at Vienna by the 31st of December 1876, at latest.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seals of their arms.

Done at Buda-Pesth on the 5th day of December, in the year of our Lord one thousand eight hundred and seventy-six.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

(L. S.) **Andrew Buchanan** m. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hinc gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesaris-Regis spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus esse.

In quorum fidem majusque robor praesentes ratificationis Nostrae tabulae manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur in Gödöllő die vigesima septima mensis Decembris anno Domini millesimo octingentesimo septingentesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo nono.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Josephus Esterházy a Schweberd m. p.

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Smlouva obchodní výše položená, k níž obě smlouvny rady Říšské přivedly, tímto se vyhlásuje.

Ve Vídni, dne 29. prosince 1876.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

135.**Zákon, daný dne 23. prosince 1876,**

jináče se povoluje, aby se roku 1877 vybraly kontingenty rekruitů, jichž k uspokojení stálého vojska (bojstva válečného) a rezerva náhradního potřeby.

S přivolením stojí ustanoveny rady říšské vůči se Mi následí takto:

Článek I.

Povoluje se, aby roční kontingenty z osob k obraně schopných z 1761 věku zákonnem povoláních, totiž 54.541 mužů ke stálému vojsku (bojstva válečného) a 5.434 mužů k náhradnímu rezervu na rok 1877 se vybraly.

Článek II.

Měna ministrův zemědělských vědomostí jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, amlaviv se o to s Měna říšského ministerstva vojensství.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Hurst m. p.

136.**Nariadení, vydané od ministerium financí dne 23. prosince 1876,**

s tím, že se zmočuje s k. k. kázní celnice třídy E. na nádrati v Pruském Úgerském, by konala řízení s příslušným vyřízeního úkru.

C. k. kázní celnice třídy II. na nádrati v Pruském Úgerském zmočuje se dle předpisů s tím vydaných, by konala řízení s příslušným úkru s výhradou navrhování daně přes linii celní vyřízeního.

Preiss m. p.

Přednosta
ústředního finančního ředitelství
v **BRNĚ**